lam reſciſſoriam. Græcè ſcriptum τύπον.

Φιδινομίσων.) leg. φιδικομίσων, vt poſt φιδικομισάριος.

Φιδικομισάρια. πίστ συμβολ. ἤγουν λέγω.) leg. ἤγουν λόγῳ.

Φλαγιτάτωρ. ἀπαιτητὴς.) leg. φλαγιτά τωρ, vt poſt φλαγίτω.

Φόλλις ὅτι Θεοδοσίυ) De Folle plura diſcenda ſunt a doctiſs. viris. Alciato, Cuiacio, Briſſonio, Hotomanno, & Caſaubono in notis ad Æl. Lampridium. Obiter obſeruandum eſt, Alciatum meliorem partem huius præſtantiſſimi loci de varia Follis ſignificatione Latine vertiſſe & edidiſſe in comment. ad lib. x i i. Cod. tit. i. male vero accepiſſe hæc verba, Ἔστι ὃ ἕτερος φόλλις συναγόμενος ἐξ ἀργυρείων λεπτῶν τῶν τὰ χρατιόταις διδομένων καὶ διὰ τοῦτο μιλιαρησίων καλουμένων, & reddidiſſe hoc modo; *Eſt & alius follis coactus ex argenteis leptis qui militibus quos miliarios vocabant dabatur.* vertere debuiſſet, *Eſt & alius follis coactus ex argenteis leptis ſiue minutis quæ militibus dabantur; & idcirco miliariſia dicebantur.*

Τέλος σὺν ΘΕΩ, τῷ αὐτολόγῳ καὶ αὐτοσοφίᾳ.

Σ.

Σεκέλλ. ἀφίδρυμα.) leg. Σάκελλον.
Σεροκυρώπτη.) In alio MS. cod. legitur σπερκυρώπτη: leg. περβικυρώπτη, vt s̃.
Σεπεμβυτάριοι) leg. Τεσαμβυτάριοι.
Σκιεσωρ. διάδοχος.) leg. Σκιέσωρ, Succeſſor.
Συροσιδιεία. ἡ ἑξάπη βοήθια.) lego Συβσιδιάρία, Subſidiaria.
Σπούτυλα. δημόσια.) leg. σπόρτυλα.

Τ.

Ταξατίων. ἡ δικαία διάπμησις.) De Taxationis verbo Iuriſconſultorum proprio vide doctiſs. Cuiacij cap.12. lib.2. obſer.
Τθμάτωρ.) leg. Τεσάτωρ.
Τῦλδος. τὰ σαμάρια.) leg. σαγμάρια vt g̃. ſcriptum.
Τὸ φρικτηβοσκοδικτικίω.) leg. τὸ φυρτηβὸν κονδικτίκιον.
Τῶ πουπήλης ἐνελιβρτάτε.) leg. Τῷ πουπίλλῳ σὺνε λιβρτάτε.

Φ.

Φακτὲς. ἡμερολόγιον.) lego φασοὶς.
Φρμθῦλλα. τύπον.) leg. φόρμυλα, τύπος. male Heruetus lib.46. Baſil. tit.2. p.54. vertit, *Prætor dat in eos in ſolidum formam reſciſſoriam, quoniam obligantur naturaliter.* debuiſſet dicere, *formu-*

δευτέραι ἐκδοσιν vocauerunt Græci ſcriptores accurati, editos a ſe libros ſerio caſtigatos denuo edentes, & vt de ſe ait Tertullianus, properatum opus pleniore ſcriptione reſcindentes: ſicut de Eunapio & Zoſimo refert Photius in biblioth. Veteres Latini *repetitam prælectionem* dixere, vt colligere licet ex verbis Iuſtiniani §. Supradictis. conſtit. de ſecunda cod. edit. rationem hanc reddentis cur Codicem repetitæ prælectionis appellarit, *vt conſtitutionum huius Codicis plenum iubar omnibus clareat: cum nemini venit in dubium, quod repetita prælectio probauit, hoc ſatis validum ſatiſque eſſe formoſum. In antiquis etenim libris non ſolum primas editiones, ſed etiam ſecundas (quas Repetitas prælectiones veteres nominabant) ſubſecutas eſſe inuenimus: quod ex libris Vlpiani viri prudentiſſimi ad Sabinum ſcriptis promptum erat quærentibus reperire.* Plin. ep. 35. lib. 9. retractare opus pro repetere dixit. Eius verba, quia elegantiſſima, referam; *Diligentiam tuam in retractandis operibus valde probo. Eſt tamen aliquis modus, primum, quod nimia cura deterit magis quam emendat: deinde quod nos a recentioribus reuocat, ſimulque nec abſoluit priora, & inchoare poſteriora non patitur.* Opuſculorum tamen plurima, vt de ſuis pronunciauit D. Hieronymus, *temerario editionis honore vulgata ſunt.*

Ῥίους. ῥεῖθρα.) leg. ῥίβους.

Ῥᾶπται. κομψεύει) leg. κεκομμένως.

Γείεζμ. παλαιὰ διαθήκη.) lego Γειζιπαλαιὰ διαθήκη.

Γειμιλιήνα. πεντόμια.) In altero cod. ſcriptum, πριβιλέγια. πεντόμια, ſicque legendum.

Πειμπιλίων. δημοσίων χρεωπιμάτων.) Huius erroris originem ſupra notaui iu verbo Γερεπῶνδος: & legendum eſſe Γειμπιλιων. βασιλικῶν πμῶν, dixi.

Γροχατοεία λέγεται.) leg. Γυργατοεία, purgatoria.

Γροκεκτὸμ. ἐξέχον.) leg. πεοιεκτὸμ, proiectum.

Προκόπιο.) leg. πεοσόκιο, vt j. pro πεοσοπίῳ.

Γρομίασκον. ὁπίκοινον.) leg. πεομισκῶον.

P.

Ρεβιτοεία. ἀγωγὴ ἀναγρέφουσα) leg. Ρεδιβιτοεία.

Ρέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος) In Nou.130. ſemper legitur Recautum, ſicque videtur legendum. Hiſp. *Recaudo* dicunt.

Ρελιγιώσης. βέβηλος.) leg. Ρελιγίωσος, ἀβέβηλος.

Ρεμοιντέχα.) leg. Ρενοίντεχα pro ῥὲ νὸν ἵντεχα.

Ρεξοεία.) In interpretatione huius verbi pro ἠ γεγαμμένῳ γυναῖκα legendum τῷ γεγαμηκότι γυναῖκα.

Ρεπαρτικία. ἀναληπτικὴ) leg. ρεκεπτικία.

Ρεπάτα.) leg. ῥεπόπα. *Repotia dicũtur dies qui ſequuntur nuptias, quoniam mutuis conuiuiis ſe frequenter inuitant, quæ Græce* πολοξροφία *aut mutuæ inuitationes*, vt ex Acrone MSS. retulit doctiſs. Cuiac. lib.16. obſer. cap.39.

Ρεπετώνα. ἀνάδοσιν. Hanc repetitionem ſiue repetitam prælectionem ſiue ἀνάδοσιν, τίαν vel

Γ.

Περεπωῦδος. βασιλικῶν τιμῶν.) Corruptiſſimus eſt hic locus in MS. cod. Reg. ſicque legitur, Περετῦνδος. βασιλικῶν τιμῶν. Πεμπτλίων, δημοσίων χρεωστημάτων. Emendandum & legendum cenſeo, Ρεπτῦνδος, δημοσίων χρεωστημάτων. Πεμπτλίων. βασιλικῶν τιμῶν.

Πρπιλπύειν. ἀναζητῆν.) leg. Ρεπιλπύειν.

Πρπτόνα. αἰωνία.) lego Γρπετῆα.

Πρφεσσδ. πλέον.) lego Γέρφεκτον,

Πημωτάειος σοφιτῶς διδοὺς) Senſus eſt §. 3. l. eiuſdem 3. D. ad legem Cornel. de ſicar. *Pigmentarij ſunt qui deſtinati ſunt colligendis herbis & deponendis in xenone, qui & Auxiliorum curatores ſunt.* lib. 60. Baſil. tit. 39. Verba Græca huc vſque inedita hæc ſunt, Πημωτάειοι εἰσιν, οἵ τινες εἰσὶν ἀφωρισμένοι ὅπως τὰς βοτάνας συλλέγωσι καὶ ἀποτίθωνται ἐν τῷ ξενῶνι· οἵ τινες καὶ τῶν βοηθημάτων φροντισταί εἰσιν.

Ποκινκτωρ. ἐν τῷ χίματος.) leg. Γροκίνκτωρ vel σοφόκινκτος vt j. pro σοφοκίνητος, qui eſt in procinctu.

Ποσίμεος.) lego ποσθμος vt j. poſthumus.

Ποσλιμόνιον. τὸ τῆς ἀποχαφῆς δίκαιον.) leg. Γοσλιμίνιον. τὸ τῆς ἐπιτροφῆς δίκαιον.

Πιβλικιανὴ. ἡ ἀνακαλυμμένη ἢ νόμος.) leg. ἢ νόμιμος.

Πεαεδικάτωρ. συκοφάντης.) leg. Γεαεδρικάτωρ.

Πεαυωδείες.) leg. παυωρίες, pauperies.

Πρετέριτος. μνημονευθεὶς ἐν τῇ δίκῃ.) le. ἀμνημονευθεὶς.

Μολίζια. κινητὰ.) leg. Μοβίλια.

Μόσιος. ἄφεσις) leg. Μίασις.

τὸ Μοναρχία σημαίνει δωρεὰν καὶ βάρος καὶ ὀφφ.) lego τὸ Μῆνος τεία σημαίνει, δωρ. καὶ β. καὶ ὀφ.

N.

Νεκπαίωραχ. ὁ ωραίτωρ τῦ δήμυ.) lego Νυκπάραρχος. quam vocem vt odiosam sustulit Iustinianus Nou.13. iussitque dici deinceps patria voce *prætoras plebis*, Græca vero ωραίτωρας δήμων. Romani eos vocabant, *præfectos vigilum*: Græci vero ἐπάρχους νυκτῶν, *præfectos noctium*, vt ait Imp. in d. Nou.

Νερεβατοεία. ἡ ἀναῤῥέφουσα.) leg. Νοβατοεία.

Νὲς ωραιωλάειος.) leg. Νὲκ ωραικάειον.

Νοβανδιάνδιμ.) leg. Νοβάνδι ἀνίμω.

Νόνος τενδη. ἡ τῦ χε. ωδραδρομὴ.) leg. Νονστένδη vel Νονστένδο vt j̃.

O.

Ὄξαλία. ἔκδοσις ζητῆσα τ ὑφορ.) leg. Νοξαλία, vt s̃.

Οὐδὲ γηρετιζὼρ. ποθὲν &c.) leg. Οὐνδὲ βὴρ ἐτ ὄξωρ.

Οὐ κοντινῦος. σωαπὸς.) leg. Ὁ κοντινῦος.

Οὐ ποσέσα. τὰ βιαίως κατ.) leg. Βὶ ποσέσα.

Οὐσυφρικτὸς. ὁ τὼ χεῖσιν &c.) leg. Οὐσυφρικτκάειος, vt j̃. pro Οὐσυφρικάειος.

Κομπεσάτιον) leg. Κομπσατίον vt j. Compensatio.

Κορτελλινοὶ. εὐπλεῖς.) leg. Κορταλλινοὶ vel Κορτελλινοὶ vt j. Thalelæus lib. 45. tit. 1. Basil. hæc de his notat, *Quidam sunt in ordine viles qui trahuntur ex genere, & hodie propter magnam vilitatem habentur contemptui. Macarites autem mordicus Cortalinos quidem vocat beneficiarios: dicit autem eos curam gerere mutandorum equorum.* De his plura vide in lexico doctissimi Rigaltij.

Κοπατίονες. δίκαι.) leg. Κομιτίονες.

Λ.

Λεγοκάτη. τετέσιν ἐνοχὴ.) leg. ὀβλεγοκάτη pro ὀβλιγαλίον. Sic j corrupte λογικάτη. ἐνοχὴ.

Λιβελλοὶ. ἄχραφοι κατηγορίαι.) Sic in duob. codd. videtur tamen legendum, ἔγγραφοι κατηγορίαι.

Λιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι δῆθεν.) lego, λιτιγάτορες. οἱ δικαζόμενοι δῆθεν.

Λικιπιῶσα. τὰ ὑπὸ μάχλω ὄντα.) leg. λιτιγιῶσα.

Λιτιῶσαι. δικάσεται.) leg. λιτιγιῶσαι, δικάζεσθαι.

Λιτῶσα. ὀπὶ δίκων.) leg. λιτιγιώσων.

Μ.

Μαλκιτίσιον. δοῦλον.) leg. μαλκίτιον.

Μανίφαχον. φανερῶς) leg. μανίφεχον. φανερὸν. Sic j. pro Manifestum.

Μανυμίσσο. ἐλευθερωτὴς.) leg. μανυμίσσορ.

Ματοεία. δημοσιωτικὴ.) leg. ἀεσιματοεία.

Rigalthio. male Bon. Vulcanius emendauit, Τὸ ὤναριον. Sic alibi in iisdem Gloſſis, Stipendium. Ὀψώνιον στρατιωτικὸν, Μισθὸς στρατιωτικός: & in Gloſſis Iſidori, Comodia, hoſtiaria; emendandum, Commoda, diaria, cotidiana. Sic in antiqua Inſcriptione ordo decurionum decreuit vt C. Titius Chreſimus Aug. II. COMMODIS. PVBLICIS. AC. SI. DECVRIO. FRVERETVR. hoc eſt, ſtipendiis. Gall. *Commoditez*. Eoque ſenſu naſutius fiet nobile epigramma Catulli de Ario quodam centurione vel ſi mauis præfecto aut tribuno,

Chommoda dicebat ſi quando commoda vellet
Dicere & hinſidias Arius inſidias.

Sed licuit militi etiam de ſuis ſtipendiis barbare & militariter loqui. De his commodis alia alij obſeruauerunt, inter quos doctiſs. Cuiac. in com. ad l. ſi quis 3. D. de minor. & l. 1. C. de primipilo.

Κομμωνιωδοωῶδο. κοινωνία ἀδομήν.) leg. διδομήν vt ῦ.

Κομφάκτωρ. κατασκευασὴς.) leg. Κονφάκτωρ.

Κομφοσίονα. αἰχμὴν.) leg. Κομφόσιον vt ῖ. Κονφόσιον pro eodem.

Κονβίνιον.) leg. Κονβίπον.

Κονδικλίκιον. μίσθιον.) leg. Κονδουκλίκιον.

Κονδικπίτζιος δεβένη δεπένσις.) leg. ὃ βένε δεπένσις.

Κονκέρτηλι & Κονκέρλι. συλληφθεὶς.) leg. κονκέπλι, vt ῖ. κόνκεπλον pro κόνκερτον.

Ἰὐδικάτη σόλιο.) leg. Ἰὐδικάτη σόλδο, vel Ἰὐδικάτυμ.

Ἰ"σαυροι. οἱ ἅρπ. οἱ φ. οἱ χοσάειοι.) In vno ex MSS. legitur χοσάειοι. apud Nicetam κουρσάειοι, Cursarij. Gall. *Corſaires.*

K.

Καγράτωρ. εὐνοῦχος.) leg. Καισράπης.

Κεντηλίων χολῆς.) leg. Καντυείων χολῆς, Centurio Scholæ.

Κόμοδα. δόσις ὀπὶ τῦ σιτομῦ.) leg. σιτομῦ. Frumentum, veſtes, arma, quæ Romanis militibus erogabantur, eorum commodis ſiue ſtipendiis imputabantur. quod Polybius libro 6. notauit his verbis, πᾶς ὃ ῥωμαίοις τῦ τε σίτυ καὶ ὁ ἰαθῆπος, κἂν τινος ὅπλα ωεσσδεηθῶσι, πάντων τύτων ὁ ταμίας τὼ πεαγμένλω ἁμλὼ ἐκ τῶν ὀψωνίων ὐωολογίζ, *Romanis tam frumenti quam veſtis armorumque ſi quis huiuſmodi rerum indiguerit, horum omnium certum ordinatumque pretium eorum obſoniis ſubtrahit.* De his commodis, id eſt, annonis, ſtipendiis ſiue ſalariis loquutus eſt Papinianus in l. Pater 23. D. de adim. legat. his verbis, *ex ratione primipili commodorum.* Impp. dixerunt, *commoda primipilatus* l. 1. C. de primipilo. Celſus in l. Lucius 22. D. de legat. 2. *militiæ commoda.* Gloſſæ vett. Commodum, Σύμφορον, Ὠφέλφα, Τοσυτονιω νιον. legendum Τὸ ϛραλιωλικὸν ὀψώνιον; quam pulcherrimam huius loci reſtitutionem acceptam refero doctiſſimo mihique amiciſſimo viro

in Vespasiano dixit, *Participibus autem victoriæ adeo nihil extra ordinem indulsit: vt etiam legitima præmia non nisi sero persoluerit.*

Ε'ροδιδάπης πεπτζιωνα.) leg. Ε'ρεδιζάπης vt s̃.

Ε'ροκύρπι. ὁ ἄρχων, &c.) leg. Σβικυρπι. Sic j̃. in litera Σ corrupte scriptum Σεροκυρύπιη.

I.

Ι'Αμμίη. ἡ ἐμβδμουδή) In alio cod. legitur Ι'αμμίκ. forte leg. Ι''μμιαον, pro Immissum tignum.

Ι''μμενζα. καταχαφὼ.) lego Ι'νβενζα vt s̃. dicitur & Ι'νβενζάεμον, Ἀναχαφὴ καὶ Σωόψις Nou. 1. cap. 2.

Ι''μποσιοπτεσάβιλις. leg.) Ι''μπεσβος καὶ ιντεσάβιλις.

Ι'νιυστα. ᾠδάνομφς.) leg. Ι'νιυστ. ᾠδανόμως.

Ι'νκάρπζα.) leg. Ι'νκάπιζα vt s̃. In capita.

Ι'νκέρτυ. βῆμα ποδὸς.) leg. Ι'νκέαουμ. Sic j̃. corrupte ινκέσου pro eodem.

Ι''νμερ. τυπέτι πὶὼ ᾠδὲ ἐκκλήσεως ἀγωγὶὼ.) leg. Ι'νρέμ. τυπέτι πὶὼ ᾠδὲ ἐκδικήσεως ἀγωγὶὼ.

Ι''νωρ. ὁδοῦ ᾠδαχώρησις.) leg. Ι''ντερ, vt j̃. pro Ι''πρ.

Ι'νσιτύτων. εἰσαγωγικῶν νομίμων.) leg. νόμων vt j̃.

Ι'ντάρδικζον) leg. Ι'ντέρδικζον vt j̃. Similem Interdicti definitionem tradit Theophilus.

Ι'ντέρδυ. πὶὼ ᾠδὲ δουλείας.) leg. Ι'νσέρβ vel δεσέρβο.

Ι'ντερτίον ιντζέρτι) leg. ιντειτίον ιντζέρτι. vt j̃. ιντεντίονα pro ιντιτίονα.

Ι'νφακοὺμ. τὸ ἀζήμιον.) leg. Ι'νφακτύμ.

Ι'νφάκτουμ. τὸ ἀποίητον.) leg. Ι'νφέκτουμ. Sic j̃. ινφέκτιω.

Δεδικλικούς) leg. Δεδίκικους.

Δεναυδιαιβο. περὶ ἐκποιήσεως.) Verbum valde corruptum. debet enim esse De alienatione, vt patet ex interpretatione. Sic solent Græci Latina efferre deprauate: quod etiam in Suida obseruauit doctiss. Cuiac. lib. 16. obseru. cap. 39.

Δεποσιον. τὸ ὐ παραθήκη κρατ.) lego Δεπόσιτον. τὸ ὐ παραθήκη κρατ. Depositi actio παράθηκη Græce dicitur, vt in Græco tractatu de Actionibus inedito notatum his verbis, Δεποσίτης ἀγωγὴ λέγεται ἑλλήνικῶς παράθηκη, ὅπις ὀφείλῃ γίνεσθαι ἐνώπιον μαρτύρων πέντε· ὁ γὰρ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἰς τὸ διπλάσιον τρέφῃ αὐτῶν. αὕτη γὰρ ὀφείλῃ μακρύνεσθαι πλέον τῶν τειῶν χρόνων. καὶ πᾶσα δίκη χρηματικὴ ἐνόμως κινεμένη, γὰρ ὀφείλῃ μακρύνεσθαι πλέον τῶν τειῶν χρόνων.

Δομικλίου. τυτέστι τὸ οἶκοι.) lego Δομικίλιον vt j.

Δόνυμ. ἡ φορδρὰ ἀμίλλα.) lego Δόλυμ, id est, δόλος.

E.

Ἔισασις ὄξιν, ὁ φ. περῶτος βαθὸς) lego βαθμὸς.

Ἐξάσα. ἤγουν εἰς περᾶξιν.) lego εἰς περᾶσιν, Ex hasta.

Ἐξέκκιβ. στρατὸς.) lego, Ἐξέρκιτος.

ἡ Ἐξέμπλος) in interpretatione huius verbi pro ἐκ συνέσεως legendum ἐκ συναγέσεως.

Ἐξεσραορδίνεμ. ἤγουν ἔξω νόμυ.) leg. Ἐξτραορδίνεμ. Extra ordinem, id est, extra legem. Sic Sueton.

B.

Το' ὄνομα τῆς Βαλάντ) lego τῷ ὀνόματι τ̃ Βαλάντ &c.

Βελικάτ. ἁμαρτήματος.) leg. Δελικάτ pro Δελίκτ.

Βενεφικιάλιοι. οἱ ὅπ̃ θεραπία τῶν μεταξάνων) legendum Βενεφικιάλιοι. οἱ ὅπ̃ θεραπία τ̃ μαϊστράνων vel μαϊστράτων vel μιλιτάνων. De beneficiariis vide doctiſs. Cuiacij expoſitionem Nou.13.

Βετράνος. τετέσι πιρῶν.) lego γηρῶν.

Βικάριος. ὁ ὀκ τοῦ τοσόδου) lego, ὁ ὀκ τοσούτ. Sic s̃. in verbo Βικάριος.

Βυκελλάριος. ὁ τῶν βυκελλίων στρατιώτης.) *Bucellarij dicuntur ſtationarij milites. ex nomine autem Bucca, quod eſt panis, vocantur Bucellarij, panem alicuius edentes in hoc, vt morentur apud eum.* lib.60. Baſil. tit.18. Græca verba hactenus inedita hæc ſunt deſumpta ex chariſſimorum Puteanorum cod. Βυκελλάριοι λέγον̃) οἱ τῶν βυκελλίων στρατιῶται; ὀκ ὂ̃ τ̃ βύκκα ὀνόματος ὅ ἐστιν ὁ ἄρτος ἐκλήθησαν Βυκελλάριοι, οἱ τὸν ἄρτον παρὰ ἐσθίοντες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ τῶν βυκελλίων αὐτ̃. Hinc veteribus Gloſſis, *Adſecla, Buccellarius.* De buccellariis plura diſce a doctiſs. Cuiacio lib. 2. Feudor. tit.7. & Rigaltio in lexico ἐπιστολικοβυρβαρῶ.

Δ.

Δᾶσα δβάλισις, &c.) leg. Γᾶσα δβάλισις, &c.

Δαφάλοις) leg. Δεφάλοις, vt j̃.

cipui ſunt MSS. codd. Regij tres, in quorum fine variæ fuerunt harum vocum σωαγωγαὶ. in primo, cuius titulus Νόμιμον τὸ χῦ στοιχεῖον, tres hæ cum his titulis, Λαλινικαὶ λέξεις; Αἱ ἐν τοῖς νόμοις κειμέναι ἰταλικαὶ λέξεις αἱ χῦ στοιχεῖον: Λεξικὸν χῦ στοιχεῖον ἀφωμοιωμένον τὰς ῥωμαϊκὰς λέξεις τὰς ἐν τῷ νόμῳ κειμένας. in ſecundo, qui eſt Harmenop. hæc cum hoc titulo, Περὶ σημασίας καὶ διαφορᾶς ῥημάτων τῶν ἐν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς: vel hoc, Αἱ καταχρηθεῖσαι λέξεις ῥωμαϊκαὶ ἐν τοῖς νόμοις. in tertio denique cuius titulus Λέοντος Κωνσταντίνου καὶ Βασιλείου ἐκλογὴ τῶν νόμων καὶ διόρθωσις, hæc, Λέξεων ῥωμαϊκῶν σωαγωγὴ χῦ ἀλφάβητον. Alias habuimus ex Illuſtriſſimi Ioſ. Scaligeri & clariſſimi Fr. Pithœi ſchedis; quarum quidem omnium ſcripturam in omnibus verbis diligenter repræſentauimus & religioſe ſecuti ſumus, licet in plurimis ſæpe literam pro litera, ſyllabam pro ſyllaba poſitam, vel literam vel ſyllabam omiſſam inuenerimus: quod pluribus dicere non eſt neceſſe, cum cuiuis legenti facile innoteſcere poſſit.

A.

Ἀδαπάνον. τὸ οἰκεῖον δῶρον ἐν ἀλλ. οἰκία.) legendū videtur, Ἀβιταπόν, τὸ οἰκεῖν δίκαιον &c.

Ἀδουέντορ. συλλήπτωρ.) leg. Ἀδιάτωρ, vt poſt pro Ἀδουέντορ, Adiutor.

Αὐδένα. ἄποικα.) lego Ἀλδένα. ἄποικος, Aduena.

Τὸ

C. LABBÆI
NOTÆ IN VETERES GLOSSAS VERBORVM IVRIS.

VT olim I C. Græcis. quod publice dixit Gregorius Thaumaturgus, difficillima fuit interpretatio Romani ſermonis quo leges expoſitæ traditæque ipſis fuerant: ita nunc, his qui fructum ex libris ipſorum (maximum autem doctiores percipere ſe profitentur) colligere cupiunt, vſurpata ab ipſis & ſæpe deprauata Romana verba perobſcura ſunt, multoſque in legum interpretatione labi cogunt. Quare non inutilis, opinor, fuerit opera quam poſuimus in his veteribus Gloſſis colligendis, & ſeruato ordine alphabetico edendis, emendandiſque pro breuitate temporis cuius neceſſitatem proximæ Francofurtenſes nundinæ imponunt. quod quidem cum primum præſtabimus, ſi prius laudauerimus auctores a quibus eas accepimus. Inter hos præ-

ἡ Χρῆσις μόνη τῆς οἰκήσεως διαφέρει τῆς Οἰκήσεως τῶν καρπῶν; ὁ γὰρ χρῆσιν μόνην ἔχων οἰκήσεως αὐτὸς δύναται μόνος οἰκεῖν μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπελευθέρων καὶ ἑτέρων, ὁ δύναται ἢ μισθοῦ τὴν οἴκησιν. ὁ δὲ χρῆσιν οἰκήσεως ἔχων, δύναται τὴν οἴκησιν μισθοῦ ἑτέρῳ τῷ κατοικεῖν.

Χρησέλια. οἱ νεοχύται.

Ψ.

Ψιλὸν σύμφωνον ἐστὶν, ἡνίκα μὴ παρεμπίπτει δάσις, ἀλλὰ μόνον σύμφωνον συσῇ ἐπὶ δάσει καὶ λόγῳ.

θίγοντες καὶ ἐπαφώμενοι καὶ ψηλαφῶντες τὰ κλέμματα, εὐτελεῖς μὲν ὄντες εἰς μέταλλον βάλλονται δι' ἐνεκῶς ἢ πεντεκαίρως, τιμιώτεροι δὲ ἀποκτιννῦνται τῆς βουλῆς ἢ ἐξορίζονται· καὶ οἱ μὲν ἐν νυκτὶ τοίχους ὀρύσσοντες ῥοπάλοις τυπτόμενοι μετημίζονται· οἱ δὲ ἐν ἡμέρᾳ ῥοπάλοις τυπτόμενοι τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας ὑπομένουσι τιμωρίας.

φρατρὶ παρὰ συγγενὴς. ἐξάδελφος πρὸς παῖς.

φράτερες. ἐξάδελφοι. φρατρικίδα. ἀδελφοκτόνος.

φράτωρ. ὁ συγγενής.

φραυδάτωρ. ὑποστρηνής.

φύσκος. τὸ δημόσιον. φώκτω ἄρδετ. πυρὶ καυθήτω.

X.

Χαρώνεια δίκη, τὸ πρόφασμα ὃ προβάλλονταί τινες στρατοπέδῳ ὅτι σωτηρία.

Χαριστήρια. εὐχαὶ ὑπατικοῖς εὐχαριστήριαι ἔχουσαι.

Χαρτυλάριος. ὁ τὰς τῶ δικαζομένων διαλύσεις δίκας, ἃς ὧ στρατηγῷ ἐν τισὶν ὑποτάσσειν δεῖ.

Χιρόμαχον. οἱ ῥωμαῖοι μανδήλιον λέγουσι.

Διαφέρει τὸ Χρέος τῶ Δανείῳ· τὸ μὲν γὰρ Δάνειον ἐστὶ τὸ ἀπὸ δώσεως τινος καὶ καταβολῆς χρεωστόμενον μόνον. τὸ δὲ Χρέος ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ δάνειον, καὶ τὸ ἀπὸ λεγάτου καὶ ἀπὸ διαθήκης, καὶ τὸ ἀπὸ πράσεως ὑπολιμπανόμενον, καὶ ἕτερος.

Διαφέρει Χρηματικὴ ὑπόθεσις τῆς ἐγκληματικῆς· ἡ μὲν Χρηματικὴ ὅτιν, ἡ ζημίαν χρημάτων τοῖς ἔχουσιν αὐτὰ παρέχουσα. Ἐγκληματικὴ δὲ, ἡ βαρυτέραν ἔχουσα τιμωρίαν.

φύρτη. ἡ περὶ τῆς κλοπῆς ἀγωγή.

φύρτη μιλιφέκτη. κλοπὴ φανερά; ὅτω ὃ ἐκάλεσαν οἱ παλαιοὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ μέλανος ὃ καλεῖται φῦρδομ; ἐπειδὴ λαθραίως καὶ ἀμυδρῶς καὶ ὡς ὅπι τὸ πλεῖστον ἐν νυκτὶ ἀμβρτάνεται; ἢ ἀπὸ τ ἀπάτης, ἢ τις λέγεται δάμιλις; πᾶς γὰρ κλέπτης ἀπατεών. ἢ κατ' ἐλλωικὶν διάλεκτον ἀπὸ τοῦ φέρειν ἢ ἀφαιρεῖσθαι τὸ πεπραγμα; φῦρας γὰρ καλοῦσι τοὺς κλέπτας. ἔστι δὲ κλοπὴ ἀλλοτρίου πράγματος κακίστη ψηλάφησις κέρδους ἕνεκεν γινομένη.

φύρτης. κλέπτης.

φύρτβα. κλοπιμαῖα. φυρτβοι. κλοπιμαῖοι.

φῦρτμ. λαθραίως.

φύρλι μανιφέστι. κλοπῆς φανερᾶς.

φύρλι. κλοπῆς ἀγωγή; αὕτη δὲ ἡ φύρλι πενάλια ὅτι, καὶ κινεῖ αὐτὴν πᾶς ᾧ διαφέρει καὶ ὁ βοναφίδε νεμόμβνος. ἔστι δὲ μανιφέστα καὶ νεκμανιφέστα; καὶ μανιφέστα μὲν ὅτιν ὅταν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλήφθη ὁ κλέπτης ἐν ᾧ τόπῳ ἔ ἔκλεψεν ἢ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ἕπ βαστάζων τὸ πεπραγμα πρὶν αὐτὸ ἀπόθηται ἐν ᾧ ἔφευσε τόπῳ, ἐν αὐτῇ τῇ ὑμέρᾳ μεῖναι; αὕτη δὲ τῷ καταδίκῃ εἰς τὸ πτραπλοῦν ἐπάγει καὶ ἀπαιτεῖ ἔξωθεν τὸ πεπραγμα ἢ διὰ τῆς ἱερέμ ἢ διὰ φυρτβυ κονδικτίβ. ἡ δὲ νεκμανιφέστα κινεῖται ἔνθα μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῇ μηδὲ αὐθημερὸν ὁ κλέπτης, ἀλλὰ διαλάθῃ πρὸς καιρόν; αὕτη δὲ εἰς τὸ διπλοῦν καταδικάζει.

φερκτοείβοις ἐτ ἐξπλαῶείβοις. τ θλιόντων καὶ σωτειβόντων καὶ τ συλιόντων καὶ γυμνιόντων ἄχει καὶ πειχὸς. οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἐνδίοντες ὡς τραχύτερον τῶν κλεπτῶν, καὶ οἱ τοιχώρυχοι, καὶ οἱ σάκκους ἀναφίζοντες καὶ οἱ δερεκτάριοι ἤγουν κλέπται εὔθυκβοι ἢ εὐκόλως

δέσμον ἕνα καὶ ὅπως ὀκομεῖτο φόλλις. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος φόλλις διαφόρους ἔχων ποσότητας; ἀπὸ γὰρ δύο χρυσίου λιτρῶν ἀρχόμενος εἰς ὀκτὼ τεθείς κτλ. τιὼ ἀξίαν καὶ τιὼ εὐπορείαν τῶν ἀπαιτουμένων; ὃ μέμνηται μὲν καὶ ἡσύχιος ὁ ἱλλύριος ἐν ᾧ ς. χρονικῷ διασήματι τῆς ἱστορίας; μέμνηται δὲ καὶ Θαλελαῖος ἐν τῇ β. δι. τοῦ βου. πτλ. τοῦ ιϛ. βιβλ. τῶν Κωδίκων, ὅπως πτλ. ἡ μὲν α. διάταξις ἐξελήφθη ἐν βιβλ. τῶν βασιλ. ς. πτλ. ζ. κεφ. δ. ἡ δὲ β. παρελείφθη ὡς πάλαι ἀναιρεθεῖσα παρὰ τοῦ θείου Μαρκιανοῦ.

Φόλλις. ὀβολοί.

Φονεύς ἐστιν ὁ σκοπὸν ἔχων φονεῦσαι κἂν μὴ φονεύσῃ ἀλλὰ τραυματίσῃ.

Φορβαίαν. τεθεισόμιον, καπίστριον.

Φόρος. οἴμαι ἀπόδειξις.

Φόρος. ἔνθα δεῖ καθοικῶν.

Φόσσα δεῖ δοχεῖον ὕδατος χαροποίητον; ἐξ οὗ καὶ φοσσάτον ὀφείλει καλεῖν, μεθ' ὃ τὸ στρατόπεδον εἰς τιὼ τῶν πολεμίων γῆν εἰσελθὸν ἄρξεται ποιεῖν βάφον ὅπου παρεμβολῶ, ἤγουν κάφρον τουτέστι φόσσαν ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν Κατῦναν.

Φουῶδος δεῖ πᾶν εἶπ δήποτε ὑπὸ τῶν ἐδάφους κρατεῖται, καὶ τὸ οἴκημα, ἢ ὁ ἀγρὸς, αἱ δὲ οἰκοδομαὶ ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκεῖαι λέγονται; ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. ὁ δὲ χωρὶς οἰκοδομῆς τόπος, ἐν πόλει μὲν ἔδαφος λέγεται; ἐν χωρίῳ δὲ, ἀγρὸς θεσσαλορρέυεται.

Φῶνδος. ἀγρὸς. Φουριόσος. θυμῶδης.

φῶρ. κλέπτης.

φόρτη. ἀγωγὴ κτλ κλεπτῶν εἰς τὸ δίπλοῦν.

φούρτη. ἡ κλοπὴ.

Φλαμβυλάειοι. ὧν ἐπὶ τ ἄκρας τῦ διώρυχος φοίνικα ῥάκη ἐξήρτηνται.

Φλάμβυλον. ἡ σημαία.

Φλεγπάτωρ. ἀπαρτητὴς.

Φλεγίτω. μτ' βίας ἁπαρτῶ.

Φλῦμ. ὁ ποταμὸς. Φλῦμμ. ποταμὸς.

Φλύμβ. ποταμοῦ.

Φοιδιεράπι. οἱ ὑπόσπονδοι τῶν Σκυθῶν.

Φόλις ἐπὶ Θεοδοσίυ τῦ νέυ φόρος ἡμιόνων εἰσήχθη τοῖς Κωνσταντινοπολίταις δεῖσθαι τ τοιέτων ὑποζυγίων πρὸ ἐν πολέμῳ χρείαν παρεχόμενυ. ἕτερος ᾖ ὁ καθεὶς φόλλις τὰς τῶν ἀξιολογωτέρων κτ' πόλις οἰκίας καπήλαβεν, ὅτι ἰῶ αὐτῆς τὸ ψῆφος ἄνω τ ἀξιώσεως πεπυκνικός, καὶ ἰῶ ἀπύκνωμα τὸ κρεῖττον ἐν τοῖς ψήφοις πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀξιώσεως διακρινόμενον τῷ ποσῷ; τοῖς μὲ τῦ πρώτυ τέλους ὀκτὼ χρυσίου λίτραι, τοῖς δὲ τῦ δευτέρου τέσσαρες καὶ δύο τοῖς τρίτοις, ὡς φησὶν Ἡσύχιος ὁ ἱλλουστριος ὁ φιλοσοφίας τ μαθησίας ἐν ᾧ ς. χρονικῷ διατάγματι τῆς ἰσοτίμας. Φόλλις σταθμὸς ὅτι λεγόμενος καὶ βαλάντιον; ἔλκει ᾖ δηνάρια διακόσια πεντήκοντα τετρῖσι λίτραι πϐ. καὶ ὑγίας ἓξ, ὡς ἔχοντος ἑκάστου δηναρίου λίτραν α. καὶ ὑγίας ι γ. Ἔστι ᾖ ἕτερος φόλλις σταυρόμενος ἐξ ἀργυρίων λεπτῶν τ στρατιώτας διδομένων καὶ διὰ τῦτο μιλιαρησίων καλουμένων. ἔχει ᾖ ἕκαστον τῶν τοιύτων λεπτῶν ἀργυρίων κεράτιον ἓν ἥμισυ τέταρτον, ὁ ᾖ φόλλις ἀργύρια τοιαῦτα ρ κ ε. ἃ ποιῦσι κεράτια σ ι η. καὶ νόμμους θ. ἅπερ πρὸς τὸ νῦν κρατοῦν μίλλια θ. καὶ νόμμους θ. γινόμενα ἐν χαράγμασι νομίσματα θ. μίλλιον ἓν νόμμοι θ. τὰ πίντε ἀργύρια σταθμεῖται εἰς λπό-

Φιδεντομίαων. ἔχων εἰς ἕτερον ἄνθρωπον πίστιν.
Φιδισομισάειον, τὸ τὴν πίστιν ἔχοντα.
τὸ διαφέρει ἡ Φθορὰ τῆς μοιχείας. ὅτι ἡ Μοιχεία, ὥς τινες δοξάζουσιν, εἰς τὴν γεγαμημένην. ἡ δὲ Φθορὰ, εἰς τὴν χήραν πεπαρθένευται. ὁ δὲ περὶ μοιχείας λόγος ἀδιαφόρως τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται.
Φίδεϊ. πίστει. Φιδεύσορες. ἐγγυηταί.
Φιδεκομμίσομ ὅτι τὸ εἰπεῖν, ὀμνύω σοὶ δοῦναί σε, περιέπω σε δοῦναι.
Φιδικομισάεια πίστει συμβαινομένη, ἤγουν λέγω ὑπὲρ τῆς κληρονόμου εἰς ἕτερον διδομένη.
Φιδικόμισο. πίστει.
Φιδικόμισον. τὸ τῇ πίστει τῆς κληρονόμου κείμενον.
Φιδικόμισον. τὸ πίστει καταλιφθέν.
Φιδικομίσω. καταπιστεύω, ἢ ὅτι πίστει βαινομένη.
Φιδοκάειοι. οἱ πεπιστευμένοι καὶ πεπαρρημένοι.
Φιδουκαεία. πεπαρρημένη διὰ συγγένειαν.
Φιδουκιάειος. πεπαρρημένος. Φιέειτ. γλῶνται.
Φίκτουμ δεδόρτζιον. περιποιητὸν διαζύγιον.
φιλίαμ βὲλ νέραμ. εἰρὸν ἢ ἔγγονον. καὶ σημείωσαι ὅτι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ ἐγγόνη περιέχονται.
φίλτρα εἰσὶ τὰ φιλίας καὶ ἀγάπης ποιητικά.
φινίαμ ρεγοσδόραμ. περὶ ὅρων ἰθωναίων.
φινίαμ ρεγοωσδόραμ. τὸ μεταξὺ τῶν ἀγεγκιτόνων γυμναζόμενον, ἐχόντων περὶ ὅρων πρὸς ἀλλήλους φιλονεκίαν.
φινίαμ ρεγοωσδόραμ τῶν διπλῶν δικαστήριον ὅτι, καὶ βόνα φίδε καὶ ἱερὰ καὶ περισσαλίου καὶ περιττῶν.
φινίτερ. διαλύεται.
φισκάλια. δημόσια.
Φίσκος. ὁ δημόσιος. Φίσκος. δημόσιον ταμεῖον.

Φανόρε δοπίμ. ασουσλῆ τ̃ περιπάτων.

Φιδικόμμισσα. πίστις καταλιμπανόμενον.

Φιδικομισάριος, οἶμαι σῆμα ἐπέχων ὀπίζοπου. τρία γάρ εἰσιν εἴδη, ὀπίζοπος τοῖς ἀνηλίκοις, κυράτωρ τοῖς ἀνηλίκοις, καὶ ὁ φιδικομισάριος ποῦ ὀφείλῃ.

Φιδικομισάριος. πίστις βαιβούμενος.

Φιδικόμισσον ὅτι, τὸ γινωσκόμενον ἀπὸ τ̃ ἀναγνώσεως τῆς διαθήκης.

Φιδικόμισσον ἱερὰμ . . . . . .

Φιδικόμισσον λεγάτον ὅτιν, ὅταν ὁ διαθέμενος λέγῃ ὦ κληρονόμῳ αὐτοῦ παρακαλῶ σε διὸς τῷ δεῖνι νομίσματα πόσα. καὶ φιδικομισσαρία ἐλευθερία τὸ εἰπεῖν τ̃ διαθεμένου τῷ αὐτοῦ κληρονόμῳ παρακαλῶ σε ποίησον τ̃ δεῖνα ἐλευθέραν.

τὶ διαφέρῃ Φιδικόμισσον τοῦ λεγάτου. φιδικόμισσον μὲν λέγεται τὸ παρὰ μηδενὸς δεσμοῦ νομίμου κρατυνόμενον, ἀλλ' ὑπ' αἰδοῦς μόνης τῶν ἱκετευομένων. λεγάτον δ' πέφυκε δωρεὰ δοθεῖσα παρὰ τοῦ τελευτήσαντος.

Φιδικόμισσον λέγεται, τὸ πίστις τινὶ καταλιμπανόμενον, ἤτοι τὸ διὰ μέσου τινὸς διδόμενον.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ὀπωπελυμένη παρὰ ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαινεν αὐτούς.

τὶ διαφέρῃ τὸ Φέρεσθαι, τοῦ κομίζεσθαι, καὶ ἄγεσθαι. φέρεσθαι μὲν γὰρ κυρίως λέγομεν τὰ τῷ σώματι ἡμῶν βασταζόμενα. κομίζεσθαι δὲ διὰ τ̃ ὑποζυγίων. ἄγεσθαι δὲ, τὰ ἔμψυχα ὄντα.

Φλιμοῦλλα. τύπον. Φέρνη. ἡ περιξ.

Φέρνη. τὰ φερόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῇ γυναικί.

Φέρυλλα. ἡ κρύπτα ὁπ τοῦ φερίρε.

Φηδεράτωρ. ὑπούπανδος.

ματος εἰς ὃ μετέχοισι πολλοὶ μέρος ἢ τούτων ἕκαστος τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὸ δίδοται· ὃν σωθῆναι οἱ κοινοὶ ἔχοισι μερίδα καλεῖν. καί ἐστιν ἡ λέξις ῥωμαϊκὴ, ἀπὸ τοῦ φάλκης ὃ δηλοῖ τὴν δρεπάνην.

Φδηκιὸς. ὁ κόπων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρεπάνου.

Φδμὸν. αἰδδῖον ἀνδρικὸν ἐκ ξύλου, ὅπερ ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἑορτῇ φορουῦντες ἐχόρευον.

Φάλσα. ψεύδος. Φαμιλία. λαὸς.

Φαμιλίας. οἰκετῶν, ἀνδραπόδων.

φαμιλία. οὐσία ἡ σωέχουσα καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλλα πολλά.

ἡ φαμιλία δηλοῖ δύο; πρᾶγμα, ὡς ὅταν ὁ νόμος λέγῃ, ἐξ-γύπερος συγγενὴς ἐχέτω τὴν φαμιλίαν; πρόσωπα, ὡς ὅταν λέγωμεν περὶ τοῦ πάτρωνος καὶ τῶν ἀπελευθέρων, καὶ κοινῶς ὅτι παντὸς γένους, καὶ περὶ τῶν ὑπεξουσίων τοῦ ἑνὸς προσώπου.

φαμιλίαε ἔμπτορ. ὁ τῆς ὑποστάσεως ἀγοραστής.

φαμιλεέμπτορ. ὁ ἀγοράζων τὴν κληρονομίαν.

φαμιλίαε ἐρκισκοῦδαε. ἐπὶ τῶν συγκληρονόμων, ὅταν ἕτερος κινῇ κατὰ τοῦ ἑτέρου. ὁμοίως καὶ κομμυνιδιβιδδιδο.

φαμιλίαε ἐρκισκοῦδαε. ἡ περὶ ὑποξουσίων κληρονόμων διαίρεσις.

φαμιλίαε ἐρκισκοῦδαε. φαμιλίαν διαίρεσις καὶ μερισμὸς. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ φαμιλίαε ἐρκισκοῦδαε τῶν διπλῶν δικαστήριον ὂν καὶ ἐνρέμ ἐστὶ καὶ περσονάλιον.

φάμυ δὲ πλαμαείοις. ὁ περὶ ἀνδραποδιστῶν.

φάμυσα λιβέλλοις. περὶ ἀνωνύμων βιβλίων καὶ δηλουμένων φλυαρίας.

φάμυσον λέγει τὸ γραφέν. φάμυσος. ἄτιμος, ἀνώνυμος.

τὸ δὲ Φερμάκυ ὄνομα τῶν μέσων ἐστὶν, ἢ καλὸν ἢ κακόν.

Υ᾽σὲκ. χρῆσιν ἔχ.

Υ᾽σικαπτεύς. χρῆσιν ἔχ. ...

Φ.

Φ Αβέον. δοξαζόμενον.

Φάβια ἢ πλαγιαείοις. φαβία νόμος περὶ ἀνδραποδισῶν.

Φαβιανὴ. ἡ χῖ τ̃ ἀπελευθέρων ἀγορή.

Φαβιλάπος. πλασοχράφος.

Φάβιος νόμος. ὁ περὶ ἀνδραποδισμοῦ.

Φάκες. ὀφθαλμοὶ.

Φακέτης. εὐχερὴς. Φάκιας. ποιήσις.

Φάκτα. ἔργα, καὶ ὁ τύπος τοῦ πεφάγματος.

Φάκτον. ἔργον.

Φάκτον. ποίησις, ἢ ἀείθμησις, ἢ πεφᾶγμα.

Φάκτον. ἡ ἀείθμησις καὶ πεφᾶξις.

Φάκτυ. πεφάγματος γενητοῦ.

Φάκτον ὅτι τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τῆς ὑποβέσεως ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ τ̃ πίστεως ἀνήκουσα ζήτησις.

Φακτονδρίοι. ποιηταὶ, τεχνῖται.

Φακτὺς. ἡμερολόγιον. Φδηκίδιον. τ̃ τέμνοντα λόγον.

τ̃ Φδηκίδιον λέγε ὁ νόμος τὸ τέταρτον εἶ) τ̃ καθαρᾶς περιουσίας, ἀλλ᾽ ἀνηρεθῆ ὑπὸ τ̃ ι π. νεδρᾶς, λεγούσης μῖ τεσσάρων παίδων τὸ πεῖπον εἶ), ἐπέκεινα ἢ τ̃ τεσσάρων κὴ ἀνωτέρω τὸ ἥμισυ.

Φδηκίδιος. νόμος περιαιρῶν ἀπὸ τ̃ λεγατείων τὸ τέταρτον μέρος, κὴ περιποιῶν τῷ κληρονόμῳ.

Φδηκίδιος. ἡ τετάρτη μοῖρα.

Φδηκίδιος λέγε) περὶ τ̃ νόμων, ὅταν ὁ κοινῶ τινος πεφάγ-

Υ.

Υ῎βρις. ἡ ὕβρις.

Υ῎βρις. ἡ ὑβριστικὴ παιδεία, παίδων καὶ ἀρρένων καὶ θηλειῶν παρέχουσα. καὶ τῆς τῶν Υ῎πεξουσίων καὶ οἱ ἔξοχοι παρέχονται.

Υ῎μφας λέγεται ὁ ἐπαοιδός.

Υ῾ποθεμελιασμὸς. ἡ ἐπαύξησις τοῦ θυμήματος τῆς παρούσης.

Υ῾περῶον ὄρος, τὸ ἄνωθεν καθασκευασθὲν τοῦ μωλωθέντος ἐδάφους οἴκημα.

Υ῾πόζολον ὄρος τὸ ὅπου τῇ ποσότητι τῆς παρούσης ὑποδομόμενον ἤτοι ὑποληθόμενον παρὰ τὸν ἀνδρὸς καὶ εἰς πλέον ἀναβιβαζομένης τῆς παρούσης.

Υ῾ποθηκάρια. ἡ παρὰ τῶν ὑποθηκῶν ἀγορά. πᾶσα δὲ ὑποθηκάρια ἀγορὰ σήμερον τῇ τετρακοσταείᾳ σβέννυται, ἀναιρεθείσης ὑποθηκαείας τῶν νεωρῶν καὶ παρεχομένης τοῖς εὐάγοσιν οἴκοις καὶ τοῖς πόλεσιν ἑκατονταείας ὅπου τῆς ὑποθηκαείας καὶ εἰς τὴν τῆς τεσσαρακονταετίας περιληφθείσης χρόνον. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ρια. νεωρὰ ἐξελήφθη ἐν β. ε. τῶν Βασιλικῶν πλ. β. κεφ. τελευταίῳ.

Υ῾ποκατάσασις ὄρος, ἡ ἐξ ἀποτυχίας τοῦ παρόντος κληρονομία, ὅπου ἕτερον τῆς κληρονομίας κατάθεσις, ὡς ὅταν εἴπῃ ὁ κληροδότης ἔστω μοι ὁ δεῖνα κληρονόμος, εἰ δὲ μὴ ἔστω ὁ δεῖνα.

Υ῾ποσημαίνειν. τὸ ὑφ' ἑτέρου ὑπογραφόμενον; οἱ γὰρ παλαιοὶ τῆς Υ῾ποσημαίωσεως ὀνόματι, ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς χεῖρα εἰώθησαν.

Υ῾ποσλημμή. αἰχμαλωσία.

ἑταιρείαι, ἀδελφότητες, σωσωμάγματα, συσήματα παρὰ τὸ τὺς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀπρέπως καὶ ἀφόβως ἀλλήλοις τὰ ἴδια βουλήματα, ὅθεν καὶ φράτορες οἱ πάτριες ἢ συγγενεῖς ἢ διδάσκαλοι οἱ τῆς αὐτῆς φρατρείας μετέχοντες. τάχα ἢ κὴ ἀπὸ τ῀ ῥωμαϊκῆς μετλώσεχον λέξεως τὸ φράτερ ὃ δηλοῖ τ῀ ἀδελφόν.

Τελωτεία. ἀγορὰ ὅθι κατ' οἰκέτου.

Τελωτεία. ἀγορὰ ἡ διαιρετικὴ γίνεται ἢ ὅτι τὸ διαιρεῖσθαι, ὃ ὅτι διελεῖν.

Τελωτεία. τὰ ὑπ῀ ἐπαρχίας κτήματα· τελῶνον γὸ τὸ βαρὺ πῶλος. Τριβουτόρια. τὰ ὑπ῀ ἐπαρχίας διαπέμματα βασιλικὰ κτήματα.

Τριμήπηλον, τὸν ἱερέμ. ὅποιον δήποτε κτῆμα.

Τριμύκλον. τερμόβυχος.

Τροπώσεις. αἱ τ῀ ζώων γιώσεις.

τὸ δ῀ Τροφῆς ὀνόματι κὴ τὰ βρώσιμα, καὶ τὰ πόσιμα περιέχεται, καὶ τὸ ἔνδυμα, κὴ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, καὶ τὰ πρὸς φυλακὴν ἢ φροντίδα τῆς σώματος ὑπηρέσια.

Τῷ ἀκυϊλίῳ. τῇ διπλῇ ἐπάρχῳ καταδίκῃ.

Τῶν κόντρα ταβέλλης. τῶν καταλαλουμένων τὰ δικαιώματα.

Τῶν νοσυμμένων νομισμάτων. τῶν ὕστερον μνημονευθέντων.

Τῷ πουπίλλης ἐλευθερώτε. τῷ ἀνηλίκῳ ἄνευ ἐλευθερίας.

Τῶν πρωτείων. τῶν κτ' σάρκα.

Τῶν σκριπτῶν. τῶν γεγραμμένων κληρονόμων.

Τῷ φάκτῳ τῆς νόμης. τῇ πράξει τῆς νόμης.

Τραπεζίτης. ὁ ἀπὸ χρὸς εἰς χρέα μετάθεσις.

Τραπεζιακὰ χρήματα. ὅπου μεταβολὴ ἦ͂σι μεταθέσεως καὶ μεταφορέως καὶ ἐμπορείας δισσόμενα, ἤγουν τὰ δραπέτικα.

Τραχὺς ἀκτὴ. ἀντίπερα θαλάσσης.

Τραχταΐζεται. ψηλαφᾶται.

Τραχταΐζουσι. ἀνακοινοῦσι.

Τραχτάσας. σκοπήσας, ἐξετάσας. πραγματεύεσθαι γὰρ οἱ λατῖνοι τὸν σκόπον, τὸ βούλευμα, καὶ τὸ ἐξέτασμα λέγουσιν.

Τραχταρία. κέλευσις ἐπάρχου, ἢ καὶ κομβῖνα ἤτοι σωφρονιστήρια τῶν δρομικῶν ζώων.

Τραχύτης. ἀνακάθαρσις, σωφρονισμὸς, ὀπτομή.

Τράχτω. ἁλλάττω. Τρανσάκτιο. δραπέτισις.

Τρανσλατευόμενον. μεταπιθέμενον.

Τρανσμάρε. πέραν θαλάσσης, διαπόντιος, ὑπὲρ ἐπαρχίας.

Τρασφορμάτιο, Τρασφιγουράτιο. μεταμόρφωσις, μετατύπωσις, μεταχαρακτηρισμός.

Τρεβελλιάνη δόγμα, ἐπὶ τρεβελλίου μαξίμου καὶ καινίου τῶν ὑπάτων ἐξεφωνηθὲν ὑπὲρ νέρωνος τοῦ βασιλέως. διαλαμβάνει δὲ περὶ φιδεϊκομμίσσων.

Τριβοταρία. διαιρετικὴ.

Τριβυρία. ἡ διοίκησις ἢ δούλου. Τριβοῦτον. φόρος, τέλος.

Τρίβους. τειτὺς ἢ τρίτον μέρος; τειχίλιοι γὰρ ὄντες ὁπλῖται ῥωμύλου, ὡς φησὶ διὼν ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τῆς ἱστορίας, εἰς τρεῖς ἐνεμήθη μοίρας κληθείσας τρίβους τινὲς τειτύας ἃς καὶ φύλας ὠνόμασεν Ἕλληνες; ἑκάστη δὲ τειτὺς εἰς δέκα διηρέθη κουρίας ἤτοι φρουτισήρια; κατὰ μὲν γὰρ ἡ φρουτὶς λέγεται. καθ' ἑκάστου δὲ κουρίαν σωφρονοῦντες οἱ εἰς αὐτὴν πεπαλμένοι πρὸς τῶν καθηκόντων ἐσωφρόνιζον. λέγονται δὲ καθ' Ἕλληνας αἱ κουρίαι φρατρίαι καὶ φρατρίαι οἱονεὶ

πλυρεῖν ἀδόλως τὰ ἀπὸ τῦ τεσσάτωρος ἤγοι τῦ δίφθεμμυ ἀρχθέντα.

Τορπιλιάνιον ἤγοι τριβιλιανιον. ἤγριον δόγμα κῆ συκοφαντῶν τιμωρὸν τὺς ἀποσάντας χωρὶς ἀβολιπόνος.

Τύβυλα. σωλινάρια.

Τῦ ἰνφάντος πουπίλλ. τῦ παιδὸς ἀνηλίκυ.

Τῦλδος. τὰ σαμάρια; λέγεται γὰρ ῥωμαϊστὶ τῦλδος τὰ σαμάρια τὰ τῳ ἀποσκευῳ τ̃ πολεμίων βασάζοντα.

Τῦλδος. τὰ σαγμάρια τὰ τῳ ἀποσκευῳ τ̃ πολεμίων βασάζοντα. ἡ ἀποσκευὴ καὶ χρεία πᾶσα τ̃ῶ σκαπανῶν, τυτέστι παῖδές τε καὶ ἀκολύθια καὶ εἴτι ἄλλο πρὸς ὑπηρεσίαν τῦ φοσσάτυ ἀποσύρεται.

Τῦ πρωτετέρυ. τῦ ὕστερον παρόντος.

Τυρπιλιάνιον δόγμα ἐκφωνηθὲν ὅτι Τυρπιλίυ ὑπάτυ; τῦτο ἦ τὸ τυρπιλιάνιον δόγμα κινεῖται κῆ συκοφαντῶν πρεβαρικατόρων ἤγοι πρεσβύτων τ̃ πρεσβιδόντων τὰς ἰδίας ὑποθέσεις.

Τυτέλα. ἀσφάλεια ὀπίσθεν.

Τυτέλα. ἡ ὀπίσθη.

πρὸ Τυτέλα. ὡς ὀπίσθη ἤγοι ἡ κατὰ τῦ ὀπίσθυ ἀγωγή.

Τυτέλαε κοντραρία. ἀγωγὴ κῆ ὀπίσθων ἐναντία.

Τυτέλαε. κῆ ὀπίσθων.

Τυτέλας. τυτέστι σκέπη. Τυτέλις. ὀπίσθιος.

Τυτόρες. φροντισαί, ὀπίσθιοι.

Τυτόρυμ βονόρυμ. ὅτι πάσῃ τῇ πρεσβείᾳ; ἰῶ καλῦσι καινοπραξίαν οἱ ἕλληνες.

Τοφάλσον. ψεῦδος.

Τὸ φρικτηβοσκοδικτικίω. κλεπτικὴ ἐπ' ἀγωγῇ.

Τραδιτένοντα. παραδιδόντα. Τραδίτο. παράδοσις.

ὁ Τόκος τ̃ ἀργυρείων, ὐκ ἔστι καρπὸς.

Τὸ λιπλόσσον. τὸ ὁπίδικον.

Τονομονιτόελα. πρὶ ὀνόματος καὶ ὁμωνυμίας.

Τὸ πρὶ κλυμνίας ἰμφακτὸμ ἀγφγὴ κινεῖται ἐπὸς μὴ ἐπιαυτ̃ τὸ διπλοῶ ἀπαιτεῖται, μ̓ ἢ τ̃ ἐπιαυτὸν, τὸ ἁπλοῶ.

ὁ Τόπος, μέρος ἀγροῦ ὄστιν. ὁ ἢ ἀγρὸς, ὁλόκληρος ὄστι καὶ ὡς ὅπαν χωρὶς τ̃ οἰκημάτων. δυώαται ἢ ἀπὸ τ̃ς διαθέσεως ἕ κεκτημὸν εἶ ὁ τόπος ἀγρὸς, ὡς ὅταν ἀντὶ ἀγρ̃ πρδῶμι αὐτὸν; καὶ ὁ ἀγρὸς τόπος ὡς ὅταν αὐτὸν ἑτέρῳ πρδῶμι ἀγρῷ.

Τορὸμ βονόρομ. τυτέστι κοινωνία ἡ ὅπὶ πάσῃ τῇ ὐσίᾳ γινομὴ; ὡ οἱ ἕλλωες κοινοπραξίαν καλ̃σιν. ἔνθα ἀναδικάζονται τὰ ἐκ πάσης αἰτίας συμφερόμ, πλὶ ἀσέμνων καὶ ἀθεμίτων καὶ πρδικομων πόρων, καὶ ὅπὶ ῥητ̃ πραγμάτων καὶ χρημάτων καὶ ἐμπορείας; καὶ ἐὰν πρὶσιν οἱ κοινωνοὶ, καὶ ἀπὸ χρόνυ, καὶ ἐ . . . χρόνυ, καὶ ὑπὸ αἱρεσιν; ἀπαιτεῖ ἢ δόλον καὶ ῥαθυμίαν, ὐκέτι ἢ καὶ ἄκραν ὅπμέλφαν ἀλλὰ οἵαν ὁ κοινωνὸς παρέχ τοῖς ἰδίοις πραγμασιν; ἀπμεῖ ἢ καὶ ἑκατέρωθεν ἡ κοινωνία κἂν ἀπόφασις ἢ διάλισις γίγονεν; ἀπαιτεῖ ἢ καὶ λόγος τ̃ς κοινωνὸς; ὁ ἢ κοινωνὸς εἰς ὅσον εὐπορεῖ καταδικάζεται; οἱ ἢ κληρονόμοι ἀυπαιτ̃εις μόνον τὸ χρέος καταδικάζονται; λύεται ἢ καὶ ἀπαγορεύσι, καὶ καπίτις δεμνυλίονι, τυτέστι καθαιρέσεως ἐνδικαγὴ καὶ συγκατάβασις μεγάλη καὶ μέση καὶ πενίας ὅπισυμβάσης, καὶ θανάτῳ τ̃ ἑνὸς; κοινωνία ἢ, ὑσὶ ἀπὸ συμφωνίας εἰς κληρονόμυς διαβαίνι, πλὶ τ̃ δημόσια τέλη μισθουμὸων κοινωνῶν; ἐκεῖνοι γὰ καὶ εἰς κληρονόμους δυώαν παραπέμπειν τὶὼ κληρονομίαν. ὀφείλι δὲ ὁ κληρονόμος

Τεσσάταρ. ὁ διαλυθέμενος, λέγεται ἢ καὶ ὁ μάρτυρων.
Τεσιμόνια. μάρτυρίαι.
Τέσις. μάρτις τῇ τῶν σαβίνων φωνῇ.
Τζάγλα. τὸ ὑπόδημα.
Τῇ ἐξδένδω. τῇ ἁπαρτήσῃ.
Τῇ ἐξέμπω. τῇ ἁπαρτήσῃ.
Τῇ ἐξερεδετζίων. τῇ γλυκυμύρῃ ἀκλήρῳ.
Τῇ κόντρα τάβ. τῇ κτ' τὸ ὄντος.
Τλὼ βοέφαχθν. τλὼ καλῶς ποιῶσαν εὔχρηστον γλὼ.
Τλὼ ἐξεδένδουμ ἀγφγλὼ. τλὼ τὸ πρεσίμυ ἀπόδοσιν ἐν ἐξυσίᾳ.
Τλὼ κόντρα βύλλας. τλὼ πρὸ ἐναντίας βυλῆς.
Τλὼ κομοδάτλω. τλὼ ἀπόδοσιν.
Τλὼ πρειφεκτησίαν. τλὼ πρεσκοπλὼ.
Τλὼ φεράδεμ. τλὼ κλοπμαίαν.
Τῆς ἰυδίκτης. τῆς ψήφυ.
Τῆς κοντράβυ. τῆς ἐναντιώσεως.
Τῇ τῶν λυκραπίων. τῇ τῶν κερδῶν.
Τῇ φύρτῃ καὶ τῇ σέρβῃ πεκυρύμπῃ. τῇ κλεψίᾳ, καὶ τ φθορᾶς τῦ δούλυ.
Τίγνις ἰύσκλις. δοκῶν ἐμβεβλημμένων.
Τίγνον, λίθος, βήσαλος; καταχρησικῶς πᾶσα ὕλη.
Τίτλος. ἡ πρεγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων.
Τιμπ. σὺ. Τίτλος. κεφάλαιον, αἰτία.
Τίτυλ. δημέυων. Τιφυτῇ. κεκρυμμένῃ ἀγφγῇ.
Τὸ δειβετάνιον. ἀναγραφὴ τ εὐεργουμένων.
Τὸ δομικίλλιον. τὸ οἰκίδιον.
Τοῖς ἐνμαγκιπάτοις. τοῖς ἰδιοκτήτοις.
Τοῖς ἀδιτεύσασι. τοῖς κυριεύσασι.
Τοῖς ἐξαπέρτα. τὰς ἐξαγφόνους μοιρὰς.

τὸ μάρτυρος περιποιείας τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε; πέσης γὰρ τῇ τῶν σαβίνων φωνῇ ὁ μάρτυς λέγεται, καὶ μάρτυρα ἡ μνήμη καὶ φάκελον ἡ περιβολή; καὶ ἐγίνωσκεν ὅτι πλέον τῶν ἄλλων σωμάτων τε καὶ περιβλημάτων ἐκ ταύτης ὀφείλει ἡ μαρτυρία τὸ ἀνεπίληπτον ἐς ἄκρον ἔχειν, ὡς τῆς αὐτῆς δυνάμεως τῆς διαθήκης ἐξηρτημένης. αὕτη γὰρ ἡ τεσταμέντι φάκελος τῆς πολιτικῆς ἐστιν νομοθεσίας, καὶ τὸ ἴδιον τοῦ ἐλεύθερος ῥωμαίοις; καὶ διὰ τοῦτο καὶ τελείως καλύπτεται καὶ κρατύνεται τῷ πολιτικῷ, περιτειχίῳ, καὶ τοῖς διατάξεσι. διπλῆ δὲ ὡς ἐστιν ἡ τεσταμέντι φάκελος καὶ λαμβάνεται τοῖς θείοις ἐξηγηταῖς καὶ κατ' κυριότητα καὶ κατ' χρῆσιν; ἔχει μὲν γὰρ ἐκ τοῦ νόμου πᾶς ὡς δεδομένου αὐτῷ ἐξουσίαν διαθέσθαι κατ' νόμους, καὶ τὰ οἰκεῖα εὐπιθέσθαι ὑπὸ μηδενὸς κωλυόμενος νόμου, ἢ δόγματος, ἢ θεσπίσματος: καὶ ἔστι τοῦτο κατὰ κυριότητα τεσταμέντι φάκελος. ἐπειδὴ δὲ εἰσὶ τινες διαθέσθαι μὲν μὴ δυνάμενοι, χάριτος δὲ παρ' ἑτέρων μὴ κωλυόμενοι, ὡς ἄπαις, καὶ δοῦλος; λέγονται μὲν ὅτοι ἔχειν τεσταμέντι φακέλου, κατ' χρῆσιν δὲ.

Τεσταμέντι φακέλου. ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖν διαθήκην.

Τεσταμέντι φάκελος. διαθήκης ποίησις ἐστὶ, καὶ τὸ δυνάσθαι καὶ αὐτοῖς ἢ ἑτέροις ἐκ διαθήκης κτᾶσθαι, ὡς ὁ ὑπεξούσιος καὶ ὁ δοῦλος καὶ ὁ κῶφος εἰ καὶ διαθέσθαι μὴ δύνανται.

Τεσταμέντι φακέλου. ἐν οἷς ἔχομεν δίκαιον ἐπιτροπεύειν καὶ εἰς ἐπιτροπὴν καλεῖν.

Τεσταμέντυμ. διαθήκη.

Τεστάριο. διαμαρτυρία.

Τεστατόρων. μαρτύρων.

Τεππιτοποπέμ. πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀγελαῖοι.
Τρηβρσάει. ὑποπτήσσειν, φεύγειν.
Τέρμινις μόπις. ὅρων κινητέντων. Ἰστέον ὃ ὅτι οἱ τὰ ὁροθέσια τῶν ἀγρῶν ἀποκινοῦντες ἢ ἀναιρέποντες καὶ χειμαλικῶς καταδικάζονται, καὶ ἡ αἵρεσις καὶ βύλησις αὐτῶν τιμωρεῖται. γίνεται δὲ ἡ ὑπεξέλεισις πρὸς τὴν αἵρεσιν ἤγουν πρὸς τὸν τύχον καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν ἀμφισβητούντων καὶ τὸν αὐτοῦ χώριον. ὁ γὰρ εὔπορος ἀποκινῶν δηλός ἐστι θέλων ὁπλάδεως τὸν ἀλλοτρίων ὅρων, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν τιμωρεῖται ὁ πλημμελῶν ἔτως ὁ μὲν γὰρ εἰς μακρότερον ἐνεξο.
Τέρμινος. ὅρος.
Τρειτοείνμ. ἐνοεία.
Τρτυλλιάνιον δόγμα. ὃ ὅτι Τρτυλλίᾳ ὑπάτῳ ἐξεφωνήθη πρὸς Ἀδριανὸν βασίλεως; πρόφελα δὲ τῇ μητρὶ νόμιμα δίκαια εἰς τὴν τῶν παίδων διαδοχήν.
Τέρπο. ἐκ τρίτου.
Τέσσαρας πνταετηρίδας. εἴκοσι ἐνιαυτούς.
Τεσαμψυτάειος. ἐνδιάθηκος, ἢ ἐν διαθήκῃ γραφείς.
Τεσαμψυτάειος. ἀπὸ διαθήκης ὀπίσθιος.
Τεσαμψυτάειος. ὁ γραφεὶς ἐν διαθήκῃ ὀπίσθιος.
Τεσαμψυτάειος. ὁ γραφεὶς εἰς διαθήκην.
Τεσαμψυτάειος. ὁ ἐκ διαθήκης.
Τεσαμψύπα αἰτίω. αἱ διαθῆκαι ἐν ποίῳ τόπῳ ἀπαγορεύονται.
Τεσαμψύτης φακτιτζίωνα. μδοτυείαν ποιησάμενος.
Τεσαμψύτη φακτίονα. τὴν διατύπωσιν.
ἡ Τεσαμψύτης φέξιον ἤγουν ἡ διαθήκης ποίησις, ἔστι πολύγρηστος καὶ ἀναγκαιοτέρα καὶ τοῖς πολιτικοῖς ἀεὶ πράγμασι συγχάζουσα. καὶ τέως πρόπον γνῶναι πῶς ἐκ τῆς

Τάκτης. δεδουλωμένος, κεκακοφρυμένος.

Ταμεῖον. κοιτῶνα, ἢ κελλάριον.

Ταξατίων. ἡ δικαία διατίμησις.

Ταξατίων. ἡ φαινομένη ποσότης τ ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς διαπανηθέντων, ἐφ' οἷς ὁ ὅρκος ἐπλεστουργήθη. τὸ εὔχρηστον μετὰ τὰ ἀχρήστα μηνύμενον καὶ αὐτὸ εὔχρηστον γίνεται.

Ταξατίων. ἀποτίμησις ἢ τεθεσμία λαβεῖν.

Ταξίαρχος. ἡγεμών, στρατοπεδάρχης.

Τὰ ποσουμένισα. τὰ μετὰ βίωσιν.

Ταφίων. τὸ ἔνδον τῆς πεφραγμένης οἰκίας κείμενον, κεκρυμμένον, καὶ πεθησαυρισμένον.

Τεκμήρια. ἀγαθὰ σημεῖα.

Τελμάτωρ. ὁ διαθέμενος. Τελόνιον. κουμμέρκιον.

Τέλεμ. παῦ τὸ ἐκ χρὸς πεμπόμενον βέλος.

Τέμπλα. ὄπισθια.

Τεμπεάλια. ἀγροικὴ εὐωθεστική.

Τεμπεαλία. ἀβρεχαφὴ εἰς καιρὸν ὠρισμένον ἐναγομένη.

Τεμπεάλια. πεθσωπικὰ. τὰ Τεμπεάλια. τὰ πεόσκαιρα.

Τεμπεαλία. πεόσκαιρος, καὶ ἡ ἐμπεόθεσμος.

Τεμπεαλία. ἡ μέχρι τοῦ φανεροῦ χρόνου ἀνθικειμένη δίκη ἢ τοῦ πάκτου.

Τεμπεάλις. πεόσκαιρος.

Τέμω. αὐχὼ πλοίου, καὶ τεῦθεν τέμωνος ἀνάγκη ἢ τ κυβερνήσεως ἤγουν ἀναπληρώσεως.

Τενεβίτυρ κείμενε. ἐνέχεται ἁμαρτήματι.

Τένδα. τὸ σφαιρικὸν διατεταμένον ὕφασμα. τένδω γὰρ τὸ διατείνω.

Τεντεχάτωρ. πεδίασις.

Γ'στέον ὅλι τὸ μὴν ἐν χήμαλι πβάδος ἐξ οἱασδήποτε σωμιθήμων χ) δεχόμων τὴν διαθήκλω, Ταβύλλα λέγεται; τὰ ἢ ἐξιλήματα χάρτυ, αὐτὸ τῦτο χάρτη καλεῖται ὡς βιβλ. τ̃ Διγ. λ ζ. πλ. ι α. χ) λ. τ̃ ἢ Βασιλικῶν βιβλ. λ ε. πλ. ι ζ. κεφ. α.

Ταβύλλαν ὁ Γ'ταλὸς καλεῖ πὴν σανίδα.

Ταβυλλάειοι. δημόσιοι.

Ταβύλις ἐξιβένδις. διαθηκῶν παεισαμμύων. ἔγνως ἢ ἐν τοῖς ἰντερδίκτοις ὅπ εἰς τὸ πεσκομιδῆναι πᾶσαν πλευταίαν βύλησιν κινεῖται πρὸ πάντος ᾧ διαφέρ χ) ὃ κρύπτοντος; καταδικάζ ἢ εἰς τὸ διαφέρον; κινεῖται ἢ μ' ἑαυτὸν. καὶ δίδοται χ) χ' κληρονόμον, χ) ἐξιβιτόειον ὅτιν; εὐθύνχ δὲ καὶ π' δόλῳ πανσάμων ἔχλν τὸ δικαίωμα; ὑπόκειται ἢ ὁ κρύπτων χ) τῷ κορνελίῳ δεφάλσις; κινηθὲν ἢ τὸ ἰντέρδικτον πεσκρίνχ τῷ πυβλίκῳ. πρεμπτόεια αὖ αἰρελικὴ πραγματικὴ διωκεκῶς ἀντικειμένη τῷ ἐνάγοντι χ) ἀεὶ πὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἀναιρεῖ.

Τὰ ἐειδετάεια. τὰ κληρονομικά.

Τάκητον. τὸ κείμων ἔξω τῆς διαθήκης καὶ τῦ κωδικέλλυ, χ) ἀγνοούμων πνὶ ὅτω κατελείφθη.

Τάκητον. τὸ διδόμων χ) πάλιν ἀποδιδόμων.

Τάκητον. συγερὸς. ὁ ὅτιν ἔξω τῆς διαθήκης.

Τάκητον. ὅπερ ἐπαγγέλλεται ὁ κληρονόμος δίδόναι τῷ μὴ δυναμένῳ λαβεῖν.

Τάκητον. σιωπηρὸν, ὅπερ ὡς μήτε ἐν διαθήκη μήτε ἐν κωδικέλλοις πεποίηκλη ἀλλ' ἐνὶ διαζύσῃ ἀσφάλφα ἢ χαροχάφῳ ἐνοχὸν ἑαυτὸν ποιήσῃ παρέχλν τῷ μὴ δυναμένῳ λαβεῖν.

Ταχίκοῖς. σταλιωλικοῖς.

ὁτὰμαλι ὃ τῆς ϑυφῆς ἡ ἑαθὴς, ὃ μιὼ καὶ τὰ ϛραγαλία ϖδιέχεται.

Συμβόλαιον ὄϛὶν ὑπόμνημα ἤτοι καταχαφὴ τ̃ συμφωνηθέντων καὶ ϛοιχηθέντων μεταξὺ ἑκατέρων τ̃ συμφωνάντων καὶ συμβηγοώτων.

Συμπαγγία. ἀπάϛη.

Σύμφωνον ὄϛὶ, δύο ἢ πλειόνων ἢ καὶ ϖδειοτέρων ἀρέϛκεια, καὶ εἰς αὐτὸ συγκατάθεσις ὅπὶ τῷ συϛῶαι ἤτοι χψεύδαι ἢ ἀληθῶαι τί, καὶ ὁμολογουμένυ χρέως συγχώρησις; ἀλλήλοις ὃ, ἀμφιβηγομένυ χρέως συμβιβασμὸς.

Σωάφια. γάμος.

Σωάλλαγμα ὄϛὶν, ὅταν δύο ϖρόσωπα σωέλθωσι καὶ ἑκασίως δώσωσί τὶ, ἢ ποιήσωσιν, ἢ συμφωνήσωσιν, ὁποῖόν ὄϛιν ἡ ἀγορασία, ϖρᾶσις, μίσθωσις, συμφωνία, καὶ τὰ ὅμοια. Σχιδάειον. ἁρμάειον.

Σχιδάειον. ἁρμάειον. Σχολάειοι. εἶδος φυλακῶν.

Σωλάειον. ἐξοχὴ τ̃ ἐξάτυ.

Σωείτης. ϖδαλογισμὸς, ἤτοι εἰρωνία.

T.

ΤΑ᾽ ἀνκάλια. τὰ εἰς χρέος ὀειλόμενα δίδοσθαι.

Ταβεμάειος. ὁ ἐν σάνισι χάφων. ταβέλλα γὰ ἡ σανὶς.

Ταβελλίων. ὁ τὰ τῆς πόλεως χάφων συμβόλαια; ὁ ϖδὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος, ἅπαντα ὁπτελῶν τὰ τ̃ πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαϛον αὐτῶν οἰκείοις ὑποφαλίζων γράμμαϛι.

Ταβελλίωνος. ταβυλλαείυ. Ταβέρνα. ἐργαϛήριον.

Ταβέρνια. καπήλια. Ταβρικύλεμ. σκιωή.

Στελιονάτω. τὸ ὠθὶ κολάκων νόμῳ.

Στελιονάτως. ὄπίθησις, κακυργία.

Σπελλίονος ψρεσκρῆψις. ἡ τὸ στελλίονος ὠθχχαφὴ χτ' τ̃ κακύργου.

Στέλλιος. κακῦργος, κακόζηλος.

Σπλικίδιον. σαγὴν; ὅ ὅτι ἀπὸ κεράμων σαλαγμὸς.

Σπλικίδιον. σαγὴν ἡ ὅλῳ κεράμων.

Σπιπενδιάεια. τὰ ἐν τ̃ ἐπαρχίας βασιλέως κελεύσῃ ὑπὸ τ̃ δήμου κρατύμμα ψεάγματα.

Σπιπενδιον ἔτ πειβ̃τον. τὸ ἀπὸ λεπίδων ἀργυείων σωαγόμμον.

Σπιπενδιῆν. ὅλᾳ τὸ ἀπὸ λεπίδων ἀργυείων σωάγεσθαι. τὸ ὃ αὐτὸ καὶ πειβ̃πς λέγεται, ἀπὸ τ̃ ὄπικλᾶσθαι πῖς καταβάμμοσιν ἢ ὄπιμειζεσθαι πῖς ψραπώταις.

Σπίπες. σέλεχος. Σπιπυλάτως. ἐγλύη.

Σπιπύλιον. τὸ ἰχμρὸν. Στῦψεγν. πορνεία.

Στῦψεγν. φθορὰ χήρας λέγεται; ϗ ἀσέλγεια, φθορὰ παρθενίν.

Στῦψεγν. μοιχεία, ὅ ὅτι ποινή.

Στύψω. ἀθεμιτοχαμία. Στῦπρον. ποινή.

Στῦπρος. ὅλακυρωθὲν.

Στράτωρ. εἶδος ἀξιώματος.

Στρατιώλικον πεκούλιον ὅτι, τὸ δωρύμμον ἀπὸ γονέων, ἢ συζυγῶν τῖς ἔσιν ἐν ψρατείᾳ; ϗ ὅπερ αὐτὸς ὁ ὑπεξούσιος ἐν τῇ ψρατείᾳ κτήσεται.

Στείκβα. στερεὰ, ἀναμφίβολος.

Στείκβα. ἡ κακὴ πίστις καὶ βία.

Στείκτον λέγουσιν οἱ ῥωμαῖοι τὸ ἐσφιγμένον καὶ βίαιον.

τῷ ὀνόματι τῆς Σῥώμνης πᾶσα ἐθὴς ϖελέχεται, καὶ τὰ ψραγαλία καὶ τὰ παλία, ϗ παῦ ᾧ ϖελεβδμόμεθα. τῷ

Σπορτίλα. ζημία ὅτι πορνεία. μοιχεία λέγεται ὅτι ὑπάνδρου σοδωσιν ἢ ὅτι παρθένω καὶ χήρας ἀθεμίτως συνευναζομένων. καὶ φησὶν ἡ μοιχεία καὶ τὸ σοδωσιν εἰς ἐλευθέρους ἁρμόζει· εἰς δὲ τὸν δοῦλον, ὁ ἀκυλίνιος.

Σπόρτυλα. ἐκβιβασικὰ, ἐφόδια, σωτήρια.

Σπόρτυλα. τὰ διδόμενα τοῖς ἐκβιβασταῖς. σαλάρια ἢ τὰ διδόμενα τοῖς σωτηρίοις.

Σπόρτυλα. δημόσια.

Σπόρτυλα. δῶρα ὅτι πάντων διδόμενα παρρησίᾳ. ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίοις καλούμενα πρυτανεῖα.

Σπόρτυλον. τόκον. Σπούριος. πορνογνώμων.

Σπούριος. νόθος.

Σπουρίους. συρφετὸς, πορνογνώμων.

Σπούρταλα. τὰ ἐν πυελίδι διδόμενα ξένια.

Σπουρτυλα. τὰ ἐν σουσίδι διδόμενα ξένια.

Σπούρτυλα. χρήματα.

Σπούτυλα. δημόσια.

Σταβυλάριος. ὁ † σάβλον ὕδωρ καπηλεῖον ὀκγυμνάζων.

Στάδιος καὶ σάδιον. μέτρον ὁδοῦ παρὰ Ἴωσι καὶ † ὀδεύουσα.

Σταθμὸς. ζῶον δρομικὸν ὃς λέγεται νῦν ἀλλαγή.

Σταπίδα. σάσις. Σταπίονις. σάσεως.

Στάπιο. ὁ τόπος τῆς ἀσφαλεστέρας τῶν πλοίμων προσορμίσεως.

Στατίονες. τὰ πραχτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν.

Σταπίων. ἡ λιμήν.

Σταττυλίβρ. ὅτι ὅρων ἐλευθερίας.

Σταττυλίβρ. πρᾶγμα ἐλεύθερον.

Σταττυλίβρ. ὁ ὑπὸ ἡμέραν ἢ ὑπὸ αἵρεσιν ἐλευθερωθεὶς, ἢ ὑπὸ ὅρων ἐλευθερίας.

Στεγανόμιον. τὸ ἐνοίκιον.

Συπερφικιάειος. ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτείῳ ἐδάφει.

Συπερφίκιον. ὑπῶρῳον. ἔστι δὲ ὑπῶρῳον τὸ ἐπάνωθεν κατασκευασθέντος ἐδάφους οἴκημα.

Συπερφίκιον ἰσὸν. τὸ ἐπ' ἀλλοτείῳ ἐδάφει ἰσάμυον.

Συπερφιτζιαρίας οἰκίας καλοῦμεν, τὰς χωρὶς τῶν μισθωθέντος ἐδάφους ἐποικοδομημένων. ἡ διαστεία καὶ φύσει καὶ νόμῳ ἑκείνῳ διαλύοχεν ὅπνος δηλοῖ τὸ ἔδαφος.

Συπερφιτζιάειος. ὁ ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτείῳ ἐδάφει. καὶ ὅπερ δίδωσι ἐμφύτευμα, συπερφίτζιον λέγεται· συπερφίτζιον γὰρ τὸ ὑπῶρῳον.

Συρεάπσον. ἥμισυ.

Συρσεδρία. ἡ ἑξάπη βοήθεια.

Συρφίκιον. τυαφικὸν. Συρφίκιον. τεαφικὸν.

Σύασεκτον. ὕποπτον. Σύασεκτον. ἐνώπιον.

Σύασεκτος. ὁ μεμπτὸς ὀπίζοπος.

Σύασεκτος. ὁ καλῶς τὰ τοῦ πουπίλλου διοικῶν πραγματα ὀπίζοπος.

Συφεάγιον. ἀποστροφή.

Συφεάγιον. βοηθὸς, ὅθεν καὶ τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τῷ βοηθοῦντι πνὰ συφεάγια καλεῖται.

Σοφεάγιον. ἀποστροφή.

Σοφισματεύοντας. κωμωδοῦντας, σκεπτοῦντας.

Σπάδωνες. οἱ φύζιν τῶν γονίμων μορίων ἐπισάντες.

Σπικάλιαν ἐνρέμ, τὴν ἰδικὴν παρὰ διαστείαν ἀφαιρῶ.

Σπικταβίλις. πεῖβλεπτος. Σπικταδήλοις. μιμυόισι.

Σπιρέπμ. διαζευκλικῶς. Σπονσάλια. ἔθνα.

Σπονσάλια. κατεγγύησις. Σπονσαλίβους. μνηστεινῶν.

Σπόνσιο. πᾶσαν ἐπερώτησιν καὶ ὁμολογίαν.

Σπόνσορ. ἐγγυητὴς, νυμφαγωγὸς· ἔστι καὶ τὸ μνηστεύομαι.

Σπόνσος. νύμφιος.

Σπρήλα.

Σολέμνια. ἑορτασικὰ. καὶ παλαι σολέμνιον σωηθὲς τὸ διδόμενον παιδευταῖς καὶ ἀεθηῖς καὶ τοῖς ὁμοίοις.

Σολέμνια. τὰ ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἐν ἐκκλησίαις διδόμενα χάριν μνήμης ἤτοι ἑορτασικὰ.

Σολίδος. νομίσματα.

Σολυτίον. καταβολὴ, ἡ λύσις δι' ἧς πᾶσα ἐνοχὴ διαλύεται καὶ ἡ τῆς βέρβις, καὶ τῆς ρε, καὶ τῆς λίτρις, καὶ τῆς κοσέτσο.

Σοπέκτη. κτῆ ὑποπτων ὀπαδῶν.

Σορόρες παθουέλες. ἐξαδελφοὶ ἐκ πατέρων.

Σῦα βὲλ συόρομ κάυσα. ἤγουν δι' ἰδικὴν αὐτοῦ ἢ ἰδίων, ἢ συγγενῶν πρᾶγμα ἤτοι ἀδίκημα.

Συβαίυβος. ὁ τῦ βοηθῦ βοηθὸς.

Συβιδιάρια. κτῆ τῶν προβαμμένων.

Σὺβ ἱνκέρτο δίε. ὑπὸ ἄδηλον ἡμέραν.

Συβσιτῦτος. ὑποκατάσατος.

Συγέσιον. ἀναφορὰ.

Συγλάριον. ἐρμαληοθήκη.

Συδάριον. εἶδος ὀδόντης δεχομένης ὑγρὰ οἷ ἰδρῶτα καὶ τὰ τοιαῦτα.

Συκεατίονα. διακατοχὴ. Συκεατίονε. διαδοχῆ.

Συκέτωρ. διάδοχος. Συκέτορι. τῷ μετίτη.

Σύκινος. ὁ εὐνῦχος. Συμίσιο. ὑποβολὴ.

Σῦμμα. κεφαλαίωσις. Σῦον. γήσιον.

Σῦο νόμινε. ἤγουν ἰδίῳ ὀνόματι. Σῦος. οἰκεῖος, γήσιος.

Σῦος. ὁ οἰκειακὸς. καὶ ζῶντος τῦ διατεθημένου ὅπῳ τινὶ δεσπότας πεφύκασιν.

Σύῳ καὶ ἀλιενόμινε. ἰδίῳ καὶ ἀλλοτείῳ ὀνόματι.

Σῦος. ἴδιος. Σύπερβος· ὑπερήφανος.

Συπιρίνδικον. τὸ ἐπίκλην τῦ σωτελῦς.

Σινενδυμάδα. παρεκαρτίον, ἤτοι ἐξάρετος.

Σίνε τυτόεις ἀκτυείτατε. χωρὶς αὐθεντίας φροντιστοῦ.

Σινεδουζεισακζείτατε. ἄνευ τῆς τ κυεστώρων λιστελείας.

Σκιωὴ. πᾶσα ἡ οἴκησις, καὶ τὸ παίγνιον ἔνθα ἵσαται τὶς ἢ κινεῖται παιγνικῶ ὀπιδεικνύμυος τέχνω, εἴτε ἐν δημοσίῳ τόπῳ, ἢ ἰδιοτικῷ, ἢ ἀγορᾷ ἔνθα μιμοῦνται οἱ ἀνθρωποὶ χάριν διὰ θέαν εἰσίασιν.

Σκιεντία. ἡ ἐμὴ γνῶσις.

Σκουβίτορες. οἱωνεὶ φύλακες ἄγρυπνοι, ὃς πρῶτον μὲ Ρωμύλω Τιβέριος Καίσαρ ἐξεῦρε.

Σκυτατοὶ. οἱ πάλαι ὁπλῖται.

Σκρίβα. γραφεύς.

Σκρίβας, σκρίβων, ὁ τ σαμαποφυλάκων ὑπηρεσίαρχος.

Σκελπιάριοι. σκηπτροφόροι, ἤγουν ὑδρυλλάριοι.

Σκριπιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες τ βασιλικῶν χαρτῶν; σκέλπια γὰρ αἱ ἄρκλαι; σκέλπιον ὃ δρυφακτικῶ λάρνακα καλοῦσι ῥωμαῖοι.

Σκριπιάριος. ὁ χαρτοφύλαξ.

Σκριπιάριος. ὁ χαρτυλάριος τοῦ ἐπάρχου, ὁ ἄρων τὸ σκρίπιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκρίπτον. τὸ γεγραμμένον.

Σκρίπτοι. γεγραμμένοι ἐν διαθήκῃ.

Σοβρίνος. ἀνεψιός.

Σοβσιάρια. ἡ ἁρμόζουσα τοῖς νέοις κὴ τὸ σκρίβα.

Σόκιος. κοινωνός. Σοκρὸς. πενθερά.

Σολάριον. ἡλιακὸν.

Σολβιπίων. ἡ λύσις καὶ ἡ καταβολὴ, ἰῶ καὶ ἀποχὴ φασὶν, ὅταν πραγματικῶς καταβληθῇ πρὸ τὸ χρεωσύμμυον.

Σολέμνια κὴ σαλάρια. ἑορταὶ εἰς τὰ ἴδια τῆς ἐκκλησίας.

Σεπούλκρι βιολάπ. ἤγρωυ ωρὶ τυμβωρύχων.
Σεπωρῆνι. τῷ ὀνόμαλι. Σέρβαε. δοῦλοι.
Σρβάρε. φυλάπῃν.
Σέρβι κορόπῃι. ωρὸς ὑποφθορᾶς δούλων.
Σέρβι κυρύπῃι. ἤτοι ἡ ωρὸς δόλκ, ὑποφθορᾶς ἀγρῳκῆ, διλωσκῆς ὄθι.
Σέρβι κορρύπι. δούλυ ὑποφθαρέντος.
Σέρβι κορύπι. ἀγρῳκὴ κῷ τῦ τ ἀλλότριον οἰκέτιν ὑπονοθεύσαντος.
Σέρβοι. οἱ δοῦλοι, ὁκ τῦ πεφυλάχθαι εἰς δουλείαν ἢ μὴ ὑπὸ τ καθαρόντων πολεμίων ἀναιρεῖσθαι.
Σεροκυρύπτη. ἀγρῳκὴ ἡ χείρονα ποιοῦσα τ ἀλλότριον δοῦλον, καὶ ἀπαλείφουσα τὰς ἀγαθὰς αὐτῦ ἕξεις.
Σεσκεπόνδια ωρὸς ῥωμαίοις σπαλιωλικὰ ἐφόδια.
Σετεμβυτάριοι. οἱ ὑπὸ τῦ διαπθειρῶ ωρστραπέντες ὀπτιῳπεύειν.
Σηλεκτὸς. χαμαιδικασής.
Σησκυὰς. ἥμισυ σιὼ ἀσσαρίῳ, τυτέστιν ἓν ἥμισυ ἀσσάριον.
Σιάλωμα. σιδηρᾶ ωρεφέρεια τῦ ῥωμαϊκῦ θυρεῦ.
Σικάριος. ἀνδροφόνος ωρὸς τὸ σίκαι, ἤ ὅτι σιδηρᾶ μάχαιρα. Σίκαεις. ἀνδροφόνος.
Σίκλον. τὸ ἔδαφος.
Σίλβα σέδουα. ὕλη τεμνομένη ὁκ τῶν ῥιζῶν ἢ κὴ κλάδων.
Σιλενόνες. πορνοβοσκοί.
Σιμικίνθια. φακιόλια ἢ ζωνάρια.
Σίνε ἴῦρε. χωρὶς νόμυ. Σινέκαυσα. χωρὶς αἰτίας.
Σινελιβάμπατε. ὀπτιῳπὴ διὰ τὸ ωρὶ τὰς ἀνηλίκας ασπολιῶ. Σίνε λιβρτάτι. δίχα ἐλευθερίας.
Σίνε λιβρτάτε. ἀνελευθερίας.
Σινελιδάνβατε. χωρὶς διαθήκης, ὁκ ᾗ ἀνηλίκυ ὀρθὴ.

Σάκτυ σπυρέσιον. βασιλικὴ ἀννόνα ἢ δωρεά.

Σαλάρια. ἡμιάρια.

Σαλάριον. δαπάνη, δῶρον ἡμερήσιον ἢ μηνιαῖον ἢ ἐνιαύσιον; κυρίως ὃ τὸ διδόμενον ἀξιωματικὸν, ἀλλ' ὅτι ὃ τὸ διδόμενον θυμελικοῖς. σαλάρια τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἄρχοντι ἢ στρατάρχῃ ἢ ἰατρῷ ἢ παιδευτῇ, κέκληται ὃ καὶ τὸ ἀπὸ στρατείας.

Σάλβαμ. σῶα. Σάνιρε. ὀχυροῦν.

Σάνκτα. πύλη, ἐκκλησίαι, εὐκτήρια, μαρτύρια, καὶ ὅσα δι' ἧς ἱερέων θεῷ καθιέρωται, καὶ τὰ τίμια κειμήλια.

Σαπσδατίον. ἱκανοδοσία.

Σαπσφακτίο. ἱκανὴ λῆψις.

Σεδέτοις. καθέδραις. Σεδέτοις. στρατείοις.

Σέδετον. τὸ στρατεῖον.

Σειδέπα. ἄπληκτα σκαφίοις ἢ τόποις πισί.

Σεκέλλυ. ἀφίδρυμα, ἤτοι ἰσείφιον. Σεκέρνω. διαχείνω.

Σεκυέστωρ. μεσεγγυητής; ὡς ᾧ πολλοὶ ὀπίδικον ὠνόμασαν στρῶμα ὅπερ δηλοῖ ὅρῳ.

Σεκυέσορι. τῷ μεσίτῃ.

Σεκύνδουμ χυάρτας. ἢ ἐκ χαρτῶν, ἤγουν τὸ ἐν εἰλητείῳ διαθήκης διακατοχή.

Σεκουῴδουμ οἰκία. κτῆ τιὼ διατύπωσιν τῆς διαθήκης.

Σεκουῴδουμ ταβύλας διακατοχῶ. τιὼ ὡσανεὶ κληρονομίας τῆς ἀπὸ διαθήκης διακατοχῶ.

Σεκουῴδουμ ταβύλας. ἢ κτῆ τῆς διαθήκης.

Σέκρετον. δικαστήριον. Σενάτυς. ἡ σύγκλητος.

Σενάτυς κονσύλτι. τῆς συγκλήτου τὸ θέσπισμα.

Σενάτυς κονσούλτυμ. τὸ τῆς συγκλήτου νομοθέτημα.

Σεντεντία. αὐτοπιλὴς καὶ ἀναμφίβολος ἀπόκρισις.

Σεπύλχρι βιολάτι. τάφῳ μιαιφονίᾳ.

Ρῦπα. ἄκυρος διαθήκη. Ρῦπαν. κομῶ.

Ρῦπαν. κεκομμένη διαθήκη.

Ρῦτα. τὰ ἀπὸ γῆς λαμβανόμενα. ῥῦδις γὰρ ἡ βόλος; καὶ ῥῦδας τὸ χῶμα, καὶ διρύω, τὸ κατασκάπτω καὶ καταχωννύω καὶ καταπίπτω.

Ρῦπα. ἐν τόπῳ ξυόμενα, ὃς ψάμμος, κεντάειον, καὶ τὰ ὅμοια.

Ρυπαραὶ λειτουργίαι, αἱ μολυνόμεναι τὸ ἱμάτιον, ἤτοι τὸ μεταθεῖναι λίθους καὶ σηλοφορεῖν.

Ρωμαῖοι, ῥωμαῖοι.

Σ.

Σαγμολέκτυμ. ἡμαγμένον ὕφασμα; λέγεται ὃ καὶ τὰ νεογνὰ τῶν βρεφῶν ὡς ἔτι τοῖς μαστικοῖς ὃς ῥεμβρεόμενα αἵμασιν.

Σακερδότας. θεοπευτάς.

Σακερδότες. οἱ τὸ νόμιμον θεοπευταί.

Σακερδότες. ἱερεῖς.

Σάκρα. οἱ λόγοι τοῦ δημοσίου καὶ αἱ γραφαὶ, καὶ ἑρμηνεύονται ἱεραὶ. Σάκρα. τὰ ἱερά.

Σάκρα βία. ἱερὰ ὁδός. Σακελλέγιον. ἱεροσυλία.

Σάκρον. ἱερόν, τὸ δημόσιον ἀφιερωθὲν ἐν πόλει ἢ ἐν ἄγρῳ.

Σάκρων. ἱερῶν ἐκκλησιῶν.

Σάκτα. νομικὴ ὑποθήκη, μέσον δύο λογίων ἀνθρώπων.

Σάκτα ὅτι τὰ τείχη, ἤτοι ἅγια ἐν οἷς κεκώλυται τινὰ πλημμελεῖν.

Σάκτα, ἅγια τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐπὶ φυλάττοισι τὰ σώματα ἡμῶν καὶ τὰς ψυχάς.

Σακτίον. ἅγιον. Σάκτον. ἅγιον.

Ρεσκειπτίονες. αἱ διαχαραί.
Ρέσκειπτον. ἔγγραφος κέλευσις βασιλική.
Ρέσκειπτον. βασίλεως ἀντίγραμμα.
Ρέσκειπτον. ἔγγραφον.
Ρέσκειπτον. ἐπιγραπτὸν. Ρέσκιπτον. ἀντιγραφή.
Ρὲς. ἔξοδος. ἡ μετ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.
Ρέσπονσα. ἀποκρίσις.
Ρέσπονσα ἐπιδεπίτμ. ἀποκείσης τῆ σοφῶν.
Ρεσιπουλαλίο. ἀντεπιφάτησις.
Ρεσιτόριον. ἀποκατασικὸν.
Ρεσιτυέρε. ἀποκαταστῆσαι.
Ρεσιτυείαι. ἀποκατασικαὶ.
Ρεσιτυπεία ἢ κουάνδι μινόρις. ἀναστρέφουσα τὸ πεπραμένον ἀφῃρημένου καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάττονος.
Ρεσιτυτορίαε καὶ ρεσκισσορίαε. ἀποκατασικαὶ καὶ ἀναιρετικαὶ.
Ρετεντίον. ἐπιχατοχέσι. Ρετινένδαε. κατασχετικῆς.
Ρεὺς. ἐπεύθυνος. Ρέως. ὁ ἐναγόμενος.
Ρίπα. ἀνέμου καταφορή.
Ρίσοις. ῥεῖθρα, ὑδραγώγιον, τόπος τῇ μήκος σωτεχόμενος ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τρέχει.
Ρογάτοι. οἱ ἐπιχληθέντες μάρτυρες.
Ρογάτους. ἐπιχληθέντας. Ρογῶ. ἐπιχαλῶ.
Ρυβελανίου δόγμα ὅτι τῆς ἐπατείας ῥυβρίου γάλλι βασιλεύοντος Γρατιάνου δόγμα γέγονε συγκλητικὸν ἵνα ἐάν οἱ χρεωστοῦντες ἐλευθερίας φιδεκομμισσαρίας ἤγουν ἐπὶ ὅρον ἢ αἵρεσιν κληθέντες ἐπὶ τῦ ἄρχοντος ἀπολυθῶσι, δοθῇ ἡ ἐλευθερία τῇ ψήφου ἀπεντ . . . . εκ.
Ῥᾴδις. ἀνεπιμέλητος, ἀτειβὴς. Ῥᾶπαν. φθαρτεῖν.
Ῥᾶπα. διεφθαρμένη.

ἀρχῇ ἢ πρεσβείᾳ ἢ ἄλλῃ δημοσίᾳ ὑπουργίᾳ ἢ ἐφ' ἑτέροις ὢσι; διὸ χρήματα κακουργούντων τῷ ποινικῷ ἔξτρα ὁρδινεμ ἐπάγῃ.

Ρεπλικατίον. ἀναπλοκή, ἀνάλισις.

Ρεποσιβείυμ. ἀδιαθηκαρεῖον.

Ρεπυδλίκαε καῦσα ράσδος. τεμερωμένη ὑποθέσις πρᾶγμαδος δήμυ αἰδίᾳ.

Ρεπυδατίον. παραίτησις.

Ρεπυδιατεύσῃ. ἀναβρέξῃ.

Ρεπυδιατεύεσθω. μὴ καταπρεφέσθω.

Ρεπυδιατεύων ὁ σῦος. ἀποπρέφων ὁ ἴδιος.

Ρεπύδιον. χωρισμὸς γάμων διὰ πιπακίων.

Ρεπούδιον. διαζύγιον.

Ρεπούδιον. διάζευξις τῦ γάμου.

Ρεπούδιον. διάζευξιν ἀνδρομιῶν.

Ρεπούδιον. χωρισμὸς. Ρεπούδιον. ἀναδοπή.

Ρεπυδιτεύῃ. ὑποχωρεῖ, ἀφίσαται.

Ρεπρεπεντατίο. ἐμπαριασμὸς.

Ρεπρομισσίο. ὁμολογία, ἐπαγγελία.

Ρέρομ ἀμοτάρομ. ἢ περὶ ἀφαιρέσεως.

Ρέρυμ ἀμοτάρυμ αἰτίε. πραγμάτων ἀποκινηθέντων ἤτοι ἀφαιρεθέντων ἀγωγὴ καὶ μεταπινηθέντων. ἁρμόζῃ ὁ γυναικὶ κῆ ἀνδρὸς ἢ ἀνδρὶ κῆ γυναικὸς κλεψάντων ἀλλήλων πράγματα.

Ρὲς ἰυδικάτα πρὸ βεριτάτε ἀκιπίτυρ. τὸ πρᾶγμα τὸ κεκριμένον ἀντὶ ἀληθῦς παραλαμβάνεται, ἢ ἡ δεπόσιτι ἤτοι ἡ περὶ παραθήκης, καὶ ἡ κομμοδάτι ἤτοι ἡ περὶ τ' ἐν χρήσῃ δεδομένων, καὶ ἡ πινερατίτια ἤτοι ἡ περὶ ἐνεχύρυ. Ρεσκιασόρια. ὑποθηκαρία.

Ρεσκιασόρια ἰυρέμ. ἡ ἀναλυτικὴ.

Ρεμίασις. συγχώρησις τ̃ κινεῖν χ̓ τὸ κληρονόμ̃ περὶ ὃ λεγάτ̃ ἢ φιδεικομμίσ̃.

Ρεμίσιον. συγχώρησις.

Ρεμοίντιχρα. ἀκριβεία δηλαδὴ τ̃ θεάμ̃ατος μ̃όντος.

Ρενερεδιτάριον. νόμιμον κληρονόμον.

Ρὲ νένδουμ σικοῦτα. θεάμ̃ατα μήπω θεωρηκολουθήσαντα.

Ρενυντιάτιο. ἀποφώνησις, ἀναχώρησις.

Ρέον στιπυλάνδου. ἐπαγγελλομένων δύο ἢ πλέονων τινὶ δώσειν ἢ ἰδίως χ̓ ἰδίως ἕκασος τὸ αὐτὸ ποσὸν, ἢ ἅμα τὸ αὐτὸ ποσόν.

Ρέον στιπυλάνδου. ἐπερωτώντων δύο ἢ πλέονων τινὶ δώσειν αὐτ̃ῖς ἢ ὐχ ἅμα τὸ χρέως.

Ρέος. ὁ ἀναχώμ̃ος. Ρέος. ὁ κακῶς ζητῶν.

Ρέυς. ἔνοχος, ἀναχώμ̃ος, φεύγων.

Ρεϋξορία. ἀγωγὴ περὶ τ̃ τ̃ γυναικὸς θεαμάτων.

Ρεϋξοεία. τὸ ὂν τ̃ γυναικὸς κινήμ̃ον, καλεῖται ὃ μὲν τ̃ ῥὲ ὅπερ δηλοῖ τὸ θέαμα, χ̓ ὂν τ̃ κίξορε ὅπερ δηλοῖ τὴν γεγαμημένην γυναῖκα χ̓ ῥωμαίους.

Ρεπαρπία. ἀναληπτικὴ, ἀναδεκτικὴ.

Ρεπάπα. ἡ τρίτη τ̃ χάρτ̃ ἡμέρα.

Ρεπιτεύφ. ἐπαναλαμβάνφ.

Ρεπεπτεύφ. ἀναλαμβάνφ.

Ρεπεπτεύφ. ἀναζητῶ, ἀναλαμβάνφ.

Ρεπεπτεύφν. μεταλέγφν.

Ρεπεπτεύεται. ὐκ ἀπορρέφεται.

Ρεπεπτευέω. ἀπορρεφέω. Ρεπτίον. ἀνάληψις.

Ρεπεπτίωνα. μετάλεξιν. Ρεπτπτίωνα. ἀνάδεσιν.

Ρεπετῶνδος νόμος. ἀπορροφῆς καὶ ἀναζητῆς.

ὁ ὃ Ρεπετῶνδις. ἤγουν ὁ περὶ τ̃ ἀπαιτούντων χ̓ ἀναλαμβανόντων χρήματα, τουτέστ̃ ὧν δωροδοκημένων ἔν τινι

δὲ Ρεκεπατορείους. περὶ ὑποδοχέων.

Ρεκεπίτζια. ἡ περὶ ἀναδόσεως.

Ρεκερέρω. τὸ ἀναγυρεύω, ἤγουν ἀνακαλύπτω καὶ ἀναλαμβάνω.

Ρεκπερφένδαε. ἀνπληπτικῆς.

Ρεκπερφένδαε. ἀναληπτικῆς.

Ρεκόντωρ. ἀνάδοχος.

Ρεκυπερφέρες. ἐξισωταὶ, ἀνάληψιν δ' ἑαυτῶν ποιούμενοι, ὀρθωταὶ τοῦ δήμου.

Ρεκυρένδαε δυνάμεως. ἤγουν τῆς ἀνακλητάας καὶ ἀναλαβῆς.

Ρεκυρσάδυμ. μεταδρομεὶς.

Ρεκύρενδον. ἀναζητούμενον. Ρεκτενύδης. ὀρθότης.

Ρέκτωρ. πρέσες, δουξ, ἡγεμών.

Ρέκτωρ. ἰθυντὴς, ὀρθωτὴς, ἄρχων ἐπαρχίας.

Ρελεβάτοις ἄγερ. ἀνακεκυφισμένος ἄτελης ἄγερς.

Ρελεγάζος. ἐξόριστος. Ρελεγάτος. δεδεμένος.

Ρελεγίοσα. τὰ μνήματα, τὰ σεβάσμια.

Ρελεγίοσον. μνημεῖον.

Ρελεγίοσος. δεισιδαίμων, θεοσεβὴς.

Ρελιγίοσα. τὰ μνήματα. Ρελιγιώσις. βέβηλος.

Ρελιγίοσος. εὐλαβὴς.

Ρελιγίοσος γίνεται ὁ τόπος βέβηλος.

Ρεμβὸς. ὁ μικρὸς φυγὰς καὶ ἐν τῷ ἐναντίῳ, ὁ φυγὰς μέγας ῥέμβος ὅτι. κυρίως ἢ ῥεμβός ὅτιν ὁ σωεχῶς ἀναπτίως πλανώμενος καὶ τὰς χαρὰς εἰς ἀνόητα δαπανῶν καὶ βεβαίως εἰς τὸν οἶκον ἀναστρέφων.

Ρεμεσίωνα. ἄφεσις. Ρεμέσιον. συγχώρησις.

Ρέμπροι ῥογαέσσοι, τυτέστιν ἀβδακεκλημμένοι.

Ρεμισίωνος. συγχωρήσεως ἄνεσις.

στέργη τοῦτο ὁ πούπιλος.

Ραταρέμ δομίνε ναβιπόρνμ. δεκτὸν τὸ πρᾶγμα τὸν διαιρέτην ἔχειν.

Ραταρέμ δομίνε ναβιπόρνμ. ἀσφάλειαν μόνην, τυπέσιν ὅτι τῷ θεῷ τὸ ὅτι δεκτὸν τὸ πρᾶγμα ὁ διαιρέτης ἤτοι ὁ κύριος τῆς δίκης ἡγήσεται.

Ρατζιόνιβους. ἀναχώρησις τῶν ὀπτίων.

Ρατζίονα βιντεδσαι. δικαίως κατέχει.

Ραπονάλιοι. οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίας τῶν βασιλικῶν πραγμάτων προνοσῶπες, καὶ ὄντες ὑπὸ τὰ κόμητα τῶν σκριβάτων ὡς δηλοῖ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς γ. διατάξεως τοῦ ι. τιτ. ι. βιβλ.

Ραβιοναλίους. τοὺς μαγίστρους, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιανοὺς καὶ σιτῶνας κατ' ἔλλειψιν.

Ραπόνιβους δισραέντις. τυπέσι τῇ λόγῳ ἤτοι ἐκλογισμῶν τῶν ἀποσταλέντων πραγμάτων τοῦ ἀπίβε τῶν ὀπτίων . . . . . .

Ράπμ ἀβιτεύσας. δεκτὸν ἡγησάμενος.

Ρατονίδευσα. οὐκ ἐκώλυσα. ὁ τῶν πομπίων ἐναγόμενος ἐὰν μὲν καταδίκης ἑαυτὸν ἀνέλῃ, δημεύεται.

Ρὲ. ἀγορὰ εἰς πράγματα. Ρὲ. πράγματα.

Ρεβεδίπη. ἡ ἀναδοχή. Ρεβερέντζια. εὐλάβεια.

Ρεβιπεία. ἀγορὰ ἀναγρέψασα τὸ διαφερόντως πρᾶγμα.

Ρεγμδάειοι. οἱ τὸ δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

Ρέδα. ἅρμα, καρέχα. Ρεδημπτοεία. κόσμησις.

Ρεδιβέρε. τὸ ποιῆσαι ἔχειν τῷ πράτῳ ὅπερ εἶχε πρότερον.

Ρεὶ. ἐνοχὴ πραγμάτων.

Ρέιντεγρα. τῶν πραγμάτων ἔπι μιγόντων.

Ρεϊφρσεκύτζιο. τυπέσι ψιλῷ πράγματος ἀπαίτησις.

Ρέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος.

Σολέμνια. ἑορτασικὰ. ϗ πάλαι σολέμνιον σωηθὲς τὸ διδόμενον παιδευταῖς ϗ ἰατροῖς καὶ τοῖς ὁμοίοις.

Σολέμνια. τὰ ὑπὸ βασιλέως ἐν ἐκκλησίαις διδόμενα χάριν μνήμης ἤτοι ἑορτασικά.

Σολίδος. νομίσματα.

Σολυτίον. καταβολὴ, ἡ λύσις δι' ἧς πᾶσα ἐνοχὴ διαλύεται καὶ ἡ τῆς βέρβις, ϗ τῆς ρε, ϗ τῆς λίτρις, καὶ τῆς κοσένσο.

Σοπέκτη. χῖ ὑποπτων ὀπιζόπων.

Σορόρες παζουέλες. ἐξαδελφοὶ ἐκ πατέρων.

Σῦα βέλ συόρομ κάυσα. ἤγουν δι' ἰδικὸν αὐτοῦ ἢ ἰδίων, ἢ συγγενῶν πρᾶγμα ἤτοι ἀδίκημα.

Συβαΐβος. ὁ τῦ βοηθῦ βοηθὸς.

Συβιδιάρία. χῖ τῶν προβαμμένων.

Σὺβ ἰνκέρτο δίε. ὑπὸ ἄδηλον ἡμέραν.

Συβσιτῦτος. ὑποκατάσατος.

Συγέσιον. ἀναφορὰ.

Σουγλάριον. ἐργαλειοθήκη.

Σουδάριον. εἶδος ὀθόνης δεχομένης ὑγρὰ οἷ ἱδρῶτα ϗ τὰ τοιαῦτα.

Σουκεσίονα. διακατοχὴ. Σουκεσίονε. διαδοχῇ.

Σουκέσωρ. διάδοχος. Σουκέσορι. τῷ μεσίτῃ.

Σύκινος. ὁ εὐνοῦχος. Σουμίσιο. ὑποβολὴ.

Σῦμμα. κεφαλαίωσις. Σῦον. γήσιον.

Σῦο νόμινε. ἤγουν ἰδίῳ ὀνόματι. Σῦος. οἰκεῖος, γήσιος.

Σῦος. ὁ οἰκειακὸς. καὶ ζώντος τοῦ διατεθειμένου ὅπως τοὺς δεσπότας πεφύκασιν.

Σύῳ ϗ ἀλιενόμινε. ἰδίῳ ϗ ἀλλοτείῳ ὀνόματι.

Σῦος. ἴδιος. Σύπερβος· ὑπερήφανος.

Συπρίνδικον. τὸ ἐπίκλημα τοῦ σωτελοῦς.

Σινεδριμόδο. φρεναρτιὸν, ἤτοι ἐξαίρετος.

Σινε τυτόεις ἀκτυείτατε. χωρὶς αὐθεντίας φρονίσου.

Σινεδουζεισακζείτατε. ἄνευ τῆς τ κυεατώρων λιστελείας.

Σκιωὴ. πᾶσα ἡ οἴκησις, καὶ τὸ παίγνιον ἔνθα ἵσταται τὶς ἢ κινεῖται παιγνικῶ ὁπιδεικνύμενος πέχνω, εἴτε ἐν δημοσίῳ τόπῳ, ἢ ἰδιοτικῷ, ἢ ἀγορᾷ ἔνθα μιμοῦνται οἱ ἄνθρωποι χύδην διὰ θέαν εἰσίασιν.

Σκιεντία. ἡ ἐμὴ γνῶσις.

Σκουβίτορες. οἱωνεὶ φύλακες ἄγρυπνοι, οὓς πρῶτον μετ' Ρωμύλυ Τιβέριος Καίσαρ ἐξεῦρε.

Σκυταὶ. οἱ πάλαι ὁπλῖται.

Σκρίβα. γραφεύς.

Σκρίβας, σκρίβων, ὁ τ σκαμαφυλάκων ὑπηρεσίαν φέρων.

Σκεινιάριοι. σκηνοφύλακες, ἤγουν ὑφαντυλλάριοι.

Σκρινιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες τ βασιλικῶν χαρτῶν; σκείνια γὰρ αἱ ἄρκλαι; σκεῖνιον ὃ δρυφακτικὸν λάρνακα καλοῦσι ῥωμαῖοι.

Σκρινιάριος. ὁ χαρτοφύλαξ.

Σκρινιάριος. ὁ χαρτυλάριος τοῦ ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκρίπτον. τὸ γεγραμμένον.

Σκρίπτοι. γεγραμμένοι ἐν διαθήκῃ.

Σοβρίνος. ἀνεψιός.

Σοβσιάρια. ἡ ἁρμόζουσα τοῖς νέοις μετ' τὸ σκρίβα.

Σόκιος. κοινωνὸς. Σοκρὸς. πενθερὰ.

Σολάριον. ἡλιακὸν.

Σολβιτίων. ἡ λύσις καὶ ἡ καταβολὴ, ἣν καὶ ἀποχὴν φασὶν, ὅταν πραγματικῶς καταβληθῇ τινὶ τὸ χρεωστούμενον.

Σολέμνια καὶ σαλάρια. ἑορταὶ εἰς τὰ ἴδια τῆς ἐκκλησίας.

Σεπύλκρι βιολάπ. ἤγουν περὶ τυμβωρύχων.
Σεπεθνι. πρὸ ὀνόματος. Σέρβαε. δοῦλοι.
Σρβάρε. φυλάττειν.
Σέρβη κορόπλη. περὶ ὑποφορᾶς δούλων.
Σέρβη κυρύπλη. ἤτοι ἡ περὶ δόλου, ὑποφορᾶς ἀγορᾶς, διλωσεκής ὅτι.
Σέρβι κορρύπλι. δοῦλος ὑποφαρέντος.
Σέρβι κορύπλι. ἀγορᾷ κατὰ τὸ ἀλλότριον οἰκέτην ὑπονοηθέντος.
Σέρβοι. οἱ δοῦλοι, ἀπὸ τοῦ πεφυλάχθαι εἰς δουλείαν καὶ μὴ ὑπὸ τῶν καταχθόντων πολεμίων ἀναιρεῖσθαι.
Σεροκυρύπλη. ἀγορὴ ἡ χείρονα ποιοῦσα τὸ ἀλλότριον δοῦλον, καὶ ἀπαλείφουσα τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ ἕξεις.
Σεσκεπόνδια παρὰ ῥωμαίοις σπαλιωλικὰ ἐφόδια.
Σεπεμψυπάριοι. οἱ ὑπὸ τὸ διαπεμψάμενοι πρεσβεύοντες ὑπατεύσειν.
Σηλεκτὸς. χαμαιδικαστής.
Σησκυὰς. ἄμπυσι σοὶ ἀσπαίρω, τυτέστιν ἐν ἄμπυσι ἀσπάρισι.
Σιάλωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.
Σικάειος. ἀνδροφόνος παρὰ τὸ σίκαι, ἤ ὅτι σιδηρᾶ μάχαιρα. Σίκαεις. ἀνδροφόνος.
Σίκλον. τὸ ἔδαφος.
Σίλβα σέδουα. ὕλη τεμνομένη ἀπὸ τῶν ῥιζῶν ἢ κλάδων.
Σιλενόνες. πορνοβοσκοί.
Σιμικίνθια. φακιόλια ἢ ζωνάρια.
Σίνε ἴουρε. χωρὶς νόμου. Σινέκαυσα. χωρὶς αἰτίας.
Σινελιβάτατε. ὑπεξαπὸ διὰ τὸ περὶ τοὺς ἀνηλίκους ἀσυνήθειαν. Σίνε λιβρτάτε. δίχα ἐλευθερίας.
Σίνε λιβρτάτε. ἀνελευθερίας.
Σινελιδάνατε. χωρὶς διαθήκης, ἀπὸ τοῦ ἀνηλίκου ὀρφανοῦ.

Σάκτυ σπυρέσιον. βασιλικὴ ἀννόνα ἢ δωρεά.

Σαλάρια. ἡλιωάρια.

Σαλάριον. δαπάνη, δῶρον ἡμερήσιον ἢ μηνιαῖον ἢ ἐνιαύσιον; κυρίως ὃ τὸ διδόμενον ἀξιωματικὸν, ἀλλ' ὅτι ὃ τὸ διδόμενον θυμελικοῖς. σαλάρια τὰ διδόμενα ἀπὸ τ δημοσίυ ἄρχοντι ἢ συνέδρῳ ἢ ἰατρῷ ἢ παιδευτῇ, λέγεται ὃ καὶ τὸ ἀπὸ γραπτίας.

Σάλβαμ. σῶα. Σάνιμρε. ὀχυροῦ.

Σάνκτα. πίχη, ἐκκλησίαι, εὐκτήρια, μαρτύρια, καὶ ὅσα δι' ἧς ἱερέων θεῷ καθιέρωται, καὶ τὰ τίμια κειμήλια.

Σαπσδατίον. ἱκανοδοσία.

Σαπσφακτίο. ἱκανὴ λῆψις.

Σεδέτοις. καθέδραις. Σεδέτοις. περασείοις.

Σέδετον. τὸ φοιτάδον.

Σεῖδετα. ἄπληκτα σκαφίοις ἢ τόποις τισί.

Σεκέλλυ. ἀφίδρυμα, ἤτοι ἰεείφιον. Σεκέρνω. διακείνω.

Σεκυέσωρ. μεσεγγυητὴς παρ' ᾧ πολλοὶ ὀπίδικον παρατίθενται πρᾶγμα ὅτι δήλῳ ὅρῳ.

Σεκυέσορι. τῷ μεσίτῃ.

Σεκύνδουμ κυάρτας. ἢ ὂν χαρτῶν, ἤγουν τ ἐν εἰλητείῳ διαθήκης διακαθοχή.

Σεκουώδουμ οἰκία. κτ' τιὼ διατύπωσιν τῆς διαθήκης.

Σεκουώδουμ ταβύλλας διακατοχιὼ. τιὼ ὡσανεὶ κληρονομίας τῆς ἀπὸ διαθήκης διακατοχιὼ.

Σεκουώδουμ ταβύλλας. ἢ κτ' τῆς διαθήκης.

Σέκρετον. δικαστήριον. Σενάτυς. ἢ σύγκλητος.

Σενάτυς κονσύλτι. τῆς συγκλήτυ τὸ θέσπισμα.

Σενάτυς κονσούλτυμ. τὸ τῆς συγκλήτυ νομοθέτημα.

Σεντεντία. αὐτοπελὴς καὶ ἀναμφίβολος ἀπόκρισις.

Σεπύλκρι βιολάτι. τάφυ μιαινομένυ.

Ῥᾶπα. ἄκυρος διαθήκη. Ῥᾶπται. κομίζω.

Ῥᾶπαν. κεκομμένη διαθήκη.

Ῥᾶτα. τὰ ἀπὸ γῆς λαμβανόμενα. ῥᾶδις γὰρ ἡ βόλος; καὶ ῥᾶδας τὸ χῶμα, ἀπὸ τοῦ ῥάω, τὸ κατασκάπτω καὶ καταχωννύω καὶ καταπίπτω.

Ῥᾶπα, ἐπὶ τόπου ξυόμενα, ὅθεν ψάμμος, κεντάριον, καὶ τὰ ὅμοια.

Ρυπαραὶ λῃτουργίαι, αἱ μολυνόσαι τὸ ἱμάτιον, ἤτοι τὸ μεταθεῖναι λίθους καὶ σπυροφορεῖν.

Ρωμαῖοι, ῥωμαῖοι.

Σ.

Σαμωλέκτυμ. ἡμαγμένον ὕφασμα; λέγεται δὲ καὶ τὰ νεογνὰ τῶν βρεφῶν ὡς ἔτι τοῖς μαστικοῖς ὅθεν σπαργάνωμα αἵματιν.

Σακερδότας. θεοπευτάς.

Σακερδότες. οἱ τὸν νόμον θεοπευταί.

Σακερδότες. ἱερεῖς.

Σάκρα. οἱ λόγοι τοῦ δημοσίου καὶ αἱ γραφαί, καὶ ἑρμηνεύονται ἱεραί. Σάκρα. τὰ ἱερά.

Σάκρα βία. ἱερὰ ὁδός. Σακελλάριον. ἱεροσυλία.

Σάκρον. ἱερόν, τὸ δημόσιον ἀφιερωθὲν ἐν πόλει ἢ ἐν ἀγρῷ.

Σάκρων. ἱερῶν ἐκκλησιῶν.

Σάκτα. νομικὴ ὑπόθεσις, μέσον δύο λογίων ἀνθρώπων.

Σάκτα ὅτι τὰ τείχη, ἤτοι ἅγια ἐν οἷς κεκώλυται τινὰ πλημμελεῖν.

Σάκτα. ἅγια τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἐπὶ φυλάττοισι τὰ σώματα ἡμῶν καὶ τὰς ψυχάς.

Σακτίον. ἅγιον. Σάκτον. ἅγιον.

Ρεσκειπλίονες. αἱ διαχαφαί.
Ρέσκειπτον. ἔγλεαφος κέλευσις Βασιλικὴ.
Ρέσκειπτον. βασίλεως ἀντίχαμμα.
Ρέσκειπτον. ἔγλεαφον.
Ρέσκειπτον. πεζχαπτὸν. Ρέσκιπτον. ἀντίχαφὴ.
Ρὲς ὑξοεία. ἡ μετ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.
Ρέασονσα. ἀποκρίσις.
Ρέασονσα πεζυδεπίγρ. ἀποκείσις τ σοφῶν.
Ρεσιπουλαλίο. ἀντεπῳράτησις.
Ρεσιτόειον. ἀποκατασικὸν.
Ρεσιτυέρε. ἀποκαταςῆσαι.
Ρεσιτυείαι. ἀποκατασικαὶ.
Ρεσιτυπεία ἢ κουάγλι μινόρις. ἀναστρέφυσα τὸ πεπραμένον ἀγφὴ καὶ πρὸς ποδοῦ ἐλάττονος.
Ρεσιτυτοριαε καὶ ρεσκιατοριαε. ἀποκατασικαὶ καὶ ἀναχετικαὶ.
Ρετεντίον. πεζκαταχέσι. Ρετινένδαε. καταχετικῆς.
Ρεὺς. ἰπεύθυνος. Ρέως. ὁ ἐναγόμενος.
Ρίπα. ἀνέμυ καταςροφὴ.
Ρίσοις. ρεῖθρα, ὑδραγώγιον, τόπος μετ' μῆκος συνεχόμενος ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τρέχει.
Ρογάτοι. οἱ πεζκλητὸι μάρτυρες.
Ρογάτοις. πεζκλητὸυς. Ρογῶ. πεζκαλῶ.
Ρυβελανίγμ δόγμα ὅτι τῆς ἰπατείας ῥυβρίῳ γάλλυ Βασιλέυοντος Τεζιάνοῦ δόγμα γέγονε συγκλητικὸν ἵνα εἰσὶ οἱ χρεωστοῦντες ἐλευθερίας φισκομμισαρίας ἤγουν ἰπὸ ὅρον ἢ αἵρεσιν κληθέντες πεζὸ τῦ ἄρχοντος ἀπολυθῶσι, δοθῇ ἡ ἐλευθερία μετ' ψῆφον ἀπιτ . . . . ει.
Ρῦδις. ἀνεπιμέλητος, ἀτειβὴς. Ρῦπαν. φθαρτιὸν.
Ρῦπα. διερρυμένη.

ἀρχῇ ἢ πρεσβείᾳ ἢ ἄλλῃ δημοσίᾳ ἐπιτροπείᾳ ἢ ἐφ' ἑτέροις ὢσι; διὸ χρήματα κακουργούντων τῷ ποινικῷ ἔξτρα ὄρδινεμ ἐπάγῃ.

Ρεπλικαπόν. ἀναπλοκή, ἀνάλυσις.

Ρεποσιβείυμ. ἀποθηκαρεῖον.

Ρεπυδλίκαε καῦσα ῥάσδος. τεμνομένη ἐπόθεσις πρεσβύμασι δήμου αἰτίας.

Ρεπυδατίον. παραίτησις.

Ρεπυδιατεύσῃ. ἀναβρέξῃ.

Ρεπυδιατέυεδω. μὴ καταπρεφέδω.

Ρεπυδιατέυων ὁ σῦος. ἀποπρέφων ὁ ἴδιος.

Ρεπύδιον. χωρισμὸς γάμων διὰ πιπακίων.

Ρεπούδιον. διαζύγιον.

Ρεπούδιον. διάζευξις τοῦ γάμου.

Ρεπούδιον. διάζευξιν ἀνδρογύνων.

Ρεπούδιον. χωρισμός. Ρεπούδιον. ἀναβολή.

Ρεπυδιτεύῃ. ἐποχωρεῖ, ἀφίσταται.

Ρεπρεπεντατίο. ἐμπαριασμός.

Ρεπρομισσίο. ὁμολογία, ἐπαγγελία.

Ρέρομ ἀμοτάρομ. ἢ περὶ ἀφαιρέσεως.

Ρέρυμ ἀμοτάρυμ ἀκτίο. πραγμάτων ἀποκινηθέντων ἤτοι ἀφαιρεθέντων ἀφορμὴ καὶ μεθαρμοσθέντων. ἁρμόζει ὁ γυναικὶ κτλ ἀνδρὸς ἢ ἀνδρὶ κτλ γυναικὸς κλεψάντων ἀλλήλων πράγματα.

Ρὲς ἰυδικάτα πρὸ βεριτάτε ἀκιπίτερ. τὸ πρᾶγμα τὸ κεκριμένον ἀντὶ ἀληθοῦς παραλαμβάνεται, ἢ ἡ δεπόσιτι ἤτοι ἡ περὶ παρθήκης, καὶ ἡ κομμοδάτι ἤτοι ἡ περὶ τῶν χρήσει δεδομένων, καὶ ἡ πινερατίτια ἤτοι ἡ περὶ ἐνεχύρου. Ρεσκιατόρια. ἀποθηκαρία.

Ρεσκιατόρια ἰυρέμ. ἡ ἀναλυτικὴ.

Ρεμίαστο. συγχώρησις τ̃ κινεῖν χ̃ τὸ κληρονόμ̃ περὶ ὃ λεγάτ̃ ἢ φιδεικομμίατ̃.

Ρεμίσιον. συγχώρησις.

Ρεμοίντεχα. ἀπιεσαίν δηλαδὴ τὸ πεσάγματος μθύοντος.

Ρενερεδιτάριον. νόμιμον κληρονόμον.

Ρὲ νένδουμ σικοῦσα. πεσάγματα μήπω πεδιακολυθήσαντα.

Ρενυντιατίο. πεσσφώνησις, ἀναχώρεισις.

Ρέον πεσμιτένδου. ἐπαγγελλομθύων δύο ἢ χ̃ πλφόνων τινὶ δώσειν ἢ ἰδίως χ̃ ἰδίως ἕκασος τὸ αὐτὸ ποσὸν, ἢ ἅμα τὸ αὐτὸ ποσόν.

Ρέον στιπυλάνδου. ἐπερωτώντων δύο ἢ πλφόνων τινὶ δώσειν αὐτοῖς ἢ ὐχ ἅμα τὸ χρέως.

Ρέος. ὁ ἀναχόμβος. Ρέος. ὁ κακῶς ζητῶν.

Ρέυς. ἔνοχος, ἀναχόμβος, φεύγων.

Ρευξορία. ἀγωγὴ περὶ τ̃ γυναικὸς πεσαγμάτων.

Ρευξοεία. τὸ ὂν τ̃ γυναικὸς κινόμβον, καλεῖται ὃ ὂν τ̃ ῥὲ ὄπερ δηλοῖ τὸ πεσάγμα, χ̃ ὂν τ̃ ἐξόρε ὄπερ δηλοῖ πλὼ γεγαμμθίλιω γυναῖκα χ̃ ῥωμαίυς.

Ρεπαρπία. ἀναληπτικὴ, ἀναδεκτικὴ.

Ρεπάπα. ἡ πείτη τ̃ χάγδον ἡμέρα.

Ρεπετεύφ. ἐπαναλαμβάνφ.

Ρεπεπτεύφ. ἀναλαμβάνφ.

Ρεπεπτεύφ. ἀναζητῶ, ἀναλαμβάνφ.

Ρεπεπτεύφν. μεταλέγφν.

Ρεπεπτεύεται. ὐκ ἀντιρρέφεται.

Ρεπεπτευέδω. ἀντιρρεφέδω. Ρεπεπόν. ἀνάληψις.

Ρεπεπτίωνα. μετάλεξιν. Ρεπεπτίωνα. ἀνάδεσιν.

Ρεπεπτόνδος νόμος. ἀντιρροπὴς καὶ ἀναδοπὴς.

ὁ ὃ Ρεπετόνδις. ἤγουν ὁ περὶ τ̃ ἀπαιτέντων χ̃ ἀναλαμβαιόντων χρήματα, τουτέστι πῶ δωροδοκυμθύων ἔν τινι

δὲ Ρεκεπλατοείβους. περὶ ὑποδοχέων.

Ρεκεπλίτζια. ἡ περὶ ἀναδόσεως.

Ρεκερέρω. τὸ ἀναγυρεύω, ἤγουν ἀνακαλῦμαι καὶ ἀναλαμβάνω.

Ρεκπεφάνδαε. ἀνπληπτικῆς.

Ρεκπεφάνδαε. ἀναληπτικῆς.

Ρεκόντωρ. ἀνάδοχος.

Ρεκυπεφάβρες. ἐξισωταὶ, ἀνάληψιν δ' ἑαυτῶν ποιύμμοι, ὀρθωταὶ τὸ δήμυ.

Ρεκυρένδαε δυωάμεως. ἤγουν τῆς ἀνακληταίας καὶ ἀναλαβῆς.

Ρεκυρσιδοὺμ. μεταβρομεὶς.

Ρεκύρενδον. ἀναζητύμμον. Ρεκτενύδης. ὀρθότης.

Ρέκτωρ. πρέσες, δουξ, ἡγεμών.

Ρέκτωρ. ἰθυντὴς, ὀρθωτὴς, ἄρχων ἐπαρχίας.

Ρελεβάτους ἄγερ. ἀνακεκυφισμένος ἄπελης ἄγερς.

Ρελεγάβς. ἐξόεισος. Ρελεγάτος. δεδεμμύος.

Ρελεγίοσα. τὰ μνήματα, τὰ σεβάσμια.

Ρελεγίοσον. μνημεῖον.

Ρελεγίοσος. δεισιδαίμων, θεοσεβὴς.

Ρελιγίοσα. τὰ μνήματα. Ρελιγιώσις. βέβηλος.

Ρελιγίοσος. εὐλαβὴς.

Ρελιγίοσος ὐ γίνεται ὁ τόπος βέβηλος.

Ρεμβὸς. ὁ μικρὸς φυγὰς; καὶ ἐκ τῦ ἐναντίυ, ὁ φυγὰς μέγας ῥέμβος ὅτι. κυρίως ὁ ῥεμβός ὅτιν ὁ συνεχῶς ἀναπτὼς πλανώμμος καὶ τὺς καιρὺς εἰς ἀνόνητα δαπανῶν καὶ βεβαίως εἰς τὸν οἶκον ἀναστρέφων.

Ρεμεσίωνα. ἄφεσις. Ρεμέσιον. συγχώρησις.

Ρέμπροι ῥομαίσσοι, τυτέστιν ἀβδικεκλημμύοι.

Ρεμισίωνος. συγχωρήσεως ἄνεσις.

στέργη τοῦτο ὁ πούπιλος.

Ραταρὲμ δομίνυ ναβιτόρεμ. δεκτὸν τὸ πεᾶγμα τὸν διαιρέτην ἔχειν.

Ραταρὲμ δομίνυ ναβιτόρεμ. ἀσφάλειαν μόνιν, τυτέστιν ὅπ πιὼ πρεῖ τὸ ὅπ δεκτὸν τὸ πεᾶγμα ὁ διαιρέτης ἤτοι ὁ κύριος τῆς δίκης ἡγήσεται.

Ρατζιόνιβους. ὑποχώρησις τῶν ὀπτίμων.

Ρατζίωνα βιτεδσαι. δικαίως κατέχε.

Ραπονάλιοι. οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίαις τῶν βασιλικῶν πραγμάτων πρόσωπα, ἢ ὄντες ὑπὸ τὰ κόμητα τῶν σκριβάτων ὡς δηλοῖ ἡ πρόσκρεφη τῆς γ. διατάξεως τοῦ ι. πιλ. ι. βιβλ.

Ραλιοναλίους. τοὺς μαγίπας, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιανοὺς ἢ σιτῶνας κατ' ἔλλειψιν.

Ρατιόνιβους δισραίνδις. τυτέστι τὸ λόγον ἤτοι ἐκλογισμῶν τῶν ἀποσταθέντων πραγμάτων τοῦ ἀνήβε πρὸς τῶν ὀπτίμων . . . . . .

Ράτομ ἀβιτεύσας. δεκτὸν ἡγησάμενος.

Ρατονίδευσα. ὑκ ἐκώλυσα. ὁ τῆ πομπίων ἐναγόμενος ἐὰν πρὸ καταδίκης ἑαυτὸν ἀνέλῃ, δημεύεται.

Ρὲ. ἀγορὰ εἰς πραίμαδα. Ρὲ. πραίματα.

Ρεβεδίπη. ἡ ἀναδοχή. Ρεβερέντζια. εὐλάβεια.

Ρεβιπεία. ἀγορὰ ἀναστρέψασα τὸ διαπραθὲν πεᾶγμα.

Ρεγιδάειοι. οἱ τὸ δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

Ρέδα. ἅρμα, καρῦχα. Ρεδημπτοεία. κόσμησις.

Ρεδιβέρε. τὸ ποιῆσαι ἔχειν τὸ πρᾶτιν ὅπερ εἶχε πρῶτον.

Ρεὶ. ἀνοχὴ πραγμάτων.

Ρέιντεγρα. τῶν πραγμάτων ἔτι μενόντων.

Ρεϊπροσεκούτζιο. τυτέστι φιλῶ πεάγματος ἀπαίτησις.

Ρέκαυδον. ἀποχῆς εἶδος.

τῆς πατρικῆς οὐσίας.

Προφεκπίτζιον. τὸ μὴ τῶν πατρώων πραγμάτων ὀφείλειν πρὸς τὸ ὑπεξούσιον.

Προφίτεορ. ὁμολογῶ.

Πρώξιμος. ὁ πρῶτος, ἢ ὁ πλησίον.

Πρώξιμος. ἐγγὺς ἢ ἐφηβόπτους.

Πρωτονοτάριος τοῦ θέματος. ὁ τοῦ θέματος δικαστής.

Πς. τοῦτο τὸ μονόγραμμα δηλοῖ τὰδε ῥωμαϊκῶς. Post consulatum, τυτέστι μὴ τὴν ὑπατείαν. ῥωμαῖοι δὲ μᾶλλον ὕστερος γράφουσι C P. πρὸς ἡθέντες βαρβάρως τὴν ὑπάτειαν τοῦ. μὴ P P. τοῦδε τὸ μονόγραμμα ῥωμαίως δηλοῖ τὸν Perpetuum τυτέστι τὸ διηνεκὲς καὶ αἰώνιον; δηλοῖ δὲ καὶ πρὸ. πρὸν καὶ πραιτώρων πραιτωρίων.

P.

Ράδουμ. ὕστερος ἡ ῥωμαϊκὴ φωνὴ καλεῖ τὸ ἀραιόν, τυτέστι τὸ μὴ ὂν πυκνὸν καὶ συνεχές; ὑπτεδθεν καὶ ῥάδα λέγουσι πορείαν ἀνθρώπων ἢ ἵππων ἢ τινῶν ἄλλων μὴ κατὰ πλῆθος καὶ ἅμα πορευομένων ἀλλὰ καθ' ἕνα ἢ δύο ἑπομένων ἀλλήλοις, ὡς μὴ πυκνοῦσθαι τὴν πορείαν οὐδὲ ἐν σχήματι πρωτάξεως ἀλλ' ἀραιὰν εἶναι καὶ διεσπασμένην.

Ραϊ. ἀγωγὴ ἀριθμήσεως.

Ραιφερενδάριος. ὁ τὰς ἀποκρίσεις κομίζων.

Ραιφερενδάριος. ὁ τὰ ῥηθέντα ἀναφέρων ἀπό τινος.

Ρανιδιπεύσασα. ἐκληρευσασα ἢ τῆς κληρονομίας ὑπόθεσιν.

Ραπαρέμ. δεκτὸν πρᾶγμα.

Ραζαρέμ δομὴν ναβιτόρεμ. δεκτὴν πρᾶξιν δεσπότου οἰκείου, ἤγουν εἰ ὁ ὑπήκοος τὴν ποιήσει ὡς δεσπότης, ἵνα

Πρὸ νὸν σκείπθμ. ὡς μὴ γεγραμμένον.
Προνοντζίαρε. τὸ ἀπόφασιν δοῦναι τῆς δικαίας.
Προνοωντζιαπίων. ἡ ἀπόφασις.
Προνοωλιάλιο. σεφοερὰ, βλαλαλία.
Πρόξιμος ἴνφαλις. ἐγγὺς τ᾽ ι β. ἐτῶν.
Πρόξιμος πουβρτάτε. ι δ. ἐτῶν.
Προξιμότης. ἐγγύτης. Προπετάριος. ἱλασμὸς.
Πρωπετάριον. ἱλασμὸν.
Προποσέωορε. ὁ βίαιος ἅρπαξ, ὁ μηδεμίαν εὔλογον ἔχων αἰτίαν τ᾽ κατοχῆς.
Προποσέωορε. ὁ βιαίως τὶ νεμόμενος.
Προωριέτας. δεσποτεία. Γροωριεταεία. δεσποτεία.
Γροωριετάριος. ὁ τὴν δεσποτείαν ἔχων; σεώρια γὰ τὰ ἴδια.
Γροωριετάριος. ὁ δεσπότης.
Γροωρίων. μέγας. Γρόρεβα. σεφρεὺς.
Γροσεκωτόρες. σεφομποὶ, βδελυρομποὶ.
Γροσιλεύσεσι βλακόπετας. ἤτοι διλωσεκὴς γίνεται.
Γροσκριπίο. σεγραφὴ.
Γροσκείπιος. ὁ σεγραφεὶς, ἤγουν ὁ σεγράμματος γὴ σεθέματος γὴ οὗ δημοσίᾳ κηρύγματος κατακριθείς.
Γροσοκίω. σὲι κοινωνίας.
Γροσότζιον. σὲι κοινωνίας ἀγορὴ.
Γροσοτίω. ὅπι κοινοῦ ἀγορὴ.
Γροσολώπις. ἀπολυθεὶς. Γροσιμφόριον. μὴ φόβον.
Γρόχωσις. σεόκλωσις.
Γροτωτίλαε. κῆ πλασοῦ ἐξεπέσθπε.
Γροφεκλικία δὸς. σεθερχομὴν, ἐξιοῦσα ἔξω τ᾽ πατεικῆς ὑσίας γινομὴν σεθῖξ, ἡ σὰ παῖδς διδομὴν σεθῖξ, ἤγουν ἡ σεθρχομὴν καὶ ἐξιοῦσα καὶ οὗ ἐκδημοῦσα

Γροκόκιο. κοινωνία.

Γροκουλὸς. ὁ μακρὰν τὶς τῆς πατείδος γλυνηθείς.

Γροκυεάτωρ. κηδεμὼν. Γροκυεάτωρ. ἐντολεύς.

Γροκυεάτωρ. φροντιστὴς, διοικητὴς.

τί ὅτι Γροκυεάτωρ; ἢ Δεφένσωρ; καὶ ἢ Νεγπόρομ δεγεσόρων. ἢ Γροκουεάτωρ μὲν ὅτιν ὁ φροντιστὴς ἢ ἐντολεὺς ὁ φρόγμα ἐτέρυ κατ' ἐντολὶὼ αὐτοῦ διοικῶν. Δεφένσωρ ὃ, ὁ ἐκδικητὴς, ὁ δίχα μανδάτυ τὶὼ ὑφ' ἑτέρυς δίκὶω ὑποδεχόμενος. Νεγπόρομ δεγεσόρων, ὁ φρόγματα χρείζων ἀλλότεια, καὶ χωρὶς ἐντολῆς διοικῶν δι' φαμιλίαν μόνιω.

Γροκουεάτωρ. κουεάτωρα.

Γροκεσπινάπο. ὑφ' θεσις; τὸ γὸ αὔριον κεὰς λέγομεν.

Γρολημάτα. ἀντιλεγάτα. Γρομάρις. κῆπος.

Γρομίασκον. ὄπικοινον. Γρομίσι. ὡμολόγησα.

Γρομιτένδοι ποσουλάνδοι. φύλακλήτορες σωτηρίους ὐκ ἔχοισι.

Γρομιτένδοι. σωναγωγικῶς.

Γρομότοι. φοπορευομένοι, καὶ ὀψικένοντες, ἢ φοσκόπτοντες, καὶ φοβιαζόμενοι ἐν ἀξιώμασι.

Γρονερέδε χειτέυγν. ὡς κληρονόμος διοικεῖν καὶ διαπύζειν.

Γρονερέδε. ὁ ἀπὸ κληρονομίας νεμόμενος τι.

Γρονερέδε. ὀνομάζῃ ἑαυτὸν εἶ κληρονόμον.

Γρονερεδιταρία πάρτε. φοὸς τὰ κληρονομιαῖα μέρη.

Γρονιβὶτ. ἀγωγὴ κωλυτικὴ.

Γρονιβιτορία. κωλυτικὴ.

Γρονιβιτόριον. κωλυτικὸν.

Γρονιβιτόριον. δι' ὧν κωλύῃ βίαν γλυέσθαι.

Γρονόμιον. ἡ τῶν ὀπόπων ἀγωγὴ. φονόμιον, καὶ ἡ φοπόμησις.

Προβεκτὸν ἀεπάγε. προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ.

Προβιβαίλιοι. οἱ τ̃ ἐπαρχιῶν ἄρχοντες, οἷς ὑ συνδριθμῶνται οἱ πρεσβευτοὶ ὅ̃ ἀνθύπατος, αἰγουσάλιος, κόμητες, ἀναπλῆς βικάριοι, ϗ οἱ τοιῦτοι ἑλδ . . . . ἐπαρχίας μόνης ἄρχουσιν; ἀλλ' ὁ μὲν ἀνθύπατος πάσης τυχὸν τ̃ ἀναπλῆς; ὁ δ̃ αἰγουσάλιος τ̃ αἰγύπτου; οἱ δ̃ βικάριοι τ̃ ποντικοῦ ἢ ἑτέρου τινὸς ὅλου κλίματος.

Προβεβλι πορτίονε. πρὸς τὸ δυνάμει τὸ μέρος, τουτέστι κατ' ἀναλογίαν ἢ πρὸς τὸ ἀληθὲς μέρος.

Προγατοεία λέγεται ἑλληνικῶς καθαρτικὴ; καθαίρει γὰρ ϗ φωτίζει τὸς λόγους τ̃ ἐναγοντος.

Προδερέλικτον. τὸ ἀπελελειμμένον πρᾶγμα, ὁ καταλείπει δ δεσπότης οἰκεία γνώμη.

Προδερέλικτον. ὅπερ ὁ δεσπότης ταύτῃ ἔχων διανοίαν ἀφίησιν ἀπρονόητον.

Προδερέλικτος. ἐγκαταλελειμμένος.

Προδομίνικα. καθόσον.

Προδονάτυ. ἀπὸ δωρεᾶς.

Προέμπορε. ἀπὸ ἀγορασίας.

Προέρες. ὁ νομίζων ἑαυτὸν εἶ) κληρονόμον.

Προερέδε γέρερε. ὡς κληρονόμος πράττειν, διοικεῖν.

Προθεσμία. ἡ ῥητὴ καὶ τεταγμένη ἡμέρα εἰς τὸ δεῖπνον, ἤγουν συμφωνημένη; ἡ πρὸς ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον.

Προϊβοιτας. κρόλισις.

Πρόκαξ. ἰταμὸς, προπετὴς, αὐθάδης.

Προκάρια. οἰκήματα ἐκ τ̃ παρεμβολῶν.

Προκεκτέμ. τὸ ἐξέχον ὥστε δύνασθαι αὐτῷ ἐξώσιν.

Προκινήτος. ἐκ τ̃ χήματος, ἤγουν ἐζωσμένος καὶ ἕτοιμος εἰς τὴν πρόταξιν.

κρυμμένης αἰτίας; ὥσπερ ζητοῦμεν, δι' ἣν αἰτίαν τις ἐφώνευσε τὸν ἐμὸν δοῦλον.

Πελβάτον. χειμαλικὸν. Γελβάτον. τὸ ἰδιωλικὸν.

Πελβιλέγια. πεζονόμια. Γελγιπαλία. ἐξουσιαστικὴ.

Πελγιπαλία. ἀρχοντικὴ, αὐθεντικὴ.

Πελγιφ. αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς, ἄρχων, πεφτεύων.

Πελγιφ. ὁ πεφτὸς τῶν πολιτικῶν ταξεωτῶν.

Πείεγλι. παλαιὰ διαθήκη ἐστιν, ὅτε ὑποκαταθῇ ἐξωλικὸν πεῖσωπον μὴ ἀνηλίκου κληρονόμου.

Πειμιλίος. ὁ πεφτὸς. ἢ ὁ πλήρης.

Πειμιλίδνα. πεζονόμια.

Πειμιπλάριοις. πεφτὸς τῶν ἀκοντιστῶν, πεφτεύων τῶν δορυφόρων. πίλυμ γὰρ ὁ υἱὸς ἤτοι γιὸς τὸ σιδηροῦν ἐμβόλιον, τὸ ἀκόντιον, τὸ δόρυ.

Πειμπιλίων. δημοσίων χρεωστημάτων.

Ἀπὸ Πειμπίλκ. ἀπὸ δημοσίου.

Πειμπίλυμ. στρατιωτικὴ ἀγγόνα.

Πριμμηπάλαμα. ἀρχικὰ.

Πριμογλύπτος. πεφτοτόκος.

Πριμοσκευίνοι. οἱ πεφτοὶ τῆς τάξεως.

Πριμοσκυτάριοι. ὑπάρχοντες, οἱ νῦν λεγόμενοι Προτέκτορες

Πρικλινιάνιον δόγμα καὶ περικλινιάνιον ὅτι, τὸ πρώτως ἢ κατηγορήσαντα τινὸς καὶ ἐγκεφαλόμενον καὶ χρεὶς ῥαθυμίας καὶ νόσου, ἢ ἀχρειότητος χρεὶς ἀβωλιτίνου.

Προαγωγὸς λέγεται, ὁ πόρνον τοιοῦτον ἀπὸ δούλων ἢ ἐλευθέρων ποιοῦντος ἔστε πεφτοτύπτει τοῦτο πραγματεύεται, ἔστε πεφτὰ πραγματείας ἑτέρας ἔχει τοιαῦτα πεῖσωπα, ὡς κάπηλος, ἢ πανδοχεὶς, ἢ βαλανεὺς.

Προβατικὰ. στρῶσιμα. Προβατῶνων. ἀποδείξεων.

Προβατεία. συσίας καὶ ἀποδείξις.

πρεκάειον. τὸ χτ' πρόκλησιν εἰς χεῖρα διδόμενον ἐφ' ᾧ ἀναλαβεῖν.

πρεκονάτα. ὑπεκκεκηρυγμένα καὶ οἷς ἀφωρισμένα ὑπὸ πρα- . . . . . πρεκόνω γὰρ τὸ κηρύσσω, καὶ πρέκονες οἱ κήρυκες. πρέμια. ξένια.

πρεμιτένδη. σωζαμφικὸς. πρέμος. ξένια.

πρεποσέρα. πρόθυσέρα. πρεπόστερον. πρόθυστερον.

πρεσεσατζιόναι πρόσναλίαι. παροχαὶ πρόσωπικαί.

πρεσάτιο. ἀποτέλεσμα.

πρεσατίονες. πάροχαί; πρέσω γὰρ πάρεχω.

πρετεντῦρα. πλάσασις.

πρετέειτος. πλανηθεὶς, λαθὼν, πάρωχικὸς.

πρετέειτος. ἀπόκληρος παῖς, μνημονευθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ.

πρεπείτες δόλως καὶ πρετεείτες φρύκτως. ὁ περὶ τῆς πρεκατάρξεως δόλος καὶ ὁ περὶ τῆς πρεκατάρξεως καρπός.

πριδιάηον δόγμα. τὸ χτ' συκοφαντῶν.

πριβάτα. ἡ ἰδιοβλέπτουσα εἰς τὸ ἑκάστου ὠφέλειαν.

πριβάτα. τὰ τῇ βασιλεία ἰδίως διαφέροντα. ἄλλα δέ ὅτι τὰ δημόσια ὅσα τελεῖ ἐπὶ τὰ κόμητα τῶν λαργιτόρων, τῶν δημοσίαις ἐπουργοῦντα χρείαις. λαργιτῶνες δὲ εἰσὶ δύο, τά σάκρα καὶ τὰ πριβάτα; δύο γάρ εἰσὶ βασιλικοὶ θησαυροὶ, οἱ ἰδιάζοντες τῆς βασιλείας, οἷς τὰ λαργιτόνων; καὶ ὁ δημόσιος ὁ τοῦ φίσκου.

πρίβατα. ἰδιωτικὰ, ἴδια.

πριβατόρων. ἰδιωτικῶν, πολιτικῶν, φισικῶν, ἰδιοκτήτων πραγμάτων.

πρίβατον. ἴδιον. αἱρετικοὶ ἔχοντες Χριστιανοὺς δούλους, καὶ ἀφαιροῦνται τούτους, καὶ δίδουσι τοῖς πριβάτοις λη. χρείαις.

πριβάτου. δικαστήριον τὸ ἀπαιτητικὸν καὶ ἐξεταστικὸν τῶν κεκρυμμένης

Γραετέειτος. ἀμνημόνευτος. Γραετέειτος. ἀπόκληρος.

Γραετωρευθεὶς. ἀμνημονευθεὶς ἐν τῇ διαθήκῃ.

Γραετορευτὴς. ἀμνημονευτὴς.

Γραετώρητος. ἀπόκληρος παῖς.

Γραετόειτος. ὁ ἀμνημόνευτος, παρ᾽ ἡμῶν.

Γραετώεια ἀκτίο ὡρπτῶα φὶτ ἰμπερατόεις ρεσκείπο. ἡ ὡραιτώεια ἀγωγὴ διωκτὴς γίνεται τῇ τῦ βασιλέως ἀντιγραφῇ. ἴστον ᾗ ὡς ἐν ᾧ ι β. πτλ. τ̃ Διγ. βιβλ. τ̃ Ἰνστιτύτων δηλοῦται, ὅπ πάλαι τὸ τ̃ ὡραίτωρος διάταγμα μέχρι ἐνιαυτῦ ἴσχυε, καὶ διὰ τῦτο καὶ αἱ ὡδὲ τ̃ ὡραιτώρων ὑπογραφεῖσαι ἀγωγαὶ ἀναλίαι εἰσὶ τυπέτι ὡρόσκαιροι, οἵ ὡδὲ τ̃ βίᾳ τὰ ἀλλότρια ἁρπαζόντων.

τὸ Γραθὲν καὶ ὃν ὡδὲ ᾧ ὡράτῃ, ὃ λέγεται ἀκποιηθὲν ἀλλὰ ὡραθέν.

Γραιπόστος. εἶδος ἀξιώματος. Γραίτωρ. στρατηγός.

Πραίτωρ. ὡδὲ τὸ ὡραιτεῖσθαι καὶ ἄρχειν.

Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες ὡρῳρεθλημμένοι ὑπὸ τ̃ ὑπάτων, οἳ τοῖς ὑπάτοις τὰς ὑπηνδειοτάτους ὡρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τ̃ ὡδαγορευόντων συμμάχων ἱππῖς τε καὶ πεζὸς ἐξέλεγον τὰς καλυμμύας ἐκδαορδινάριας, ὃ μεθερμηνεύομεν ὑπλέκτους.

Πραίφεκτος. ναύαρχος.

Πραυπείες. ἡ δίκη κακουργίας ζημία ὑπὸ τ̃ ἀλόγων; οἵ, ἵππυ, καὶ τ̃ ὁμοίων.

Πρεϊυδίκιον. ἐναντίον τῆς κρίσεως.

Πρεϊυδίκιον. ὡρόκριμα.

Πρεϊυδίκιον. τύπος ἐξ ἰντεντιώνος ἤτοι ἐναγωγῆς μόνος συγκείμενος, οἱωνεὶ φαίνεται τ̃ δέ μυ ἔϊ) μὸν χρ᾽ τὸ ὑ ἔϊ) μυ ὑπεξούσιον, τὸ αὐτὸ σκόπησον ὡ δίκασα ὡς βιβλ. β. τ̃ ἰυδικίοις.

πληρῶν, διὸ τὰς μὲ οἰκείας ἀποδείξεις προσποιεῖται, τὰς δὲ ψευδεῖς τῶ ἐναγομένω ἀπολογίας προσείεται.

Παρεδρικάτωρ. ὁ τὴ ἰδίαν ὑπόθεσιν προδίδοις καὶ ὧ ἀντιδίκω αὐτὴ βοηθῶν. Παρεδρικάτωρ. προδότης.

Γραεδρικάτωρ. ὁ συμπαίζων ὧ ῥέω ἢ ὧ ἐναγομένω, καὶ ἀπροσποιούμενος τὰς οἰκείας ἀποδείξεις προσιεμένος δὲ τὰς πλασὰς τῦ ῥέω δικαιολογίας.

Γραεδικάτωρ. συκοφάντης, ὁ προδιδοὺς τὴ ἰδίαν δίκην, καὶ ὧ ἀντιδίκω αὐτὴ βοηθῶν.

Γραεϋδίτζιον. ὁ ὅπη ἐνέχυρον καταστάσεως διδόμενος.

Γραελεγάτα δῦς. ἡ ἀντιληπτευθεῖσα προῖξ.

Γραεσκρέπης βέρβης. ἡ τῶν συμπεφωνημένων ῥημάτων ἀφωνὴ.

Γραεσκεῖπις βέρβις. ἡνίκα τὶ διαλιμπανόμενος προῖκα, ἀδαφῶ σοι ὅπη ὧ πωλῆσαι εἰπὼν, ἢ φέρε μοι εἰς τῦτο τόσα νομίσματα, ἢ αὐτὸ τὸ προῖκα.

ϛ Γραεσκεῖπις βέρβης. ϛ τῶν προγεγραμμένων ῥημάτων ἀνοχῆς.

Γραεσκεῖπις βέρβης. ἡ τῶν προγεγραμμένων συμφωνία ἀφωνὴ.

Γραεσκεῖπιος βέρβις. τῆς ἐν τοῖς προγεγραφεῖσι ῥήμασιν ἀνοχῆς.

Γραεσκειπίονες. ἀδαγραφαὶ προγεγραμμέναι, ἤτοι προϛ ἀφωνῆς ἐξεταζομέναι, ὡς δηλοῖ ἡ ὑπογραφὴ τῦ α. πτλ. τῦ ν α. βιβλ. τ Βασιλικῶν.

Γραεσαπώνες. τὰ κατ' πρόσωπον ἐγκλήματα, ἔνθα τὶς ἐγκαλεῖται ὡς ἢ βλάψας τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κερδωσάμενος αὐτὰ μόνος ἐξ ἄλλης αἰτίας.

Γραετεξτάτος. ὁ νέος. Γραετεξτάτα. φόρεμα ῥωμαϊκὸν.

Γραεπειτευθῆναι. ἤγουν ἀμνημονεύτοις ἐαθῆναι.

πούβλικον. δημόσιον; ὅλην οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λιμένες πουβλίκα εἰσὶ δίκαιν.

πούβλικον. δημόσιον. τῶνδε πουβλίκων δικασηρίων τὰ μὲν εἰσὶ κεφαλικά, τὰ δὲ ἀκεφαλικά.

πουπιλία. ἡ ὑποκατάσασις οἶμαι τῶ ὀρφανῶ, ἡ εἴσοδος εἰς κλῆρον.

πουπιλαεία. ὀρφανή πις ἐν τῇ ἀνηλικιότηλι τ δεσποτῶν.

πουπιλαείεα. ὀρφανότης; πούπιλος γὰρ ὁ ὀρφανός.

πουπιλατίο. ὀρφανία. πούπιλος. ὁ ἄνηβος.

πούπιλλος. ὁ ἀποσὰς χρόνω μέχρι τ δεκατεσσάρων.

πούπιλος. ὁ ἥβων τ ι δ. χρόνων.

πούπιλος. ὁ ἄνηβος αὐτεξούσιος, ἤγουν ὁ ὑπεξούσιος ὢν τῷ πατρὶ αὐτεξούσιος ὢν γεγόμενος.

ποῦπλος. ὁ ὀρφανὸς.

πουπυλαεία. δημοτικὴ ἀγορά.

πουπυλαεία. δημοτικὴ; ἡ δὲ ἀγορὰ αὕτη φυλάττει τὸ τῶ δήμω δίκαιον.

πούπυλος. λαός τε καὶ λύκος. πούπουλος. λαός.

ποῦρον. τὸ καθαρόν.

ποῦρον κλέω. τουτέστιν καθαρόν. πῦρος. καθαρός.

πουρρὸς. καθαρὸς. πόρρος. ἁπλῶς.

ποῦρος. εὐθέως, οἷ ὁμολογεῖς δίδοναί μοι ε. νομίσματα εὐθέως ἔχει πρὸς ἀπαίτησιν.

πούσιον μέρος. τὸ νόμιμον μέρος.

πουσοῦμος. ὕστερος. πουσῦμος. ὁ μεταγενέστερος.

προδεβαεικασήρων. τ προδιδόντων τὰς ἰδίας ὑποθήκας.

προδεβαρικατεύω. τὰ ἀληθῆ ἐγκλήματα ἀποκρύπτω.

προδεβαρικατζιόναι. τ συκοφαντῶν.

προδεβαρικάτωρ. ὁ συκοφάντης ὁ συμπαίζων μ ὀναγρόμενος; καὶ μεταφορικῶς τὸ λιτούργημα τῶ κατηγορῆσαι

Ποσλιμόνιον. ἐπανάληψις πρώτερας καταστάσεως.
Ποσιμοτίδ. νομίμε. Ποσμόρτεμ. μὴ θάνατον.
Ποσμόρτεμ. μὴ τελευτιῶ.
ποσμόρτεμ νερέδις. μὴ τιῶ τελευτιῶ τὸ κληρονόμε.
ποσουλάνδο. σωτηρίους αἰτουμένους.
ποσουλάνδος. αἰτούμενος, δεόμενος, ἐγκαλῶν; κατεχρησικῶς δὲ ὁ σωτήρος, διὰ τὸ αἰτεῖν ἀπὸ τῶν σωτηρουμένων.
ποσῦμος. ὁ μὴ τιῶ τελευτιῶ τεχθεὶς παῖς.
ποσῦμος. ὁ κυοφορούμενος παῖς.
ποσοῦμος. ὁ μὴ παρὰ τῶν παῖδος γεννηθείς, ὁ μὴ τιῶ θυγατρίῳ τικτόμενος.
ποτέσας. ἡ ἄκρα ἐξουσία.
ποτεσατιβάλω. ἐξουσιαστικὴ λῶ. πούβερες. οἱ ἔφηβοι.
πουβλιμοὶ. ταυλιανοὶ. πούβλικα. δημόσια.
πούβλικα ὅτι, δημόσια εἰρῆνη τὸ πάντα λαὸν τῇ βασιλείᾳ πείθεσθαι, καὶ πάντα δοῦναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα κοινῶς τοῖς πᾶσιν εἰς χρῆσιν, οἷς ἡ θάλασσα, οἱ ποταμοί.
πουβλίκαε καῦσα. πραγματος δημοσίᾳ αἰτία.
πουβλικάνους. ὁ ἐν τῷ φίσκῳ τιμοθύμενος; κυρίως δὲ ὁ τελώνης.
πουβλικιανὴ. ἡ ἀνακαλουμένη τοῦ νόμου.
ἡ Πουβλικιανὴ μίμησιν ἔχει δεσποτείας, καὶ ἰδίας νομῆς. ἔστι δὲ ἡ ἀνακαλουμένη τιῶ νόμιμε τῷ μήπω διὰ κυριότητα δεσπόσαντι καλῇ πίστει νομῇ.
πουβλίκιον. τὸ ἀπὸ νόμου ἀνακαλύμμον.
πούβλικον. τὸ δεδημοσιευμένον. πούβλικον. δημόσιον.
πούβλικον ἔγκλημα. τὸ ἐγκληματικόν.
πούβλικον. δημόσιον; ὅθεν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ λίμναι δημόσιοι λέγονται.

Ποινή ἐστιν ἁμαρτήματος ἐκδίκησις· καὶ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς ἔγκλητος, ἀλλ' ἅμα τις καταδικασθῇ, ὑπόκειται τῇ ἀπὸ τῶν νόμων ποινῇ. ἄφεσις ἡ ποινὴ ἀπὸ τοῦ νόμου ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι.

Ποινὴ μεγάλη ἐστὶ, τὸ καταδικασθῆναί τινα ἄσβεστον πῦρ καὶ θεῖον οὐρήσειν.

Ποκίνκτωρ. ἀπὸ τοῦ σχήματος, ἥρωα ἐζωσμένος καὶ ἕτοιμος εἰς παράταξιν.

Πολέμιοί εἰσιν, οἱ πρὸς ἃς δημόσιον ψηφιζόμεθα πόλεμον. οἱ δὲ ἄλλοι λῃσταὶ καὶ κλέπται εἰσίν. Πομπεῖον. πομπή.

Πόμπιος ὁ παιγνιδιάρης. ὁ περὶ παιδιὰν ὤν.

Ποσίμιος. ὁ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθείς. καὶ ὁ συλληφθεὶς καὶ ὁ τεχθείς, ἔχει δίκαια ποστλιμινίου.

Πόνδερε. τὰ ἐν σταθμῷ, οἷον χρυσὸς, ἄργυρος, μόλιβδος, κασσίτερος. Πόνδερε. σταθμοῦ.

Πόνδερε, νόμερο, μουσικά. σταθμήματα, ἀριθμούμενα, μετρούμενα. Ποπῖνα. καπηλεῖον.

Ποπουλαρία. δημοτική. Ποπούλι. δῆμος.

Πόπουλος. ὁ δῆμος.

Πόρος. ὁ ἀπὸ καμάτου γλυκασμός.

Πρπάτιον. ἐξοχὴ καὶ τελεία δίμοιρος.

Ποσέασορος, διακάτοχος. Γοσέσων. κτήτωρ.

Ποασεσιόνεμ. διακατοχὴν, κληρονομίαν.

Ποασέασωρ. διακάτοχος καὶ κληρονόμος. ἄλλως ὁ τῇ παρούσῃ χάριτι κατασχών.

Ποασέασωρος. ἀγαθῶν διακάτοχος.

Πόστερο δίε. μετὰ μίαν ἡμέραν, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ. Γοσιμόεσιον τὸ νόμιμον μέρος.

Ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ὑποστροφῆς δίκαιον.

Ποστλιμόνιον. τὸ τῆς ἀποχαφῆς δίκαιον.

Πλάκιτυμ. σύμφωνον.

Πλαστῶρε κόρρες ἰντερδίκτυμ. ὁ ἀλλοτείαν γλῶ ἐπαφεὶς εἰς βοσκὶὼ θρεμμάτων. Γλατζάελος. κυμμερκιάριος.

Πλαπάελος. κομμερκιάελος.

Πλεβίκουλα. δημόχαεις, ᾧ δήμῳ κεχαεισμένος.

Πλεβίσκιτα. ἐξ αὐθεντίας τῶν πατεικιῶν.

Πλεβίσκιτον. τὸ ὑπὸ τοῦ πλήθους ἤτοι χυδαίου δήμου γινόμενον.

Πλεβίσκιτον. δήμου ψήφισμα.

Πλένα πουβέρτας. ἐφηβότης πλεία. Γλένω. τελείω.

Γλῆθος ὅτιν οἱ λοιποὶ πολῖται χωρὶς τῶν ἀξιωματικῶν.

Γλίκω. πλέκω.

Γλουματίζεται. ὀξυτάτως βέλεσι κατασίζεται.

Γλουμία. ποικιλτὰ ὑφάσματα.

Γλοῦμος. ὁ μόλιβδος. Γλουείμι. πλέον.

Γλοῦς πετίτιον. ἡ ὑποπαίτησις, ἤγουν τὸ πλέον τοῦ ἐπιφιλομένου πράγματος.

Γλοῖς πετίτιον. ὑπὲρ ἀπαιτήσεως.

Γοβέρτατος. ἔφηβος, πέρφεκτος, τέλφα.

Γοδιγήσιον. νόμισμα ὑπὸ γῆς ἐρωμένον.

Γοδιγιόσον. τὸ χῆν μὴ ἐνὸς ἐν τῇ ἰδίᾳ μορφῇ ζώου τύπον ἔχον.

Γοδκάκκη. ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ ἐν ᾧ τὰς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν; ὃ καὶ ῥωμαίοις καλεῖται κοδασος.

Γοένα. ποινή.

Γοέναε νόμινε. ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸ καπετώλιον ὁ δεῖνα, εἰ δὲ μὴ ἀνέλθῃ παρέχῃ τιτίῳ δέκα νομίσματα.

Γοσιάλια. βάσανον. Πουσιάλια. βάσανα.

ᾧ ῥήματι ᾧ Γοιῆσαι, καὶ ἡ τοῦ ἀποδοῦναι αἰτία προσέχεται; καὶ τὰ ποινικὰ παίζα προσέχεται, δοῦναι, καταβαλεῖν, ἀεθμῆσαι, δικάσαι, πορευθῶναι.

νουμήνη, ἧς δίδοται ὁ μόνος χῆ τ̃ ὀπῶν ἢ κουεσπόρων διὰ τὸ ἀζήμιον, ἀλλὰ χὴ χῆ τ̃ πραγμάτων τ̃ ἐκποιηθέντων.

Περσεκάλιο. ψιλε τὸ πράγματος ἀπαίτησις.

Περσοναλιαι. πρεσωπικαί.

Περσωναλίων. πρεσωπικῶν.

Πέρπος. ὀρθικὸς, πέρσης. Πέρσιον. περσικὸς.

Πέρφεσυ. τέλφον. Γετέτων. ἀπαιτητὴς.

Πετιθιὸν, ἤτοι Γετετιὸν. ἡ ζήτησις.

Πέτιθον. τὸ ζήτημα.

Πετίτιον. συμπεφωνημένον. Γέτω. τὸ ζητῶ.

Πετίτιο. ἀναζήτησις, αἴτησις, ἀπαίτησις.

Γετίτωρ. ἀπαιτητὴς ὁ τῶ κατάσασιν ἀνατρέπειν πειρώμενος τῶ ὄσαν χῆ φαινομένω. ὁ ὃ αὐτὸς καὶ ἄκτωρ λέγεται.

Γεβώνιος νόμος. τὸ μὴ δύνασθαι αὖθις τὴς κινεῖν τι.

Πιμπρτάειος πρεπετῶς δίδους τὸ κώνιον ἢ σαλαμανδραν κατέχεται τῷ δὲ σικαείοις.

Πιγρεσατικία. ἀγορὴ πρὸ ἐνεχύρων.

Πιγρεσάτια. ἐνεχυρασικὴ. ἢ πιγρεσάτικια ἀκτόνε, ἤτοι πρὸ ἐνεχυρασικῆς ἀγορᾶς.

Πιγροείβους. ἐνέχυρον. Πίους. εὐχρεῖς.

Πισκίνα. κισέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα.

Πισικὸς λέγεται, ᾧ ἐμπιστεύονται τινὰ πράγματα; διὰ τοῦτο χῆ τ̃ κριθέντα ἀξιόπιστον εἰς φυλακὴν πλοίε, πισικὸν λέγουσι τὸ πλοίε.

Πλαγιάειος φλάβιος. χῆ ἀνδραποδιστῶν χὴ τὰς φυγάδας πωλούντων.

Πλαγιάριος. ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.

Πλαγιάτα. τὰ πρὸς τοῦ ἀνδραποδιστοῦ ἀφαιρεθέντα.

Γρβυκυλὰμ. κτ' χάσμα, τυπίσι καθ' ἕκαστον ἄνθρωπον.

Γερεχοιλα. ὑφῶδον. Περιέχοινος. πάροικος.

Γερεχίνος. ξένος. Γερεχεῖνος. ξένος, παρεπιδήμους.

Γερεχεῖους. ξένους, τυπίσιν ἔξωθεν τῆς ῥώμης οἰκοῦντας; λατῖνοι γὰρ τὴν ῥώμην οἰκοῦντες.

Γερεχίνω. παροίκω.

Γερεμπροεία. ἀναιρετικὴ ψῆφος, ἤτοι διωνεκῶς ἀντίκειται τῇ ἀναιρέσει ἀεὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς κινουμένην ἀγωγὴν ἀναιροῦσα.

Γερεμπροείαι. πεσχεχαμμέναι.

Γερεμπροείαι. ὠρισμέναι, ὅταν ὁ κριτὴς τὰς δικαζομένας κελεύσῃ ἐλθεῖν ὅτι ῥητὴν ἡμέραν κριθῶσι, διὰ τὸ ἴσως τότε μὴ ἔχειν ἄδειαν.

Γερεπίσελαμ. ἡ δι' ὅπισθεν ἐλευθερία.

Γερετσωῦδες. Βασιλικῶν ὑμῶν.

Γεελπεκλυδισμένος. κατοχαεσχθένος.

Γρμαιέντυμ. τ' ἐναπομείναντα μετὰ τὰ βάρη.

Γρμῦσαμ ἐλευθερία. ὅταν σωεθιασθῆναι μοι κελεύσω τ' δοῦλον μου.

Γρμυτατιὸν. καταλλαγὴ. Γρμυτατιὸν. ἀντάλλαγμα.

Γερμυβαῖονα. ἀνταλλαγῶν. Γερμυτατῶν. καταλλαγὴ.

Γερμυτατῶνος. ἐνδιαγῆς. Γερπιτύγν. ἀναζητῆν.

Περπετῦα. διωνεκὴς. Περπετύα. διωνεκεῖ, αἰωνία.

Γερπετῦα. διωνεκὴς, τειακονταετὴς.

Περπετῦα. ἡ διωνεκὴς μίαθωσις.

Περπετῦον καλεῖ καὶ τ' τειακοντατετίας χρόνον, καὶ τ' ἄχρι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου χρόνον.

Περπετύως. διωνεκῶς. Γερπετύνα. αἰωνία. διωνεκὴς.

Περσοναλία. ἀγωγὴ πρόσωπική.

Περσοιαλία. πρόσωπική; ἔστι δὲ ἀγωγὴ κτ' πρόσωπον κι-

περὶ ἀντιφωνήσεως νόμοι κείμενοι ἐν βιβλ. ιγ. τ̃ Διγ. τιτ. ιε. καὶ ἐν βιβλ. τῶ Κωλ. τιτλ. ιη. διαφέρονται μὲν ὃ πεκουνίοις κονσιτύτοις, τυπέσι δὲ χρημάτων συσάσεως. ἐξελέχθη ὃ ἐν βιβλ. τ̃ βασιλ. κς. τιτλ. ζ. κεφ. γ. Δεῖ ὃ εἰδέναι ὅτι διαφέρει ἀντιφώνησις ἐγγυᾶς; καὶ ἔστι περὶ αὐτῆς διαφορὰ αὕτη; δύναταί τις καὶ ἑαυτῷ ἀντιφωνεῖν ὡς βιβλ. ιγ. τ̃ Διγ. ἐγγυᾶται ὃ τις ἑαυτὸν ἀδαμῶς ὡς βιβλ. μς. τ̃ Διγ. δευτέρα ὃ αὕτη; ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ἀντιφωνεῖται, ἐὰν θέλῃ ὁ δανιστὴς ὡς βιβλ. ιγ. τ̃ Διγ. ἕτερον ὃ ἀνθ' ἑτέρου οὐκ ἐγγυᾶται διὰ βαρυτέρα αἰτία. ἀντιφωνεῖται τὸ δέβιτον ἤτοι χρεωστούμενον; τὸ δὲ ἰνδέβιτον ἤτοι ἀχρεώστητον τυχὸν τὸ ὑπὸ παραχαφῆς οὐκ ἀντιφωνεῖται ὡς βιβλ. ιγ. τῶ Διγ. ἐγγυᾶται ὃ τὸ ἰνδέβιτον. τετάρτη αὕτη; ἡ μὴ ἀντιφώνησις γίνεται μεταξὺ καὶ παρόντων καὶ ἀπόντων, καὶ δι' ἀγγέλου, καὶ οἱοισδήποτε ῥήμασι καὶ δι' ἐλευθέρου προσώπου. ἡ ὃ ἐγγύη μεταξὺ παρόντων μόνον σωίσεται; πᾶς γὰρ ἐγγυητὴς ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἀνοχῆς ἐπερωτωμένων κατατιθέμενον ἐγγυᾶται; ἐπερώτησιν ὃ χρὴ εἶναι μὴ παρόντων τῶν προσώπων ἀδύνατον. ἀνάγκη οὖν τὴν ἐγγύην παρόντων γίνεσθαι τῶν προσώπων.

Γένοις. κτῆσις.

Γένα. ποινή.

Γένες σε. προὸς σε, ὃ ὑπὸ τὴν νόμον σοδ ὄν.

Γένσω. σαθμίζω.

Προσηγορία τῆς Γενθεροδ, καὶ τ̀ προγενθερὸν δηλοῖ.

Γεφάες ἐτλίβεσαμ. δηλ. χάλκοδ καὶ ζυγοδ.

Γεφάκτο τέμπορε, ἀπάτιο τέμπορος. διηθούσης τῆς προθεσμίας.

Γβείκες. κατ' ὁμοιβήν.

πων καὶ πραγμάτων τὰ παῖδος προσέλθη τῷ παιδί; ἅπαντα γὰρ ταῦτα εἰσὶ τῆ παῖδος καὶ ἔχει καὶ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν διαστολὴν τούτων; ἀλλ' ὅτι τούτοις ἀδεια τῷ υἱῷ διαπίπτεται, ἀλλὰ ὡς πατρὶ προτελευτῶντι. τὰ δὲ Καισαρήσια ἃ καὶ ἰδιόκτητα λέγονται, τὰ ἐκ σιδήρου καὶ ὅπλων προερχόμενα ὡς παιδὸς; ὧν ἡ χρῆσις καὶ ἡ διαστολὴ ὡς παιδὶ ἁρμόζει, καὶ ἄδεια ὅτι τούτοις ὡς παιδὶ διαπίπτει ἐν ὑπεξουσίοις ὄντι. τὰ δὲ Ὡσανεὶ καισαρήσια, τὰ ἀπὸ δωρεᾶς βασιλικῆς, ἢ διανοίᾳ, καὶ τὰ ἀπὸ κληρονομίας ἀδελφοῦ, καὶ τὰ ἀπὸ ἀρχῆς, οἷς ἀνόνης, καὶ τὰ ἀπὸ συνεδρίας, καὶ τὰ ἀπὸ προσαξεως βασιλέως σιτηρέσια ἀπὸ δημοσίου; καὶ ἐάν τούτων ἡ χρῆσιν ἢ τὴν διαστολὴν ἔχει ὁ πατήρ; ὡς δὲ ὑπεξουσίῳ υἱῷ, ἄδεια καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις διαπίπτεται.

διαφέρει Πεκυλία καὶ πεκυλιαρία ἀγορά; ἡ μὲν γὰρ πεκυλιαρία εἰς μόνα τὰ τῶν προβάτων φόρτα φέρεται. ἡ δὲ πεκυλία, ἐν ἅπασι τοῖς προβάτοις συγκειμένων καὶ τῶν φορτίων.

Πεκυλιάριον. ἰδιόκτητον.

Πεκύλιον. ὡσανεὶ μικρὸν ἐσθλιον.

Πεκύνια. χρήματα.

Γεκόνια κονσιτούτα. χρημάτων σύστασις καὶ ἀντιφώνησιν.

Πεκουνίαε κονσιτούταε. ἡ περὶ ἐγγύης καὶ ἀντιφωνήσεως, ἤτοι χρηματικῆς κατασάσεως.

Γεκουνίαε κονσιτούταε. χρημάτων συστάσεως. ἰστέον ὅτι τῇ ὀνομασίᾳ τῶν πεκουνιῶν ἤτοι χρημάτων οὐ μόνα τὰ ἀργύρια περιέχεται, ἀλλὰ πάντα τὰ σώματα. Κονσιτούλιον δέ ἐστιν ἡ σύστασις ἤτοι ἀντιφώνησις; διὰ γὰρ τῆς ἀντιφωνήσεως σωίζεται καὶ βεβαιοῦται ἡ ἀπαίτησις τοῦ χρέος τινος ὀφειλομένων τινὶ πραγμάτων; οἱ τοίνυν

περιποιείαν ταύτην καὶ τὴν ἀρχήν.

Πατειμονάλια. ἰδιόκτητα τῶν βασιλέως.

Πατειμοναλίκιον. πατρικὴ οὐσία.

Πάτρωνυμ. πάτρων.

τῇ περιποιείᾳ τῶν Πάτρων, καὶ ὁ πάππος περιέχεται.

Πατρύελες. ἐκ πατέρων δύο ἀδελφῶν περιγόντες παῖδες.

Πατρύοις. ὁ περὶς πατρὸς θεῖος, ἤγουν ἐλλιπεῖ πατρὸς.

τῇ περιποιείᾳ τῶν Πάτρωνος, ἢ ἡ πατρώνισα περιέχει.

Πάτρων λέγεται ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ δούλου.

Παυπέλες. ἡ δίχα κακουργίας γινομένη ζημία; τοῦτο δὲ ὅπου τῶν ἀλόγων ζώων.

Πεγκεκαπα. ἁμαρτικά. Πεγκεκαπκια. ἁμαρτικά.

Πεγκεκαπκία. ἀγρυπνὴ περὶ ἐνεχύρων.

ἡ Πεγκεκαπκία τ' κύασι σερβιανῆς διαφέρει. ἤγουν ἡ περὶ ἐνεχύρων τῆς ὡσανεὶ ἐκποδήκης.

Πεδούλια. ποδῶν καλύμματα. πέδα γὰρ ὁ ποὺς; πνὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμήνευσαν.

Πεκυάδων. τῶν ἐκτὸς ἀγέλης ὄντων κτηνῶν.

Πεκυάδων. ἀγελαδὸν βοσκομένων.

Πεκυλάτος. πισόμυρμος. Πεκυλάτος. πατωμυρμός.

Πεκυλάτοις. νοσφισάμυρμος δημόσια περάγματα.

τὰ Πεκύλια πέραχῶς εἰσὶν, ἀπεκπόρεισα, παγανικὰ, καπρέσια, καὶ ὡσανεὶ καπρέσια. καὶ Α' περικπόρεισα μὴ εἰσὶν, ὅσα ἐκ μητρικῆς κληρονομίας, καὶ πάππων, καὶ ἑτέρων ἄλλων συγγενῶν τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ φιλοτιμίας τυχὸν καὶ καμάτων ἰδίων κτῶνται οἱ παῖδες, καὶ ἀπὸ γαμικῆς αἰτίας, ἐν οἷς οὐκ ἔστι τῷ παιδὶ ἐν ἐκποδισμῷ ἄδεια διατίθεσθαι, οὐδὲ τῷ πατρὶ περιτελευτῶντι; ἔχει δὲ τὴν τούτων χρῆσιν ὁ πατὴρ, ἢ δὲ δεσποτείαν οἱ παῖδες. Παγανικὰ δὲ ἃ καὶ περικπορίζονται ὅσα ἐξ αἰ-

Παλμαπὺς ἐκὼς. ὁ τὸ παλμαπὺ ἵππος. ὧν ὃ ὁ παλμάλιος ἐστὶ ἵππος παυπλήσιος διὰ τυεγγίδα ἐδημεύθη, ὡρὶ ἕ φησὶν ὁ Ἰλλύριος Ἡσύχιος ὁ φιλοσοφήσας ἢ μιλησίας ἐν τῷ ε. χρονικῷ διαπήμαλι ἢ ἱστορίας, ἐῶν τα κῆ τὺς χρόνους ὑαλεριανῦ ἐν Καισαρεία τῆς Καππαδοκίας παλμάλιός ὡς οἰκίαν μὶ ὑπὸ τὰ βασίλια κεκτημένος, ἵππων ὃ ἀγέλοι καὶ τῷ ἄλλῳ πλήτῳ κομῶν εἰς πολυμέρος τῶν μονάρχων ἐφικνεμένῳ, ἀστεγὴς ὃ εἷ πς ἕτερος ὡς ἢ ὑπαλικῦ πνὸς Ἰσαίμου τὔνομα γαμετὴ αἰθερίαν καλυμμένῳ ἁρπάσας ἢ εἰς σήλιν ἐκκομίσας; διότι πεσατέων ἐπίσχανε τῆς ἀναπάς τὸ δήμυ μοίρας.

Γραβλέπο. ὁ λίβελλος εἴτ' οὖν τὸ τῆς ἀναφορᾶς ἔγγραφον, ὃ δέησις λέγεται, δι' ἕ προβάλλεται τυπέσι πεβάλλεται ἢ πεπίπτει τῷ ἄρχοντι ἢ κατά τινος ἔγκλησις.

Γραφοδρομαπόνις. διὰ τῆς προσκλήσεως.

Γραφολογισμὸς. εἰρωνεία.

τὸ Παρὰ σοὶ, πλέον ὅτι τὸ Γρὸς σὲ, πρὸς σὲ γὰρ ὅτι τὸ ὅπουν ὑπὸ σοῦ κρατύμενον. πρὸς σοὶ δὲ ὅτι, ὅπῳ τινὶ νεμόμενον.

Γραφέρνα. ἐξώπεσικα, ὅτω φασὶ κατ' ἔλλιπας.

Γρεμβαλόνλι. ἐγγυωμῶμ.

Γρενέσθαι. ἢ ἔννομος τὸ πράγματος κατοχή.

Γρέντες. οἱ ἀντιόντες, ἤτοι οἱ γονεῖς.

Γάρτε. μέρος. Γρπάρία. εἰς μέρος.

Γάρπις. μέρος. Γρπιλάρίν. ἡμισυμιείτυ.

Γρπιλάρίν. ἰσομιείτυ. Γρπίπιον. μειρκόν.

Γατειβονιάλια. ὅσα ἕκασος βασιλεὺς ἑαυτῷ κτᾶται ἀπὸ τῦ βασιλέως Ἀνασασίυ; αὐτὸς γὰ ἔστιν ὁ ἐξευρὼν καὶ ἢ

Οὐλιὸν ἑαυτῦ. τὸ πλεῖν.

Οὐλιὸν χρόνυ. ἡ διαίωσις τ̃ λ. ἡμερῶν.

Οὐλιως. χρησίμως, πλαγιαστικῶς ἢ ἀκαμπτῶς, ἢ συναπτῶς.

Οὔτ ποσὶ δέως. ὅθ᾽ ὑποσασιν πνὰ ὀπὶ τ̃ ἀπνήπτων ἐγγυμναζομένων.

Ο᾽φθιύσωρ. ὁ ἐγγυητὴς.

Ο᾽φφίκια. λήτυργία.

Ο᾽φφίκιον. λήτυργία. Ο᾽φφίκιον. τάξις.

Ο᾽φφίκιον. ἐξουσία, θέλημα, ὑπόκρισις.

Ο᾽φφίκιον. σκαμάλιον. Ο᾽ψικίων. ὀψικίων.

Π.

Παγανοὶ. οἱ ἀνάξιοι, ἢ ὑπεξούσιοι. ἐξ ὧν ἡ παγανικὰ χρήματα τὰ ὑπεξούσια ὧν πατρὶ πεκούλια τ̃ παιδὸς.

Παγανοὶ. ἀσράτιυτοι.

Παγανὸς. ὁ ἐκτὸς μόνυ σρατιώτης.

Παγανὸς. ὁ ἐκτὸς μόνυ σρατιώτυ.

Παγκτευθῇ. συμφωνηθῇ. Παγκτεύσει. συμφωνῆσει.

Πάγος. τοπαρχία, ἀγρὸς, μέρος χώρας.

Παιπάζα. γνώρισμα αἰτήσεως. Πάκτον. σύμφωνον.

Πάκτον. σεσημείωμαι. Πάκτου. εἰρήνης.

Γδιαπῖνοι. εἶδος ἄρτων, ὃς ἐφιλοδωρήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας; οἷα ἐκ τ̃ παλατίυ χορηγούμενοι.

Γδιαπίνοις. ὁ παλατίνος ὑπηρέτης. παλατῖνοι γὰρ κοινῷ ὀνόματι πάντες ἐκαλοῦντο οἱ ἐν τοῖς κτ̃ τὸ παλάτιον θησαυροῖς ὑπηρετοῦντες ταξεωται.

Γδιακὴ ἔστιν ἡ συζυγεῖσα πνὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτ̃ νομίμως χωρὶς γάμυ.

δούμ. ἀπὸ τῦ ἔργυ τῆς τ̃ χερῶν κατασκευῆς.

Οὐ ῥεπεπτέυεται. ὐκ ἀποτρέφεται. ξαφαλία, τυτέσιν ἀχρεώσητος.

Οὐ ῥεπεπτέυεπε. ὐκ ἀντροτρέφεται.

Οὐ ῥεπεπχύετε. μεταλαλήσης.

Οὐρτηλία. ἡ εἰκονισμένη μ̃ τιὼ δετίαν ὑπόθεσις.

Οὐ ῥεπεπτέυεπε. ὐκ ἐπαναλαμβάνεται.

Οὐσοκαπίων. ὁ μακρὸς χρόνος. Οὖσον. δίκαιόν τι.

Οὐσουκαπιτεύϛ. δι᾽ χρήσεως δεικνύϛ.

Οὐσουκαπιτεύϛι. χρῆσιν ἔχω, ἢ κερδαίνϛι αὐτιὼ.

Οὐσυκαπτεύω. δι᾽ μακρᾶς χρήσεως δεικνύω.

Οὐσυφρυκτάειον. ἔθος καρποφορίας.

Οὐσύφρυκτον. κλεψία, ἢ εὔπορος, ἢ χρῆσις ὀπκαρπίας.

Οὐσύφρυκτος. ὁ τιὼ χρῆσιν τ̃ καρπῶν ἔχων.

Οὐσυφυρκάελος. ὁ τιὼ χρῆσιν ἔχων.

Οὐσοφρῦκτον. χρῆσις ὀπκαρπίας εἰς χρῆσιν.

Οὔτε κόντρα ταβύλλας αὐτῶν, ὅτε δινοφφικίοσον. ὅτε ϖρὸς μέμψεως, ἔτε ϖρὸς ἀναπώσεως ἀν δι᾽αθήκη.

Οὐτίλιον, ὐτίλιος ὅτι ὁ χρόνος; τυτέσιν πέλφος τ̃ τριάκοντα ἡμερῶν τὸ ἀναιρεῖσθαι τιὼ κατηγορίαν, ἐν αἷς ὁ κατήγορος ἠδυνάτο ϖροστεθῆν τῳ ἄρχοντι. ἀριθμεῖται δ̃ μ̃ τιὼ ϖραίωσιν τ̃ ὀφειλέων.

Οὐτίλιον. τὸ ἐνδυάμον καὶ ἰσχυρὸν.

Οὐτήλιον. ἀγαθοσυύη.

Οὐτίλιος ὁ χρεώσης. ὁ μετ᾽ ὀλίγον χρέος δυνάμενος.

Οὐτίλιος. ὁ καιρὸς ὁ διδόμενος τοῖς δικαζομένοις σπένδασθαι ϖρὸς τὸ ϖραγματος, ἤγουν ὁ τριακονθήμερος.

Οὐτίλιος. ἀναβηκῶς.

Οὐτίλιος. σωματῶς.

Οὐτίλιος ἐνιαυτὸς. ἡ ὡρισμένη τετραετία.

Οὐδὲ γηρεπουζὼρ. πόθεν ἀνὴρ καὶ ἡ σύζυγος.

Οὐινδικία. ἐκδικουμένη.

Οὐιπόδομ. τῶν ἐντὸς ὅλης χρόνου κινουμένων ἀγορά.

Οὐιπλια. ἀπειρία.

Οὐιπίλιον ἰντερδίκτον, ὃ λέγεται κώλισις.

Οὐ καπιτέυ. οὐκ ἀναλαμβάνει.

Οὐ κοντίνους. σωματὸς.

Οὐκουσαπιτέυ. τουτέστιν χρῆσιν ἔχει.

Οὐνδεβὶ. ἐν τούτῳ τῷ ἰντερδίκτῳ φησὶν ὁ πραίτωρ ὅθεν βία σὺ πόνδε ἀπελάσεις ἢ ἡ φαμιλία σου πρὸ τούτου πράγματος ἢ πρὸ ὧν πότε εἶχεν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μὴ ἢ τὸν ἐνιαυτὸν εἰς ὅσον πρὸ ἦλθεν εἰς ἢ ἐξελάσαντα δώσω τῷ ἀγορανόμῳ. τοῦτο ἢ τὸ ἰντέρδικτον εἰς ἐκείνους ἀνήκει μόνους οἵτινες ἀκινήτων οἰωνδήποθεν ἐξελαύνονται.

Οὐνδεβὶ. ἔνθεν βία.

Οὐνδεβιρετόπσορ. ἀδιάδοχος δίαδοχή.

Οὐνδὲ λίβερι δίαπαζὴ ἡ διδομένη πρὸ τοῦ πραίτωρος τοῖς ὑποξουσίοις καὶ αὐτεξουσίοις παισίν.

Οὐνδελίβερι. ἔνθα ἐλευθερία.

Οὐνιβερσιτάτεμ. τὴν ὁλότητα, τὴν ὁμάδα.

Οὐνοερείουμ. ὕμνον.

Οὔξορ κυρίως γαμετή ἐστιν ἡ κατὰ νόμον.

Οὔξορ λέγεται τῇ τῶν ῥωμαίων φωνῇ ἡ γαμηθεῖσα γυνή.

Οὐπιλίω. οἱονεὶ οἱ σκηνιάριοι, οἱ χαρτοφύλακες τοῦ βασιλέως, ἤτοι τῶν βασιλικῶν χάρτων.

Οὐποσέτα. τὰ βιαίως κατεχόμενα.

Οὐ προκρίνει. οὐ βλάπτει, οὐ καταδικάζει.

Οὖρβις. ἡ πόλις. λέγεται ἢ, ἀπὸ τοῦ οὐδαρέτου, τουτέστιν ἀρότρῳ πρέπει ἀφορίσαι ἢ μέλλουσα πολίζεσθαι τόπον. Ὁπποῖ-

Ὀρδινάειος. τῇ τάξῃ ἔμπροσκτος.

Ὀρδινάειος. οἰκέτης.

Ὀρδινάριοις στρατοις. δοῦλος προπεταγμένος.

Ὀρδινάπο. προκάταρξις. Ὀρδινέμ ἄδετ. τάξιν ἔχει.

Ὄρδο. τάξις. Ὀειγαάλια. προγονὴ ἀρχαία.

Ὀρκίνοι. ἀπελεύθεροι τεθνεῶτος, ὃς λέγουσι χαρωνιανὸς ἀπελευθέρους.

Ὄρκινος λιβρὸς. χαρωνιανὸς ἀπελεύθερος. ὄρκυς γὰρ ὁ χάρων. Ὀρπίονος. λησάτου.

Ὄρυγμα, ὑδροσασίου, ἢ λίμνης διαφέρει; λίμνη γάρ ἐστιν, ἡ διλωσεῶς ἔχουσα ὕδωρ. ὑδροσάσιον τὸ πρὸς καιρὸν ἢ ὡς ὅπαπαν ἐν χειμῶνι συναγόμενον. ὄρυγμα δέ, διοχεῖον ὕδατος χειροποίητον.

Ὀρφανικοὶ τόποι, οὓς καὶ πουπιλαρίους λέγουσιν, οἱ ἀπὸ πέντε ἑκατοντῶν.

Ὀρφιτίανον δόγμα ὅτι ὀρφίτου καὶ ῥούφου τῶν ὑπατῶν ἐπιφωνηθὲν προτὸ βασιλεύοντος πότε Μάρκου; παρέχει δὲ τοῖς παισὶν νόμιμα δίκαια εἰς τιμὴν τῶν μητέρων διαδοχήν.

Ὀσεὸς τοῦ τετάρτορος. ὁ ἴδιος τοῦ διαπθειμένου.

Ὀσυφρυκτυάειος. ὁ τιμὴ χρῆσιν ἔχων ἐθους καρποφορίας.

Ὀσία. ἡ θύρα. Ὀσωδέυπος. ὁ ἀχρεώστητος.

Ὀ τετάρτωρ. ὁ διαπθείμενος καὶ προφωνούμενος.

Ὀπάρχετ. ἡ φυσικὴ κατοχὴ τοῦ πράγματος.

Ὀπλία. ὅπλασα.

Ὀπόνικα. ἱμάτιον γυναικεῖον ποικιλτόν.

Ὀ ἢ οὖν δεκουνάτου. τὸ ὑπὸ συγγενείας.

Ὀ τῆ προυτρίων. ὁ κατ' σάρκα.

Οὐαυσιωατεύσας. ὁ διακατέχων. Οὐσιεῖ. διὰ βίαν.

Οὐδὲ λίβεροι. πόθεν ἐλεύθεροι.

Οὐδὲ

Ὀδοιπόρια καὶ ὁδόνια ὑφάσματα ὁπημήκη ἃ καὶ ὁσάρια πολλοὶ πινῶν λέγονται. ταυτα δὲ οἱ εἰς παλάπον εἰσιόντες συσκηνικοὶ ὁπφερόμενοι ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπεμύσποντα καὶ ἀπέπλυον.

Ὁ ἐν τοῖς ἐκπεδεύτοις. ὁ ἐν τοῖς πρεπωδεσάτοις.

Οἰκείῳ ὀφφικίῳ. οἰκεία δικαιοδοσίᾳ.

Ὁ ἰνσιτῶτος. ὁ κατέχων.

Ὁ κομοδάζων λαβὼν. ὁ ἐνέχυρον λαβὼν.

Ὁ κυμπεσμισάριος. ὁ συμπθέμψος.

Ὁ μαγίμψος. ὁ ἥπιων τῷ ἐπὶ ἐτῶν.

Ὁμπλικαλιονιδυς. ἐνοχαὶ. Ὁμποσατζιων. ζήτησις.

Ὁξαφαλία . . . . . .

Ὁξαλία. ἔκδοσις ζητῦσα ✝ ὑφοράμψον.

Ὁ πάτρων. ὁ ἀντιλήπτωρ.

Ὁ περαὶ. οἱ καρποὶ τῶν οἰκετῶν.

Ὁ πέραις. ἐργασίαις ἐν τῷ χφρῶν.

Ὁ πέρας. ὁ δοῦλος εἰς φισικὴν ὑπηρεσίαν, ἤγουν ἐλευθερικὴν.

Ὁ περάζος. ἐργασὴς. Ὁ πρῶν. καμάτων.

Ὁ πινιὸν. ἡ ὑπεραλμψὴ καὶ μὴ ἐνδιασμῦ ἀπόκρισις.

τῷ ὀνόματι τῦ Ὄπλων, καὶ τὰ ξύλα καὶ οἱ λίθοι πολιέχονδ.

Ὁ πορτίβιτ. χρὴ ; σημαίνῃ δὲ καὶ ✝ ἐνεστῶτα καὶ ✝ μέλλοντα χρόνον.

Ὁ ποσσδμος. ὁ μεταχμέστερος.

Ὁ πύπιλος. ὁ ἀνήλικος.

Ὁ πποτίρβιτον. δηλοῖ καὶ ✝ μέλλοντα χρόνον.

Ὁ πρεφαριετάριος. ὁ τὴν δεκανικίαν ἔχων, ὀρδιναρίος.

Ὁ πλίονες. αἱρετοὶ ἢ γραμματεῖς. Ὁ πλίονος. ὁπλογῆς.

Ὁ ραλίων. χαφὴ.

Ὁ ρδιναρε λίτμ. πρεκαπάρξαι δίκιω.

Νοτάειος. ὁ τ̃ γραμμάτων. νότα γὰ τὰ γράμματα.

Νότο. σημεῖωμαι, αἰτιάομαι. γίνεται ἢ νότα κ̓ τρεῖς τρόποις, ὅταν ἡ ἐναντίον εἴπῃ ἢ ἔλλιπες, ἢ λίαν ὁμολογούμενον, ὡς Βιβλ. κ ς. τ̃ Διγ. πλ. ν.

Νύδου πάκτα. ψιλᾶ.

Νυδινατίο. κυρίως μὲν τῶν λαμβανομένων προφάσει ἐμπορίας, ἐνίοτε ἢ τὸ καθόλου κέρδος.

Νυμβατεύεσθαι. λεγατεύεσθαι.

Νυμκυπατίο. ἐπιφώνησις ἄγραφος.

Νύμμιρε. ἀριθμοῦ. Νύμμιλω. νύμμιον.

Νύμμοι. τὰ νομίσματα.

Νῦμος. εἶδος νομίσματος. Νυπτίδ. γάμος.

Νωτάειος. ὁ βαρυβασάκτης. Νοτάειος ἢ ὁ γραφεύς.

O.

Ὀ ἀποφδικομίσα. ὁ ἀπὸ πίστεως βαμβόμβυος.

Ὀδοναέλια. τὰ περιαπόμματα τῆς πόσιν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδάπανα κ̓ καθαρῶς τὰ ἢ ἄλλα πέδια, ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγυμνώμενα, ἃ περὶ πόσιν ὀδώνια κέκληται ἢ βέβαια χεροὶ περιπήσασι δακτυλίοις ἢ τοῖς ποσίν.

Ὀζ καῦσαν. ὁ δι' αἰτίαν δεδόμενον, ὃ ἐβοήθησάς μοι ὀφρέμ. ἵνα γένηται, ὕπνος μὴ γένοιτό μοι χάρα τῇ ρεπεπόνι.

Ὀζλάτον φέρτον. τὸ ὑγρὸ ὕδωρ εἰσενεχθέν μοι κλοπιμαῖον πρᾶγμα.

Ὀ βόνα φίδε. ὁ καλῶς πιστεύων.

Ὀζρέμ ἰυδικάταμ. διὰ τὸ πρᾶγμα κριθῆναι.

Ὀζρέμ νὸν δεφένσαμ. διὰ τὸ πρᾶγμα μὴ ἐνδικηθῆναι.

Ὀζ τέρπεμ καῦσαν. δι' αἰτίαν αἰτίαν.

μάτων προσήμαπος χρῆσις.

Νομινάπμ. ἐξ ὀνόματος. Νόμινε. ὀνόμαζε.

Νὸν ἀμπλέυς πέπ. μὴ πλέον ἀπαιτῆσαι.

Νονιῦρε. ὁ δικαίως.

Νονιῦρε κιβιλιφάκτα. ὁ δικαίῳ πολιτικῷ γεγυμνάσθη.

Νόνος τένδη. ἡ τῦ χρόνυ προθεσμία.

Νονυμερᾶτα πεκύνια. μὴ μεμετρημένα ἀργύρια.

Νονυπένδο. ὕπῳ ῥητῷ καὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ.

Νόξα. κόλασις, βλαβὴ.

Νόξα. κόλασις διὰ κακοδοξίας.

Νόξα. ἐνοχὴ ἀπὸ πριβάτων ἁμαρτημάτων ἁρμόζυσα, ὡς βιβλ. κα. τ. Διγ. πτ. α. τ. ϗ βασιλ. βιβλ. κ ς. πτλ. δ.

Νόξα κάπιτ ἀσέγυτα. τὰ πλήσματα τῆ κεφαλῆ ἔπονϑ.

Νοξαλία. ἁμαρτία. Νοξαλία. βλαπτικὴ.

Νοξαλία. ἀγωγὴ ἡ ἔκδοσιν ζητῦσα ϯ ὑφορώμενον.

Νοξαλία. ἔκδοσις σωμάτων δούλων καὶ ζώων.

Νοξαλία καὶ Νόξα διαφέρ. Νοξαλία μεν ἔστιν, αὐτὸ τὸ κακούργημα; οἷ ἡ κλοπὴ, ἡ ἁρπαγὴ, ἡ ζημία, ἡ ὕβρις. Νόξα ϑ, αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ βλάψαν.

Νοξαλία. ζημία.

Νοξαισδέδπο. εἰς κόλασιν ἔκδοσις.

τὸ ὄνομα τῆς Νόξης, παῦ ἁμάρτημα σημαίνεται.

Νοξία. ἁμαρτία.

Νόρμα. τεκτονικὸς κανών, ᾧ τις τ. τοίχων ὀρθοῦσι χωνίας.

Νόρμα. κανών, διαβήτης, ῥυθμὸς, ταθμή.

Νοροσαεία. νύμφη. Νοσονάειος. ἡ νύμφη.

Νόσος ὃ πάθοις διαφέρ. Νόσος ἔστιν, ἡ τ. σώματος πρόσκαιρος ἀσθένια. Πάθος ϑ, διωκεῖς τῦ σώματος ἐμπόδιον.

Νοτάειος. . . . . Νόται τὰ γράμματα.

Νὲς προεκλάελος. ἤγρωυ μὴ προβάκλησις.

Νὲς βὶ φίαθ. πρὲὶ τῦ μὴ βία γλυέθαι τῦ εἰς κατοχλὼ πεμφθέντος.

Νεφάελος. ἀθέμιτος.

Νεφαρίυς. παράνομος, ἀθέμιτος, τυτέστιν ὁ δὶ ἁρπαγῆς γενόμενος γάμος.

Νισι ἐρεδιταείυμ ικδικίυμ φίατ. εἰ μὴ τῇ κληρονομίᾳ πρόκριμα γλύπται.

Νοβαυδιάνδιμ. ἀναυεῦντος ψυχῇ.

Νοβατίυ. ἀναχαμίζῃ. Νοβατίυ. ἐκγαμεῖ.

Νοβάτζιον. χαμισμὸς χὴ μετάδυσις τῦ παλαιῦ χρέους εἰς ἑτέραν ὑποχλὼ, ἀφ' ἧ ἢ πρότιω ἀναιρεθλῶναι. νοβάτζιο ἢ λέγεται ἀπὸ τῆς χαμῆς ἤτοι τ' νέας ὑποχῆς.

Νοβατιὸν. ἀναχαίνισις τῦ παλαιῦ χρέους εἰς νέον.

Νοβατὸν. ἡ τὸ παλαιὸν χρέος εἰς νέον μεταποιῦσα.

Νοβατὸν. χαμισμὸς, ἤτοι τῦ πρότυ χρέους εἰς ἑτέραν ὑποχλὼ πολιτικλὼ ἢ φισικλὼ μεταγωγὴ, ἐφ' ᾧ ἢ πρότιω ἀναιρεθλῶναι. λέγεται δὲ Νοβατὸν ἀπὸ τ' χαμῆς ὑποχῆς, ὡς βιβλ. μ ς. τῶ Διγ. πτλ. β. τῶ ἢ βασιλ. βιβλ. κ ς. πτλ. ζ.

Νοδοπάχθν. φιλὸν σύμφωνον.

Νομεγχυλάτωρ. ὁ ἐξ ὀνόματος τινὰ φωνῶν ὁ προβὰ σωτηρίαν κράκτης.

Νόμερε. ὅσα ἐν ἀειθμῷ, ὃ λεπτοὶ νόμμοι.

Νομὴ. χὴ ἡ διαστολία, ὡς ἔνθα πὸς τὰς νομὰς αὐτῦ λεγατέυῃ.

Νομὴ ὅτι φισικῶς ἡ τῦ πράγματος κατοχὴ, χὴ πρηγεῖται διαστολίας. χὴ ἢ τὺς νόμθις, νομὴ ὅτι ψυχῇ διαπόζοντος κατοχὴ.

Νομὴ ὅτι φισικὴ πράγματος καθοχὴ. ὡσαυεὶ ἢ νομὴ, ἀστυ-

Νεκεσάρια. δαπανήματα ἀναγκαῖα.

Νεκεσάρια. χρεωστική.

Νεκεσαρία. δαπανήματα ἀναγκαῖα, ἅ ἵνα κὴ μεῖσι μὴ γινόμενα τὸ πρᾶγμα ἢ τιὼ πρέπει.

Νεκεσάριος. κληρονόμος ἀναγκαῖος.

Νεκεσάριος. ἐξαναγκής. Νεκεσαρίος. ἀναγκαῖος.

Νεκεσαρίυς. ὅσις μὴ ἐλευθερίας γένηται κληρονόμος, ὡς βιβλ. ε. τῦ Κωδ. πτλ. κζ. δίγ. δ. τ δὲ Βασιλ. βιβλ. λε. πτλ. ιγ κεφ. λς.

Νὲκ μανιφέστα φόρτημ. ἀφανὴς κλοπὴ, ἥ τις εἰς τὸ διπλοῦν ἔχει καταδίκλω, κὴ ἔξωθεν τὸ πρᾶγμα.

Νεκμανιφέκλ. ἀφανὲς.

Νεκζ τε πραχ. ὁ πραίτωρ τῦ δήμυ.

Νεμανιφακζος. ἀφανέρωτος.

Νέμανιφεκτὸς. ἀφανέρωτος.

Νέξυμ. δεδεμένων, ὑποτεταγμένον, ὑποχείριον, ὑπέξυσιον.

Νεοκεσαρία πρεῖξ. ἤτοι τὰ ἴδια χρέμματα.

Νεοκέσαρον. χαιρὸς ὤμον. Νεολαια. γραικικὴ χείρ.

Νερεβαπεία. ἡ ἀναγρέφυσα τὸ πεπραγμένον πρᾶγμα.

Νερεβιταεία. οἴκησις. Νερέδεμ. κληρονόμος.

Νερεδεταείοις. δανίσαις οἶμαι κληρονομαίων πραγμάτων. κὴ οἶμαι ἐξνερεδάτος, ὁ ἀπόκληρος.

Νερεδιτάερα. κληρονομαῖα. Νερεδιτάεια. κληρονομικὴ.

Νερεδιτάτης πετιτιὸν. κληρονομίας ζήτησις. ἐξ ὧν καὶ πετιτὸν ζήτημα, ἤτοι τὸ ὑπομνησικὸν τὸ πέτω τὸ ζητῶ.

Νερεδιτάτης πετὸν. ἡ περὶ κληρονομίας ἀπαιτήσεως ἀγωγὴ.

Νεεδιτάτης πετὸν. ἤτοι κληρονομίας ἀπαιτήσεως ἀγωγὴ.

Νὲς βὶ. μὴ βία. Νὲς κλὰμ. μὴ λάβρα.

πάσασθαι κλῆρον ἢ λεχάτευμ ἢ ἀδιτεῦσαι. ὡς Βιβλ. τριακοσὸν ἔνατον ἕκτ. ς. Διγ. κ ϛ. ἡμ. γ. τ̃ ᾗ Βασιλ. βιβλ. ζ. πτλ. γ. κεφ. κη.

Μόρπις καῦσα θανάτῳ αἰπύα. Μορτὸς. νεκρὸς.

Μόσις. ἄφεσις. Μόσρον. φανερὸν.

Μόσροσον. τὸ ἔχον ἀνθρώπου καὶ ἑπέρχ ζῴου μορφιὼ.

Μοσροσεύμ. τεφασικὸν. Μοσρυόσευμ. τεφατικὸν.

τὸ Μυναρία, σημαίνῃ δωρεὰν, καὶ βάρος, καὶ ὀφφίκιον.

ἡ Μύνιτας. λῃτυργία. Μούνιος ὁ μετ' αἰπίας δῶρον, ὡς τὰ ἡμεθλιακὸν, ἢ γαμικὸν, ἢ βάρος, ἢ ὀφφικιον, ὡς βιβλ. τ̃ Διγ. ν. πτλ. ις. τ̃ ᾗ Βασιλ. β. πτλ. β. κεφ. ις. καὶ ρπ λ. Μύνος τὸ ἐξ ἀναίκης νόμυ ἢ ἔθος ἢ ἀρχόντος νενόμμον πνὶ βάρος.

Μύνομα κυρίως μὲν τὸ ἐξ ἀναίκης νόμυ ἢ ἔθος, ἢ ἀρχόντων νενόμμον λέγεται. ἔστ ᾗ καὶ ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια.

Μύνος τεία σημαίνῃ, δωρεὰν καὶ βάρος ἢ ὀφφίκιον.

Μύτυμ. τὸ δάνειον.

N.

ΝΑβιβάπς. οἴκησις. Νατουραλία. φυσικὰ.

Νεγατορία. ἄρνησις.

Νεγατορία. ἀντίθεσις ἀρνητικὴ.

Νεγατορίως. ἀρνητικῶς. Νεγόπα. χρηματικὰ.

Νεγοτζιορομ γεσόρομ. τ̃ διοικούντων ἀλλοτρεια.

Νεγότζιος γέσωρ. διοικητὴς ἀλλοτρίων.

Νεγοπόρυμ γεσόρυμ. ἡ περὶ διοικήσεως ἀλλοτρίων πραγμάτων πρὸς νόμιμα διαπόντυ ἀγωγή.

Νεγοπρίλυμ γεσόρυμ. ἄνομα ἀγωγῆς κτ' τ̃ τὰ πράγματα διοικόντων; ἐγὼ γὰρ εὗρον νεγοπόρουμ.

Μολίβια. κιννπά. Μομφότυμ. ροπή, χρόνος ἀκαριαῖος.

Μονέτα. βιβλιοθήριον, ἢ τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον, μθ' ὧν ὁ τῶν νομισμάτων τύπος διαχαράττεται.

Μονέτατος. τυπάριον νομίσματος. Μονετόριον. κιννάβαρ.

Μονομάχα. μνημόσυνα.

Μονομάχυμ. μνημεῖον τὸ μήπω δεξάμενον νεκρόν.

Μονστρυμ. τέρας μεμιγμένῳ ἔχον μορφῇ, οἷ εἰ γένοιτο παίδιον κέρατα ἔχον.

Μονχλίκμ. ἤτοι μανεπίλιον; μάνε γὰ ἡ χείρ, καὶ πλῶ τὸ ἀπογλίζω.

Μοχὰ. παρολκή. Μοχὰ. ἡ ἐπόρθησις.

Μόχα γένεσθαι ἀμόρτε τεσάπελις. ἤγουν ἐπόρθησις μετὰ θανάτου τῆ διαθεμένε.

Μοχὰν. ἐπόρθησιν. Μόχα τόκοις. ἀγωγὴ ἐπορθέσεως.

Μόρβυς σοντάκες. νόσος βλαπτικὴ εἴτ' οὖν ἡ ὀπτωμένη μετὰ τὸ τεχθῆναι διωτικὴς νόσος, ὡς βιβλ. τ Διγ. κα. πτλ. α. κεφ. ς. τ ϗ Βασιλ. βιβλ. ν θ. πτλ. ι. κεφ. ν β. θεμ. γ. μόρβυς τὸν ἐκ καιρὸν ἀσθένημα δηλοῖ ὡς βιβλ. β. τῶ Βασιλ. πτλ. β. κεφ. ς. ζ. μόρβοις σοντάκες ἢ οἱῳδήποτε προάγματι ἐμποδίζοσα νόσος.

Μόρε. ἐπιτρεπῆσαι. Μόρος. ὁ θάνατος.

Μόρτη καῦσα. θανάτῳ αἰτία.

Μορτικαῦσα. μετὰ θάνατον δωρεά.

Μορτκίνω. θανάσιμος. Μόρτις. θάνατος.

Μόρτις καῦσα. ὀπθανάτου δωρεά.

Μόρτις καῦσα. ἡ μετὰ θάνατον δωρεά.

Μόρτις καῦσα δωρεά. ὀπθανάτιος δωρεά.

Μόρτις καῦσα κάπον. θανάτῳ αἰτία λῆψις, ὅτε σατυλίζ ἢ λεγατάριος δίδωσιν ὀπὶ κλήρῳ αἱρέσεως ᾧ κληρονόμῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ϗ ὅλ λαμβάνῃ τι ὀπὶ ᾧ θέλει-

Μεμψυπτής ὅτι, ἀφ' ᾧ πολλοὶ ὀλίδικον ἀδαφωτευ πρᾶγμα.

Μέτυς κάυσα. καταδίκη εἰς τὸ πυραπλιῶ, ὅταν ἐπάξω τινὶ φόβον καὶ λάβω τι. Μετυς καυσα. φόβε δίκη.

Μὴ ᾖ ἀφοσέριδε. ἀφὸ κληρονομίας.

Μὴ ᾖ τιὼ ὀφφικιῶ. μὴ ᾖ τιὼ δι' ἀχαρισίας.

Μὴ ἐξεριδατευθῆς. μὴ ἄκληρος γεγονὼς.

Μηλιάριον. θερμηρὸν ἀγγεῖον.

Μίωτης. ὁ ἀρχηγὸς καὶ αἴτιος γωρισμοῦ τινος ὑποθέσεως ἢ πράγματος, ἀγνοκμῶν μὲν πρότερον, μίωνομῶν δὲ ὕστερον ἀφ' αὐτοῦ.

Μηβσος. καπηλεύω, πολιτεύω.

Μηβπάτωρ. ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ, πάππος.

Μιλιαείσιον. γραπωτικὸν δῶρον.

Μιλιαείσιον. γραπωτικὸν δῶρον ἐμφανῶς.

Μιλιαείσιον. τὸ χιλιοστὸν τῆς τοῦ χρόνου λίβρας. μίλε γὰρ οἱ ῥωμαῖοι τὰ χιλία καλοῦσι καὶ ὅτω καπικερμάτωσι τὸ πόσον τῆς λίβρας, ἵνα δι' αὐτοῦ σώζηται τὰ χίλια μιλιαρήσια, ὥστε κατ' νόμισμα λαγχάνει μιλιαρήσια ι δ.

Μίξα. μεμιγμένη. Μισίον. δίγολή.

Μισπίνης. παλαιὸς γραπώτης ἀπολυθείς.

Μιτάτομ. ὑποπεμπόμενον, ὑποβαλλόμενος; μίτω γὰρ τὸ ὑποβάλλω καὶ ὑποπέμπω.

Μιτάτωρ. ὁ ἀποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

Μνησία. ἡ τῶν μελλόντων γίνεσθαι γάμων ὑπόσχεσις; ἐμφαίνει δὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς μνησίας μνήμην τοῦ ἐπαγγέλματος.

Μόδιος. μέτρον, ὡς βιβλ. γ. τοῦ Κωδ. πτλ. λ δ. ι γ. τοῦ δὲ Βασιλικῶν βιβλ. ν η. πτλ. ζ. κεφ. θ.

Μοιχὸς οὐκ ἀπὸ τῆ προθέσεως ἀλλ' ἀπὸ τῆ προφέξεως λέγεται.

μάπτα λέγε) ϗ ταῦτα ἀναλαμβανόμενα ὁ ὅτι τοῦτο τεταγμένον ὡς σώτημα εὐθὺς τ' ἀγῶνα ἐπεπίλεσι, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο ὁ τοιοῦτος μαπτᾶσθαι.

Μαριτίδες. ἀνδρῶν.

Μάρσιππος. σάκκος, θυλάκιον, βαλάντιον.

Μαρτζομαζυλμ. ἡ νεῦ σαλίβα.

Ματερία. τὰ εἰς οἰκοδομὴν ἢ ἐπόρθωσιν ἀναλισκόμενα ξύλα.

Ματερτέρα. ἡ τοῦ μητρὸς θεῖα.

Ματρπέρα. μητρὸς ἀδελφή.

Ματζιμάνος. ἰχνόχφρ; μάνον γὰ ἡ χὴρ, καὶ μάτζον τὸ ἰχνὸν.

Ματημόνιατα. ἀπελεύθερος. Ματορία. διαπομπικὴ.

Μάτρικες. ἀποχαφαὶ ϗ ἀνθυχαφαὶ.

Ματρίκιος. ἡ ἀναγραφὴ τ' χραλιώτων.

Ματριμονίη. συμβίωσις. Ματριμονίης. συμβίωσις.

Ματριμόσος. ἀπελεύθερος.

Μαφορίαμ. σκέπασμα κεφαλῆς. Μέαμ. ἐμὸν.

Μεδία. μέση. Μεθοδεύουσα. μεταφέρουσα.

Μεμιωυκέναι ὅτι τὸ ποσταγελικέναι, τὸ ἐλέγξαι, τὸ κατηγορῆσαι, τὸ συλλέξαι.

ἡ κτ' δ διαθήκης Μέμψις πενταετία ἀναιρεῖται, ἐξ ἧς καιρῷ ὑποφανθεν ὁ κληρονόμος τῇ κληρονομίᾳ.

Μενσάλιον. κάλυμμα τραπέζης.

Μένσυρε. ὅσα ἐν μέτρῳ, οἷ οἶνος, ἔλαιον.

Μένσυρες. οἱ τὰ φορτία μεταγωῦτες, οἱ νεῦ μενσυρεάτωρες.

Μέντυμ. μνημὴ. Μεσοδεσμ. μέσον.

ὁ λέγων Μέρος ϗ μὴ ποσοτῆς ποῖον, τὸ ἥμισυ δηλοῖ.

Μρκεδῖνος. ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα.

Μέτδμον. ἐξορία.

Μετάλλυ χφυσεία. θεῖυ καὶ σιδήρυ βάσανος.

Μαϊῦμας. ἑορτὴ ἐπιλεῖτο ἐν ῥώμῃ.

Μαϊῦμας. τοῦτον τὸν λεγόμενον Μαϊῦμαν ἐπετέλεσαν οἱ ῥωμαῖοι μαΐᾳ μηνὸς εἰς τιμὴν τῆς μαίας.

Μακελλάειος. ὁ σφάζων τὰ ζῶα. μάκελ γὰρ καὶ μακέλλης ῥωμαϊστὶ ἐστὶν ὁ σφαγεύς.

Μαλαφιδὲ. κακὴ πίστις ἢ Μαλαφὴ, ἡ κακὴ νομή.

Μάλα φιδὲ. κακῇ πίστει. Μάλυμ. κακόν.

Μανδάτης. ἐντολῆς. Μανδάτον. ἔνταλμα.

Μανδάτον. ἐντολῆς ἀγωγὴ. Μανδάτον. ἐντολή.

Μανδάτωρ. ἐντολεύς. Μανδάτωρ. ἐντελλόμενος.

Μανδάτωρες. οἱ τὰ μανδάτα ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πρὸς τὰς στρατιώτας ὀξέως διακομίζοντες.

Μανδίτη, ἀγωγὴ ὅταν ἐγγυητὴς ἀποδῶ τὰ τοῦ προβεβλημένου κινήσας ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ ὅτι ἀναλήψῃ ὧν ἀπέφλησεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Μαίδω. ἐντέλλομαι.

Μανδύας. ἱμάτιον, τὸ λακεῖκιον.

Μανικιόμ. ἡ λαβὴ τῆς μαχαίρας πρὸς τὸ μάνε ἤτοι χεὶρ κεφαλῶδες; ἢ μανικέλλιον τὸ τῆς κώπης πρόσθεμον σκύφος ἢ ῥάκος ὃ μόνον μαγιστικόν.

Μανίφακτον. φανερῶς. Μανιφέκτον. φανερὸν κλέμμα.

Μανιφεστὸν φόρτωμ. φανερὰ κλοπὴ ἥτις εἰς τὸ τετραπλοῦν ἔχει τὴν καταδίκην.

Μανιφεκτὸς. φανερὸς. Μάνυ. χάρι.

Μανυμίσσο. ἐλευθερωτής.

Μάξιλα. σαγὴν, φάτνωμα. Μαξίμα. μεγίστη.

Μαϊσράτοι. ἄρχοντες.

Μαπαρίας κ . . . . λὰ μὴ ἵνα. Μανεπάειος τὰς ὧν ὁ τῇ χάρι δεικνύων. κατ' ὃ ἕτερος ὅτι εἰώθησαν ἐν ᾧ θεάτρῳ οἱ ὕπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χρυσῶν ἐκμαγεῖα, ἄστε τῇ ῥωμαϊκῇ φωνῇ

Λίτρα. τὰ γράμματα τῆς συμφωνίας. ἐξ ὧν καὶ ἡ λίβρα οἶμαι τὸ σταθμόν. Λογικάτη. ἐνοχή.

Λοκάτη. ἀγωγὴ ἁρμόζουσα τῷ μισθώσαντι ἵνα λάβῃ τὸ μίσθωμα. Λόκα. τόποι. Λωκάτη. ἐκμίσθωσις.

M.

Μάγγανα. τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον. Μαγγήπιον. ἀνδράποδον.

Μαγγιπάπο. καταγραφή. Μαγγιπάτυμ. τελώνιον.

Μαγγίπια. ἐξυσιαζόμενα.

. . . . . ωθειον. ἀρχή.

Μαγιστριανὸς. ὁ καστρίσιος. Μαγιστράτοι. ἄρχοντες.

Μαγιστράτυς. ἄρχοντας. Μαγιστριανὸς. μανδάτωρ.

Μαγιστροὶ σκριτίων. οἱ ἀπογραφεῖς.

Μαγιστροὶ λέγονται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρχόντων, οἱ πλέον τῶν ἄλλων ωφελεῖν ὀφείλοντες, τῶν ὑπετεταγμένων αὐτοῖς ωραγμάτων, ἢ οἱ διδάσκαλοι οἱασδήποτε τιμῆς.

Μαγιστρόκιωσος. ἄρχων τῆς ἀναγραφῆς.

Μαγίστρομ. διδάσκαλον.

Μαγιστροὶ. οἱ πλέον τῶν ἄλλων ωφελεῖν ὀφείλοντες.

Μάγιστρος. ὁ ναύκληρος τῆς νηός.

Μάγιστρος ὀφφικίων ὄνομα ὑδὲν ἧττον τῶν ἡγεμόνων τῶν αὐλικῶν καθαλόγῳ δηλοῦσθαι.

Μάγιστρυς νάβι. ωφελεῖς νῆος.

Μαγιστόρυς. ὑπατάς, διδασκάλους.

Μαγκίπατοι. ἀφωρισμένοι. Μαγκίπος. καταγράφω.

Μαγκίπιον. ὑποχείριον, ὑποτεταγμένον, ὑποζύγιον.

Μαγκιπίσιον. δοῦλον.

Μαγκίψ. ὁ πηγίτης τῶ δημοσίου ἄρτου.

Λιγατόρμ. λιγάτα τι καὶ ἀπκρίσις.

Λιβάνιον. δόγμα. Λίβελλοι. ἄχαφοι καπηγείαι.

Λίβελλος. ἔκδοσις.

Λίβεραν πεκύλι ἀδμινιςράτοια. ἐλευθείαν πικιλίᾳ διοίκησιν.

Λίβερες λέγονται ῥωμαϊςὶ οἱ καπόντις, ἤτοι παῖδες, καὶ ἔγγονοι καὶ ωεθέγγονοι.

Λίβεροι. οἱ καλιόντες ἤτοι παῖδες.

Λιβρτάτε. ἐλευθεία. Λιβρτάτις. ἐλευθείας.

Λιβρτατὰμ. ἐλευθεία. Λιβρίνος. ἀπελευθέρων.

Λιγάτορες. οἱ δικαζόμφοι δίφδοχοι.

Λικιπῶσα. τὰ ὑπὸ μάχλω ὄντα.

Λιμπαιέων. τὰ ἐν τῇ ἑχατίαις φρέεια, Λίμπα ῥωμαῖοι καλοῦσι, τυτέσι τὰς κλφσούρας.

Λιπῶσαι. δικάσεται.

Λιποδακτεῖ. τῳ τάξιν καδαλιμπάνῃ κωείως ἢ ὅτι ςραδιωτῶν φυγοπολεμφ. Λίτεμ. δίκη.

Λίτεμ σὰαμ. κατ' αὐτὸ δίκιω ἤγφρεν.

Λίτεις. ἀγφγὴ δι' γραμμάτων ἄρι συμφωνηθεῖσα παλαιᾷ χρέως, ἢ μισθῦ, ἢ ἀγορασίας.

Λίτερις. τὸ παλαιὸν χρέος εἰς καινὸν δάνφον μεταχημαδιζόμφον γράμμαδι τυπικῷ.

Λίτηρις. ἡ ἐν γράμμασι. λίτηρις ὅτι τὸ παλαιὸν χρέος εἰς καινὸν μεταχημαδιζόμφον δάνφον, ῥήμαδι ἢ γράμμαδι τυπικῶς.

Λιτιγάτορες. οἱ δικαζόμφοι δίφδικοι.

Λιτιγιτίοσι. ὅτι φιλονικία ἀλλοτεία.

Λίτις ὀρδινάνδε χράτζια. τυτέσι χάριν τῦ τάξιν τινὰ ἢ οἵ εἰσαγφγῆς ἀρχὼ λαβεῖν τῳ δίκιω.

Λιτιῶσα. ὃ τι δίκων.

Λ.

Διαφέρει τὸ λαβεῖν & δέξασθαι, τὸ γὰρ λαβεῖν ἐνδιαθέτως νοεῖται; τὸ δὲ δέξασθαι, κἂν μὴ ἔτως ὡς ἐδέξατο ἵνα ἔχῃ. διαλὶ τοῦτο ὁ δοκεῖ ὡς λαβεῖν ὅσῳ μέλλῃ ἀποκαθισᾶν.

Λαμβεκάτιμι ἐκ τοῦ λαβεκάπον καὶ κῦ αὐξοποιῶ λαβεκάπον, τουτέστιν ὁ εἰργασμένος καὶ χροποίητος ὅρος.

Λαξάμβτον. ἀνα . . . . . θεσθετσμία.

Λαργιτίονον. ἁπλότης. Λαργιτιώνα. τόμιμα.

Λάρις, λάρβας, τὰς κυρίτας ἔτως οἱ ῥωμαίοι.

Λάτα. μεγάλη. Λέβεροι. οἱ κατιόντες, ἤτοι παῖδες.

Λεγατιὸν. ἢ ἐκ θεσπάτου μεταθεῖσα τὸ χρέος εἰς θέσωπον.

Λεγάτον ὅτι, δωρεὰ ἐν διαθήκῃ καταλιφθεῖσα εἰς δήλωσιν ἀχάπης, ἢ κληρονομίας, ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνάμνησιν ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος. Λεγάτον. δωρεὰ.

Λεγατόριμ. λεγάτα τε καὶ ἀποκρίσις.

Λεγατόριμ. ἱκανοδοσίαν. Λεγατόριμ. ὀνόματι λεγάτου.

Λεγάτος. ἀντιπρόσωπος. Λέγεμ. νόμος.

Λέγες θεσὶ ῥωμαίοις οἱ νόμοι λέγονται.

Λεγέπμας. τῆς ὀννόμου. Λεγέτιμος. νόμιμος ὀπισθοπὴ.

Λεγέπμον. τὸ κεκρυμμένον εἰς τ' ἑκάστου νόμον, ἤγουν εἰς τὴν ἑκάστου ὠφέλειαν. Λεγήτιμα. τόμιμα.

Λεγίμως. ἀναγκαίως. Λεγίτιμος. νόμιμος.

Λεγοκάτη. τουτέστιν ἐνοχὴ.

Λιτυεισοὶ. δισποτάτοι, ἀφωρισμένοι.

Λεκεντία. ἀμνησεία, βασιλικὴ χάρις.

Λεκτίκιον. βάσερνα, κράβατον. Λέμβος. πλοῖον μικρὸν.

πάλαι τὰ πιεῦδα κύρβια εἰς ὀχῖαν ἀεὶ ὑποκεῖ) τοῖς ἐφίππις, διὰ τὸ μεταφορικῶς καὶ τὴν πόρνην κύρβαν λεγομένην, διὰ τὸ ἀεὶ ὀχεῖσθαι.

Κυρίοσος. εἶδος ἀξιώματος.

Κυρύμπη. τὸ δοῦλον.

Κυσσάτορες. φυλακισαί; κύσσους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι.

Κυσσοδία. ἡ ἀκριβεστάτη καὶ ὑπερβάλλουσα φυλακή.

Κυστωδία. ἀκριβεστάτη φυλακή.

Κυστωδία. στρατιωτικὸν σῆφος ὃ Βάνδον ῥωμαῖοι καλοῦσι.

Κρεγήτωρ. δανιστής.

Κρεδίτωρ. δανιστής.

Κύασι. οἷς, ὡσανεί.

Κυέστωρ. κεντὴς, βασανιστής.

Κωμῳδὶ καλῶ ἐν τῷ νόμῳ τὰς θηλομάχους.

Κυοφορήμονος. ὁ μὴ θάνατον τοῦ παιδὸς τικτόμενος, ἢ ἐν ζωῇ αὐτὸ μὴ τὸ γλυφεῖσθαι τὴν διαθήκην.

Κωδίκελλος. τελευταία βούλησις.

Κωδίκελλος ἐστὶν ἐλλιπὴς ἐν διαθήκῃ γνώμης τοῦ διατιθεμένου ἀναπλήρωσις εἰς μικρὸν χαρτίον ἢ βιβλίον. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κώδικος τοῦ δηλοῦντος τὴν μεγάλην βιβλίον ἢ τοῦ χαρτίου τοῦ ἀκεραίου. Γίνεται δὲ κωδίκελλος ὅταν γράψῃ τις διαθήκην καὶ θραλίπῃ τινὰ ἄφορ ἤθελε γράψαι ἐν αὐτῇ; καὶ ὕστερον ἐνθυμηθῇ ταῦτα, καὶ τότε γράφῃ χαρτίον ἄλλον διαλαμβάνον περὶ ὧν ἐπελάθησεν ἐν τῇ διαθήκῃ εἰπεῖν. Διαφέρῃ δὲ κωδίκελλος διαθήκης. ἐν μὲν τῇ διαθήκῃ, ἔξεστι γράφειν καὶ λεγάτα καὶ κληρονόμους, καὶ ἀποκληρονόμων, καὶ ἐλευθερίας, καὶ ἐπιτάτους καὶ ὑποκατάτους; ἐν δὲ τῷ κωδικέλλῳ, οὔτε κληρονόμον, οὔτε ἀποκληρονόμον.

Κυαισίτορος. ζητυμώνι.

Κουαιπμίνορις. ἀγφγὴ ἡ ἀντιστρέφουσα.

Κύδρτος. τέταρτος.

Κουδρταίετ. ἤτοι τὸ τέταρτον.

Κύασι καινρέσιον. τὸ ἐξ οἰκείου ὑπτηδεύματος πεκύλιον.

Κύασι κοντράκτων. ὡσανεὶ συμβολαιμάτων.

Κουδιάστω. ἐνέχυρον. Κουεστεία. εὕρεσις.

Κοδλπα. ῥαθυμία. Κοδλπα. ἀδίκημα.

Κῆλπα. ἡ μεγάλη ἀμέλεια ἡ ᾗ μεγάλη κῆλπα, δόλος ἐστὶν.

Κῆλπα δούλου. πλάσμα δούλου. Κήλπας. δόλους.

Κὴμ. μὴ. Κὴμ. νίκα.

Κουμβλιβρπάτι. τουτέστι μὴ ἐλευθερίας ὀρθῶς ὑπόκριτον δίδωμι. ὁ δεῖ ᾗ δοῦλον ὑποκρίνειν ἐὰν μὴ ἐλευθερωθῇ.

Κουμλιβρπάτε. μὴ ἐλευθερίας.

ἢ Κουμμοναιρετὲς. ἢ συγκατοίκους.

Κὴμ μορέβυρ. νίκα πεθνήξεται.

Κουμφοσίωνα. αἰσχύνη. ἢ Κουμφοσίωνος, συγχύσεως.

τὸ Κοωσδουεκὶ ῥῆμα. τουτέστι τὸ ὑβριστικὸν ῥῆμα, τρεῖς ἡμέρας σημαίνει.

Κοωσδουβέρνιον. ἡ κοινωνία.

Κοωσένσος. συνάλλαγμα ἢ συναινέσεως.

Κοωσουλατίων, ὑβρίκλησις, ὑβριωδία.

Κοωσουσόριον. συγκατάριον βασιλικὸν.

Κοωτὲμαξ. κατάδικος. Κῶσ, ὕβρ.

Κῶρα. ἡ φρονὶς. Κουρὰτωρ. φρονισὴς.

Κουρὰτωρ. φύλαξ, ἐπόπτης.

Κῶρβα λατινικῶς, ἡ σκαμβὴ, σκαιὰ, ἢ καμπύλη; ὅθεν τὸ ὑβρ' ἐκείνοις ὅτι τὸ ὀχύματος κυρβιὼ λεγόμενον.

Κῶρβον. τὸ καμπυλὸν ἢ σκαμβὸν; κἀντεῦθεν τὰ ξυλίνια ἢ σέλας κόρβια λέγονται ὡς καμπυλά. διόπ ᾗ

Κοπομέλια. ἡ διὰ λόγων ὕβρις, ἢ καταφρόνησις.
Κοντράκτον λέγεται τὸ συναλλαγμα, ἀπὸ τοῦ συὺ καὶ τοῦ τράκτω, τὸ ἀλλάττω.
Κοντράρια. ἐναντίωσις.
Κοντράριαν μανδάτου. τὴν ἐναντίαν ἐντολήν.
Κοντραταβόλας. εὑρέθη περὶ ἐναντίας βουλήσεως.
Κοντραταβόλας. ἐναντίωσις διαθήκης.
Κονβραταβόλας. ἡ ἐναντίωσις τῆς διαθήκης, καὶ ὁ κατήγορος αὐτῆς.
Κοντραταβόλας. ὁ κατήγορος τῆς διαθήκης.
Κοντραταβόλας. ἐναντίας βουλῆς.
Κόντρα ταβόλας. κατὰ τὰς πλακας.
Κοντράδον φιδούκιον. ὅταν ὁ πατὴρ τοῦ υἱὸν ποιῶν ἐμαγκιπάτον περιανεφώνῃ, ἵνα ἐν διαθήκῃ ὁ υἱὸς τελευτήσῃ, καταλείψῃ τὸ τεῖπον τῷ πατεὶ. εἰ γὰρ ὁ περιανεφώνῃ περὶ τούτου, οὐδὲν αὐτὸ καταλιμπάνετο ἐν τοῦ υἱοῦ.
Κονβραφιδουκία. ἐναντία τῇ φύσει.
Κόνβρα φιδουκίαν. ἐναντίως τῇ πίστει.
Κοντειβουτίονι. ἐν τῇ κοντειβουτίονι τὰ ἀγοραζόντα περὶς ὅσῳ ἠγοράσθησαν ἀποδιμῶνται.
Κονφιρματευθῆναι. κυρωθῆναι, βεβαιωθῆναι.
Κονφυσίον. σύγχισις, σύμβασις.
Κοπατίονες. δίκαι. Κορνέλιος. ὄνομα ὃ ἐστὶ κορνέλιος.
Κορνήλιος νόμος ἐστὶν ὁ περὶ πλαστογραφίας.
Κορνήλιος δελφάτζης, ἤγουν περὶ πλαστογραφίας.
Κορνίλιος. νόμος ἀπὸ Κορνιλίου τινὸς περὶ πολλῶν νομοθετῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ ὕβρεων.
Κορρόπη. διαφορὰ τῆς τῶν σαβίνων φωνῆς.
Κορταλίνων. τῶν εὐτελῶν.
Κορπελλῖνος. εὐτελὴς, θυρωρὸς τοῦ πραιτωρείου.

Κυαεσίτορος.

Κονδικίτζιος ῥέρομ ἀμοτάρομ. ἤγυν ἀφαίρεσις πραγμάτων ἰῶ κινῆσιν οἱ σωοικοῦντες.

Κονδικίτζιος σινεκάωσα. ἤγυν ὁ ἀπαιτῶν ὅσῳ κατέδηλε χ᾽ ὁμολόγησε χωρὶς αἰτίας.

Κονδικήτζιος τζέρπος. ἤγυν ἡ ἀπαίτησις φανερᾶ χ᾽ δήλως ὁρισμένη πράγματος.

Κονδούκτη. ἀγωγὴ ἁρμόζουσα τῷ μισθωταμβύῳ.

Κονδούκι. ἐκμίσθωσις. Κονδούκτωρ. μισθωτής.

Κονιάμαζα. ζωγραφία. Κονιούκιμ. σωηκμίσθιος.

Κονκέρτηι. συλληφθεὶς. Κονκέρι. συλληφθεὶς.

Κονκρτὸν. τὸ ὑποδεχθέν. Κονπετασιὸν. ἀντίλογος.

Κονπισατιὸν. ἀντίλογος. Κονσαγγύϊνοι. οἱ ὅμαιμοι.

Κονσεκεάτειξ. ἡ ἴελς.

Κονσίλιον. βυλὴ χ᾽ συνέδριον ἐκφανερῶν ἀνδρῶν.

Κονσένσο. ἀγωγὴ δι᾽ ἃ συναινέσεων μόνον; χ᾽ ὅτε δι᾽ γραμμάτων ἢ δόσεως ἄλλης, ἀλλ᾽ ὡς ὅπῃ συναινέσεως, ἀγαθᾶς, μισθώσεως.

Κονσιλίο. βυλὴ. Κονσισόριον. θεῖον συνέδριον.

Κονσιτόριον. βασιλικὸν στέγος.

Κονσοβλισδαλικὸν. σύνοδος.

Κονσοβρίνοι. οἱ ἐξάδελφοι ἐκ δύο θηλέων ἀδελφῶν.

Κονσυλάριος. ὑπατικὸς. Κονσυλαλίον. πρόκλησις.

Κονσύλερε. τὸ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἢ τὸ ἐρωτᾶν.

Κονσῦλι. δόγμα.

Κονσιτυλιὸν. διάταξις, ἢ διατύπωσις.

Κονσιτῦτον. σύστασις, ἢ ἀντιφώνησις.

Κονσραείοις. ἐναντίοις. Κονσράριον. ἐναντίον.

Κοντελλῖνοι, εὐτελεῖς, θυρωροὶ τῶ πραιτωρίῳ.

Κοντιωίως. συναπλῶς, μὴ δεχομένη πλικοπλοῦν τινα.

Κοντίνιον. τὸ συναπλοῦν. Κοντόμαξ. ἀπιθὴς.

Κομπερμισάειον. συνταγὴ, ὃ ὅτι πρέπιμον.
Κομπερμισάειον. συναγωγὴ.
Κομπερμισάειος. ὁ συντιθέμενος πρεπίμῳ.
Κομπερμισάειος δικασὴς. αἱρετὸς.
Κομπερμισάειος. διαγώνιον.
Κομπερμισον. πρέπιμον.
Κομφάκτωρ. κατασκευασὴς.
Κομφερματζιων. ἐστρεωμμένον, κεκυρωμμένον.
Κομφεασαείως. ἤγουν συνθηκικῶς.
Κομφεασαείως. ὁμολογικῶς.
Κόμφιρμα. καθωσιωμμένος. Κομφιρματίνι. βεβαιοῖ.
Κομφοσίονα. αἰσχύνη. Κονσεντίον. συμφωνία.
Κονβίνιον. ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, καὶ ἡ βυλὴ, ἤτοι ὁκ τῶ πολλῶν συναγωγὴ.
Κονβίτζερε. σύνοδον ἀποτελῶσιν.
Κονγνόυς. ἐπάρατοι ἐξ ἰσότητος οἱ δύο.
Κονδεμνατὸν. ἡ καταδίκη. Κονδεμνατὸν. ἡ ἀπόφασις.
Κονδεμνατὸν. ἡ καταδίκη νόμιμος.
Κονδίκερε. ἀγοραζείλαι. Κονδίκιον. αἵρεσις.
Κονδικτίκιον. ἀπαίτησις. Κονδικτίκιον. μίσθιον.
Κονδίκτιον. ἀπαιτητικὸν.
Κονδικτίκιος. ἀπαιτητικὸς λόγος τῶ οἰκείω δανείω, ἢ ἔστιν ἀπαιτητικὸς λόγος τῶ χρ̄ι πλάνλω καβαλληθέντος χρέως, καὶ λέγεται ὕτος Κονδικτίκιος ἰνδίβιτος; ἐκεῖνος ὢ, κονδικτίκιος δανιακὸς.
Κονδικτίτζιος δεβύτη δεπένσις. τυτέσιν, ἀπὸ καλῶ δαπανήματος.
Κονδικτίτζιος ἐξλέγε. ἤγουν ἀπαίτησις ὁκ νόμω ὀειζομμένη.
Κονδικτίτζιος παρτιτζιάειος, τειδιτζιάειος. ἤγουν ὁ ψηλαφισὴς, ἢ ἐρευνητὴς τῶ ἀδήλων πραγμάτων.

Κομψαείσιος. ὁ ὑπομνηματογράφος.

Κόμης. ὁ μίας κοόρτης ἄρχων, ᾧ καὶ ἑκατονταρχαὶ ὑποτάττονται.

Κόμιπλα. ἡ τελείωσις. Κομιτῆρις. συμβάλλεται.

Κομμέρκιον. ἐφ' ᾧ τὶς πραγματεύεται.

Κομμέρκιον. ἡ τὸ δύνασθαι ἀγοράζειν ἢ πωλεῖσθαι ἐξουσία.

Κομμιτεύεται. βεβαιοῦται. Κομμίτω. κελεύω.

Κόμοδα. δόσις ὑπὲ τὸ σύσμοδ.

Κομμοδάτον. τὸ εἰς χρῆσιν διδόμενον.

Κομμοδάτος. δανειακὸν.

Κομμοδάτον. τὸ εἰς χρῆσιν διδόμενον πρᾶγμα; οἷ βιβλίον, ἢ ἕτερόν τι.

Κομμοδάτον. περὶ χρήσεως.

Κομμονιτάριον. ἐπιστολὴ πρεσβευτική.

Κομμονιτόριον. ἐπιστολὴ πρεσβευτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

Κομμονιτόριον. ἐπιστολὴ ἀποστελλομένη μὲ πρεσβείας.

Κομμοδναι. κοιναὶ, ἤγουν πραιτωρείαι καὶ ἰουδικαλίαι.

Κομμουνιδιβιδένδω. τῷ διαιροῦντι τὰ κοινά.

Κομμονίω δουωδῆς. κοινωνία δίδομι.

Κομμονιωδουῶδο. κοινωνία ἀδομι.

Κομοδάζον. κεχρημένον. Κομοδάτωρ. δανειακὸς.

Κομοδνες δεβενδουῶδο. ἡ τῶν κοινῶν πραγμάτων διαίρεσις.

Κομόνης δεβιτένδε. ἤγουν δικαστήριον τὸ περὶ κοινῶν πραγμάτων διαιρέσεως.

Κομπισατεύω. συλλογίζεται, ψηφίζει.

Κομπισατευθῆναι. ὑπὸ τοῦ ἀντιδωρηθῆναι ἑτέρου τι.

Κομπασατιὸν. ἀντέλογος.

Κομπλαδίονες. σύνοδος δύο ἢ πλειόνων εἰς τὸ αὐτὸ καὶ συμφωνίαν.

σθηκὰ καλύμματα καλῶσι ἀντὶ τῦ καλαμῶνα.

Κοαίτωρ. ὁ τῶν βιωτικῶν ἐγκλημάτων ἐρευνητής.

Κοβέντος. ῥητὸς χρόνος, ἢ καιρὸς τῦ δικαστηρίυ, παρὰ τὸ κονβένερε, τὸ συνιέναι.

Κογνάτιο. διάγνωσις. Κογνάτοι. φιλυγμεῖς.

Κογνάτος. ὁ ἐκ φιλυγρίας συζυγῆς.

Κοδιῦσον. ἀνέχυρον. Κοδιύσυ. ἡ παρὰ κελεύσεως.

Κοηγάτος. συζυγῆς. Κοηγάτος. ἐξάδελφος ἢ συζυγῆς.

Κόθορνος. γυναικεῖον ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον.

Κοιάθοις. σκαφιόλια. Κοιαίτωρ. βασανιστὴς.

Κοιαίτωρ. ὁ ἐρευνητὴς.

τὶ διαφέρῃ ἡ Κοινωνία τῆς Κοινοπραξίας. κοινωνία μὲν ἔστιν, ὅταν συμφωνήσωσι δύο πραγματευταὶ κοινῶς. κοινοπραξία δὲ, ὅταν παρείληθη εἰς ἕνας δύο ἢ πλείονας πρᾶγμα ἀδιαιρέτως, ἢ ἀπὸ λεγάτυ, ἢ κληρονομίας, ἢ δωρεᾶς· καὶ ὅταν μισθώσωνταί τινες πρᾶγμα δημοσίυ τινός.

Κολεδάτος. σραλιώτης. Κολλυβισταὶ. τραπεζίται.

Κολλεκτάριος. ὁ ἀργυραμοιβὸς, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρυ ἀλλαττόμενος τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης.

Κολονὸν. σκυλοπάροικον. Κολονὸς. ὁ μισθωτὸς.

Κομβεντῶν. ἤγουν σύμφωνον.

Κομιάτον. οἶμαι ἐπιστολὴ, ἢ πιττάκιον.

Κομψυταρίσιοι. τὺς ὑπὸ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ.

Κομψυταρίσιοι. οἱ νῦν χαρτυλάριοι οἱ τῆς ἐγκληματικῆς ὑπηρετῦντες δίκαις ὑπαπιζόντων αὐτῶν ἀπλικταρίων κυβικυλαρίων.

Κομψυταρίσιος. χαρτυλλάριος.

Καυτίονος. ὁμολογίας.

Κελλάρικον. κεκρυμμένον. Κελλάρικον. κεκρυμμένον.

Κενσεὶ ὅτι; διατάπεδαί τι ποιῆσαι, καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν πόποτε κεκελκέναι. Κένσος. εἶδος νομίσματος.

Κεντηλίων χολῆς. εἶδος ἀξιώματος.

Κεντιωάριον. λίτρα ρ. κέντον γὰρ ῥωμαῖοι τὰ ρ. φασὶ.

Κεντιωάειον. νομισμάτων ποσότης.

Κεντυείων. ἑκατόνταρχος.

Κεντυείονες. μανδάτωρες. Κέρτον. φανερὸν.

Κεσίτωρ κατ' ἔκτασιν καὶ συλλαβῆς παραθήκιον οἰωνεὶ πημφρός.

Κεφάλικὴ τιμωεία. ἡ δήμευσις καὶ εἰς νῆσον ἀφορισμός.

Κλωσὸν καὶ ῥεγεσὰν τὸν ἀπογραφὸν τῶν ἀρχαίων ἀντὶ τοῦ ἀπογραφέως.

Κλωσὸς. ἡ ἐξέτασις τοῦ ῥωμαϊκοῦ πλήθους.

Κλωσὸς λέγεται τῇ ὀπτικείῳ γλώττῃ τῶν ῥωμαίων ἡ ἐξέτασις τοῦ πλήθους.

Κιρκήτορες. οἱ περὶ τοὺς μαχομένους ἀφιέντες καὶ χορηγοῦντες ὅπλα ἀυτῶν μήπω ἐπισαμένοι μάχεσθαι.

Κιλίκια. βάγοι ἀπὸ κιλικίας οἱ δασεῖς. πάνυ γὰρ ἐκεῖσε ὑπάρχουσιν οἱ τοιοῦτοι τράγοι; ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τειχῶν σωτηρήματα Κιλίκια λέγονται.

Κλασματικὴ γῆ. ἤγουν ἐξημμαλικὴ.

Κλαυσούλα: κόλασις.

Κλισούραι. τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων.

τὸ εἶδος τῶν Κληρονόμων ὅτι διπλοῦν; ὁ γὰρ κληρονόμος ἢ ἔντατός ἐστιν, ἢ ὑποκατάσταος.

Κληρονόμος ἐστὶν, εἰς ὁλόκληρον διαδοχὴ τοῦ δικαίου οὗπερ ὁ διαθέμενος εἶχεν.

Κλιβανάριοι. ὁλοσίδηροι; κλίβανα γὰρ οἱ ῥωμαῖοι τὰ

Κάσσος τ ἕλλων. ἀτύχημα τ νομίμων μερῶν, ἢ τ γαμικῶν κερδῶν, ἤτοι τῇ δόσι τῆ ὑποβολῆ ἢ τῆ ἐξ ἀπαγδίας. Κάστω. πλῶσις.
Κασράτωρ. εὐνοῦχος.
Κασρένσιον πιτάλιον. ἰδιόκτητον.
Κασρισία παρεμβολεῖς. ἄρχων ἢ τριεὶς ἢ παρέτης.
Κάσρον. ἤγουν φοσσάτον.
Καταβάφιν. τὸ διεκδικεῖν ἀπὸ δίκης.
Καταίχησις. ἡ ψῆφος τὸ δέον χρῆσις.
Κάτια. ὑποδήματα.
Κατήγορος. δηλάτωρ. Καύκοις. χάβαλα.
Καῦσα. χάεις. Καῦσα. χάειν αἰτίας.
Καυσαγώγητα. τῆς αἰτίας δηγνώσι.
Καυσαδάκτα κονδέκτα. ἀνάληψις ψήφου.
Καῦσα δάτα καῦσα νομῶ σκύτα. ἤγουν ὁ μὴ αἰτίας, ἢ αἰτίας εὐλόγως διδόμενος.
Καυσαδατα κονδικτικιον. ἀνάλυσις εἰς ψῆφον.
Καυσακογνίτα. αἰτίας δηγνωσκομένης.
Καυσακογνίτα. αἰτία γνωσκομένη.
Καυσακογνίτα. τὴν αἰτίαν δηγνοῦς.
Καῦσα κόγνιτα. αἰτία δηγνώσεως.
Καυσαεία μισιονι. διαβολὴ, αἰτία.
Καυσατίωνος. δίκημος.
Καυσίονα. ἀσφάλειαν ὑπόθηκα.
Καυσνάλια. ὑποδικασιμαῖα ψεύσματα.
Καῦσα. ἔγγραφον διδόμενον τ κληρονόμου ψεὶ ἀπαλλαγῆς.
Καῦσον. ἔγγραφον.
Καυτζίων. ὁμολογία ἔγγραφος.
Καυτινδία. ἡ ἔγγραφος. Καυτίονα. ἀσφάλειαν.
Καυτίονα. ἀσφάλειαν, ὁμολογίαν.

λον. ἔνθεν Καστελλάειοι οἱ ἀπολελοιπότες ; δύο ἢ ἔτοι μόνοι.

τὸ περὶ Καθωσιώσεως. τὸ περὶ προσδοσίας καὶ ὁπλοκλησίας βασιλέως.

Κάλανδα. αἱ πρῶται ἑνὸς ἑκάστου μηνὸς ἡμέραι.

Κλήσις κομμίτις. ἐκ τοῦ καλάρε τὸ καλεῖν ἢ τοῦ κομμίτια ἡ σύνοδος.

Κλύβη. παῦ ἀγγεῖον οἰκοδόμημα.

Κλωμνίαι. προσφωνήσεις. Κλυμνία. συκοφαντία.

Καμήσιον. ὁ ὀπταμάτων χυτῶν.

Καμηλαύνιον. πρὸς τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

Καναλις. ἀγωγὸς ὕδατος. Καναλις. ἀγωγοῦ ὕδατος.

Καννία. οἱ κοιλύλοι τῆ καλάμφ, καὶ οἱ σωλῆνες, κἄκτυτε πάντα τὰ σωληνοειδῆ ἀγγεῖα.

Καυσράτωρ. εὐνοῦχος.

Καυσρέσια. ἰδιόκτητα, προσαπόεια.

Καυσρέσιον. ἀσφάλεια, ἰδιόκτητα, προσαπόεια.

Καυσρέσιον πεκύλιον. τὸ ὂν τῆ κάυσεων, ἤτοι λαφύρων.

Καυσρεύσιον. ἀσφάλεια. Κάυσα. αἰτία.

Καπιταπίω. ἀρχὴ, ἤτοι κεφαλαίωσις.

Καπύντυρ. ὠνεστήθησαν.

Κάπτις δεμνυπίονε. κεφαλῆς ἐνδυμαγὴ.

Κάπον τέταρτον. μοίρας τυχηρὸν τὸ ἀπὸ συμφορᾶς τοῦ μὴ ἔχειν τέκνα. Καποτοεία. ἡ κλαπεῖσα.

Κάελα δεμνυπίον. ἐλάπωσις ἀρχῆς.

Καρίτι δεμνυπίων. χάρτης ἀποκοπὶς.

Κάελι μνυπίονι. χάρτης ἀποκοπῆς.

Κάσον. μοῖρα νόμισμος; λέγεται καὶ μέρος τέταρτον.

Κάσον. κέρδος. Κασόντα. ἐκπίπτοντα.

Κάσος. μέρος, ἢ συμφορὰ.

ταλον; τῇ ᾗ τὸ μιτάλυ διωκεῖ ἐξοείᾳ, καὶ δήμευσις ἐπακολυθεῖ.

Ἰνιβρσιτάτις. τῆς ὁμάδος.

Ἰὄρα. ἡ τὸ δικαιοσύνη φρόνησις.

Ἰῦρε. νόμος δίκαιος.

Ἰυρὲμ σάλβα φυπιλιφάρε. τυτέστι, σῶα τὰ φρόγματα ὃ φυπίλυ φυλαχθήσονται.

Ἰῦρε πικυλιϊ. δίκαιον πικυλίυ.

Ἰυελδικάτη. δικαιοδοσία.

Ἰῦελις αἴκυϊγις. αἵματος δίκαιον.

Ἰῦελσηβτίοις. νομίμοις ἐθνικοῖς, ἤτοι φυσικοῖς.

Ἰυελσδικίονα. δικαιοδοσίαν.

Ἰυελσκιβίλε. δικαίοις πολιτικοῖς.

Ἰυρίτοεία καυπὸν. ἐξωμοσία.

Ἰ'πσοιυρε. αὐτῷ τῷ δικαίῳ.

Ἰ'ρὲμ. ἀληθὴ ἀπαιτοῦσα φρόγματα.

Ἴ'σαυροι. οἱ ἅρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χρσιάριοι.

Ἰ'σρυκπω. ἕτοιμοι, παρεσκευασμένοι φόβῳ τῶν ἱστιτύτων κληρονόμων.

Ἰ'σρυμῦτα. τυτέστιν ἠυτρεπισμένον.

Ἰ'σρυμῦτοι. εὐτρεπισμένοι. Ἰ'σρύμυτον. δικαίωμα.

Ἴ'τερ. δίκαιον τὸ βαδίζειν με πέζον διὰ τοῦ σοῦ ἀγροῦ.

Ἴ'τερ. ὁδὸς. Ἰ'φφαῦδεμ. ἀπάτησις, φθαρτικὴ.

K.

Καβδμάριος. ἔφιππος, ὁ ἐν ἵππῳ καθήμενος. κάβδμος γὰρ ὁ ἵππος.

Κάγκελλον ἀντὶ τοῦ δικτυϊσκον ὑποκοριστικῶς; ὅτι καὶ οἱ ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι, καὶ ὑποκοριστικῶς κάγκελ-

φε καιρὸν. ἔσι ᾗ ἡ διωκὴς ἡ ἰυδικάτη, ἡ πραγμάτων ἀπαίτησιν ἔχᾳ, καὶ κληρονόμοις δίδοται καὶ κῆ κληρονόμων. κῆ φύσιν ᾗ οἰκείαν ἡ τόκοις ἑκατοσιαίοις ἀπαιτεῖ. ὁ ᾗ ἡτηθεὶς ἐν δικασηρίῳ ὑπόκειται τῷ ἰυδικάτῃ, ἤγουν τιὼ πρὸς κείσεως καταδίκιν. μόνος ᾗ ἀπαιτεῖ τόκος τὸ κεφάλαιε, ἀχὶ καὶ τ τόκον, οἵτινες ἐκ τοῦ ἀρχαίε συναλλάγματος εἰς καταδίκιν ἠνέχθησαν διὰ τὸ τόκος τόκων μὴ ἀπαιτεῖσθαι. καταδικάζονται ᾗ εἰς ὅσον. εὐπορῆσιν ὁ πάντων πραγμάτων κοινωνός καὶ γονεὶς, καὶ ἀνὴρ πρὸς πρικὸς ἀναλώμασος, καὶ ἔνοπλος στρατιώτης, καὶ ὁ δωρησάμενος. οἱ γὰ τύτων διεκδικηταὶ ἡ κληρονόμοι, εἰς τὸ παῦ καταδικάζονᾗ; τὰ γὰ πρόσωντα πρόσωπος πρόνομα, εἰς κληρονόμες ἀ δικαιάνσιν. ἀλλ' ὐδὲ οἱ ἐγγυηταὶ τῶν τοιύτων βοηθοῦνται, κᾶν ἔπ ζώντων ἀυτᾶν ἐναχθῶσιν; εἰ μὴ ἡ αὐτοὶ ἀδυνατῆσι τὸ παῦ ἀποδῦναι. Ἡ ᾗ ἰυδικάτη σῦλλι, ἔχᾳ κεφάλαια δύο, ὅπ καταβάλλᾳ τὰ κειθησόμενα ὁ πρικρεάτωρ, καὶ ὅλι ἀδεφέιδευτον ἤγουν ἀνεκδίκητον ὑκ ἐᾶ τιὼ δίκιν.

Ἰυδικάτη σόλιο. ἤγουν τὰ κειθησόμενα πληρώσω.

Ἰυδικάτη σῦλλι. ἤγουν ἡ ἀποκαταδίκης ἱκανοδοσία.

Ἰυδικάτης. δεδικασμένης τῆς ψήφε.

Ἰυδικάτεμ σόλι. ᾗ κείσεως λύσις. λέγᾳ γὰ ὁ ἄκτωρ πρὸς τ ῥέοντα, ὁμολογεῖς καταβαλεῖν μοι ὅ ἂν γένηταᾳ κειθὲν ὅτι ὧ λυθῆναι δικανάτι τιὼ κείσιν.

Ἰυδικιαλίαᾳ, δικασικαὶ.

Ἰυδικίοις. δικασηρίοις. Ἰῦδιξ. ὁ κειτὴς.

Ἰυλίω αὐγύλτερᾳ. ἀγωγὴ καταδικασικὴ ἡ ἀρχόντων καὶ χρημάτων.

Ἰῦλιος νόμος ὃς καταδίκη διωκὴς ἐξοεία εἰς ὃ μέ-

Ἰνφάκτυμ. ἀζήμιον ποινμήν, ἢ χ̣ τ̃ βλαπέντων πνὰς. Αἱ ἰνφάκτυμ ἀγφαὶ, πολλαὶ ὖσαι τῷ πλήθ, καὶ ὅτι διαφόρων φάκτων ἁρμόζυσαι, διαφόρως ἔχυσι καὶ ταὶς καταδίκας. λέγι γὸ ὁ Παπανὸς νίκα τὰ δημόσια ἠρεμοδσι, τῷ κυείῳ τ̃ ἀγφῳῶν ὀνόμαδι μὴ ἐνεισκομένας, ὁρμᾶν πρσήκ ὅτι τὰς ἰνφάκτυμ πρσαγορευομβίας ἀγφὰς. αἱ μὲν γὸ ἄπων πραιτοείαι εἰσὶν παρεχόμβαι ἑκάστῳ ἀφ' ὧν δημάτων ἀρχεῖ ὁ ἀκυίλιος: τότε μήτε σώμαδι ζημία γίνηται, μήτε σῶμα βλαβῇ, ἀλλ' ἑτέρῳ τρόπῳ γίνηται ζημία, ὡς ὅτι τὸ οἴκτω λύσαντος τ̃ δεδεμβίου, χ̣ ἑτέρων πολλῶν ἤγουν δημοσιῶν.

Ἰνφάκτυμ ὅσὶν ἀγφὴ πμωρῦσα χ̣ κολάζυσα φάκτα ἤτοι πρᾶξιν ἤγουν ποίημα πνὸς πρδάλογον χ̣ ἁπαγῦσα τὸ πρᾶγμα.

Ἰνφάνης. ὁ ἑπταετὴς. καὶ Ἰνφὰς, ὁ ἥβων πρὸ ἑπτὰ χρόνων.

Ἴνφας. νήπιος. Ἴνφας. νήπιος ἑπτὰ χρόνων.

Ἰνφέκτιω. σωβλασμένον ἀπιλύσης ζημίας.

Ἰνδικαλίαι. ἤτοι μονοφδεῖς.

Ἰνδικάτη. ἤγουν ἡ πρδὸ κείσεως καταδίκη.

ἡ Ἰνδικάτη καταδίκη, κινεῖται μ̃ τῷ τετράμβιον. δύναται δὲ ὁ δικαστὴς καὶ στενοῦ τῷ τετράμβιον καὶ ἐπικτείνειν πρὸς τ̃ ποιότητα τ̃ πράγματος χ̣ τ̃ πρσώπων. ἀσανίως ὃ στνᾶται, ὡς ὅταν ὀφία ὀρφανοῖς ὀειδῶσιν, ἢ βοηθῶμβι ἀφήλιξι. κ̣τ' ὃ πρστυπτων κινεῖται, χ̣ κ̣τ' ἀντολέως, πλὴν εἰ μὴ κληρονόμος γένοιτο τ̃ πρστυπτ, ἢ πρσπίνειεν ἑαυτὸν τῇ καταδίκῃ, ἢ ὠν πράγματι ἰδίῳ ὄσιν. εἰ ὃ ἥπλονα τ̃ ν. μηνῶν δέδωκεν ὁ δικαστὴς τῷ πρθεσμίαν, ἀναπληρῦται ἡ τετράμβιος; εἰ ὃ πλείονα, πρσυμφέρει δεῖ τ̃ πῆς ψή-

περὶ τ ἰδίων δικαίων. εἰς ἀπόδειξιν ὴ μόνλω τοῖς δικαζομένοις ἐμβάλλονται, ὰ μὲν εἰς τοκετὸν ἀγωγῆς. λέγ ϛ γὰρ μόνλω τὴν δυσχέρειαν τῷ ἀνάγνλι εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅλι κληρονόμοι εἰσὶ τοῦ οἰκείου δεδίτορος; τὰ γὰρ τ ἀδιπόνος ἤγουν τῆς ἐπιτελεύσεως, δυσαπόδεικτα εἰσὶ. κὴ ὰ μόνον ὴ εἰ ἔστι κληρονόμος ἄφλεν ἐπρωτᾶζ, ἀλλὰ κὴ ὁπ πόσν μέρος ὀφὶ κληρονόμος; τοῦτο γὰρ αὐτὸ ἐνδεχομένως ἐν τοῖς παλαιοῖς.

Ἐντερσεβέν. ἐπικάθηται.

Ἐντερτίον ἐντζέρτη. ἤτοι εἰς ὑπόπτασιν, ἢ ἀγωγὴν ἀφανῆ.

Ἐντεπίονα. ἀρχὴν τῆς ἀναγωγῆς.

Ἔντζερτος. ὁ ἀφανὴς.

ἢ Ἐντζιγειάρωμι, ὅτιν ἀγωγὴ περὶ ὕβρεως. ἰνιγειάρωμι λέγεται ὅτι παρὰ τ νόμον γίνεται; παῦ γὰρ ὃ μὴ κτ' νόμον γίνεται, ἰνιγεία λέγεται. ὰ γὰρ βάλεται ὁ νόμος ὑβείζειν. ἰδικῶς ὴ λέγεται κοντομέλια, ἤγουν ὕβεις διὰ λόγων κὴ καταφρόνησις. περιβάτα ὴ ὅτι κὴ ἀνδρία ἤτοι ἐναυσιαία. γίνεται ὴ ὡς ὁ Λαβὼν φησὶν ἢ περάγμασιν ἢ ῥήμασι. κὴ περάγμασι μὲν, ὁπόταν τὶς χεῖρας ὑπιβάλη ἢ πλήξη ῥάβδοις τυχὸν ἢ ξύλοις, ἢ ἱμάντοις. ῥήμασι ὴ, ὅταν δίχα χάρος λόγῳ μόνον ὕβεισι; κὴ γίνεται καὶ περθέσι κὴ φαμόσῳ ἤγουν χαφῇ, καὶ διὰ περάσεως τ περσόντων τὸ μηδὲν χρεωστοῦντος. γίνεται ὴ ὕβεις εἰς σῶμα, κὴ εἰς ἀξίαν, κὴ εἰς ἀδμίαν.

Ἐντότομ. ἤγουν εἰς τὸ παντελῶς.

Ἐνφακιένδο. ἐν ποιήσι.

Ἐνφακὲμ. τὸ ἀζήμιον, κὴ εἰς ἔργον ἀγωγὴ.

Ἐνφακία. εἰς τὰ ἔργα.

Ἐνφάκζυμ. τ ἁπλῆς ἀπαιτήσεως ἀγωγὴ, ἤτοι περιποίησις.

Ἐνφακζον. τὸ ἀποίησον.

ἀναλαμβάνει, καὶ διὰ τοῦ ἐντεῦθεν τοῦτο τὸ λεγόμενον, καὶ ὕστερον λοιπὸν κεχρῆσθαι τῇ ῥᾳδιουργίᾳ τοῦ ἐλοιπότος, ὡς βιβλ. τ̃ Βασιλικῶν μα. πτλ. β. κεφ. ι. καὶ μδ. βιβλ. τ̃ Βασιλικῶν πτλ. κδ. τ̃ Διγήστων βιβλ. μγ. πτλ. φ. καὶ βιβλ. τοῦ Κώδικος καὶ βιβλ. τ̃ Ἰνστιτούτων.

Ἐντέρδου. πλὴν περὶ δουλείας.

Ἐντείνος λέγεται ἡ ἀφο . . . . βίβαι ἢ, τὸ ζῆσαι.

Ἐντερκαπεδὸ πασινατζιονος. ἤτοι δίφθημα φυτῶν. περὶ οὗ διαλαμβάνει βιβλ. ι. τ̃ Διγήστων πτλ. α. τ̃ Βασιλικῶν βιβλ: ν. πτλ. φ. κεφ. ιδ. Ἰστέον ἢ ὅτι ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ σύλλᾳ φησὶν, ὅτος ὤεισε ἢ καὶ φυτῶν μέρα μάλα ἐμπείρως, τοὺς μὲν ἄλλο τι φυτεύοντας ἐν ἀγρῷ, πέντε πόδας ἀπέχειν τοῦ χείτονος κελεύσας; τοὺς ἢ σύκιν ἢ ἐλαίαν, ἐννέα.

Ἐντερκεδίνο. ἐγκυῶμαι.

Ἐντερκέσιον. ἐμπόδιον, ἀντίσασις.

Ἐντερκέσιον. τὸ ὑπὸ ἄλλου καταβληθὲν ἐνέχυρον.

Ἐντερκέσιον δέδι, τὸ ὑπὸ ἄλλου ῥᾳδιουργεῖν ἐνέχυρον, ὃ μέλλει τὸ ἀναδόσθαι τῇ χρεώσῃ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

Ἐντερκεσίωνος. ἀντιφωνήσεως, ἢ ἐγγύης.

Ἐντερκέσωρ. ἐκβιβασὴς.

Ἐντερκετίρως. ἀοείσως.

Ἐντερροατόεια ἀγορὴ. θεοσκληπικὴ, ἤγουν ἐμπορικὴ. Αὗται αἱ ἀγοραὶ θεοσκληπικαὶ καὶ ἤτοι ἐμπορικαὶ, ἃ σώζεσι νεῶ τῷ παλαιὰν σωτῆθαν. τὸ γὰ παλαιὸν εὐλαβούμενος ὁ ἐναγὴς μήπως ἐν τούτοις μέροις κλῆρον αἰτήσηται ὡς ἐξ ἡμίσεος καὶ ὑποπέσῃ πλοῖς πεπόνι ἤγουν ὑπὸ ἀπαιτήσεως ἐκάλεῖ τὸν ἐν βήματι καὶ ἠρώτα ἐν πόσοις μέροις κληρονομεῖ; ὁ δὲ ὅτως δὲ νεῶ. ὑδεὶς γὰ ἀναγκάζεται θεὸ δικαστηρίῳ ἀποκρίνεσθαι

ἐκεῖνοι γὰρ καὶ εἰς κληρονόμους δύνανται παραπέμπειν τὴν κοινωνίαν. ὀφείλει δὲ ὁ κληρονόμος πληρεῖν ἀβόλως τὰ ὑπὸ τοῦ τεσάτορος ἢ τοῦ διαθεμένου ἀρχθέντα.

Ἰντέρδικτον δεκόσι λεγατόρυμ. ἤτοι τῶν λεγάτων. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον, τῆς αἰσκίνδας ὀδὶ ποστεστιώνης. ἀναλκάζει δὲ τὸ παρὰ νόμιμον τοῦ κληρονόμου κατέχοντα τὸ λεγατευθὲν αὐτῷ ἀποκατάστησαι; ἵνα μὴ ἑαυτῷ ὁ καθεὶς δικαιοδοτῇ, ἀλλ' ἀποδιδοὺς ἀνθυπάθῃ. τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον ἁρμόζει τῷ κληρονόμῳ τοῦ κληρονόμου. καὶ ὁ τοῦ βονόρομ ποστέστορος κληρονόμος ἔχει τοῦτο διὰ τὴν χρησιμότητα, καὶ οἱ λοιποὶ διάδοχοι. μεθ' ὃ δὲ ἀποδώσουσι τὰ πεπραγματευμένα οἱ λεγατάριοι, τότε ἀναίρουσιν. ὁ δὲ ἀναιρούμενος καὶ μὴ ἀποκαθιστῶν, εἰς τὸ διαφέρον καταδικάζεται. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὸ λεγατόρυμ στερβανδόρυμ νομίζει, ὃ δοκεῖ νέμεσθαι ἀλλὰ φυλάττεται, καὶ οὐκ ἀναίρεται τούτῳ τῷ ἰντερδίκτῳ. εἰ δὲ λαβὼν ἱκανὰ μὴ ἀναχωρεῖ, ὑπόκειται; τότε γὰρ καὶ νέμεσθαι δοκεῖ. εἰ δὲ κατὰ βίαν τοῦ κληρονόμου νέμεται, οὐκ ἀναίρεται. βίαν δέ, τὴν μετ' ἀδικίαν ἤγουν τὴν ἀπαφαίρεσιν τοῦ κληρονόμου; εἰ γὰρ πρὸ ὀλίγου λαβεῖν τὴν σκόνδυμ ταβύλλα καὶ γνῶναι ἢ τοῦ τελευτήσαντος βάλησιν, ὃ βλάπτει ὁ κληρονόμος. Ἔστι δὲ καὶ ῥεστιτούειον. ἢ δὲ ἰνφάκτυμ ἁρμόζουσα ἀπὸ παρόντος ἐδίκτου, εἰς τὸν λεγατόρυμ καὶ στερβανδόρυμ, ἀναλία ὀδὶ καὶ ὑδὲ κατὰ κληρονόμων δίδου, εἰ μὴ εἰς τὸ ὠφεληθὸν εἰς αὐτούς. εἰ δὲ βίᾳ ὁ πεμφθεὶς τῆς νομῆς ἀποθεῖ, τότε καὶ περπετύα γίνεται, καὶ κατὰ κληρονόμων δίδου διὰ τὴν τῶν φρικιδίων νόμιμα. καλῶς ἐπενοήθη τοῦ κληρονόμου ἡ παραχάραξις τοῦ τρίτου μέρους, ὅταν λείψαν ἀντληθῇ ἡ οὐσία. ὥστε ἂν ἐὰν ὅπη νομῆς γένωνται ὁ κληρονόμος, δυνάται ὁ κληρονόμος ἱκανὰ παραφέρων

προθέσμως ἀπαιτήσῃ. δεῖ δὲ μιμνήσκειν καὶ εἰς τὸ οἶκον, καὶ γαμετῆς, καὶ διοικητῆ, καὶ φίλοις. ὁ δὲ μιμνήσας ποιεῖν καὶ προσελθὼν καὶ ποιήσας, βίαν ποιεῖ. ἁρμόζει δὲ διηνεκῶς, καὶ πᾶσι διαδόχοις, ὁ μιμῶ καὶ τῷ κληρονόμῳ.

Ἐντέρδικτον δεκόρμι βονόρμι. τῶν πραγμάτων τὴν ὑπαρχόντων ἔκπλωσις. Τοῦτο τὸ ἐντέρδικτον τῶν καθ' ὁμάδας ὄντι, καὶ τῆς δυνάμεως τὸ ἀφιστόνδαι; εἰ μὴ γὰρ πρέπον τὶς θελήσῃ δράξασθαι νομῆς, ἔχει τὰ ἐντέρδικτα τοῦ ἀφιστόνδαι ἐνδείας; εἰ δὲ δραξάμενος ἐκπέσῃ, ἔχει τὰ τῆς ρεκορέντδαι δυνάμεως. κατέχει δὲ τοῦτο ὁ νεμόμενος τὰ δὲ λαβόντος διαπεμφὼ πράγματα, εἴτε πρωτερέδε, εἴτε πρεπτυσιατορε νέμεται. ῥεπτύειον δέ ὅτι καὶ εἰς ὁμάδα. ὁ πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον ὁρᾷ. ὑποκεῖνται δὲ αὐτῷ, οὐχὶ οἱ χρεώσαι τῷ κληρονόμῳ, ἀλλ' οἱ τὰ σώματα αὐτοῦ νεμόμενοι. ἐνδίκει δὲ καὶ τὰ πράγματα τῶν συγγενῶν, καὶ ἀδελφῶν τοῦ ἀδιαθέτως τελευτησάντων ὑπὸ τῶν νεμομένων. ὁ δὲ πατρῶα πράγματα ἐνδικῶν, πρῶτος ὀφείλει δεικνύειν ὅτι υἱός ὅτι καὶ ἁρμόζει αὐτῷ ἡ διαπεμφὼ. διὰ τοῦτο δὲ τῷ ἐντερδίκτῳ καὶ ἀδελφοὶ τῆς ἀδιαθέτου τελευτησάσης διαμαχόμενοι πρὸς αὐτοὺς τῷ αἵματος πίπτουσι εἰς νομὴν τῶν πραγμάτων, τελευταῖον φυλατομένου αὐτοῖς τῇ τῆς δεισποτείας λόγῳ. ὁ γὰρ νόμος καὶ ἡ φυσικὴ δικαιοσύνη τοῦτο βέλεται; τοὺς συνοικειοῦντας ἀλλήλοις κληρονομεῖν ὅταν ἡ πᾶσα συγγενῶν ἀποεία. οἱ δὲ κληρονόμοι αὐτῶν, εἰς μόνον τὸ χρέος καταδικάζονται. λύεται δὲ καὶ ἀπαγορεύσει, καὶ καπίτης διμινοτίωνι τετέσι κατασάσεως ἐνέμησις καὶ συγκατάβασις μεγάλη καὶ μέση, καὶ πενίας ὑπισυμβάσης, καὶ θανάτῳ τοῦ ἑνὸς. κοινωνία δὲ ἡσὶ ἀπὸ συμφωνίας εἰς κληρονόμους διαβαίνει, πλὴν τῶν δημόσια τέλη μισθωμένων κοινωνῶν.

πόδας ὁ ἀχρομίτων σε τῦτο ποιήσῃ, κἀγὼ σὲ κωλύσω βίαν αὐτῷ ποιῆσαι. Ἐπενοήθη κὰ τὸ δυοδεκαδέλτε τῦτο ἵνα μὴ ἡ σκιὰ τῦ δένδρε βλάπτῃ τὸν γείτονα; καὶ ὅτι μὲν οἰκίας, ὅλον τὸ δένδρον κόπτεται; ὅτι δὲ ἀχρὸς, κλαδεύεται. Αὕτη ἡ ἀγωγὴ διωνεκὴς ὅτι, κὰ κληρονόμοις, ἐ μὴ κὰ κῷ κληρονόμων ἁρμόζει.

Ἰντέρδικτον κῶς βὶ ἔθ κλαύμ. τετέτιν, ὁ φυγαδεία ἢ λάθρα γινόμενος δεῖ ἀποκαθίστασθαι. Τοῦτο τὸ ἰντέρδικτον ρεσιτυτόριον ἐστὶν ἤγουν ἀποκαταστικόν. λέγει γὰρ ὁ πραίτωρ, τὸ βίᾳ ἢ λάθρα γινόμενον δεῖ ἀποκαθίστασθαι, κἄν τε δικαίως κἄν τε ἀδίκως γένηται. χώραν δὲ ἔχει μετὰ φυγαδελίαν. ὁρᾷ δὲ πρὸς τὰ ἔδαφικὰ μόνα πράγματα. φυγαχαφῇ τῦτο οὐκ ἀντιπίπτει ἵνα εἴπῃ τυχὸν ἀλλ' εἰ μὴ τῷ ἐμῷ δικαίῳ ἐποίησα ὃ ἐποίησα βίᾳ ἢ λάθρα. βίαν δὲ ποιεῖ πρᾴτων ὃ κωλύεται κἄν μικρὸς λίθου βολῇ κωλυθῇ, κἄν ἀπὸ διαμαρτυρίας καὶ ὀπμείνη ποιῶν. λάθρα ποιεῖ, καὶ ὁ κρύπτων τὸ ἀντίδικον καὶ μὴ διαμαρτυρόμενος αὐτὸν, καὶ ὁ κατέχων τὸ ὀφείλοντα φυγαδεῖλαι; πῶς δὲ πρασσείζει τῷ δεσπότῃ τὸ νόμιμον φυγάδελμα ὥσπερ καὶ μισθώτος. ἁρμόζει δὲ τῦτο δεσπότῃ τῦ ἀχρῦ, καὶ ᾧ διαφέρει μὴ γίνεσθαι τὸ κακὸν ἔργον; διὸ καὶ μισθωτῦ κὰ ὑσυφρύκτε ἄρε.... ἁρμόζει. Γίνεται δὲ ὁμοῦ καὶ βίᾳ κὰ λάθρα, οἱωνεὶ θεμέλιον κωλύοντός με ἔθηκας, ἀγροσῶντος με ἐπέκτασας, ἢ τὸ ἐναντίον. λάθρα ποιεῖ δὲ καὶ ὁ πρᾴτων τὸ ὕδωρ ὀφείλει νομίζειν εὐλόγως φιλονικεῖσθαι, καὶ ὁ ἄλλως ποιῶν ὕδωρ ὡς ἐμιλύσει, κὰ ὁ κῷ ἀπάτει, κὰ ὁ πρᾶτον ποιῶν, εἶτε μιλυόμενον τῦ ἀντιδίκε ὅτε μὴ δυώμενον αὐτὸν κωλύσαι. χρὴ δὲ τινὰ ὥραν κὰ τινὰ ἡμέραν μηνύειν, καὶ ποῦ, καὶ ποῖον ἔργον ποιεῖ; ἵνα ὁ κωλύων ἐμ-

Ἐντέρδικτον ἐστὶν ὁμιλία πραίτωρος μεταξὺ δύο πινὸς περὶ νομῆς, ἢ ὡσανεὶ νομῆς ἀμφιζομένων, ἃ τέμνουσα τῷ ὑποθέσιν, ἀλλὰ ῥυθμίζουσα τ̃ δικαστὴ πῶς χρὴ κρίνειν περὶ τ̃ ὑποθέσεως. καὶ νομὴ μέν ἐστι φυσικοῦ πράγματος κατοχή. ὡσανεὶ ἡ νομή, ἀσωμάτου πράγματος χρῆσις. ἢ σωματικὸν μέν ἐστιν ἀγρὸς, οἰκία, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἀσώματον δ̃, οἷ ὑσούφρουκτον, καὶ δουλεία, καὶ τὰ τούτοις ἑοικότα. Τοῦτο δ̃ τὸ ἐντέρδικτον τὸ ὕνδε βι, τῆς χειραόνδης ἐνεργείας ἐστί. χειρέρω γὰρ τὸ ἀναγορεύω ἤγουν ἀνακαλῶμαι, καὶ ἀναλαμβάνω. κινεῖται δ̃ ἢ τ̃ βιασαμένων πινὰ, ἢ βίᾳ ἐξελασάντων πινὰ νομέα, εἴτε τὶς ἐξελάσῃ εἴτε ἡ φαμιλία αὐτοῦ. πράττεται οὖν τοῦτο εἰς ἀνάληψιν τῆς νομῆς. ἀπαιτεῖ δ̃ καὶ πᾶσαν καῦσαν ἢ καρποὺς ὅς αὐτὸς ἠδυνάτο λαβεῖν ὁ ἄκτωρ. ἀνάλιον δέ ἐστι; μ̃ δ̃ τ̃ ἐνιαυτὸν εἰς εἶτα πρεμῆλθεν εἰς αὐτούς. καὶ οἱ κληρονόμοι δ̃ τῶν βιασαμένων εἰς τὸ πρεμῆλθὸν εἰς αὐτοὺς καταδικάζονται. δίδοται ἢ τῷ ὑσουφρύκτῳ ὑπλία, φθαρέντος τοῦ ὑσουφρύκτου, ἢ τῷ εἰς νομὴν πεμφθέντι ἢ μὴ δεχθέντι.

Ἐντέρδικτον ἀρβόνικος, σιτζέρδιι, βητζεδένης. ἤτοι περὶ δένδρων ἐκτομῆς ἤγουν ἐκκοπῆς. Τὸ τοιοῦτο ἐντέρδικτον, ὁ πραίτωρ ἐξέθετο τούτοις τοῖς ῥήμασιν; ἐὰν τὸ δένδρον τὸ ἐκ τ̃ σῶν οἰκημάτων ἐπιπρὸν μέγα βλάπτῃ πῶς τὸ γείτονος οἰκίαν καὶ σὺ μὴ ἀφέλῃς, ἄδειαν αὐτῷ δίδωμι πέμψαι τὸ δένδρον ἐκ ῥίζης. διαφέρει δ̃ αὐτῷ μὴ σκοτίζεσθαι πῶς αὐτοῦ οἰκίαν. ἢ τὰ ξύλα δ̃ ἀφαιρεῖσθω. καὶ σὲ δ̃ κωλύω βίαν αὐτῷ ποιῆσαι. τὸ δ̃ δένδρον ὃ ἐκ τοῦ σοῦ ἀγροῦ ἢ τ̃ τοῦ ἀγροῦ τούτου ἐπίπτηται, ἐὰν μὴ κλαδεύσῃς αὐτὸ ὑψωθὲν ὑπὲρ τοὺς ιε. πόδας

Ἐντὸς εἶ ἰδεῖς. μὴ ὑποσαίνετα.

Ἐντευτίονα. ἀρχὼν τῆς ἐναγωγῆς.

Ἐντευτίονι. ἤγουν τῇ ἀγωγῇ χρώμενος.

Ἔντερ. ἀναμέσον, τυτέστι φρατιᾶ.

Ἐντεραμίκων. μεταξὺ φίλων.

Ἐντερβάλλεμ σεπτόλκει. ἤτοι διάστημα πάφου. ὡδὲ τύτου διαλαμβάνει βιβλ. ι α. τῶν Διγέστων πτ. η. διγ. γ. τῶν ἢ Βασιλικῶν βιβλ. ι θ. πτλ. β. κεφ. γ. θεμ. β. Ἐστέον ἢ ὅτι ὑδαμοῦ τῶν νόμων ὁρισμένως εὑρίσκεται ῥητῶς τὸ τοιοῦτο διάστημα. καὶ δεῖ πάντως ἀπὸ τῶν ὁμοίων τοῦτο λαβεῖν. τὸ μὲν ὂν δ. θεμ. τοῦ η. διγ. τοῦ ε. πτλ. τοῦ η. βιβλ. τῶν διγ. κείμενον ἐν βιβλ. τῶν βασιλικῶν ν η. πτλ. ε. θεμ. γ. φησὶν ὅτι ὁπὸ τοσοῦτο πινὶ ἐξέσαι ἐν τοῖς ἰδίοις τὶ ποιεῖν, ἐφ' ὅσον μηδὲν εἰς τὰλλότρια εἰσπέμπειν. τὸ ἢ πλάτος τοῦ Διγέστου λέγει, ὅτι μηδεὶς ποιείτω τὶ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ οὗ ἕτερον βλάπτηται. ἐφαπτόμενος αὐτῷ σώματι καὶ τῷ βλάβῃ ὑπφέρων, ὡς ὁ καπνὸς εἰσπέμπων; σῶμα γὰρ καὶ ὁ καπνός. ὁ ἢ Σαβῖνος ἐν τῷ ἰδίων νόμῳ τοῦτο θεὶς τὸ κεφάλαιον εἰς πτλ. λ θ. κεφλ. ς λ. ἐπήγαγε τὸ αὐτό; καὶ ὅτι δυσωδίαν ποιοῦσι ἢ τοῦ χείτονος οἰκίαν οὐκ ἐξικνεῖται.

Ἐντρβίος. ἡ ἐν τῇ ζωῇ δωρεά, ἢ χάρις δηλαδὴ ὑποίοιαν θανάτου.

Ἐντέρβιος. ἀναμεταξὺ ζώντως.

Ἐντρβίου δωρεᾶς. ποιὰ γάμου δωρεᾶς.

Ἐντρδάλυμ σεπτόλκει. ἤτοι διάστημα πάφου.

Ἐντέρδικτα. τὰ κωλυθέντα.

Ἐντέρδικτον. ἀφηγεμένον.

Ἐντέρδικτον. κώλισις.

Ἐντέρδικτον. ἡ ἀπογραφή.

ὑπέρας μιαθώσι καὶ ἀγοράσω παρ' αὐτῶν ὑπλία μοι κατέχει. Τίκτεται ἢ ἡ Ἐνσιτωτοεία χωρὶς ταβέρνης ἤτοι ἐργασηρίου ἢ οἱῳδήποτε πράγματι ἔπιται τοῖς πεῤῥισαμβώοις, καὶ τὸ ἀρεσκώνας δέχεσθαι, καὶ ἐνέχυρα λαμβάνειν, καὶ δανείζειν. ἢ ἢ ἐνσιτωτοείαν ἐξ ἀρχῆς ὁ πραίτωρ ἐπενόησεν, ἐπειδὴ δίκαιόν ἐστι τὸ κερδαίνοντα κατέχεσθαι.

Ἐνσιτωτοεία. ἀγωγὴ κατὰ τοῦ εἰσήσαντος ἢ αὐτῷ ὑπεξούσιον εἰς καπηλεῖον ἢ εἰς ὁμοιόν τι.

Ἔνσιτος. ὁ ἔνσατος.

Ἐνσιτώτων. εἰσαγωγικῶν νομίμων.

Ἐνσιτώτων. εἰσαγωγικῶν νόμων.

Ἐνσιτώτων. εἰσαγωγικῶν νόμων.

Ἐνσιτώτωρ. ὁ πεῤῥισάμβος.

Ἐνσιτώτωρ. ὁ πεῤῥισάμβος ἐργασηρίου.

Ἔνσρκτον. τραπεζοκράββατον.

Ἐνσιτώτωρ. ὁ πεῤῥισυμβίος ἐργασηρίου.

Ἐνσυτόραι. πεῤῥακτικαί. Ἐνσουτόρε. πεῤῥακτικὸς.

Ἔνσρκτον. τραπεζοκράββατον.

Ἐνσρώμυτον. τὸ τοῦ ἄγχου παρακολούθημα, οἷ δικέλλαι, σρέπανα καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐνσρκμώτα. διδαχὴ.

Ἔνσφας. ὁ νήπιος, καὶ ὁ ἥπιων τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἐντάρδικτον διαλέξεων ἢ ὁμιλιῶν πρότερον μεταξὺ δύο ἀμφισβητούντων περὶ νομῆς, ἢ ὡσανεὶ περὶ νομῆς διαλεγομένων.

Ἐντάρδικτον ἐστὶν ὁμιλία πραίτωρος μεταξὺ δύο πινῶν περὶ νομῆς ἢ ὡσανεὶ νομῆς ἀγωνιζομένων. ἐ τιμήσασα ἢ ὑποθέσιν ἀλλὰ ῥυθμίζουσα τὸ δικαστὴν πρὸς τὸ κρίνειν περὶ ὑποθέσεως.

φθμιδίω διὰ τῆς παρούσης ἀγωγῆς, δυνάσθω τὸ μὴ τὸ φθμιδίον λεγάτα ἀπαιτεῖσθαι. ἁρμόζει δὲ ὅτι ἄδηλον ἐστὶ τὸ πῶς τῆς διαστολίας. παρέπεται δὲ αὐτῇ ἡ τῆς ἀπαιτήσεως κληρονομίας ἀγωγὴ, καὶ τὸ τέως καταλιφθὲν λεγάτον, ἢ μέρος κληρονομίας ἀπαιτεῖσθαι; καὶ τότε μᾶλλον ὅτε ἐν τοῖς κληρονόμοις καὶ πατρόνος εὑρίσκεται, καὶ ἄδηλον εἰ τεχθῇ καὶ κληρονομήσῃ.

Ἴνηρος. ἄνυδρος. Ἴνερτος. ἄκυρος διαθήκη.

Ἴνηρτος ἀδιανοήτως ἀτζεπιλάτζιο. ἤγουν ἡ ἄκυρος καὶ ἄχρηστος λήψεως ὑποφορᾶς.

Ἰνύδρος. ἄνυδρος. Ἰνσίρτεμ. κτῆμα.

Ἰνσίτορες. οἱ καπηλοι, ἐργαστηριακοὶ.

Ἰνσιτίτοις. ἐν τοῖς διατυπώμασιν, ἤτοι εἰσαγωγικοῖς νόμοις.

ἡ Ἰνσιτιτόρια ἀγωγὴ ἁρμόζει ὅπου τῆς κτῆμα ἐμπορίας τὸ παῦ κτῆμα τὸ πεφυκὸς φέρουσα, οἵας αὖ ἡ ἡλικίας ἢ φύσεως ὁ πεφυκὼς. διρέκτα δὲ ἁρμόζει ὅπου δούλων. ὑπλία δὲ ὅπου ἐλευθέρων. καὶ ἐνάγεται μὲν ὁ πεφυτευκὼς, οὐκ ἐνάγει δὲ. οὐδὲ γὰρ ἔχει κουρατορείαν, εἰ μὲν δοῦλος αὐτοῦ ἐστὶν ὁ πεφυτευκὼς τὸ ἐργαστήριον; εἰ δὲ δοῦλος ἀπολύτου ἐστὶν ἢ ἐλεύθερος, ἔχει κατ' αὐτοῦ ἢ ἕξ δεκάστου τοῦ περὶ ἐπαρχῆς ἀγωγὴν, ἢ τῶν κτῆμα ματευτῶν κινουμένων; ἔχει καὶ κτῆμα τῶν συνωμοσάντων τῷ πεφυτευκότι τὸ ἐργαστήριον, ἔνθα τὸ ἴδιον ἄλλος οὐ δύναται σῶσαι. Διαφορὰ δὲ ἐξδικτορίας καὶ ἰνσιτωρίας; ἐπ' ἐκείνης μὲν ἔχει ὁ πεφυτευκὼς ὅτε βούλει κινεῖν κτῆμα τῶν μαγίστρων συνωμοσάντων. ὅπου δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτε βούλει, ἀλλ' ὅτε μὴ δυνατὸν τὸ ἱκανὸν παθεῖν παρὰ τοῦ πεφυτευκότος. διρέκτα μὲν οὖν ἁρμόζει καὶ ὅπου δούλων; ὑπλία δὲ ὅπου ἐλευθέρων. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀντιστρέφουσιν; ὅτε γὰρ τοῦ βικαρίου τοῦ δούλου μὴ ζῇ

αὐτὸν εἰς τὸ ὠφελῆσον καταδικάζεται. καὶ κτ' κληρονόμων δίδοται εἰς τὸ ὠφελῆσον ἢ εἰς εἴπ ἐπέρδησαν.

Ἐνρὲμ ρεσιούεια ὠυβλιτζιάνα. αὕτη ἡ ἀγωγὴ ὑπὸ τοῦ ὠφαίτωρος ἐπενοήθη καὶ ἐνομοθετήθη, ὡς βιβλ. τ Βασιλικῶν ι. πτλ. δ. κεφ. η. θέμ. δ. καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίω πτλ. λς. κεφ. ιγ. δίδοται αὕτη ποπίλλοις σωνετωτούεις ἀκτοειτάτε πωραδόκησι, καὶ τῷ ὄνλι ἐν αἰχμαλωσία, καὶ ἑτέροις πλείοσι. ρεσκισούεια ᾗ λέγεται, καθ' ὃ ἀναχίζῃ τὰ ὠραχθέντα; ἀνατρέπῃ ᾗ, καὶ ὑσυκαπίονα δίχα χρήσεως κυειότητα ἐκαυσιαίαν.

Ἐνρὲμ σάλβα ὠυπιλιμφόρε. τυτέσιν, σῶα τὰ ὠφίλμαθα τοῦ ὠυπίλκ φυλαχθήσονται.

Ἐνρὲμ σερβιάνη, καὶ κυάσι σερβιάνη, ρετζισούεια. ἀγωγαὶ ἀποκατασικαὶ, ὑποθηκαείαι, αἵ πνες κινοῦνται λωΐκα μισθωτὸς εἰσήγαγε ὠφέλματα. Αὕτη ἡ ρεσκισούεια ἤγουν ἡ ὑποθηκαεία ὑπὸ τὸν ἐνρὲμ τοῦ ὠφαίτωρος ἐστὶν. ἡ ᾗ σερβιάνη κινεῖται, λωΐκα μισθωτὸς ἐν ἀγρῷ ἢ οἴκῳ εἰσήγαγε ὠφέλματα μτ' συμφώνω ὥστε ταῦτα ὑποκεῖσθαι λόγῳ τοῦ μισθώματος. δίναται ὁ μισθώσας κτ' παντὸς δίχα κατέχοντος κινεῖν καὶ ἐκδικεῖν αὐτὰ, ἤγουν ἀποσεῖν εἰ μὴ λάβῃ τὸ μισθὸν. ἡ ᾗ κυάσι σερβιάνη ρεσκισούεια χώραν ἔχει λωΐκα τις δανεισάμενος δέδωκέ μοι ἢ καὶ ὑπέκειτο ὠφέλματα. δύναμαι γὰρ ταῦτα διεκδικεῖν ἀπὸ παντὸς ὠεσσώπου, ὅσον γὰρ ὠρὸς τὸν σερβιάνλω ὁ δίκαιος τὸ ἐνέχυρον τῆς ὑποθήκης. σερβιάνλω ᾗ λέγω, τὸν ὡσανεὶ. κυείως ᾗ ἐνέχυρον λέγεται τὸ δοθὲν τῷ δανεισῇ; τὸ ᾗ ὑποτεθὲν δίχα συμφώνου, ὑποθήκη.

Ἐνρὲμ τζέρτα. εἰ χώρα γίνεται ὡς φόρμιδίω καὶ ὠερὶ κληρονομίας. ἀμφιβάλλομαι τοῦτο εἰ χώρα γίνεται ὡς

κάπαρξιν καὶ καρποὺς, καὶ τοκέτους, καὶ πᾶσαν καῦσαν; ὡς μαλαφίδε νομέα παρεχομένων αὐτῶν τ̃ νεκκασαρείων δαπανημάτων.

Ἰνρὲμ ἀλιλία. ἤγνν ἡ ἐκδικοῦσα τὰ ἐνέχυρα καὶ τὰ δίκαια τ̃ ὕδατος. δίδοῦ τοῖς δανισταῖς ἐκδικοῦσα τὰ ἐνεχυρασθέντα αὐτοῖς παράγματα, ὡς βιβλ. τ̃ βασιλικῶν κε. πτλ. β. κεφά. λγ. καὶ λημματαρίοις καὶ φιδικομισταρίοις εἰς ἐκδίκησιν τ̃ καβαλλαρίκων αὐτοῖς, ὡς βιβλ. τ̃ βασιλικῶν μ. πτλ. κζ. καὶ τοῖς ὑπὸ μακρῷ χρόνῳ νεμηθεῖσιν ὕδωρ, διεκδικοῦσα τὸ δίκαιον ὡς βιβλ. τῶν βασιλικῶν νη. πτ. ιγ. κεφ. δ. θεμ. περὶ τελετῶν. καὶ κεφ. ις. πτλ. α. τ̃ αὐτ̃ βιβλίν. ἐκδικεῖ δὲ τὸ δίκαιον ἢ τὸ παράγμα, κατ' ἀ τύπον τ̃ διρέκτας ἰνρὲμ.

Ἰνρὲμ παρηγοριτόρια. ἤγνν κωλυτικὴ κωλύνσα τὸ γινόμενον εἰς βλάβιν.

Ἰνρὲμ παραπάρτε. αὕτη ἁρμόζει δύο μερικοῖς διαστάσεις ἀναλόγως ᾧ ἑκάστῳ ἁρμόζον διεκδικοῦσα κατ' τῆς αποστολικῆς ἰνρὲμ διάκρισιν, ἥς καὶ μέρος ἐστὶν, ὡς βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ βιβλ. τ̃ Διγέστων, καὶ βιβλ. τ̃ Ἰνστιτούτων.

Ἰνρὲμ παυλιάνη διδομένη τοῖς δανισταῖς ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα. Αὕτη ἐπενοήθη παρὰ Παύλν τ̃ νομικ̃. δίδοται γὰρ τοῖς δανισταῖς κατ' τῶν χρεωστῶν ἐκποιεῖν τὰ ἐνέχυρα εἰδότος τ̃ δανιστ̃. ἐ δοκεῖ γὰρ ὁ δανιστὴς σωφρονεῖν ἐὰν μὴ εἰδότος αὐτ̃ πωλήσῃ ὁ χρεώστης τὸ ἐνέχυρον. γινώσκειν γὰρ ἑαυτῷ φυλάττεσθαι παντὸς τὸ ἐνέχυρον εἰ μὴ ὑποφέρηται τὸ ὠνιακόν. δίδοται δὲ κατὰ τ̃ φραυδάτωρος ἤγουν τ̃ ὑποστρητ̃. ἐπὸς ὃ ἐναυτῷ ἀποκαθίστησι τὸ παράγμα μετὰ τ̃ οἰκείων τόκων καὶ καρπῶν, ἃς ἠδυνάτο λαβεῖν ὁ φραυδάτωρ, ὑπολογιζομένων τ̃ ἀναλωμάτων δαπανημάτων. μετὰ ὃ ἐπι-

θέμιμοι ὅτι πιστῷ ὅπῳ καὶ ὅρῳ ἵνα ἐφ' ὅσον δίδωι τὸ ὑφ' αὐτοῦ βεκτιάλιον τέλος μὴ ἀναβάλλοιτο μήτε αὐτοὶ μήτε οἱ παρ' αὐτῶν εἰς τόπον αὐτῶν ἐπιστάντες. ἢ αὐτῷ ᾗ ἀφορμὴ ἔχῃ καὶ ὁ πρὸς ἕνα χρόνον μισθώσας ἀγρὸν ἀπὸ πόλεως, εἰ μήπω ὁ τῆς μισθώσεως χρόνος ἐξέλιπε πέρας; ἐκπεσόντες γὰρ ὅτοι τῆς νομῆς δύνανται κινεῖν. δίδοται ᾗ τῷ ἐμφανεῖ εἰς ἀπαίτησιν τῶν ἱκανῶν παρὰ τοῦ πραίτορος, ὅτε πέμψῃ εἰς νόμιόν τινα. δίδοται καὶ τοῖς συνεργοῖς δίκαιον ἔχειν, καὶ ἐκπεσοῦσι τοῦ κτήματος εἰς ἀνάκτησιν αὐτῶν. δίδοται καὶ κληρονόμοις, καὶ κατὰ κληρονόμων.

Ἐνρέμ βέρσο. ἤγουν δαπάνης. Αὕτη κινεῖται δανισαμένου πρὸς τὴν ἐμῆς φαμιλίας καὶ εἰς τὰ ἐμὰ τότου δαπανήσαντος. τότε ᾗ χώραν ἔχει ἡ περὶ τῆς δαπάνης ἀγωγή, ὅτε εἴπερ ἐλεύθερος ὁ δαπανήσας ἔμελλεν ἔχειν ἢ μανδάτον, ἢ ἢ νεγοτζιόρον γεστόρμ. εἰ δὲ τὰ εἰς πρᾶξιν ἔργα ποιήσῃ ἅπερ οὐκ ἂν ὁ δεσπότης ἐποίησεν, οὐκ ὀφείλει δαπάνημα ἀλλὰ ἄδειαν ἔχει ὁ δεσπότης συγχωρήσαντι τοῖς δανισταῖς περιελεῖν αὐτὰ χωρὶς τοῦ βλάψαι τὸ πραγμα. καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ᾗ κινεῖται, ὡς βιβλ. τῶν Βασιλικῶν ι. η. πτλ. ζ. καὶ τῶν Διγέστων ι. ε. πτλ. γ. καὶ βιβλ. τοῦ κώδικος.

Ἐνρέμ καθόλου. ἤγουν ἡ δίκη πραγμάτος ἀγωγή. Ἰστέον ᾗ ὅτι ἐνρὲμ πολυχρόνιος ὅσα βοναφίδει ὀφείλει, καὶ ὑπὸ τινὸς ῥέμ ἐνοχλοῦντα ἀνάγεται. κινεῖ ᾗ αὐτῷ, ὁ νόμῳ ἢ ὁ φύσει δεσπόζων, ὡς βιβλ. ε. τῶν διγέστων πτλ. α. κεφ. δ. τῶν ᾗ Βασιλικῶν βιβλ. ι. ε. τίτλ. α. κεφ. θ. ἀπαιτεῖ ᾗ τὸν βοναφίδε νομέα, τὸ πραγμα, καὶ ὅσα τὸ πραγμα χεῖρον γέγονεν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ὡς τὸ αὐτὸ τῶν Βασιλικῶν βιβλ. ε. πτλ. α. θεμ. ε. ἀπαιτεῖ ᾗ μετὰ πρα-

ρονόμους· ὅτω καὶ ἡ μέμψις οὐκ ἐστὶν ἀγωγὴ ἀλλ' αἰτία ἀγωγῆς. Λέγεται δὲ ἀνοφφικίοσον τεταμένον ἤτοι διαθήκη ἄτακτος. ἐπινοήθη δὲ πρὸς τὸ δήμου καὶ ἐβεβαιώθη ὑπὸ τ διαταξέων ἐν ἐχάτῃ βοηθεία δοθεῖσα τοῖς παισὶ κ τ τῆς πρώτης διαθήκης καὶ τοῖς γονεῦσι κ τ διαθήκης τ παίδων, μεμφομένοις καὶ λέγουσιν ἀδίκους ἑαυτοὺς ἐξηρεδάτους γεγένθαι ἤγουν ἀποκλήρους ἢ παραπεπεμφθῆναι ἤτοι ἀπολη . . . . . .

. . . . . Desunt hic duo folia in cod. Regio.

. . . . . .

. . . . . .

οὐκ ὑπόκειται ἄνευ δόλου καὶ κάλπας καὶ ὑπολογίζον αὐτῷ ἀναλήμματα δαπανήματα. ὅτε δὲ χρεὶς συμφώνου ὅτε ἀρχικῆς κελεύσεως δύναται ὁ δανιστὴς πιπράσκειν τὸ ἐνέχυρον.

Ἀνοφφιτζίοσο. τυτέστι τῆς διαθήκης τ γινομένης χρεὶς ἔργῳ φιλανθρωπίας.

Ἀνπερ. ὁδοῦ παραχώρησις. Ἀνπεραπόνας. ὑπηρέτους.

Ἀνπεραπῶν. ὑπηρετῶν. Ἀνπέρεον. δικαιοδοσία.

Ἀνπερίο. βασιλείᾳ. Ἀνποτάτε. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.

Ἀνποτεσάτε. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ἀνπαρείω. βασιλείᾳ.

Ἀνπήβερες. ἤγουν ἄνηβοι.

Ἀνρὲμ. ἐκδικήσεως ἀγωγὴ. Ἀνρὲμ. παρᾶσιν.

Ἀνρὲμ. ἡ παρὲ τὸ παρᾶγμα ἀγωγὴ.

Ἀνρὲμ βεκιγάλια ἐσοπερφετζιάεια. ἡ δίδομένη τοῖς ἐμφυτευταῖς εἰς ἐκδίκησιν. Αὕτη δίδοται τοῖς ἐμφυτευταῖς εἰς ἐκδίκησιν· καὶ σουπερφιτζιάελος μὲν ὄστιν, ὁ ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτείῳ ἐδάφει, καὶ ὅπερ δίδωσιν ἐμφύτευμα λέγει σουπερφίτζιον. σουπερφίτζιον γὰρ τὸ ὑπερῷον. Βεκιγάλιοι δὲ εἰσὶν ἀγροὶ πόλεων διωκισμένοι μι-

μῶον πρᾶγμα. Ἰνδέυιτος. ἐγκέφω.
Ἰνδετέχαφε. μήπω ἀρξαμένω ποιῆσαι τὸ ἐπιτελθέντος.
Ἰνδίεμ. ἐπὶ ἡμέραν ὠρισμένην ἢ αἵρεσιν καταβαίνειν τὸ δέπ.
Ἰνδικαπὼν. ἐκδικητικὴ. Ἰνδικτίονι. τῇ ἐπιφερούσῃ.
Ἰνδικτιὼν καλεῖται ῥωμαϊστὶ θέσπισμα ἢ μείνυμα. μηνύει γὰρ ἡ ἀρχὴ τῆς μινὸς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιούσης.
Ἰνδικτον. προσφώνησις.
Ἴνδιξ. ἐρμηνέα, ἐπόμνημα. καὶ Ἰνδίκιον μήνυσμα.
Ἰνιδείαμ. ᾠδαγωμία.
Ἰνιδειάρυμ. τὴν πρὸ ὕβρεως ἀγρυπνίαν.
Ἰνιδριάρυμ. ἡ ὕβρις. Ἰνιδριάρυμ. ἐπιφορά.
Ἰνκάπιτα. κεφαλήν. Ἰνκάπιτα. ἐξ ἴσου.
Ἰνκάρπα. ἐν προφορᾷ, ἢ ἐν κεφαλαίῳ.
Ἰνκέρτυ. βῆμα ποδός.
Ἰνκέρτις. ἀδήλοις. Ἰνκερτῶς. κακῶς.
Ἴνκεσα. μεμολυσμένα πράγματα.
Ἴνκεσον. μεμολυσμένον. Ἰνκέσυ. βῆμα ποδός.
Ἰνκυσπόνα. ἀναζήτησιν. Ἰνλίτεμ. ἦγον τῷ ἐνδίκῳ.
Ἰνλάτζιο. ἡ ὀπτασία. δηλοῖ δὲ τὴν εἰκονικὴν λῆψιν, ἤτοι τύπον μόνον καὶ σκιὰν σώζουσαν λήψεως ἢ μὴν καὶ ἔργον.
Ἴνμερ. τουτέστι τὴν πρὸ ἐνδικήσεως ἀγρυπνίαν.
Ἰνοφικίοσο. ἡ ἐκ τῆς διαθήκης μέμψις.
Ἰνοφφικίοσο. πρὸ μεμψίμου διαθήκης.
ἢ Ἰνοφφικίοσο τεσαμύτο, ἦγον ἡ κατ' ἀπάκτυ διαθήκης μέμψις, οὐκ ὄντιν ἀγρυπνία διαθήκης, ἀλλ' αἰτία ὄντιν ἀγρυπνῶν; λέγω δὲ τῆς ἐρεδιτάτης πετιτζιονος, ἦγον πρὸ κληρονομίας ἀπαιτήσεως. ὥσπερ γὰρ ἡ γραφὴ τοῦ τεστάτορος οὐκ ὄντιν ἀγρυπνία κληρονομίας, ἀλλ' αἰτία κληρονομίας, καὶ ἀπόδειξις τοῦ δέοντος κινεῖν ἢ γραφέντα κλη-

φράγμασι τ̃ ἀποθανόντων αὐτῶν χρεοφιλέτων ὑπ τ̃ κληρονόμων.

Ἰλιτὲμ. ὑποκειται τῷ ἰλιτὲμ ὅρκῳ ϗ ἀπιμοδται.

Ἰλιτήριοι. πεφοτοπαθάειοι. Ἰλυσιέλος. εὐχμὴς.

Ἰλυσρίων. ἀξιωματικῶν ἢ συγκλητικῶν.

Ἰλυσρίων. εὐχμὴς.

Ἴμμεντα. καταχραφὴ. Ἰμπίσκια. ἔμμιξις.

Ἰμποβιοστεσάβιλις. ἀδόκιμος καὶ ἀμόρτυρος.

Ἰμποτεσάτε. ὑποχύσιος.

Ἰμφακτῦ. τὸ ἁπλοῦν.

Ἰμφάκτυμ. ζημία διπλὴ, ἀχρὴ ὑπὸς ὑπιαυτῦ.

Ἰμφακτύμ. ἀχρὴ ἀπαιτῦσα ὑπὸς μὴ ὑπιαυτῦ, τὸ διπλοῦν. μ̃τ' ὢ ὑπιαυτῦ, τὸ ἁπλοῦν.

Ἴμφας. νήπιον. Ἴμφας. ὁ ἐπαίτης.

Ἴμφας. νήπιος, ἐπαετὴς.

Ἴνδεν ἀχρὴ. ἡ πρὸ ὑκδικήσεως ἀχρὴ.

Ἴνδενζα. καταχραφὴ.

Ἰνδέντον. εὑρέθη. Ἴνδενζον. καταχραφῶ.

Ἰνδέσα καὶ ἰνδάτα. ἤχρων ἀκωλύτως καὶ ἀδεῶς.

Ἴνδεσον. ἤχρων οἰκεῖον.

Ἰνδίκεμ. ἀμοιβαδὸν.

Ἰνδόνις. δεσποτεία φυσικὴ.

Ἰνχεσία πρὸ ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σπόν, ὃ ὅτε ζῶν ὅτε ἀποθνήσκων ποιεῖ.

Ἰνδάνδο. ὑν δώσῃ.

Ἰνδέβιτον. τὸ ἀχρεώστητον.

Ἰνδέβιτις κονδικτίκιος. ὃν κινῶ εἰς τίνα ἀπαίτησιν τ̃ χ̃τ' πλάνλω καταβληθέντος ; ὥσπερ εἰ χ̃τ' πλάνλω ἔδοξε τινὰ χρεωστεῖν ρ. νομίσματα ἄντι ν. ϗ κατέβαλεν αὐτά.

Ἰνδέβιτον. τὸ χ̃τ' πλάνλω καταβληθὲν, ϗ τὸ μὴ κεχρεωστη-

Ἐντερβίβους. ἐν τῇ ζωῇ.
Ἐντερβίβους δωρεά. ἡ ἐν ζωῇ δωρεά.
Ἐνφάντε. παῖδα; ἰώφας γὰρ λέγεται ὁ παῖς.
Ἐπεθδηνόσου. ἡ δεικνυμένη.
Ἔεαμ. θυμόν.
Ἐπηκοντεέφυς. ἡ πλὴ ἐναπεμφύλιω.
Ἐ τὸ πεπιτιτέρυ. ἡ τὸ ὕστερον παρόντος.
Ἔτω ᾖ, εἴτω δοκεῖ, ὁ πεφοτέχδικος.

Θ.

Θάλπεται. ὁ συγχωρεῖται ἡ ἐλευθερία ἀνατεχπῆναι πρὸ τὸ ἀρχοντος.
Θάλπονται. ἤγουν βοηθοῦνται, καὶ συνωμοτοῦνται.
τῇ τ Θυγατέρων πεφοσηγεία, καὶ αἱ χωφορκμύαι δι-λοῦνται.

I.

Ἰαμμίη. ἡ ἑμδομομόη τῷ τοίχῳ δοκὸς.
Ἴεεντον. ἀποτέλεσμα. Ἴγκερτον. ἄδηλον.
Ἴγκερτος. ὁ ἀφανὴς.
Ἴγκολος. ὁ πάροικος, ὃς καὶ ἀλλαχῦ ἐν πόλει ἢ ἐν χωρίῳ πλὴ οἴκησιν ἐκτήσατο.
Ἰγνοεατζία. ἄγνοια. Ἰδιωτκῦ. δανείου.
Ἰδαμνὴ ἰνφέκτης. πρὸ μελλούσης ζημίας.
Ἰεεαπελγιῶσα. χρήματα τὰ δωρηθέντα θεῷ.
Ἰπέρτα δπευυση. ἄδηλα πλουτεῖ.
Ἰλητὲμ. ὁ ἔνδικος ὅρκος, ἤγουν ὁ μονομερὴς.
Ἰλιτὲμ. ὅρκος ἀπαιτούμενος πρὸ τῶν δανείων ἐν τοῖς

ρες ἀνδικῶν τὰς εἰς παρθένους γινομένας καὶ αἰσχρότητα τελευτώσας.

Ε᾽ρπεδήτα. τὰ συμφέροντα. Ε᾽σφρῆκζον. ἐπικαρπίαν.

οἱ Εὐνοῦχοι τεττῶς λέγονται, οἱ μὴ καλοῦνται ἀπαίδωνες, οἵ τινες διὰ πάθος ἢ φύξιν ἐνόχλησαν τοῖς γονίμοις μορίοις παιδοποιεῖν κωλύονται. οἱ δὲ θλιβίαι οἵτινες ἀπὸ τῆς ῥοφῆς ἢ τῆς μήδης τυχὸν ἔκθλιψιν τοῖς διδύμοις ἐπάτησαν. οἱ δὲ κασράτοι, οἷς γέγονεν ἐκτομὴ τῶν γεννητικῶν μορίων.

Ε᾽φακτὸμ. ἀζήμιον. Ε᾽φεκτὸμ. προσκοπὴ.

Ε᾽φεσις λέγεται ἡ ἔγκλητος.

H.

Η᾽δρέκζα. ἡ ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα.

Η᾽κοντρανοῶ κοπατείωνος. τῆς διατυπώσεως.

Η᾽ ἐν κωδικέλλοις. ἢ ἐν δικαιώμασι.

Η᾽ ἐν τῷ ἰδιλίῳ. ἢ ἐν τῷ ἀγαθῷ χρόνῳ.

Η᾽λητὲμ. μάχη. Η᾽λιτὲμ. μάχη.

Η᾽λὸμ. ἐκεῖνος. Η᾽νιαρὸμ. ὕβρεως.

Η᾽νιβελαρὸμ. τουτέστιν ὕβρεως.

Η᾽μεροδρόμοι. οἱ τῆς βασιλικῆς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι μανδάτωρες.

Η᾽νδεδικοτόνδωμ. τῶν χρεωστουμένων.

Η᾽νδίας. ἡμέρας. Η᾽νιαρὸμ. ὕβρεως.

Η᾽νιβελαρὸμ. τουτέστιν ὕβρεως.

Η᾽νκάπητα. ἐξ ἰσότητος.

Η᾽νομφικίσσον. τὸ ἀχάριστον δι᾽ ἐπανηλώσεως.

Η᾽νποτεσάται. ὑποζύγιοι.

Η᾽νρήτης. ἀβέβαιος ἄδηλος.

νος, ἤγων μεταθέσεως, ἤγων ἀναχαινίσεως. φθείρεται δὲ αὕτη διὰ μόνης ἀκκεπιλάτζιονος ἤγουν δι' ἀποχῆς, ὅταν εἴπη ἔχω λαβὼν ἢ οὐ ληφθεὶν ἀπενεκάμιν; καὶ ὅτι τοῦτο εἰκονικὴ καταβολὴ ῥήμασι τυπικοῖς γινομένη.

Ε᾽πέρωτησις ἢ φισικῶς ἢ πολιτικῶς λέγεται. φισικῶς μὲν διὰ καταβολῆς, ὅταν φθαρῇ τὸ ἐπερωτηθὲν πρᾶγμα χωρὶς ῥαθυμίας τοῦ ἐπερωτηθέντος. πολιτικῶς δὲ δι' ἀποχῆς, ἢ ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ θεσιν πρόσωπον τὰ δίκαια τοῦ ἐπερωτήσαντος καὶ τοῦ ἐπερωτηθέντος.

Ε᾽περώτησις. ἡ ὁμολογία.

Ε᾽πεπίστευσεν. ἀπήτησαν.

Ε᾽πιδίφριοι. οἱ ἱππόχοι.

Ε᾽πὶ σκιωῆς. θεατρικὸν.

Ε᾽πὶ σκιωῆς. ὅπου θεάτρου.

Ε᾽πίζημος ὅτι δίκαιόν τι οὐ ἐξουσία τῆς ἐλευθέρας κεφαλῆς διδομένη καὶ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς ὀφειλομένη ἢ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀτελὲς, ἢ διὰ τὸ τῆς εὐπραγίας ἀληθὲς ὑπεστραμμένη. διαφέρει ὑπέζημος τοῦ κυβερνήτου; ὁ μὲν γὰρ ὑπέζημος ὅτι κινδυνῶν ἀνήκων αὐτεξουσίων; ὁ δὲ κυβερνήτης, ἐφήκων.

Ε᾽πὶ φισικομισάρι. ἐπὶ πίστει βαινομένη.

Ε᾽πόπτης λέγεται, ὁ ἐξιστὰς.

Ε᾽ρημολάκος ὅτιν, ὁ χρήματα δεδωκὼς ὑπὲρ τοῦ ἀναχωρῆσαι ἀγροικίαν.

Ε᾽ρεδιτάριον. ὑποχρεως κληρονόμου.

Ε᾽ρεδιτάριος. ὑποχρεως.

Ε᾽ρεπεδιάτευσε. ἁρπάσας.

Ε᾽ισδηταείων. κληρονομήσεων.

Ε᾽ρμαφρόδιτος ὅτιν, ὁ ἀμφότερα ἔχων τὰ μόρια ἀῤῥένων καὶ θηλέων; ἢ ὁ αἰχρεῶς καὶ ποιῶν καὶ πάσχων.

Ε᾽ροδιδάκτης πιπιζιονα. ἡ περὶ κληρονομίας ἀγωγή.

Ε᾽ροκύρμπιλα. ὁ ἄρχων τῆς ἱεροκύρμπιλα; οἶμαι, ὁ ταῖς ὕ-

νίω τῳ ἀπαίτησιν. ὑπὸ ἡμέραν ἢ, λοιπὸν χρόνος πρέχει ἢ προσεθῇ τῇ ἐπερωτήσει, καθ' ὃν καταβληθήσεται τὸ ὀφειλόμενον τῆς ἐπερωτήσεως; ὅπερ εὐθέως μὲν ἐποφείλεται, ἀπαιτεῖσθαι δὲ πρὸ τῆς ἡμέρας οὐ δύναται. ὑπὸ αἵρεσιν ἢ, ὁπότιον εἰς θάτερον ἀναφέρεται ἡ ἐνοχὴ, ὡς ὅταν εἴπω, ἐὰν ὕπατος πέμψῃ χρήματα ἢ μὴ χρήματα; ὁ δὲ ὑπὸ αἵρεσιν ἐρωτήσας ἐλπίδα ἔχει ὅτι πάντα ἐποφληθήσεται, καὶ δύναται πρὸ τελευτῶν ταύτῃ τῇ ἐλπίδι ὅτι κληρονόμοις πέμπειν καὶ εἶχε ἐπὶ τελευτήσαν ἀρτιμελὴς τῆς αἱρέσεως.

Ἐξαπυλάτυ. ἡ ἐπερώτησις.

Ἐξράνεος. ὁ ἐξωτικὸς, ἢ ὁ ξένος. Ἐξράνεος. ἐξωτικὸς.

Ἐξραορδιναέλια. ἔξω τῆς τάξεως.

Ἐξραόρδινέμ. πρὸ τύπου.

Ἐξραορδινέμ κόλασις. ἡ ὑπὸ τῦ δικασθῦ τυπωθησομένη.

Ἐξραορδίνως. ἄγραω ἔξω νόμυ. Ἐξρὰ. ἔξω.

Ἐξραορδινάρία. ἔξω τῆς τάξεως.

Ἐξραορδιναρίας. ἀτάκτυ.

Ἐξραορδίνεμ. ἔξω τ̃ πεπραγμένων, ἢ τῳ πρὸ τῦ δικασθῦ τυπωθεῖσαν τιμωρίαν.

Ἐξτραορδινέυεται. φαυλίζεται.

Ἐξτραορδίνως. ἐξω τ̃ πεπραγμένων, ἢ τ̃ νόμων.

Ἐξώσης. ὁ ἡλιακὸς.

Ἐπαρχιώτης. ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τὸ στρατόπεδον ποιῶν.

Ἐπαρχιῶται εἰσὶν, οἱ τῳ οἴκησιν ἐν τ̃ ἐπαρχίας ἔχοντες, ἢ μὴν οἱ ἐν αὐταῖς πεχθέντες.

Ἐπερώτησις ὅτι σωμάτων ῥημάτων, δι' ὧν ἀποκρίνεται τις πρὸς τῳ ἐπερώτησιν ποιεῖν τι ἢ δοῦναι. Καὶ ἐπενοήθη πρῶτος ὁ Ἀκιλίυς Γάλλυς τ̃ νομικῦ, ἔχει δὲ ἰσχὺν ἀναιρεῖν πάσας τὰς πρὸ αὐτῆς ἀμφιβολίας διὰ τ̃ νοβατίων-

τῶν, ἤτοι ῥωμαίων.

Ἐξκυβίτορες. τ̃ παρεξόδων τ̃ παλατίου ὑπάρχοντες φύλακες.

Ἐξκυσατεύῃ. παραιτῆται.

Ἐξκυσάτος. παρητημένος.

Ἐξκυσάτος. παραπεπτηκώς.

Ἐξλέγχει κονδικλικίῳ. ἤγουν τὸ ἐκ νόμου ἀπαγόρευσον.

Ἐξλιβελισαυλικοῖς. ἐκ βιβλίων ἀρχαίων.

Ἐξνερεδάτος. ἀπόκληρος. Ἐξνιβιτόρια. παρασαλικά.

Ἐξνιβιτόριον. ἤγουν παρασατικόν.

Ἐξομνικάωσιν. ἤγουν ἐκ πάσης αἰτίας.

Ἐξομνιοβλιχάτζιονε. ἤγουν ἐκ πάσης ἐνοχῆς.

Ἐξόπτειες. ἐξ ὑπηρεσίας. Ἐξπεδίτοις. ἔξοδος στρατιωτική.

Ἐξπέδιτον. ἔνθα δράγῃ τὸ στρατόπεδον.

Ἐξπλοράτοι. πρεσβεῖς ἀποκρισιάριοι ἢ ἐξπλοράτορες.

Ἐξπλωτῆρες. κατάσκοποι.

Ἐξπρεσφεσίονος. ἐξ ὁμολογίας.

Ἐξπρέσις μίτζῃ τὸ ἰσλίπτειες. ἤγουν ἐκ τ̃ σωφήκης ὀφείλω τ̃ οἰκείων χαμμάτων.

Ἐξρεμέα. ἐκ τ̃ ἐμοῦ πραγμάτων.

Ἐξαπλάταε. ἤγουν περὶ κλοπῆς κληρονομιάων.

Ἐξπεσαμῶτο. ἐκ διαθήκης ἀγωγή.

Ἐξπεσαμῶντο. ἡ ἀπαιτῆσα τὰ ἐκ διαθήκης χρεωκόμμα.

Ἐξιπουλάτη. ἡ περὶ ἐπερωτήσεως, καὶ συμφώνων, καὶ ἀποκρίσεως.

Ἐξιπουλατῶν ὅτι ἡ βέρβης ἀγωγή, καὶ συνίσταται ἐξ ἐπερωτήσεως καὶ συμφώνου ἀποκρίσεως. ἐπερωτῶμι ἢ ἢ δοθῆναί τι, ἢ γρύσαι; ὀνόμασαι ἢ ἐντελῶν ἰσπυλατῶν. ἐπερωτῶμι ἢ καθαρῶς, καὶ ἐπὶ ἡμέραν, καὶ ἐπὶ αἱρέσεως. καὶ καθαρῶς μέν, ὅταν εὐθέως ἔχῃ πκτρέ-

τῇ ἰνφάκτυμ ἀν τῇ ἐξρκιτοεία; μία μ. κζ' τ ἰδικῶς ἐπαγγειλαμβύων πὼ τῶ φόρτων ὡς φυλακὼ; ἐπέρα ὃ, κζ' τῶ ὑποδεξαμβύων μόνον, ὁ μὼ ῥητῶς ἐπαγγειλαμβύων ὡς φυλάττειν. Διαφορὰ ὃ τῶ δύο τύτων τὰ ἀποτελέσματος καὶ τὰ ὀπτίμια; εἰ μὴ γὸ ἐπηγγείλατο ὁ ἐξρκίτωρ κᾶν ἀν τῷ αἰγιάλῳ ἀπώλοντο τὰ φόρτια, ὅμως ἀνάγεται τῇ ἀφαιτωεία ἰνφάκτυμ εἰς διπλάσιον. εἰ ὃ μὴ ἐπηγγείλατο ἀνέχεται, εἰ ἀπὸς τὸ πλοῖν γένοιτο ἡ ζημία; εἰ ὃ ἀπὸς ὐκ ἀνέχεται. καὶ ὅτι ἡ μὼ ἀφάτη ἐξρκιτοεία κζ' κληρονόμων κινεῖται, ἡ ὃ ἄλλη ὁ κζ' κληρονόμων. καὶ αὗται μ. αἱ ἰνφάκτοι κινοῦνται κλοπῆς ἢ ζημίας ὑπὸ τοῖς φορτίοις γιγνομένης, καὶ ἀνοχποιῦσι τ ἐξρκίτωρα ἀπὸ τῆς τῶ ἐργατῶν κακυργίας. ἡ ὃ ἐξρκιτοεία κινεῖται κατ' αὐτῶν ὑφ' ὧν σωήλλαξεν ὁ ἀφορασθεὶς παρ' αὐτ.

Ἐξρκίτωρ λέγεται κυρίως τ νηὸς ὁ ναύκληρος, ἤγρων ὁ πιτικὸς ἀφ' ὃν ὁ καθημερινὸς πόρος τῆς νηὸς ἀναγρέχ, κ) πᾶσαν ὀπτρέλειαν τῦ πλοίν ὀπτραπὶς.

Ἐξεταμβύτη. ἡ ἀπ τῆς διαθήκης βοήθα.

Ἐξεταμβύτο. ἀπὸ διαθήκης ἀγωγή.

ἡ Ἐξεταμβύτο ἀγωγή, ὑδεμίας ὀδὸν ἀνοχή; καὶ γὸ ὅτε κυρίως ὀδὶ τῦ κονδράκτυ ἤγκυ ἀπ σωμαγμάτων, ὅτε πάλιν ἀπὸ δελάκτυ ἔχ πὼ ὑποδασιν, ἤτοι ἐξ ἁμαρτήματος. ἔστι ὃ προσοδία ἀπὸ τῶ διγέστων; ἀπὸ ὃ τ α. διατάξεως τῦ μ γ. πὰλ. τῦ ε. βιβλ. τῦ κώδικος καὶ ἰνρὲμ ἅπαντῦσα παύτα τὰ ἀπ διαθήκης χρεωσύμωα εἴτε λεγάτα, ἢ φιδικόμισσον, ἢ καὶ ἐλευθερίαν.

Ἐξερά. ἔξω. Ἐξεραορδίνεμ. ἤγκυ ἔξω νόμυ.

Ἐξιντεντίονος. ἤγκυ ἐξ ἀγωγῆς μόνης συγκείμωος.

Ἐξὶρε κυελτίκμ. διαύσεις ἔννομος ἀπ τῦ νόμυ τῶ κρι-

χῆ τὸ πεφθαρμένον πνὰ ὅτι ἡ χῆ θάλασσαν ἐμπορείας; κατέχεται γὰρ ὁ πεφυσαμένος ἐφ' οἷς σωήλλαξεν ὁ πεφυσαδὶς, οἵοις ἂν εἴη φύσεως ἢ ἡλικίας. ὁ γὰρ σωθμάτων ἔμπον πνα πρὸς τὸν πεφυσαμένον δοκεῖ σωθμάτην, χὴ τὴν αὐτὴ μεταδιώκῃ πίστιν δι' ἣν ὑπ' αὐτοῦ γεγονώλω κέλευσιν. ἐπειδὴ ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον ὁ πλοῦς κατεπείγων, οὐκ ἐᾶ τ' ὀπτάτην πεφυεργάσασθαι ἀκριβέστερον τὰ πρὸς τὸ μαγίστρα ἴσως μὴν δὴ ἑτέρα πλοῖα ὄντος καὶ τοῦ ὀπτάτου τοῦ ὀπτυμνωῶτος πλεῦσαι. διὰ ταύτην οὖν τὴν πρόφασιν δέδωκεν ὁ φραίτωρ τ' ἐξερκιτείαν χῆ τὸ πεφυσαμένου εἰς ὁλόκληρον. διὰ τοῦτο ὀνόμασε ἐξερκιτεία, ἐπειδὴ ἐξερκίτωρ λέγεται οὗτος πρὸς ὃν ὁ καταμεμενὸς πόρος τ' νηὸς ἀνατρέχῃ. πρὸς ναύκληρον ἢ ἤτοι πίστιν ὁπόταν τ' ὀπομένην τὸ πλοῖα ὀπίτραπται. ἀπὸ μόνων ἢ τῶν σωθμαγμάτων τῇ πεφυσαμένῃ τοῦ πίστεως ἐνέχεται ὁ ναύκληρος. δύναται ἢ ὁ σωθμάξας καὶ τ' κοινδικτίκιον κινεῖν. δοκεῖ ἢ ὁ πρὸ ἡμῶν πᾶσαν πρόφασιν ποιεῖσθαι ὥστε ἀσφαλῶς σωθμάτῃ τῷ πεφυσαμένῳ ἐπεξελθεῖν. αὕτη ἢ ἡ ἀγωγὴ δίλωσις ἐστίν, ὅθεν ἐνάγεται ὁ πεφυσαμένος καὶ μὴ ἐναυτὸν, κἂν τὸ δεπικουλίῳ οὐκ ἐπήγαγε. ἡ ἢ ἰμφάκτυμ ἤτοι ἡ ἀπαιτοῦσα τὸ πρᾶγμα, ἐδόθη πρὸς τῷ πραίτωρι ἐν τῇ ἐξερκιτείᾳ, ἥτις ἔστε ἐκ σωθμαγμάτων κατάγεται, ἔστε ἐξ ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὡσανὰ ἀμαρτημάτων, ὡς ἐνσιτῶτα δ. πλ. ε. αὕτη ἢ ἡ ἀγωγὴ τοῖς μὲν κληρονόμοις τ' ἀδικηθέντος δοθήσεται; χῆ ἢ κληρονόμων τοῦ ἐξερκιτῶρος οὐχ ἁρμόζῃ. ὁ γὰρ ἐξερκίτωρ ὑπὲρ τῶν σωθμαγμάτων τοῦ πεφυσαθέντος, οὐ κατέχεται τῇ ἐξερκιτείᾳ; ἀπὸ ἢ τ' τῶν ἐργατῶν ἤτοι μισθωτῶν κακουργίας δι' ὧν ἡ ναῦς ἔπλῃ, κατέχε-

τῇ ἰνφάκ-

ἕτερος μὲν τὸ πωρασκόμενον, ἕτερος δὲ λόγῳ τιμήματος παρεχόμενον νομίζεσθαι, ἀλλ' ὁ καθεὶς τὸ παρ' ἑαυτῷ δίδοις ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανε τὸ χρήσιμον. νῦν δὲ ἀργυρίων ὀφειλομένων ἡ πρᾶσις γέγονε; χωρὶς γὰρ ἀργυρίου οὐ συνίσταται, καὶ βοναφίδη ἐστὶν ἡ τοιαύτη καὶ ὁλόκληρον ἀποφέρεται. καὶ βενδίτωρ μὲν λέγεται ὁ πιπράσκων, καὶ κινεῖ τὸν ἐξβένδιτον. Ἔμπτωρ δὲ ὁ ἀγοράσας, καὶ κινεῖ τὸν ἐξέμπτον καὶ ἀπαιτεῖ τὸ πραθὲν ὥσπερ κἀκεῖνος τὸ τίμημα. Εἰ δὲ ὅτε καὶ συμπίπτουσιν ἡ ἐξέμπτου καὶ ἡ ἐξβενδίτου, καὶ κεχρήμεθα ἀναμὶξ τῇ ὀνομασίᾳ τῆς πράσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ δίκαιον τῆς μισθώσεως καὶ τῆς ἐκμισθώσεως.

Ἐξέμπτ. ἡ τοῦ ἀγοράσαντος ἀπαιτοῦσα τὸ πραθὲν πρᾶγμα.

Ἐξέμπτου καὶ ἐξβενδίτου. ὄνομα ἡ πρᾶσις καὶ ἡ ἀγοράσια.

Ἐξέμπτ. ἀγωγὴ τῆς ἀφέσεως.

Ἐξέμπτον. ἀφαιρετικόν. Ἐξέμπτων. ἀφαιρετικῶν.

Ἐξεπέδιτα. τὰ δημοσίᾳ κατασκευάσματα.

Ἐξεπέδιτον ἐστὶν, ἔνθα δέχεται τὸ στρατόπεδον, ἢ ἐν δημοσίᾳ κατασκευάσματι.

Ἐξεδάδον. ἄκληρον. Ἐξεδάτευσεν. ἄκληρον ἐποίησεν.

Ἐξεδατζίωνος. ἄκληρος ἔσω.

Ἐπὶ τῆς ἐξεδατζίωνος. ὅτε τῶν ἀκλήρων γινομένων.

Ἐξεδάπος. ἀπόκληρος.

Ἐξκίτωρ. ὁ κύριος τοῦ νηός. Ἐξκίτωρ. ὁ ναύκληρος.

Ἐξκιτοεία. ἡ τοῦ ἐξκίτορος ἀγωγή.

Ἐξκιτοεία. ἡ τοῦ πεδομένου τοῦ τῆς θαλάσσης ἐμπορείας.

ἡ Ἐξκιτοεία ἀγωγὴ ἤγουν ἡ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ νεὼς ἔστι πραγματεία καὶ περιτύχοις εἰ γὰρ ἐν πολιτικῇ τέχνῃ ἢ ἑτέρᾳ σπουδάσαντος ἕτερον ἔσχον ἐποίησε. ἁρμόζει δὲ

Ἐ'γμαξικπάτωι. ἰδιοκτήτων.

Ἐ'γμαξικατίωνι. αὐτεξουσίωπ, ἰδιοκτήτῳ.

Ἐ'νοδάπευσεν. ἀνεκαίνισεν, ἀνεψηλάφησεν.

Ἐ'νοδάπευσεν. μετεκαίνισεν, ἢ μετέθηκεν.

Ἔ'νσασις ὄξιν, ὁ φύσι πρέπος βαθὸς τὸ κληρονόμι.

Ἐ'ν τῇ πυπιλαρίᾳ. ἐν τῇ ἀνηλικιότηϊι.

Ἐ'ν τῇ πριζκίπα. ἐν τῇ ἀρχῇ.

Ἐ'ντολεὺς ὄξιν ὁ ξένιω ὑποδέκσιν ἀνδραμβανόμμος καὶ κεινόμμος.

Ἐ'ξάκτωρ. ἀπαιτητὴς. Ἐ'ξάσα. ἥρωω εἰς πρᾶξιν.

Ἐ'ξβενδίπα. ἡ ἐκ τῦ πράτυ κινυμμίη εἰς τὸ λαβεῖν τὰ ἀργύρια.

Ἐ'ξβένδυμ. τῆς ἀποχρυβῆς. Ἐ'ξβένδυμ. καταχραφῆς.

Ἐ'ξεβενδίτυ. ἐκ τῦ πεπραγμένυ.

Ἐ'ξεκάτωρ. ἐκβιβασής.

Ἐ'ξέκκιβ. σρατὸς. Ἐ'ξεκότωρ. ἐκβιβασὴς.

Ἐ'ξεπρατύσας. καὶ μὴ κληρονόμον ποιήσας.

Ἐ'ξέμπλω. ἥρωω τῶ πρὶ ἐκμαθώσεως, ἢ τῶ πρὶ ἀγορᾶς.

Ἐ'ξέμπλο. ἡ τῦ ἀγορασῦ ἀπαιτῦσα τὸ πραθὲν πρᾶγμα.

ἡ Ἐ'ξέμπλος καὶ ἡ ἐξβένδιτος ἀρχὴ, ἤτοι ἡ πρὶ πράσεως κὴ ἀγορᾶς κατάγεται ἀπὸ κονδράκτυ ἐκ τ κονσένσου ἥρωω ἐκ σωσμαγμάτων τ ἐκ σωέσεως. ὅτε γὸ χραφὴ ὡς ὀπὶ τῆς λίπεσις, ὅτε παρυσία ὡς ὀπὶ τῆς βέρβης, ἀλλ' ὅτε δίδοσθαί ϊι ἐπάναγκές ὄξιν ὡς ὀπὶ τῆς ἰνρέμ, ἀλλ' ἀρκεῖ μόνον ϑ σωαγνέσαι. Ἔ'σι ὃ ἡ ἐξέμπ-βς καὶ ἐξβένδιτος ἰνεσηγλυπία, τυτέσι ϑ ἐθνικῦ νόμυ; πρὸ πᾶσι γὸ ἔθνεσι πολιτένεται. τῆς ὃ πράσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀρχὴ ἡ πρμουτατίων ἥρωω ἡ κατδμαγή. πάλαι γὸ ὐκ ὀπίσατο νόμος ἡ χρῆσις ὥσπερ νῦν, ὐδὲ

Ε᾽κπρουατωείων. ὀκ μαρτύρων.

Ε᾽κσπετάειοι. ὑποδέκται τῶ σίτυ.

Ε᾽κσκυσατώνες. πραγματικός.

Ε᾽κσιπυλάτο. ἡ εἰς τὸ ἀφανὲς πρᾶγμα τὸ εἰς ἐπερώτησιν τελὲν ἀπαίτησις.

Ε᾽κσράνως δωρυμφῶ. τὸ ἔξω ῥωμαίων.

Ε᾽κσραορδινέυεται. σφαλίζεται.

Ε᾽κσραορδινέυεται. φαλελίζεται.

Ε᾽κσραορδίνως. ἔξω τεταγμένυ.

Ε᾽λευθερία ὀδὶν, εὐχέρεια φυσικὴ ἑκάστῳ συγχωρῦσα πράττειν ἃ βύλεται, εἰ μὴ νόμος ἢ βία κωλύῃ.

Ε᾽λευθερία ὀδὶ πρᾶγμα ἀδιατίμητον.

Ε᾽μαγκιπατόνος. αὐτεξυσιότητος.

Ε᾽μαγκίπατος. αὐτεξύσιος.

Ε᾽μάρφροδίτης. ὁ ἔχων ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς φύσιν.

Ε᾽μάτος. τὰ ἀτυχήματα. Ε᾽μμακιπατόον. ἐλεύθερος.

Ε᾽μμακιπατίων. ἐλεύθερος. Ε᾽μμακιπάτυς. αὐτεξυσίυς.

Ε᾽μπτραπυθεῖσα. ἡ μετ᾽ ἐξυσίας ἄρχοντος ὀπτραπεῖσα.

Ε᾽μπίονες. ἀγρεσίαι. Ε᾽μπίων. ἀγρεσία.

Ε᾽μπαενδενδίτα εἰρεδιτάτης. πρᾶσις καὶ ἀγρεσία τῆς κληρονομίας.

Ε᾽μπόον. ἀγρεσία. Ε᾽μπίονες. ἀγρεσίαι.

Ε᾽μπορ. ἀγρεσὶς. Ε᾽μπτωρ. ὁ ἀγρεσὶς.

Ε᾽ναχθῖ. ὀλιγωρηθῆ. Ε᾽νδοντον. ἀποτέλεσμα.

Ε᾽νέχυρον κυρίως λέγεται τὸ κινητὸν, ὀλὰ τὸ ἐν τῇ χρεὶ δίδοσθαι τῷ δανιστῇ. ὀλαφέρει ὃ τῆς ὑποθήκης, ὅτι ἡ ὑποθήκη ἐστὶ τὸ πραγκείμενον μὴ τῷ χρεώστῃ. ὑποκείμενον ὃ τῷ δανιστῇ εἰς γραμματεῖον ἕνεκεν τῦ χρέως ἱκανώσεως.

Ε᾽ν κωδικέλλοις. ἐν χάρταις.

Ἐδίκτυ. νόμος λεγόμενος ἀπὸ τοῦ τεθῆναι.

Ἐδίκτυ. νόμος γεγραμμένος ἀπὸ τοῦ τεθῆναι.

Ἔδνα. τὰ περὶ γάμου τῇ γυναικὶ διδόμενα.

Ἔδνα. κέρδη.

Ἔδνα λέγονται, τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ.

διαφέρει Εἰκονικὴ λῆψις καὶ ἀθώωσις τῆς καταβολῆς καὶ ἀποχῆς. καθὰ ἡ μὲν ἀθώωσις τῆς καταβολῆς καὶ ἀποχῆς καὶ μηδενὸς καταδικασθέντος λύει τὸν ἔγκλημα. ἡ δὲ ἀποχὴ οὐκ ἄλλως εἰ μὴ καταβληθῶσι τὰ νομίσματα. γίνου δὲ οὕτως, ὅτε ὁ ἐπερωτώμενος τινά τινος εἰ ὁμολογεῖς χρεωστεῖν κατάθου καὶ εἰπὲ ὁμολογῶ, τοῦτο ἔστιν ἐπερώτησις καὶ λύεται δι' ἀκεπιλατζίονος ἤγουν εἰκονικῆς λήψεως. σὺ γὰρ ἐπερωτηθεὶς ἀντεπερώτησας οὕτως, ὅπερ σοι ὁμολόγησα χρεωστεῖν ἔχεις λαβών, καὶ τοῦτο ἔστιν εἰκονικὴ λῆψις καὶ ἀθώωσις. ὅταν δὲ τινος δαιμόνιον εἴπῃς ἔλαβον παρὰ σοῦ τόδε, οὐκ ἐπερώτησις ἔστιν, ἀλλὰ δάνειον καὶ πραγματικὴ λῆψις, καὶ λύεται διὰ σταλείσης ἤγουν πραγματικῆς καταβολῆς ἥτινι ἐπέχεται ἀποχή, τότε ἀποδὶ διαλαμβάνουσα ὅλου τὸ χρεωστούμενον ἀπέχω αὐτὶ τοῦ ἀπέλαβον αὐτὸ καὶ ἔχω.

Εἰκονικὴ πρᾶσις ἔστιν, ἡ ἐγκαλουμένη καὶ οὐκ ἀληθῶς γινομένη.

Ἐκαπλοερατοι. πρεσβεῖς, ἀποκρισιάριοι, καὶ ἐκαπλοεράτορες.

Ἐκδοῦναι ἔστι, τὸ ὑπαγορεῦσαι, ἢ ἐν χάρτῃ δοῦναι, ἢ πρεσκομίσαι τῷ πυκτίῳ.

Ἔκκλητον. ὅπερ τῷ σύνοδον αἰτῆσαι.

Ἐκπλάτωρ. πᾶς ὁ αὐτοκράτωρ διοικεῖν λαχὼν τὰ πολέμεον.

Ἐκπλοάτορες. κατάσκοποι.

δομικήλιον. οἶκον. δομικήλιον. οἴκημα.
δομικήλιον. ὁ οἶκος. δομνίκα. δεσποτία.
δομίνους. δεσπότας.
ἡ δονατζιόνιος. ἡ περὶ δωρεῶν ἐστιν ἀγωγή. ἔστι καὶ ἐκ τῆς πολιτικῆς νομοθεσίας. αἱ μὲν ἐπερβίβους ἤγαγον ἐν ζωῇ ἀπενεχθεῖν ἤδη· αἱ δὲ μόρτη κάυσα ἤγαν θανάτου αἰτίας.
δόνομ. δῶρον. δόνυμ. ἡ σφοδρὰ ἀμέλεια.
δορεπτδιανδαποσίωνα. μήτε καταγρέφειν τὸ δωρούμενον.
δοτάλιος. ἀδιαπέμπτος.
δρεγλάειον ἡ παλαιὸν ἐκάλουν τὴν μίας μοίρας, ἤτοι τέρμας ἄρχοντα.
δρυγλάειος. ὁ χιλίαρχος.
δρῦγλος. τὸ ἐκ πραγμάτων, ἤτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κομήτων συνειλεγμένον πλῆθος.
δωρεά ἐστι, τὸ χωρὶς ἀνάγκης διδόμενον.

E.

Ἔγκλημά ἐστιν, ἡ βία, ἡ μετ' ὅπλων ἐπίθεσις, ὁ φόβος, ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ φόβου, ἡ φαρμακία, ἡ γοητεία, ἡ ἱεροσυλία, ἡ μοιχεία, ἡ γυναικὸς ἁρπαγὴ, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἐγκληματικὸν δικαστήριον λέγεται, ἐν ᾧ ἐγκλήματα τυπτέσι φόνοι, ἀναιρεσιάρχαι, κονδύλοι, καὶ τὰ ὅμοια ἐγκαλοῦνται.
Ἔγκλητός ἐστιν, ἔγκλησις τινὸς τῶν κριθέντων κατά τινος κρίναντος ὡς μὴ καλῶς κριθέντος.
Ἐδελιάτευον. μεταδιδόμην. Ἔδικτις. διαταξεσιν.
Ἔδικτον. δικαιοδότημα.
Ἔδικτον. τὸ προστάγμα.

Διμιτζίλιον. τὸ οἴκημα. Διμπισάκτωρ. οἰκονόμος.

Διπλῆκτιμ. διζευκλικῶς.

Δινοφίκιος. ὁ δικαστὴς, ὁ περὶ μέμψεως δικαστής.

Δινοφφικιόσο. τὸ ἀχάϊστον δι' ἐναντιώσεως.

Δινοφφικιώσο. ὀφφικιάλιος.

Δινοφφικιώσαι. μέμψις τῆ διαθήκης.

Διοικητής ὅστιν, ὁ ἐνταλθεὶς διοικεῖν τὰ τῦ ἀπόντος πεφάλματα, καὶ ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος ὑπὲρ τ τῦ ἀπόντος πεφαλμάτων ὧν ἡ διοίκησιν ποιεῖται. λέγε ὲ ὁ τοιῦτος καὶ διεκδικητὴς, καὶ ἀντολεὺς, καὶ συνήγορος.

Διυδικατεύ. πεφσκυροῖ.

Διρεκτὰ. τυτέστιν ὀρθὴ ἁρμόζη ἀυτῷ ἐλευθερία.

Διρέκτα. ἡ ὀρθὴ καὶ πεφσακλικὴ.

Διρέκταν. τυτέστιν ὀρθὴν.

Διρέκταν. ὀρθὴν ἐλευθερίαν.

Διρέκτως. ἀπεντεῦθεν, ἐξ ὀρθοῦ.

Δισκύστωρ. πεφάκτωρ, σκαλιώτης.

Δισκύστωρ. πεφάκτωρ σκαλιωτῶν.

Διστενσάτος. διοικητὴς, οἰκονόμος.

Διστενσάτωρ. ὁ δικαστὴς.

Διστενσάτωρ. οἰκονόμος. Διστισάτωρ. οἰκονόμος.

Δισιτύτωρ. ὁ τῆς δίκης ἀποσὰς.

Δισταείοις. πλυθοποιοῖς. Δισταείος. πλυτοποιὸς.

Δόγμαθος. θεσπίσματος.

δολίαν σιλικιδίν. οἱ ὑπὸ τ πεφάλμων σαλαγμοὶ.

δομεσικοὶ. οἱ τ ῥωμαίων ἱππεῖς, οἱ οἰκειακοὶ σρατιῶται.

δομέσικος τῦ θέματος, ὅς μ κόμητος κόρτης εἰς ἣν πεφέλευσιν τῦ σρατηγοῦ τέτακται.

δομεσίκιμ. οἰκειακὸς.

δομικήν. τυτέστι τ οἶκον.

Διλωμφικιόσος. τὴν δι' ἀχαεισίας.

Διϋγιὲες. τὸ τῷ θείῳ νόμῳ ὑποκείμενον.

Διϊρὲμ βέρσα. ὠδὲ τῶν διαπανηθέντων ὠφελημάτων.

Δικανὸς. ἄρχων δέκα ὀνομάτων.

Δικάπιον. δικέφαλον.

Τὶ διαφέρῃ Δίκη, Ἀγωγὴ, Ἀμάρτημα, καὶ Ἔγκλημα.

Δίκη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἔχουσα ἄδηλον συμπέρασμα. Ἀγωγὴ δὲ, δίκαιον τὸν ἀγωγὸν τὸν ὑποτεύθυνον εἰς τὸ δικαστήριον. Ἀμάρτημα δὲ, ἡ κατὰ τοῦ ἁμαρτήσαντος ὑπόπτασις. Ἔγκλημα δὲ, ὅπου πολλῶν δημοσίων κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος κινήματος. ὁ γὰρ ἔστιν ἀμάρτημα καὶ ἔγκλημα; διὰ τοῦτο καὶ τὴν λέξεσιν ἄλλως κέχρηται ὁ ῥωμαῖος. τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημα κοῦλπαν λέγει; κοῦλπα γὰρ ἔστιν ὡς ὁ Στέφανος φησὶν κυρίως ἁμαρτία; καὶ ἁμαρτάνει τις δι' ὧν δόλον ἐποίησεν, ἢ ῥαθυμήσας μὴ ὀφείλων ἐφυλάξεν, ἢ φάσμα φυλάσσειν ὀφείλων οὐκ ἐφύλαξεν, ἢ δέον αὐτὸν ὑπομεληθῆναι οὐκ ὑπεμελήσατο. τὸ δὲ ἔγκλημα κρίμα μὲν ὀνομάζει, οὗ ἁμάρτημα πολλοῖς οὐκ αἱρέσεως γινόμενον, ὡς βιβλ. τῶν βασιλικῶν ξ. πτλ. β. καὶ βιβλ. τ῀ ἰνστιτούτων λ.

Δικάστωρ. φάκτωρ, σφαλιώτης.

Δικτάτωρ. ὁ διπλῆν ἐξουσίαν ἔχων.

Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν ἔχων ἀξίαν.

Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν τῶν ἀρχῶν ἔχων, ὃς παρὰ Ῥωμαίοις δικτάτωρ καλεῖται.

Διλαπὸν. ἡ ὑπόθεσις.

Διλατείαε. ὑποθῆκαι

Διλεγμία. ὑπομέλεια.

Διλιγατεύω. σκοπῶ.

Διλιγήντι. ὑπομέλεια, φυλακή.

Διλιϊνικολακτένεος. ὁμοχάλακος.

Διλινιτίωνα. δουλεία καὶ παράδοσις.

ὃ σωθήκων ὅτι διδραχμῆ πολεμίων σωωμοσίαν ἔχουσα.

Διαίσιον καὶ Διαζύγιον διαφέρ. διαίσιον μὲν μεταξὺ αἰδοῦς καὶ γαμετῆς γίνεσθαι λέγεται. διαζύγιον δὲ καὶ μνησικάκημα δοκεῖ, ὅπερ καὶ εἰς πρόσωπον τῆς γαμετῆς οὐκ ἀεί τως πίπτει.

Διακατοχή. κληρονομία.

Διακατοχὴ λέγεται ἡ κληρονομία.

Δι αλαλία. πρόταξις.

τὶ διαφέρ Διάλυσις Συγχωρήσεως. ὁ μὲν διαλυσάμενος, φάσκει ὅτι πράγματος ἀμφιβόλου καὶ δίκης ἀδήλου καὶ ἀπλήρωτου διαλύεται. ὁ δὲ συγχωρῶν, κατ' ἀρχὰς πρᾶγμα δῆλον καὶ ἀναμφίβολον συγχωρεῖ.

Διαμαρτύρεσθαι ὅτι, τὸ προσκρούειν τῷ ἀπολιμπανομένῳ, καὶ τὸ ὅτι μαρτύρων προσκρούειν.

Τὶ διαφέρ τὸ Διασείειν, τοῦ Γινώσκειν δικαιώματα. τὸ μὲν Γινώσκειν λέγεται ἀναγινώσκειν καταγινώσκειν. τὸ δὲ Διασείειν τὸ αὐτεξετάζειν τὰς λήψεις καὶ τὰς δόσεις.

Διβιντάτον. τὸ θεῖον.

Διγλύφων. διατυπωμάτων.

Διγλύφων. φανερῶν διατυπωμάτων.

Διεκδικηταὶ λέγονται πάντες οἱ ἐκδικοῦντες καὶ φροντίζοντες, εἴτε διοικηταὶ, εἴτε ὁπάδοι, εἴτε κουράτορες, εἴτε προκουράτορες, εἴτε ἐντολεῖς εἰσι. διεκδικεῖν γάρ ἐστι τὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν ἅπερ καὶ ὁ προστάτης ἐποίει παρών. καὶ δίδωσιν ὁ πιστὸς καὶ τιμᾷ ὅτι τῇ ἱκανοδοσίᾳ ἀσφάλεται. ἐὰν δὲ ἀλλοτρίαν δίκην ἀγωνίσηται ἄνευ ἱκανοδοσίας διεκδικεῖν δοκεῖ, εἰ καὶ ἔστιν ὑπαλλακὸς; ἔτε ὁ γυνὴ, ἔτε σφαιρώτης ἀξιόχρεος ὢν εἰς τὸ διεκδικεῖν, ἔτε ὁ κατηγορηθεὶς ὅτι ἐγκλήματι πρὸ καθοσιώσεως.

ὁ Δεφάλσης, ὃς ἐστὶν νόμος Κορνήλιος τῇ συγκλήτῳ δεδοκιμασμένος. πόβλικος μέντοι καὶ πεταμενταέλος καλεῖται. κινεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλασόν τι χάλκεντος ἢ σφραγίσαντος ἢ ἀναγκῶντος, ἢ ἑτέρου ἀποδημόντος ταῦτα ποιεῖν. σβέννυ) δὲ τῇ εἰκοσαετίᾳ, ὁ κινεῖται δὲ οὐδὲ γυναικὸς ἀλλὰ καὶ γυναικός. μάλιστα δέ, ὅτι ἐπιβολιμαίου ὁ πόβλικος μὲν ἀλλὰ οὐδὲ μόνων τῶν γονέων; καὶ ὁδὲ ἐκβάλλονται χρονίᾳ ὅτι καφῇ, ἀλλ' ὁδὲ διαφερόμεθα ὅτι τοῦτο εἴτε πείθειν ἡ λεγομένη ἐπιβολὴ εἴτε ἐπιλεύτησεν.

Δέφησις. ὅτι φάλσων. Δεφάλσον. ψεύδος.

Δεφενδέυε). ἐγκαλέυε), ἐνδικεῖται. Δεφένσορες. ἔκδικοι.

Δεφένσωρ. ὁ ἐνδικητής. Δεφένσωρ. ἔκδικος.

Δεφένσωρες. οἱ μετὰ τὰς κυρσῶρας ἤτοι στρατιώταις ἐπακολυθοῦντες στὸς ἐνδίκησιν αὐτῶν.

Δηλατὸν. ἐπαρθησις. οἱ δοῦλοι δηλατρέυοντες τὰς δέσποτας ὐκ ἀκύνται, ἀλλὰ καὶ τιμωρῦνται. ὁμοίως καὶ οἱ ἀπελεύθεροι. Δηλατῶν. ἐπαρθησις.

Δηλάτορες. οἱ κατήγοροι. Δηλάτωρ. ὁ κατήγορος.

Δηλατωείαι. αἱ τῆς κατασάσεως τὸ δημόσιον φόρον ἀποδείξις, αἱ εἰσαγγελίαι. Δηλέκτωρ. κατήγορος.

Δημόσιον λέγε) τὸ κοινὸν, ἢ βασιλικὸν. δημόσια γὸ τὰ τοῦ δήμου, καὶ δημόσιος ἁρπαγὴ ἡ στὸς τοῦ δήμου.

Δι' ὧ στεφανίτζιωνος. μήτε ἐντεφανοστροφή.

Δ'άβολος. συκοφάντης.

Διαθήκη ὅτι, δικαία βύλησις ὧν τις ἐθέλει μετ' θάνατον αὐτοῦ γενέσθαι.

Διαθήκη ῥωμαϊκῶς ὀνομάζεται τεσταμέντουμ.

Διαθήκη διχῶς ἐκφωνεῖται; ἡ μὲν ὅτι θνησκόντων διατάξεως καὶ ἐντολμάτων χαρακτῆρα φέρουσα. θάτερα

Δεσγρατέυειν. ἀποδείκνυσι. Δεσκαείων. περὶ φονέων.

Δεσμὰ λέγονται καὶ τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ τὰ δημόσια. φυλακὴ δὲ μόνον ἡ δημοσία.

Δεσαμβύτο μιλήτου. περὶ διαθήκης γραπτῶν.

Δεσμαπία. ἡ διατεμημβύη.

τῇ δ' Δεπίγνι πασσημεία πᾶσα ὕλη σημαίνει, δι' ὧν οἰκοδομεῖν δεῖ τε χώρα, καὶ ταύτη τῇ ἀγορᾷ ὅτε ἀλλοτείαι ὕλαι βληθῶσιν εἰς οἰκοδομιὰν. ὅτε γὰρ ἀφαιρῆνται, ὅτι ἐκδικοῦνται. ὁ γὰρ δυοδεκάδελτος ταύτῃ ἐπενόησε τὴν ἀγορὰν εἰς τὸ ἀπαρτεῖσθαι τὸ διπλοῦν δ' πήματος, καὶ μὴ ἀναλκάζεσθαι δ' κτίσαντα καταλύσαι δ' οἶκον. τῆς ἑαυτῆς γὰρ πασσοίας ἠξίωσεν ὁ δυοδεκάδελτος τὰς οἰκίας, καὶ ὅτι τὴν ἀδεξιβέντδουμ χώραν δέδωκεν, ὅτι τῇ ἱρέμ, ἐφ' ὅσον σωέσηκεν ἡ οἰκία. εἰ δὲ συμβῇ τὸ οἴκημα καταπεσεῖν ἐκ τινος αἰτίας, τότε ὁ δ' ὕλης δεσπότης εἰ μὴ ἔφθασε λαβεῖν τὸ διπλοῦν πῆμμα ἀφ' τῆς Δεπίγνι δύναται κινεῖν καὶ ἱρέμ καὶ ἀδεξιβέντδουμ καὶ τὰς ὕλας ἐκδικεῖν εἰ καὶ πρότερον ἐκώλυετο εἰ μήπω ἐν εἰδήσι τὸ δ' ἀλλοτείαν ὁ ταύτην ἐμβαλὼν τοῖς οἰκήμασιν ἐνέβαλεν. ὅτω γὰρ καὶ Παῦλος ἐν τῷ ά. περὶ δυσαποπαστῶν βιβλίῳ αὐτὸ ἐδίδαξε. Πρπτῦα δὲ ὅτι. κἂν γὰρ ὁ οἶκος διὰ δ' χρόνου γένηται δ' κτίσαντος. θετέον γὰρ καὶ τὸ ἔδαφος ἀλλότριον. ὁμως τὰ καθ' ἕκαστον χαλικώματα διὰ χρῆσιν ὑ δεσπόζονται. εἰς τὸ διλωτικὸς γὰρ περὶ τούτων κινεῖ ὁ δεσπότης; ὁ γὰρ νομόμυος τ' οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐνέμετο, τουτέστι τὸ καθ' ἕκαστον τ' χαλικωμάτων. ὑδεὶς γὰρ ἕτερος νομόμυος ἕτερον δύναται ὑσουκαπτεύειν, ὡς βιβλ. τ' βασιλικῶν ι ε. πτλ. α. κεφ. ι ς. καὶ βιβλ. τ' διγέστων ς. πτλ. α. κεφ. κ α. καὶ τ' ἰνστιτύτων βιβλ. β. πτλ. α. κεφ. ε.

ζεται πρὸς τὴν ποιότητα τῦ πρσώπυ. καὶ ὁ ἀπὸ μετάλλων ἀξιόνομως χρυσίον ἐγκικὼς καὶ χωνεύων καταδικάζεται εἰς τὸ πεπλοῶ, ὁ ὃ τὸ κλαπὲν ὑποδιξάμυος εἰς τὸ διπλοῶ.

Δεπεκτάλιος. ἤγουν κλέπτης.

Δεπορτατευθήσεται. ἐξοελαθήσεται.

Δεπορτάτης. ὁ διλωσεκῶς ἐξόεισος.

Δεπορταπίων. ἀπένδξις, ἐξοεία.

Δεπορταπίων. ἐξοεία. Δεπορταπίωνος. πρελωεισμένος.

Δεπορτάτος. ὁ ἐν νήσῳ πρεικεκλεισμένος.

Δεπορτάτος. ἐξόεισος.

Δεπόσιον. τὸ ἐν πραθήκη κρατύμυσιν.

Δεποσιτάελος. καθαιρέτης. Δεποσιτάελος. καθαιρητὴς.

Δεπόσιτη. φυλακλικὴ.

ἡ Δεπόσιτης ὄξιν ἀγωγὴ περὶ πραγκαταθήκης, ἥσα τ ῥέμ ἀνοχῆς ἤγυν τῆς ἐν περάγμασιν. ἀπαιτεῖ ὃ δόλον καὶ λάταν κῦλπαν, ἤγουν ἀμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν καὶ τόκοις ἡμικατοσταίοις ἀπὸ ἐκπρδέσεως καὶ συγχρήσεως, τοῖς τυχηροῖς ἐκ ὑποβάλλ εἰ μὴ συμφωνηθῆ τῦτο. ἔστι ὃ ἀθυμοποιὸς καὶ περπέτυα ἤγουν διλωσεκὴς. δίδο ὃ κληρονόμοις καὶ κτ' κληρονόμων. κινεῖται ὃ αὕτη, καὶ συκκασεσράελος ἤγουν μεσιλικῶς, καὶ κτ' τ λαβόντων τ μέσῃ χλεὶ, καὶ ὁμολογησάντων ἐν τόπῳ παεισαῖ τὸ πεᾶγμα.

Δεπόσιτον. πραγκαταθήκη. Δεπόσιτος. πραθήκη.

Δερέβυς. περὶ περάγματος. Δερεκτὰ ὄξιν. ὀρθὴ ὄξιν.

Δεποτατεύεται. ἐξοείζεται.

Δεποτατεύεσθαι. ἐξοείζεσθαι.

Δεποταπυθέντα. ἀπενεχθέντα.

Δεποτατιὸν. ἀπένδξις, ἐξοεία.

Δεποτάτος. ὁ διλωσεκὸς ἐξόεισος.

Δεναν διαιτίδο. περὶ ἐκποιήσεως.

Δενομφικέσως. τὸ μὴ τρεπόντως νενόμωον.

Δεπκουλάτος. ὁ νοσφισμός.

Δεπκυλάπος. ὁ καζαδικασθεὶς θανάτω. τοῦτο τὸ ἔγκλημα ἄχρι πέντε ἐνιαυτῶν ἀρχὴ καὶ πληροῦται, οὐκ ἔτι πλέον.

ὁ Δεπκυλάτης ἤτοι ὁ περὶ νοσφισμοῦ ὄρκος ἐστὶν ἰδιος νόμος κινούμενος παρὰ πάντων. Κινεῖται δὲ κζ' τοῦ ἱεροῦ ἢ ῥελεγίωσα χρήματα ὑφελομένου ἢ τὸ δωρηθὲν τῷ θεῷ, καὶ κζ' τοῦ κλέπτοντος πολιτικὰ χρήματα, ἢ τρέψαντος εἰς ἰδίας χρείας, καὶ κζ' τοῦ τυχὰ χαλκοῦν νόμον ἔχοντος, ἢ κίβωτον ἢ ἕτερόν τι ἀφέλοντος, ἢ τὶ τῶν ἐν αὐτῷ μεταποιήσαντος, ἢ κζ' τοῦ ἐν δημοσίῳ χάρτῃ ἀπαλείψαντος τὶ ἢ χαράξαντος, καὶ κζ' ἐξωτικῶν ὑφελομένων δημόσια ἢ ἱερὰ χρήματα, καὶ κζ' τοῦ ἑαυτὸν δανείσαντος τῷ φίσκῳ πλασαμένου, κἂν ἰδιωτικὰ ἔλαβε, καὶ κζ' τῶν δημοσίας πυκτὰς δεδοκότων εὐχρείαν καταναλῶναι ἢ καὶ μεταχαράξαι τῶν ἐφεστώτων αὐταῖς, καὶ κζ' ὃ δημόσια χρήματα εἰς τινα χρείαν λαβόντος καὶ μὴ δαπανήσαντος, καὶ τὶν μονίταν ἐργαζομένου. εἰ ἔξωθεν ἑαυτοῖς ποιήσασι νόμους ἢ τοὺς γνωμένους ἀποκλέψασιν ὁ δοκοῦσιν ὅθεν μονίταν ποιεῖν. ἔστι δὲ ἡ ποινὴ τοῦ νόμου τούτου πυρὸς καὶ ὕδατος ἀπαγόρευσις, καὶ ἐνσημαγὴ τῆς περιουσίας κατασάσεως, καὶ ἀπώλεια τῆς οὐσίας. σβέννυται δὲ μὴ πέντε ἔτη. ἀρμόζει δὲ καὶ κζ' κληρονόμων; περὶ γὰρ χρημάτων ἀφαιρεθέντων ὅστιν ἡ ζήτησις ἐν αὐτῷ. κινεῖται δὲ καὶ κζ' τοῦ τρυπῶντος τεῖχος, καὶ κζ' τοῦ ὑφελομένου τι ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὃ ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων ληφθεῖσαν αἰχμαλωσίαν ὑφελομένου, ὃς κατέχεται εἰς τὸ πεπραπλωμένον, καὶ κζ' τοῦ κλέψαντος ἄργυρον ἢ χρυσοῦν ἀπὸ βασιλικῶν μετάλλων, ὃς καὶ ματαλίζεται ἢ ἐξορύ-

Δεϊνοφικιόσο. μέμψις τῆς διαθήκης.

Δεϊνοφικιόσο. τὸ μὴ πρεπόντως γινόμενον.

Δειρὲμ βέρσα. περὶ τῶν διαπαντὸς γραμμάτων.

Δεκανοί. οἱ σωματόφυλοι.

Δεκανοὶ. κολοχιάτοι, σωματοφύλακες.

Δεκανοὶ. ἀρχὴ δέκα ὁπλιτῶν, σωματοφύλακες.

Δεκατευτήριον. τελωνεῖον.

Δέκεμ πρόσωπα. δέκα προσώπων.

Δεκαπρόσωπα λέγονται δέκα πρόσωπα προτιμώμενα, ὁ πάππος, μάμμη, ἀδελφὸς, ἀδελφὴ, καὶ τὰ ὅμοια.

Δεκτένερε. προθεωρῆσαι. Δεκτφένε. προδεωρῆσαι.

Δεκτεσιὸν. διάταξις, ψῆφος.

Δεκόκτωρ. χρεοκόπος, ἤγουν ὁ χρεωστῶν τινὶ, καὶ διά τινος μηχανῆς κατασκευάσας ἐκκοπῆναι τὸ χρέος καὶ μὴ καταβληθῆναι τῷ δανείῃ.

Δέκρετον. δόγμα, ἢ ψῆφος.

Δέκρετον. ψήφισμα, ἀπόφασις βασιλικὴ.

Δέκρετον. ἀπόφασις βασίλεως καὶ ἄρχοντος.

Δεκρέτα. ψήφοι βουλῆς.

Δελεγατιὼν. ἡ ἐκ προσώπου εἰς πρόσωπον μεταπεμπομένη τὸ χρέος. Δελεγατίωνα. λεγάτα.

Δελιβέρων. περὶ ἀπορούντων ἢ σκεπτομένων.

Δελιβέρες ἐκσπουδένδης, ἐδουτένδης. ἤτοι περὶ παιδὸς ὑπεξουσίου παιζομένου καὶ ἐλκομένου.

Δελικτίκιον. ἁμαρτία.

Δέλικτον. ἁμάρτημα.

Δεμονστρατιὸν. δήλωσις.

Δεμόρτυμ ἰμφερένδι ἐθσεπτμακρημ ἐδισκαλένδι. ἤγουν ὑπὲρ τῶν κωλυομένων βαπτίζειν ἐν ᾧ τόπῳ ἔχουσι δίκαιον.

Δεγαειώναι. λεγάτα.

Δεδικτικούς. ἐκδεδομένους. Δεδιπσία. ἐκδεδομένα.

Δεδιπσίους. ἐκδεδομένους. Δεδόλω. περὶ δόλου.

Δεδόλω μάλω. ἥρωων περὶ δόλου κακοῦ.

Δεδόλω μάλω. αὕτη ἐστὶν ἀγωγὴ περὶ δόλου κακῶ ὀφπινοηθεῖσα παρὰ τοῦ πεφύτωρος διὰ τὺς ποικίλους καὶ κακοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μήτε ὕτοι κερδαίνωσιν ἐκ τῆ οἰκείας κακίας, μήτε οἱ ἀπαιτούμενοι βλάπτωνται, ἐκ τῆς οἰκείας ἁπλότητος. Οὕτως ἡ τῆ δόλου δείσαθ λαβεῖν. ἔστι ἡ πρῶτος δόλος κακοποίησις λαθραία ἐν πραγματείᾳ τῶ βλάπτοντων τὸ πλησίον πραγφερομένη. δεύτερος δόλος ἐστὶ πᾶσα κακουργία καὶ ἀπάτη καὶ μηχανὴ πρὸς πλειοναφίαν ἑτέρω γινομένη. ἔστι ἡ συβσιάεια καὶ ἐντὸς δύο ἐναυτῶν συναπτῶν καὶ ἄρχει καὶ πληρῦται.

Δεδότης. ἡ περὶ πρικὸς ἀγωγή.

ἡ Δεδότης ἐστὶ περὶ πρικὸς ἀγωγὴ δυσὶ μειζομένη τῶν ἀγωγῶν. καὶ ἡ μὲν ἀπαιτοῦσα ταύτην ἐξ ἀρχῆς ἐξεπυλάτω ἐλέγετο, καὶ ἐκ τοῦ καθόλω ἐπερωτήσεως κατάγεται, καὶ ῥίκτα ἐστίν. ὁμοίως ἡ τῆ βέρβη ἐστίν. ἡ ἡ πρὸ ἀνάληψιν ταύτης ποιουμένη, Ρεκξόεια ἐλέγετο, ὅπερ καὶ ἐκ τῆς γυναικὸς ἐκινεῖτο ἐπιζητούσης ἀνδραβέαθαι πρὸ ἰδίαν πρῆκα. χρὴ ἡ εἰδέναι τῆς νομικῆς ἐξεχειρίσεως, ὅπερ τοῦ γάμου λυομένου καὶ τῆς πρικὸς ἀναδιδομένης τῇ γυναικί, εἰ μὲν αὐτὰ τὰ πράγματα ἀναδίδονται τῆς Ρεοξοείας ἐστὶν ἡ ἰσχύς. εἰ δ' ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἢ καὶ τιμήματα, τῆς ἐξεπολίτου. ἐπειδὴ τὰ λάγω πρικὸς διδόμενα ἢ ἐν διατιμήσει δίδονται, ἢ ἀδιατίμητα, εἴτε κινητά εἰσιν εἴτε ἀκίνητα.

Δεεδίκτως, ὁ κεσωεία. περὶ διαδοχῆς κληρονόμων.

Δειϊνίους βοκαίδο. ἐπὶ κάλεσμα.

ἀντεῦθεν ζημίαν, πέμπομαι ὅτι νομῆς τῆς σαβρᾶς οἰκίας. τοῦτο ὃν δεδοικὼς ὁ χείτων ὁ τ σαβρᾶς οἰκίας δεσπότης ἐωρωτᾶται ταύτῃ μοι τῇ ἐωρώτησιν. εἰ ὧρ ἂν ὁ χείτων μὴ βέλεται ἐωρωτηθῆναι, πέμπομαι εἰς νομὴν, ἐφ' ᾧ ἀνορθῶσαι τ οἰκίαν, καὶ εἰ μὲν ἐντὸς μηνῶν δ. λάβω τὰς δαπάνας ὧνπερ τὸ χείπνος, ἐξίσαμαι τ νομῆς· εἰ δὲ μὴ ὃν, δεσπότης γίνομαι τῆς ἑτέρυ νομῆς.

Δαμνιτικεία. ζημία ἢ ἀδίκως γινομένη.

Δάμνι ἰνφέκλι. ἀγωγὴ ζημίας μελλούσης.

Δαμνιπφεκτὴ. ζημία ἀτελὴς.

Δαμνιπφεκτὸν. ὀπιζήμιος.

Δαὶ ὄνομα μεγάλης ἀρχῆς κῃ' πέρσας. ὅτως εὗρον ἐν τῷ μθρτυείῳ τῆς ἁγίας σοφίας.

Δανιστὴς ὅζιν, ὁ ἐξ οἰασουῶ αἰτίας χρεώμενος.

Δάρε. τὸ ποιῆσαι δεσπότῃ. Δάσι. δίδοσθαι.

Δᾶσα δξάλωσις, ἢ δοθῆναί ποτε ζητεῖ τῷ δξαλυσαμένῳ, ἢ φθαρεῖσαι ποτὲ φθορὰ αὐτοῦ, ἢ ἐπαγγελθῆναι ποτε αὐτῷ. καὶ εἰ μηδὲν τούτων γένηται, οὐκ ἔστι δξάλωσις.

Δαταρεμδομηναδιτόρμ. δεκτέον φορᾶξιν δεσπότῃ οἰκείᾳ, ἤγουν εἰ ὁ ὀπάδοπος τὶ ποιήσῃ ὡς δεσπότης, ἵνα στέργῃ τοῦτο ὁ πύπιλλος.

Δάπο. χθὲς. Δάπον. χθὲς.

Δατὸν. σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τῦ καιρῦ ὅτε τις ἐκ πόλεως, ἢ ἔκ τινος τόπου ἀποσαλῇ.

Δαφάλσης. φόβος φθησῶν.

Δεαρδόρμ φρᾶκα καθάρμ. ἤγουν δένδρων κλασμαίως ἢ λάθρα τμηθέντων.

Δεδιδρμάτα. ἤγουν βία ἔνοπλος.

Δεδιτόρα. χρεωφλέτης. Δεδιτόρα. χρεωφλέτῃ.

Δεδίκτορος. ἀγορανόμος. Δεδέτωρ. ὁ χρεώστης.

Γάμος ἐστὶν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συναφὴ, καὶ συζκλήρωσις πάσης ζωῆς, θείᾳ τε καὶ ἀνθρωπίνῃ δικαίᾳ κοινωνία.

Γενεαλλιον. γλυκὺν πρᾶγμα.

Γερέρε. ἤγνω ὡς δεσπότης ἐνεργεῖν.

Γεελπεύφν. διοικεῖν. Γερετεύσασα. γηράσασα.

Γεσόελον. πεπραγμένον πρᾶγμα.

Γεσόρυμ. πεπραγμὸν. Γέσυμ. πρᾶγμα.

Γνῶσιν νοεῖν δυνάμεθα καὶ τὴ δόξαν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν.

Τῇ τῶ Γονέως προσηγορείᾳ, πάντες καὶ ἄρρενες καὶ θήλειαι ἀνιόντες δηλοῦνται.

Γραδίβυς. βαθμὸς συγγενείας.

Γραζια. εὐχαριστία χάριτος.

Γραπία. εὐχαριστία χάριτος.

Γρατύϊον. κτῆ χάριν δωρεᾶν. Γρατῶτον. χαριστήριον.

Τῷ ὀνόματι τῆς Γυναικὸς, καὶ ἡ ἔφηβος παρθένος δηλοῦται.

Δ.

Δάβις. δώσις. Δάβις. δώσις.

Δαμναλιὸν. ζημία. Δαμνατίων. καταδικαστικὴ.

Δαμνατίων. καταδίκη. Δαμνατίον. ζημίαν.

Δάμνη ἰνφέκτη. ἤγνω ἡ περὶ ἐπιτηδευόμενος ἤτοι μελλούσης ζημίας. καὶ ἔστιν αὕτη ἐπερώτησις πραγματεία ὅσα ἐνοχῆς τῆς βέβαιος, καὶ ἔστι πρόσωπικὴ καὶ δραβαίνῃ κτῆ κληρονόμοις καὶ εἰς κληρονόμοις. κεῖται ὃ, λοιπὰ ἡ δ' γείτονος οἰκία δι' τὴν προσοῦσαν αὐτῇ σαθρότητα πᾶσιν ἀπειλεῖ, εἰ μὴ βουληθῇ ὁ γείτων ποιήσασθαι ταύτης φροντίδα μηδὲ ἐπερωτηθῶσι. ὡς εἰ συμβῇ ἐκ τῆς τοιαύτης καταπτώσεως βλαβῆναι με ὅτι θεραπεύω με ἢ

ἐντεῦθεν

ἀπελευθερότητος.

Βίπον. ὄπίσθογον. Βίπον. πάθος.

Βίπον. ἐλαφωμα.

Βιτονάδε. μέμψιν ἔχω.

Βιτράνος. πεπαλαιωμένος.

Βόλω. θέλω. Βολοῶτας. ἡ θέλησις, ἡ βούλησις.

Βόνα. ὑπάρχοντα. Βοναχάτζια. χάεδι καλῇ.

Βοναχάτια. ἄνευ μέμψεως καὶ αἰτίας εὐλόγου.

Βοναφίδε. καλῇ πίστει. Βοναφίδεϊ. καλῇ πίστει.

Βοναφίδες. ἡ καλὴ πίστις.

Βονὴρ βὴρ ἀρβητείτη. ἀγαθῶ ἀνδρὸς δοκιμασία.

Βονιτάελος. φυσικὸς δεσπότης. Βονίθος. φυσικὸς δεσπότης.

Βονόρμι ἐμπωρ. τῶν γραμμάτων ἀγορασὴς.

Βονόρομ ποστατόελς. ἤγουν ἀγαθῶν διακάτοχον.

Βυκελλάελος. ὁ ἀποστολόμενος καὶ φωνὴ τινά.

Βυκελλάελος. ὁ ῥαβδούχων σταλιώτης.

Βυκελλάριοι. οἱ στρατιῶται οἱ ῥαβδοῦχοι.

Βυλομπάελα. ἤγουν τὰ περὶ πέρψιν.

Βυλομπάελος. θελημάτικος.

Βεσβεῖον. σπινίκιος ἀνυσιβὴ, δόξα. λέγεται καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον.

Βρεβεῖον. ἡ καταγραφὴ. Βρεβίοις. χαρτώοις.

Βρέβιον. ἡ σύντομὴ. Βρεβίτα. ἡ συντομία.

Βρέβος. τὸ βραχὺ καὶ τὸ ὀλίγον.

Γ.

Γαζοφυλάκιον. θησαυροφύλακιον.

Γάϊον. ὄνομα ὄρους ὑψηλοῦ.

Γάϊτον. χαϊσήελον ἔγγραφον. Γαμαπίδων. ἀργῶν.

Βενεφίκιον. χάρις, δέξιωσις, εὐεργεσία.

Βενεφικίαρι. εὔνοια, χάρις, εὐποιΐα.

Βέρβη ἐστὶν ἐν ῥήμασι καὶ λόγοις ἀγορή.

Βέρβις. ἀγορὴ περὶ φιλῶν λόγων, ὅταν ἐξ ἐρωτήσεως ἡ συμφώνου ἀποκρίσεως σωίσηται.

Βέρσον. τὸ λοιπὸν τοῦ δαπανήματος.

Βέρσον. δαπάνημα.

Βέρσον. δαπάνημα ἀναλισκόμενον. Βέρσος. δαπάνη.

Βεβάνης. ὁ πεπαλαιωμένως καὶ ἀφεθεὶς τῆς στρατείας.

Βεβάνος. ὁ γέρων. Βεβάνος, τουτέστι πηρῶν.

Βήπον. αἰτία. Βητίων. αἰτία μέμψεως.

Βία. τὸ βαδίζειν μὴ δι' ἀλλοτρίας ἀγρὸν μετὰ ἀκουζυγίας.

Βία ἐστὶ μεγάλης πράγματος ἀπέλεισις, ἣν ὁ δυνάται τις ἀποδεῖσθαι, ἤγουν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποδιώκειν καὶ ἀποτρέπειν. Τὶ διαφέρει βία δημοσία τῆς ἰδιωτικῆς βίας. Βία μὲν δημοσία ἐστὶν, ὅταν μετ' ὅπλων ἐπιλήτων τις ἁρπάσῃ ἀκίνητον, καὶ ἔχει καταδίκλω τὸν Ἰούλιον νόμον. Ἡ δὲ ἰδιωτικὴ βία ἐστὶν, ὅταν χωρὶς ὅπλων ἀφέληταί τις ἀκίνητον, καὶ ἔχει καταδίκλω τὸν περὶ βίας ἰδιωτικῆς νόμον, ἤγουν δημεύεται τὸ τρίτον τῆς οὐσίας, καὶ ὅτε συκλητικὸς ἢ ἄρχων γίνεται, ἢ ἄλλῳ μετέρχεται τιμῇ.

Βία πούβλικα καὶ βία πριβάτα. ἀγορὴ περὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, καὶ ἁρπαγῆς παρθένων καὶ χηρῶν.

Βιβονόρμ ραπόρμ. ἀγορὴ περὶ τῆς βίας τὰ ἀλλότρια ἁρπαζόντων.

Βιβονόρμ ραπόρμ. ἢ κατὰ τῶν ἁρπαζόντων πράγματα κινητὰ ἢ ἀκίνητα; ἐπενοήθη δὲ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ πραίτορος, καὶ κατάγεται ἐκ τοῦ δελίκτου, καὶ καταδικάζει ἐντὸς ἐνιαυτοῦ κινδύνῃ εἰς τὸ τετραπλοῦν. ποινὴ δὲ ὅσα καὶ ἀτιμεῖ. διαφέρει δὲ τῇ μανιφέκτῃ φόρτῃ. ὅτι ἐκείνη τὸν

Ἀφέκτ. φιλήματα. Ἀφεκτὸμ. διάθεσις.
Ἀφέκτουμ. πρόσωπον.
Ἀφῆλιξ. ὁ ἥβων τῶν κε. ἐτῶν.
Ἀφιναὴ. ὑπόθεσις προκειμένη.

B.

Βακάνδιον. τὸ ἀκληρονόμητον.
Βακάντια. ἄπραγτα, ἀδέσποτα, ἀκληρονόμητα.
Βακαντία. σάβουρα.
Βακαντίδιον. ἀργὸν. Βακαντίον. ἀτέλεια.
Τὸ ὄνομα τῆς Βαλάνου πάντες οἱ καρποὶ δηλοῦνται.
Βαντία. σαβύρα.
Βασέρνιον. πανδοκικὸν, ἤτοι δημοσιακὸν. ὃ λέγεται πάροδος.
Βέβηλον. τὸ ἰδιωτικὸν. Βεκάριος. ὁ πραγματευτής.
Βεκτιγάλιοι εἰσὶν ἀρχοὶ πόλεων δημοσίως μισθούμενοι ὅπως τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ὅρῳ ἵνα ἐφ' ὅσον δίδοται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ βεκτιάλιον τέλος μὴ ἐκβάλλωνται μήτε αὐτοὶ μήτε οἱ παρ' αὐτῶν εἰς τόπον αὐτῶν ὑποστάντες.
Βὲλ ἢ Βέβηλον. τὸ ἰδιωτικὸν.
Βελικάτ. ἁμαρτήματος.
Βενδέκτα. ἐκδικουμένη, ἐλευθέρα ἢ ἐπὶ τῆς ἀρχούσης γινομένη.
Βενδίκτα. ἡ ῥάβδος μεθ' ἧς ὁ ἄρχων ἢ ὁ πραίτωρ τὴν ἐλευθερουμένου κεφαλὴν ἔπαιον φάσκοντες, φαμὲν παρόντα ἄνθρωπον εἶναι ἐλεύθερον καὶ πολίτην ῥωμαῖον.
Βενεφικιαλίοι. οἱ διὰ διακονίαν τῶν * μεταξόνων τεταγμένοι.
Βενδιτόνες. δημοσιῶναι. Βενδίτωρ. ὁ πραγματευτής.
Βενεμικήσαις. εὑρεσιτέχναις, ποιηταῖς.

Ἀποφιδικομήσω. ἀπὸ πίστεως βεβαιώσεως.
Ἀπροαιρέτως. ὁ ἀπόκληρος. Ἀπροαίρετος. ὁ ἀπόκληρος.
Ἄρθετ. ἡ φυσικὴ κατοχὴ τοῦ πράγματος.
Ἀρβιτρεία. ἀφορμὴ ἡ ἡρτυμένη τῇ τοῦ δικαστοῦ κρίσει.
Ἀρβίτρεια. ἡγοῦν αἱρετή.
Ἀρβίτρεια. ἡ δικαστικὴ διάκρισις.
Ἀρβίτριον. ἡ κρίσις, καὶ ἡ δοκιμασία.
Ἀρβιτείων. ἤγουν δοκιμασία. Ἀρεδάτος. ὁ μὴ κληρονομῶν.
Ἀρεισκόνδαε. τῆς προσληπτέας διαιτοχῆς.
Ἅρμα. παρ' ἕλλησι μὲν τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν. παρὰ δὲ ῥωμαίοις τὸ καρροχαν. σημαίνει καὶ ὅπλον.
Ἀρτίφικες. τεχνῖται, ὀπτῆμονες τῶν περπνῶν πραγμάτων.
Ἀρτίφυκες. τεχνοποιοί. Ἀστελγής ἐστιν ὁ ποιῶν καὶ πάσχων.
Ἀσίκα. σιδηρὰ μάχαιρα. Ἀσύφειλον. ἡ χρῆσις.
Ἀσυδ. ὁπότε. Ἀσινατεῦσαι. τὸ ἀφίσασθαι.
Ἀσυώμοις. τοῖς πατράσι τῶν πόλεων.
Ἄτωρ. βδελυκτοκείς, ὅς ἐστι ὁ ἀναίδην. καὶ ἄκτωρ ὁ ἀναίδην.
Ἀτὼρ. βδελυκτοκείς.
Ἀτζέπω. ἤγουν λαμβάνω. Ἀτζκὲμ. δεινόν.
Αὐδίκτως. προσκυρωθέντας. Αὐδένα. ἄπρακτα.
Αὐδισινατεύσῃ. ἐκποκατάσταζος γένοιο τοῦ πατρῴου κλήρου.
Αὐδισινατεύσῃ. ἀποκατάσταζος γένῃ, ἤγουν ἀπόκληρος.
Αὐσηθ. ἀπεῖπε, μὴ γένοιτο. Αὐσολυπίων. ἀπόλισις.
Αὐσολυπίων, καὶ ἀδιαδικαλίων, ἤγουν ἀπόλισις.
Αὐσολυλίων λέγεται καὶ ἀβολιλίων ἡ ἀπόλισις καὶ ἡ ἀπαλφή, ἤ ὐκ ἐχὶ ἀφορμή.
Αὐτόμολος ἐστὶν, ὐ μόνον ὁ ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀπελθών, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν καιρῷ τῶν ἀνακωχῶν πρὸς ἔθνος μὴ ἔχων πρὸς ἡμᾶς φιλίαν ἀπελθών, ἤτοι ἀποφυγών.

ταύτῳ καὶ ἄνδρες, καὶ γυναῖκες, ἢ δοῦλοι ἢ τῶν δεσποτῶν.

Ἀνόννα. ἀφορμή, ἀγορά. ἔστι δὲ καὶ ἐτησία δόμνομὴ.

Ἀντλῶ ἔνδον. ἀντλοῦ ἀπέχεσθαι. Ἀντιτέμ. ἐπίσκοπος.

Ἀντενερενδιστιτυδιόιεμ. περὶ κληρονόμου ἐνστάσεως.

Ἀνυγραφὴ λέγεται ἡ βασιλικὴ πρόσταξις, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον ἐκ προηγουμένων ἀναφορῶν γίνεσθαι τὰς βασιλικὰς προσταγάς.

Ἀνπκενσόεις. ἀνυγραφεῖς.

Ἀνπκέσωρ. ἀνυγραφεὶς διαθήκης.

Ἀνυόρκμ λέγομ. ἀπὸ πολλῶν νόμων.

Ἀνπχησις ὅσιν, ἡ ἀπὸ τ ἐνεχυριασθέντος ἀγροῦ καρπῶν ὑφὴ τούτων ἀνάληψις.

Ἀυλίαι. αἱ ἀγαθαὶ ἀγραί.

Ἀπαγόρεισις. πολλάκις πρὸς τῷ νόμῳ καλεῖται ἡ τ κοινωνίας διάλυσις.

Ἀπελάτης κυρίως λέγεται, ὅστις θρέμματα ἀπὸ βοσκῆς ἢ βυκολίων ἀποσύρῃ, ἢ ἀπὸ τ ἀγελῶν, ἵππος. ὁ γὰρ βοῦν, ἢ ἵππον πλανώμενον εὑρὼν, οὐκ ἔστιν ἀπελάτης ἀλλὰ κλέπτης.

Ἀπελεύθερος λέγεται, ὁ πρότερον μὲν δοῦλος, ὕστερον δὲ ἐλεύθερος. Ἀπτ. ἔχῃ.

Ἀπὸ πριμπίλυ. ἀπὸ δημοσίυ.

Ἀποπρισέος. πρᾶσιτέος κληρονομίαν.

Ἀπὸ προκομιδῆς. ἀπὸ μέρους.

Ἀπὸ τῆς κύλπας αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ παίσματος αὐτοῦ.

Ἀποχὴ διαφέρει ἀφιώσεως. ὅτι ἡ μὲν ἀποχὴ ὑ καθαρὰν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν οὐδὲ ἀδιάσπαστον. ἡ δὲ ἄφιωσις ἐξ ἅπαντος ὅπως καὶ διασάσεως ἐλευθεροῖ. ἢ πάλιν ἡ μὲν ἄφιωσις πάντως ἐλευθεροῖ. ἡ δὲ ἀποχὴ οὐκ ἄλλως εἰ μὴ καταξιωθῇ τὰ χρήματα.

μισμάτων ρ. καὶ ἀπμίαν, ὡς βιβλ. ξ. πτλ. μ ς. καὶ βιβλ. τ̃ δίγ. μ η. πτλ. ι δ.

Ἄμβητος. ἀγχὴ ἡ κζ' τ̃ φθερόντων τὰς κείσεις καὶ τὸ δίκαιον.

Ἄμβητος ὁδὶ, καὶ ἡ κζ' τ̃ φθερόντων τὰς κόρας, καὶ ἀπαντεῖ ποινὼ ὑ κεφαλικὼ. ἔστ ὃ νόμος ἰδιος πᾶσιν, ὡδὲ πάντων κινέμενος δημοτικῷ δικαίῳ.

Ἀμίτα. ἡ θεὸς μηδὲς θεία.

Ἀμόρτις τεσσάρες. κζ' τ̃ θάνατον τῦ διαπθεμένυ.

Ἀμόρτις τεσσαρεῖς. ἤγουν ἅμα τῇ τελευτῇ ᾧ διαθεμένυ.

Ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ λέγονται, οἱ ἐξ ἑνὸς πατρὸς καὶ ἐκ μιᾶς μητρὸς γεννηθέντες.

Ἀνδία, θερόκαιρος. Ἀνδία, ἐτήσια.

Ἀνδία. ἐνιαυσιαία. Ἀνάλλια. θερόκαιρα.

Ἀννδιῶν. λεγάτων ἐτησίων. Ἀνδιὰμ. ἐν χρονίᾳ.

Ἀναπλοκὴ. ἀνάλισις, ὡδαχραφὴ ὡδαχραφῆς.

Ἀρραβωνία λέγεται, ὅταν τὶς χρέωφας οἰκοχείρως καὶ ὁμολογήσας λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὑδαμῶς ἔλαβεν ἃ ὁμολόγησεν, ἢ ἔλαβε μέρος τι.

Ἀνδαβάται. κατάφρακτοι.

Ἀνδροχάτων. ὁ λαμβάνων αὐτεξούσιον εἰς θέσιν.

Ἀνθύπατος. ὁ σήμερον δοὺξ.

Ἀννάλιον. ἤγουν ἐνιαυσιαῖον, ἐτήσιον.

Ἄννιος ἄρρων. κατώτερος τ̃ ι δ. ἐτῶν.

Ανόνα σημαίνει θεροκλῶ, ἀγορὰν, καὶ τλῶ ἐτήσιον διανομλῶ. κινεῖται ὃ κζ' τ̃ τλῶ εὐθλωίαν τῆς πόλεως περιεργαζομένων, καὶ τὰ πλοῖα εἰς ἑτέρους τόπους ἀποπεμπόντων, καὶ τ̃ κοινωνίαν σωισαμένων ἐπὶ τῷ πολλῷ τ̃ εὐθυνίαν θεράσειν, ἐπάρθη ποινὼ νομισμάτων κ. ἔμποροι ὃ ὄντες οἱ τλῶ εὐθυνίαν ἀδικοῦντες, κωλύονται ἐμπορέυεθαι, ἕως ὅτε καὶ ἐξορίζονται. κινοῦσι ὃ

Ἄκτωρ. ὁ ἀνάξων, ἢ ὁ κυβερνήτης διὰ ἀδένειαν τῆς ὀπισθίου τοῦ νεώς.

Ἄκτωρ. ὁ προκυβερνήτωρ. Ἄκτωρ. ὁ κατέχων.

Ἄλβη κυρρόπη. ἀγορὴ ἡ ἐν τοῖς φοινίκων τὸ προστεθὲν ἔδικον ὑπὸ τοῦ πραίτωρος.

Ἄλβον λεγέων τὸ ἔδικον, διὰ τὸ μεμεράφθαι λευκοῖς γράμμασιν. ὅτι γὰρ κονιάματος τὰ διαπάσματα καὶ τοὺς παραγραφὰς ἐξεπίθεσαν.

Ἀλιενόμενε· ἀλλοτρίῳ ὀνόματι. Ἀλίμυτα. διαβολάς.

Ἀλίμυτον. βλαβῆ. Ἀλίοδ. ἄλλο ἀντ' ἄλλου.

Ἀλιμκάπτα. βλαβεῖα τῶν ὀρφανῶν παίδων.

Ἀλοβιόνος. πυλώτης. Ἀλουβίωνος. ἀπέλης

Ἀλουβίωνος. τελετῆς. Ἀλοφίκιος. λῃτουργία.

Ἀλογευόμυος λέγεται ὁ κτιμοβάτης.

Ἀλόμυτα. βλαβεῖα.

Ἀλονόμινες. ἀλλότρια ὀνόματα.

Ἀλυβίονα. περάσκλησιν.

Ἀλυβίων. ἡ περάσκλησις, ἢ περάωσις τοῦ ποταμοῦ.

Ἀλῦμνος. ὁμογάλακτος. Ἀλῦμνος. θρεπτός.

Ἀλτερνατίον. ὁ ἐπαμφοτερισμός, ὃς ἐπρώτησά σε ὁμολογεῖς δεδόναι μοι εἴκοσι τῷ οἰκέτῃ, ἢ δέκα νομίσματα.

Ἁμάρτημα ἔστιν, ὅταν παρὰ γνώμην τοῦ ἑνὸς εἰς λύπην ἐκείνου παρά τινος πραχθῇ; καὶ ὅταν ὁ νόμος φυλάξαι ἃ βούλεται, οἷς ἔστιν ἡ κλοπή, τὸ ζημιῶσαι πινά, τὸ ἁρπάσαι, τὸ ὑβρίσαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἄμβιτις. ὀπισθυμία πυμῆς, δωροδοκία, παρόδρομή, φθορὰ κείσεως.

Ἄμβιτος λέγεται ὀπισθυμία πυμῆς, δωροδοκία, παρόδρομή, φθορὰ κείσεως. κινεῖται δὲ κατὰ τῶν χείμασιν ὠνησαμένων ἀρχιῶ, ἢ πυμιῶ. ἐπάγῃ δὲ τῷ κόλακι ποινιῶ νο-

τὸ ἐναντίον ἐπερώτησις ἐγγύης παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν δανιστὴν, εἶτι σοι ὁμολόγησα χρεωστεῖν ἀπὸ τῆς δὲ τῆς αἰτίας καὶ τῆς ἣν ἔχεις λαβὼν, καὶ ἀπεκρίνησε ἔχω λαβών, ἃ καὶ ληφθέντα ἀπωλεσκάμην. καὶ λοιπὸν διὰ μὲν τῶν πρώτερων ῥημάτων ἐτίκτετο ἡ ἐπερώτησις βεβαιοῦσα τὴν ἀνοχὴν, διὰ δὲ τῶν δευτέρων, ἡ ἀκεπηλατίων, ἤτοι εἰκονικὴ καταβολὴ ἀφωῶσα τὴν χρεώστην.

Ἀκκίλιος νόμος ἀπάντων τὴν τοῦ ζώου ἀναιρεθέντος παρά τινος διατίμησιν.

Ἀκκίλιος. ἀγωγὴ κινουμένη κατὰ τοῦ ἀφανισμοῦ δουῆναι τὸ καταληφθέν.

Ἀκκίλιος. ἀγωγὴ ἡ ἀπαιτοῦσα ἐξ ἀρνήσεως τὸ διπλοῦν, ἐξ ὁμολογίας δὲ τὸ ἁπλοῦν.

Ἀκκίλιος λέγεται ὁ ἄδικον ἐπιζητῶν ζημίαν. οὗτος γὰρ ὁ νόμος ὅτι πάντων τῶν περὶ ζημίας νόμων ὑπερκρατέστερος. παρακελεύεται δὲ οὗτος καὶ περὶ τῶν ἄλλων μὲν. ἐξαιρέτως δὲ, περὶ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸ διπλάσιον. καὶ λέγεται ἀκκίλιος νόμος, καὶ ἀπάντων τοῦ τοῦ ζώου ἀναιρεθέντος παρά τινος διατίμησιν.

Ἀκκιείτης. περιττοείζοντα.

Ἀκκείτης. περιττοείζοντας.

Ἀκριλεγόμενα. θρησκευτικώτατα.

Ἀκτίονας. δίκας δι' ὧν ἀπαιτοῦμεν τὰ ἡμῖν ἐπιφερόμενον.

Ἄκτορα. ἐνάγοντα.

Ἄκτος. περᾶξις.

Ἀκτουαρίτης αὐθεντία.

Ἀκτουαρίτη. αὐθεντία.

Ἄκτος. ἡ πλατυτέρα ὁδός.

Ἄκτος. δίκαιον τὸ βαδίζειν με διὰ σοῦ μετ' ἐπιζυγίου.

Ἀκερπλαπῶν. τὸ ἔγκλημα τῆς φεύγοντος.

Ἀκερπλαπῶν. ἐπερώτησις εἰκονικὴ καταβολή. ἑρμηνεύεται ὃ . . . . . .

Ἀκερπλάτοις. εἰκονικὴ καταβολή. εὕρον ὃ ἐν τῷ συμβατῷ ἀποχῶ.

Ἀκέσι. φερομένη τόμος.

Ἀκκεπιλατίον. εἰκονικὴ φράσις, ἢ καταβολὴ ῥήμασι τυπικοῖς γινομένη; ἢ πῶς διαλύει τὸν τῆς βέρβης ἀνοχῶ.

Ἀκκεπιλατῶν. ἀποδέχομαι, ἀποδέκτον ἡγοῦμαι.

Ἀκκεσιὸν τὸ παρακολούθημα, ὅπερ ἐφόλκιον. ὡς ἡ δόσις τῶν ἐγγυητῶν μὴ εἰς πλείονα τοῦ χρόνου τοῦ προτύπου.

Ἀκκεδάκπις. τὸ ἔλαιον μετὰ ὕδωρ δι' ἀλλοτρίου ἀγγείου.

Ἀκκιλίαν. ἀγωγὴν ἔχουσαν καταδίκην ἐξ ὁμολογίας μὴ εἰς τὸ ἁπλοῦν, ἐξ ἀρνήσεως ὃ εἰς τὸ διπλοῦν.

Ἀκκιλιανὴ ἐπερώτησις, οἷ τὸ, ὅπερ σοι ἐχρεώστουν, ἔχεις λαβών.

Ἀκκιλιανὴ οὐκ ἔστιν ἀγωγὴ ἀλλ' ἐπερώτησις ἐκ τῆς βέρβης, ὑπονοηθεῖσα ὑπὸ Ἀκκιλίου Γάλλου τοῦ νομικοῦ, ὡς ὁ κθ. τίτλ. τοῦ β. βιβλίου τῶν ἰνστιτούτων. πάντα ποινὴν τὰ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας χρεωστούμενα, ἡ ἐπερώτησις διὰ τῶν ῥημάτων εἰς ἑαυτὴν μεταγῇ, καὶ λοιπὸν οὐκ ἔτι χρέος ἐστὶν ὃ τῆς δεῖνα ἢ δεῖνα ἀγωγῆς, ἀλλὰ χρέος ἐξ ἐπερωτήσεως. αἱ ὃ καὶ τοῦτο ἀγωγαὶ ἀναιροῦνται, ἡ αὐτὴ ἡ ἐπερώτησις ἀναιρεῖται διὰ τοῦ ἀκκεπιλατίονος, ὅπερ τῆς ἀκκιλιανῆς ἐπερωτήσεως. ἡ ὃ ἀκκιλιάνα εἶχε φύσιν τοιαύτην; εἴγε τις ἤθελε ἐλευθερῶσαι τὸν χρεώστην αὐτοῦ, πρότερον προεκαλέσατο αὐτὸν καταθέσθαι ὅτι χρεωστεῖ. ἠρώτα γὰρ ἔτως, ὁμολογεῖς χρεωστεῖν μοι τόδε ἢ τόδε ὃ τῆς αἰτίας. ἐκεῖνος ὃ λέγοντος ναὶ, ὥστε οὐκ

χὸς ὃ παραχαράττει ἢ ἀλλοτείαν κοίτην, καὶ συγχεῖ τὸ τῆς φύσεως δίκαιον διὰ τῆς τῶν παίδων νοθείας.

Ἀδουπλόα. ὑποθεσίαν.

Ἀδπισκίπουε. περιλαμβάνεις.

Ἀδπερεπέμ παρλικπάνδουμ, ἑαυτὸν ὑπέχειν παραθλῶαι.

Ἀδπρεπέμ. εἰς τιμὴν τῶν μετεχόντων.

Ἀδπέυων, ἀφαιρέμενος.

Ἀδραχαπώνα, παράκλησιν.

Ἀδρεπορσεκυπόνεμ. ἀγορὴ δι' ἧς φιλὸν τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖσθαι ἄνευ ποινῆς.

Ἀδρεμσεκολίονα. ἐξ οὗ δήπους ἐκβιασμοῦ, καὶ μὴ δι' ἀγορᾶς.

Ἀδρεπόνσου. εἰς ὑπόκρισιν.

Ἀδρεισκοπόνεμ· ἤγορω εἰς πράγματος φιλῆ ἀπαίτησιν.

Ἀδρέασονσον εἰς ὑπόκρισιν.

Ἀδρογαπὸν ἢ ὃν βασιλέως ὑποθεσία γινομένη διὰ πρασάγματος, ἤτοι κατὰ παράκλησιν.

Ἀδστγαπὸν. προσκύρωσις.

Ἀδπνατεύσ. ὑποπέμψῃ, παραπήσῃ.

Αἴδες, οἱ ναοὶ.

Αἰδεσουέντουρ. οἵ τινες τὰς ναῦς ἀσφαλίζονται.

Αἰδίλες. οἱ ἀγορανόμοι. Αἰδίλες, οἱ ναοί.

Αἵρεσις· ἤγορω θέλημα.

Αἵρεσις κυρίως ὅτιν, ἢ εἰς τὸν μέλλοντα συγκρυβῆν.

Αἰσιμάπα. ἢ διαπεπραμμένη.

Ἀκαθῆκον. ἄπρεπὲς.

Ἀκδολιέκολ. τῷ ναῷ φροντιστά.

Ἀκεπίσε. δέξασθαι.

Ἀκεπιλατίων. ὑποχή.

Ἀκρπλάσιον. ὑποχή. Ἀκρπλατίονα. ἔρεμμα.

Ἀδιάνοια ζητεῖ. φαίνεται ἢ λέγειν, τὸ ἔξω τῆς νενομισμένης χρόνου.

Ἀδιάπων λέγεται, ἡ ἐπιτέλεσις.

Ἀδμινιστράπων λεγεται ἡ ἐλευθερία, πικυλία διοίκησις.

Ἀδναπκὰ πρὸς τὸ κάθισμα.

Ἀδνατόρμι συγγενεῖς.

Ἀδνάτος λέγεται, ὁ ἀπὸ ἀρσενικοῦ χθόνιος καταχθόνιος.

Ἀδνάτος. ἀνεψιὸς, ἢ συγγενὴς ἀδνάτοι γὰρ οἱ ἐξ ἀρρενογονίας καταχθόνιοι; οἵ τινες καὶ νόμιμοι καὶ φυσικοὶ ἐλέγοντο συγγενεῖς. Κοδνάτοι δὲ, οἱ ἐκ θηλυγονίας· οἵ τινες μόνοι φυσικοὶ ἐλέγοντο, ἀ μὴν καὶ νόμιμοι.

Ἀδνάτος. ὁ ἐξ ἀρρενογονίας συγγενὴς.

Ἀδνάτος. ἀνεψιὸς καὶ συγγενὴς.

Ἀδνόμιον κατ' ὄνομα διέρχεσθαι.

Ἀδόποια. τεκνοποίημα.

Ἀδοπίον. τεκνοποίημα.

Ἀδοπίον. εἶδος ὑφάσεως. Ἀδοπίων. ἡ ὑφάσις.

Ἀδουέντορ. συλλήπτωρ, σωτὴρ.

Ἀδυέρτορ. συλλήπτωρ, σωτὴρ.

Ἀδῦλτερ λέγεται ἡ νόθευσις· ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τέκνου τυχθείς.

Ἀδυλτείοις, ἀγωγὴ περὶ μοιχείας καὶ φόνου.

Ἀδουλτέρις. ὁ καταλιμπάνων πρὸ οἰκείαν γαμετὴν, καὶ εἰς ἑτέρα βαδίζων.

Ἀδούλτερις ὁ νόμος ἀπὸ αὐγούστου ἐκτεθεὶς μὴν, ἀπὸ ὃν τοῦ ἰουλίου νόμου φυλαττόμενος. κινεῖ δὲ περὶ μοιχείας καὶ φόνου. καὶ ἡ μὴν μοιχεία ἐστὶν ὅτε τῆ γαμουμένου; τὸ δὲ φόνον, ὅτε παρθένων, ἢ χηρῶν, ἢ παίδων ἀρρένων κινεῖται. Ἀδοῦλτερ δὲ ὀνόμασαι ἐκ τοῦ παραχαράττειν. ἀδοῦλτερ γὰρ ἡ παραχάραξις· ἢ ὁ μοι-

τὸ βλάψαι λελυμμένον ἔχοντος.

Ἀδεμπαγεῖ. ἐκείθη.

Ἀδεμπευθὲν. ἀφαιρεθὲν.

Ἀδεμπεύῃ ἀφαιρεῖται.

Ἀδεμπεύω. ἀφαιρῶμαι.

Ἀδεμπεύων ἀφαιρούμενος.

Ἀδεξιβένδω. πρὸς τὸ παρέχειν ἀβούλιον εἰς τὸ διπλοῦν.

Ἀδεξιβένδουμι. ἡ πρᾶσις ἡ τοῦ πράγματος ἀγορὴ, ἢ περὶ ὠνικήσεως.

Ἀδεξιβένδομι λέγεται περὶ πράσεως, ἢ περὶ ὠνικήσεως, ἢ περὶ ἀποκριβέντων πραγμάτων· ἡ ἀπαιτοῦσα τὸ πρᾶγμα οἱονεῖ ἐὰν περικατάρξῃ, εἴτε μὴ περικατάρξιν.

Ἀδεξιβένδομι. ἤγουν εἰς τὸ ἐξελαύνειν τοὺς τόπους τὰ θρέμματα.

Ἀδέποις. ἐπελάβετο. Ἄδετ. ἔχει.

Ἀδιάθετος κυρίως λέγεται, ὁ διαθέσθαι δυνάμενος καὶ μὴ διαθέμενος, ἢ ἀκύρως διαθέμενος.

Ἀδιναπεδσαι ὑπεισελθεῖν.

Ἀδιπλοκατέχειν. περισκοπῶ.

Ἀδισπατεύῃ. ὑπεισέρχεται.

Ἀδιταπὸν. δίκαιον τὸ οἰκεῖν εἰς πλὴν ἑτέρᾳ οἰκίαν.

Ἀδιτεύῃ. ὑπεισέρχεται.

Ἀδιτεύῃ. ἀνοίγῃ.

Ἀδιτεύειν. ἀποστρέφειν.

Ἀδιτευέτω. ἀποστρεφέτω.

Ἀδιτεύουλι. περισερχομένῳ.

Ἀδιτεύουσα. νεμομένη, κρατυμένη.

Ἀδιτεύω. ἀνθυστρέφω.

Ἀδιτεδσαι. ὑπεισελθεῖν.

ἤχουω τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς φήμας διαγλέπων.

Α᾽γοῖνης. αἵμαζος.

Α᾽γωγὴ, ωδὲ τὸ ἄγειν τὰς ἀγομένους εἰς τὸ δικαστήριον.

Α᾽γωγὴ λέγεται ἡ κίνησις ὑπὸ ὑποδέσεως, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰς ἀγωμόνας εἰς τὸ δικαστήριον.

Α᾽γωγὴ ὅτι δίκαιον τοῦ ἀπαιτεῖν ἐν δικαστηρίῳ τὸ ὄφειλόμενον ποτε χρεωστούμενον. εἴρηται ἡ ἀγωγὴ ωδὲ τοῦ ἄγειν τὰς ἀγωμόνας εἰς τὸ δικαστήριον.

Α᾽δαναχλικὰ. συζυγικὰ.

Α᾽δαζαπίον. τὸ οἰκεῖον δῶρον ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ.

Α᾽δβενδίτζιον λέγεται τὸ κτηθὲν ωραγμα ὑπὸ τοῦ ὑποξοισίου χωρὶς πατρικῶν ωραγμάτων. ἢ ἔχει τὸν χαρτοῦ ὁ πατὴρ, τοῦτ᾽ ἔστι δεσποτίαν ὁ ὑποξύσιος.

Α᾽δβενδίτζιον λέγεται ἡ ωρᾶξις ωρὸς ἐξωτικοῦ μὴ χρεωστουμένη δισομένη τινὶ.

Α᾽δβενδίτζιομ. ἀγωγὴ ἡ ωρᾶξις ωδὲ ἐξωτικοῦ μὴ χρεωστουμένη δωσάμενη τινὶ.

Α᾽δγνάτος λέγεται ὁ ἀπὸ ἀρσενικοῦ γένους καταγόμενος, ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τέκνα πεφυκώς.

Α᾽δγνάτους. ωροσγενεῖς. Α᾽δγναπίωνα. ἀρρενογονίαν.

Α᾽δελάτωρ. καταμιλωντὴς.

Α᾽δελίτζια ἀγωγὴ κατ᾽ ἐμπαθῆ ζῶα ωολιτῶν. αὕτη ἡ ἀγωγὴ ωδὲ τῶν ἀεδίλων τῶν ωραιτώρων εἰσήχθη. ἀέδιλοι γὰρ ωροεβλήθησαν ὑπὸ Καίσαρος Ἰουλίου Γαΐου εἰς τὸ φροντίζειν τοῦ σίτου, καὶ τῶν ἀγορᾶς, ὃς ἐν ὑστέρῳ καὶ ἀγορανόμους ὠνόμασαν. τῶν ωραιτώρων ἃ ἔστιν αὕτη. τῶν γὰρ δωδεκαδέλτου νόμου τοῦτο κουαδροπεδάραι εὑρηκότες οἱ ωραίτορες, τοῦτο ἀεδιλέμτζιαν εἰσήγαγον. ὅπκοινωνοῦσα κατά τι τῇ ωροτέρᾳ τὸ δόγμα ταύτης ἐνταῦθα μὴ ποινὴν ἀπαιτεῖ, ἀπὸ τοῦ τὸ ἄγειν ζῶον

VETERES GLOSSÆ IVRIS VERBORVM QVÆ in Basilicis reperiuntur.

A.

Α Β Α Δ Ι Τ Α νεπεδιτάτε μετ' ὑπισέλευσιν τῆς κληρονομίας.

Α'βδένης. ἄποικος.

Α'βιλέσι. ἀπελάται, ὅ ἐστι θρέμματα ἀπὸ βοσκῆς ἐπουσύραντες.

Α'βίσης λέγεται, ὁ ἀπελάτης.

Α'βίσης ἀγωγὴ, ἡ κατ' αὐτῶν ἀπελάτων.

Α'βιτατὸν, δίκαιον τὸ οἰκεῖν τινὰ εἰς τὸν ἑτέρου οἰκίαν.

Αβλιπῶν ἤγουν ἀπαλφὴ κατηγορίας προσγινομένης.

Α'βολίτζιο. ἀγωγὴ κατηγορίας ἀποπεμπόσης, ἀπαλφὴ.

Α'βολιτῶν γνωμῇ γνωικὴ παρὰ βασιλέως ἀπολύεται πάντα τὰ εἴδη προκαταρχθέντα. λύνεται ὃ αὖθις κινεῖσθαι.

Α'βυκόνδυς. ὁ περὶ μηθὸς θεῖος, ἤγουν μηθοῦς.

Α'βέσουμ, αὐτλία ὕδατος.

Α'γγελος. ὁ σημαίνων, ὁ ἀποκεισάριος, ἢ ὁ τὰς ἀγγελίας

EX ORATIONE IAC. CVIACII *de ratione docendi Iuris.*

GLOSSAS per se solas plurimum commendat docta & concisa breuitas. GLOSSAE, inquam, vt vulgus loquitur, vt proprie loquar, Scholia sunt, vt Fabius docet, interpretationes linguæ secretioris, siue vocum minus vsitatarum, quæ verbum pro verbo reddunt.

integræ fuerunt; particulas enim aliquas eruerunt ampliſsimi doctiſsimique viri, Alciatus, Cuiacius, Briſſonius, Pithœi, Fornerius: nũc vero omnes, quas nanciſci potui, a me collectæ & in vnum corpus redactæ ac emaculatæ prodeunt in lucem auguſtiſsimi nominis tui ſplendorem mutuantes. Eas igitur illo ſplendeſcere permitte, benignoque vultu excipe a me qui tibi dicatiſsimus deuotiſsimuſque viuere deſidero. Vale litterarum lumen & columen. Lutetiæ Pariſiorum v. *Kal. Septembr.* CIↃ. IↃ. Ç. VI.

ſentire aut poſſe aut velle me nunquam dixerim. Scio multos δοκησισόφους aliam opinionem tueri, neglectaque ὀνομάτων notitia ad νοημάτων notionem peruenirì poſſe pertinaciter defendere. Sed his, ne grauiores tuas occupationes remorer plu. ribus ineptas eorum cauillationes refutando, nihil aliud opponam præter tot veterum & recentium in vnaquaque ſcientia doctiſsimorum virorum exempla, omnibus ita obuia vt iterum producere, cum ipſis eſſet ineptire. Hinc veteres Iuriſconſulti Græci tot Gloſſas ſiue Ῥωμαϊκῶν λέξεων συναγωγὰς, ad Imperatoriarum conſtitutionum iis refertarum interpretationem, & legum Romanarum intelligentiam ſibi parauerunt: quæ quidem huc vſque maximo ſtudioſorum damno in Bibliothecarum puluere ſepultæ iacuerunt; ſepultæ inquam,

ὅτε εὐδαίμονοι ὅτε καὶ ἐκμανθανόμενοι ἀπαλαιπώρως. ὄντες μὲν αὐτοὶ σοφοίτε καὶ εὐσεβεῖς, καὶ ποικίλοι καὶ θαυμασοί, καὶ σωελόντα εἰπεῖν, ἑλληνικώτατοι. ἐκφερασθέντες δ' καὶ μεταδοθέντες τῇ Ῥωμαίων φωνῇ, καταπληκτικῇ μὲν καὶ ἀλαζόνι, καὶ συχημαπζομένῃ τῇ ὄξυσία τῇ βασιλικῇ, φορτικῇ δ' ὅμως ἐμοὶ. ὃ μὲν ἄλλως πῶς ὅτε δυνατὸν μὲν, δ' καὶ βελτιὸν εἶναί μοι, εἴποιμ' ἂν ποτε.

Idem ego Iuris eiuſdem ſtudioſus nunc apud te dicere non verebor; admirandæ ſunt leges, quibus omnium qui Romanorum imperio paruerunt, res prudentiſſime gubernatæ ſunt; ſuſpiciendæ ſunt illæ, ſuſcipiendæque, vt pote ſapientes & piæ: verum Romano expoſitæ traditæque ſermone, admirabili ſane atque magnifico, & ad Imperij maieſtatem confirmato, ideoque graui nec omnibus communi, difficile percipiuntur. aliter

NOBILISSIMO
ampliſsimoque viro,
D. IAC. AVGVSTO THVANO,
SACRI CONSISTORII CONSILIARIO, ET SENATVS PARISIENSIS PRÆSIDI,

CAROLVS LABAEVS S. D.

SANCTVS Gregorius Thaumaturgus, Præſes ampliſsime, in πανηγυρικῷ εὐχαριστίας quẽ Origeni doctori ſuo ſcripſit, & conuocata grandi frequentia, ipſo quoque Origene præſente recitauit, veriſsime rectiſsimeque dixit; Οἱ θαυμασοὶ ἡμῶν τῶν σοφῶν νόμοι, οἷς νυῦ τὰ πάντων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνθρώπων κατάκειται πράγματα, οἱ μὲν

VETERES

GLOSSAE

VERBORVM IVRIS

QVAE PASSIM IN

Basilicis reperiuntur.

Quas ex variis MSS. codd. Bibl. Reg.
CAROLVS LABBÆVS *nunc primum eruit, digessit, &*
NOTIS *illustrauit.*

PARISIIS,
Apud ADRIANVM BEYS
viâ Iacobæâ. cIↃ. IↃ. C. VI.